

การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน
ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

นายศิริสิน ฟุ้งสกุล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

THE DEVELOPMENT OF AN ENHANCEMENT PROGRAM ON EMOTIONAL
DEVELOPMENT OF ELEVENTH GRADE STUDENTS USING TEAM-BASED LEARNING

Mr. Sirasin Fungsakul

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Psychology

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2013

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

โดย

นายศิริสิน ฟุ้งสกุล

สาขาวิชา

จิตวิทยาการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ ดร.วรรณิ เจตจำนงนุช

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิตา รักษ์พลเมือง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.วีรพล แสงปัญญา)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ ดร.วรรณิ เจตจำนงนุช)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ศิริลิน พุ่งสกุล : การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5. (THE DEVELOPMENT OF AN ENHANCEMENT PROGRAM ON EMOTIONAL DEVELOPMENT OF ELEVENTH GRADE STUDENTS USING TEAM-BASED LEARNING) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
อ. ดร.วรรณิ เจตจำนงนุช, 214 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 2) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนนทรีวิทยาที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2556 จำนวน 60 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน จำนวน 30 คน และ กลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนแบบปกติ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์ โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1) โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนได้มีการกระทำร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันภายในทีม และระหว่างทีม โดยมีขั้นตอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 ชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ขั้นที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยมีขนาด 5-7 คน ขั้นที่ 3 ทำการทดสอบ RAT ขั้นที่ 4 อภิปราย และ ขั้นที่ 5 สะท้อนผล

2) หลังจากได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ปีการศึกษา 2556

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่งจากอาจารย์ ดร.วราภรณ์ เจตจำนงนุช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้ความเมตตาตลอดเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำแนะนำ เอาใจใส่ ชี้แนะแนวทาง และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆอย่างละเอียดด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณท่านอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.วีรพล แสงปัญญา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมทั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง อาจารย์ ดร.ณรัตน์ ศิริภาพ อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ อาจารย์ ดร.ชนิศา ตันติเฉลิม และอาจารย์ศิริลักษณ์ วัฒนศิริ ที่ให้ความกรุณาเวลาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตลอดจนให้คำแนะนำปรับปรุง แก้ไขให้มีความสมบูรณ์และชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา บวรกิตติวงศ์ ที่ให้ความกรุณาเวลา ในการให้คำปรึกษาและตรวจสอบวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล การใช้สถิติ ตลอดจนให้คำแนะนำปรับปรุง แก้ไขให้มีความสมบูรณ์และชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณาจารย์สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ประสบการณ์ และมอบคำแนะนำที่ดีให้กับผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ณ ภาควิชาฯ ซึ่งเป็นประโยชน์ อย่างยิ่งในการใช้ชีวิตของผู้วิจัยต่อไป

ขอกราบขอบพระคุณคณะผู้บริหาร ครู และบุคลากรโรงเรียนนนทรีวิทยา ที่ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย และขอขอบพระคุณคณาจารย์กลุ่มกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน(แนะแนว)ทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ข้าพเจ้าอย่างดียิ่ง ตลอดการทำวิจัย รวมถึงนักเรียนทุกคนที่มีส่วนร่วมในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณปริญทร์ นิตธิธรรมานุสรณ์ คุณชยาภรณ์ ชี เพื่อนร่วมรุ่นสาขาวิชาจิตวิทยา การศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา เพื่อนสาขา TESOL รุ่น 4 รุ่นพี่ รุ่นน้อง ที่ได้คอย ช่วยเหลือให้คำแนะนำ คำปรึกษา และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดการทำวิทยานิพนธ์เสมอมา

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และสมาชิกทุกคนในครอบครัวที่ได้ มอบความรักการช่วยเหลือ ดูแล ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำแนวทางในการดำเนินชีวิตเสมอมา จน ผู้วิจัยสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามที่ปรารถนาทุกประการ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
คำถามวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2.....	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์.....	10
1.1 ความหมายของอารมณ์.....	10
1.2 ทฤษฎีทางอารมณ์.....	11
ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์.....	14
2.1 ความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์.....	14
2.2 ความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์.....	15
2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์.....	16
2.4 การวัดพัฒนาการทางอารมณ์.....	24
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์.....	26
ตอนที่ 3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน.....	34
3.1 ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน.....	34
3.2 ความสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน.....	36

3.3 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน.....	38
3.4 การเปรียบเทียบการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้โดยใช้ทีม เป็น ฐาน	39
3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน	43
ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	48
บทที่ 3	52
วิธีดำเนินการวิจัย	52
ตอนที่ 1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
ตอนที่ 2 การออกแบบการวิจัย	54
ตอนที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
3.1 แบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	55
3.2 โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน	60
ตอนที่ 4.การดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูล.....	63
4.1 ก่อนการทดลอง	63
4.2 ขั้นตอนการทดลอง.....	64
4.3 ขั้นตอนหลังการทดลอง.....	65
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล	65
บทที่ 4	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
บทที่ 5	77
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	77
สมมติฐานของการวิจัย	77
ขอบเขตของการวิจัย	77
สรุปผลการวิจัย.....	80
อภิปรายผลการวิจัย.....	80
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	88

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	88
รายการอ้างอิง.....	90
ภาคผนวก	96
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย	97
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย	100
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	106
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้อง	199
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	205
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	214

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 การเปรียบเทียบระยะพัฒนาการของทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Freud, Erikson และทฤษฎีมนุษย์นิยมของ Maslow	21
2.2 สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์.....	30
2.3 ขั้นตอนของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน.....	38
2.4 ตารางเปรียบเทียบประเด็นสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน.....	41
2.5 สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน.....	46
3.1 ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ระยะก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม.....	53
3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	54
3.3 รูปแบบการวิจัย.....	54
3.4 องค์ประกอบของพัฒนาการทางอารมณ์.....	56
3.5 ข้อคำถามจำแนกตามองค์ประกอบของพัฒนาการทางอารมณ์.....	59
3.6 โปรแกรมการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน.....	61
3.7 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	65
4.1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง (Pretest).....	68
4.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ในระยะหลังการทดลอง(Posttest)....	69
4.3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานระหว่างระยะก่อนการทดลอง (Pretest) และระยะหลังการทดลอง (Posttest)....	70
4.4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ระหว่างระยะหลังการทดลอง (posttest) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest).....	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และก่อนการทดลอง (Follow-up test).....	72
4.6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Follow-up test) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	73
4.7 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	74

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ลำดับของการเกิดอารมณ์จากทฤษฎี James-Lange.....	12
2.2	ลำดับของการเกิดอารมณ์ตามทฤษฎี Cannon-Bard.....	13
2.3	ลำดับของการเกิดอารมณ์ตามทฤษฎี Schachter-Singer.....	14
2.4	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	50

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

สังคมไทยในปัจจุบันมีปัญหาของนักเรียนเกิดขึ้นให้เห็นบ่อยครั้ง และมีความรุนแรงมากขึ้น จนกลายเป็นปัญหาสังคมซึ่งเป็นเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึงความขัดแย้ง ซึ่งทุกฝ่ายจำเป็นต้องร่วมมือกันและเร่งดำเนินการแก้ไขให้ความช่วยเหลือกันอย่างจริงจัง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการศึกษาของเยาวชนไทยให้ดีขึ้น โดยปีพุทธศักราช 2554 กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขได้มีกิจกรรมรณรงค์ให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไปได้รู้จักเข้าใจวิธีการจัดการ และควบคุมอารมณ์มากขึ้น โดยทั่วไปแล้วเยาวชนไทยกลุ่มอายุ 13 ปี ถึง 20 ปี มีภาวะเสี่ยงต่อการเป็นโรคซึมเศร้า และภาวะเครียดโดยไม่รู้ตัวเกือบ 200,000 คน จากการใช้แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน (Strengths and Difficulties Questionnaire; SDQ) และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา และพบว่าปัญหาของเยาวชนมาจากความสัมพันธ์กับเพื่อนซึ่งถูกพบมากถึงร้อยละ 73.5 ส่วนปัญหาความก้าวร้าวของเยาวชนถูกพบรองลงมาร้อยละ 25.6 นอกจากนี้ปัญหาสมาธิสั้นและอยู่นิ่งและปัญหาด้านอารมณ์ของนักเรียนและเยาวชนถูกพบเป็นร้อยละ 13.9 และ 10.4 ตามลำดับ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนมาจากสาเหตุสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ สาเหตุจากอารมณ์ของตัวนักเรียน และสาเหตุจากบริบทของสังคม ในขณะเดียวกันจากการสำรวจเพิ่มเติมจากกลุ่มผู้ปกครองจำนวน 1,050 คน พบว่าปัจจัยที่ส่งเสริมความรุนแรงทางอารมณ์และจิตใจของนักเรียนและเยาวชนมาจากสื่อต่าง ๆ และการขาดความสามัคคีกันในหมู่สังคม รวมถึงความห่างเหินกันของสมาชิกในครอบครัว เช่น สภาพครอบครัวไทยในปัจจุบันมักเป็นครอบครัวเดี่ยวที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับบุตรหลานมากนัก เนื่องจากมีความจำเป็นทางเศรษฐกิจที่ต้องดิ้นรนหาเลี้ยงชีพ อีกทั้งยังมีสภาพของความห่างเหินของคนในสังคมที่ขาดการมีปฏิสัมพันธ์กันแม้กระทั่งการมีบ้านที่อยู่ติดกันยังไม่รู้จักหรือพูดคุยกัน ซึ่งทำให้ลักษณะของสายสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมนั้นอ่อนแอลงและทวีความรุนแรงต่อสภาพของบุคคลในสังคมมากขึ้น สาเหตุปัญหาเหล่านี้จึงถือเป็นสัญญาณอย่างหนึ่งของการบกพร่องภาวะทางอารมณ์ ส่งผลให้บุคคลเหล่านั้นขาดความสามารถในการจัดการทางอารมณ์หรือการควบคุมอารมณ์ของตนเองให้ไปในทางที่เหมาะสมและถูกต้องได้

การพัฒนาประเทศไทยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 (2555) จึงได้เน้นการพัฒนาคนให้เป็นศูนย์กลางทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์

และจิตใจ ซึ่งจะเป็นพลังพื้นฐานในการสร้างพลังในครอบครัว ชุมชน และสังคมส่งผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมอย่างสันติ (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2554) การพัฒนาคนให้มีความพร้อมทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และจิตใจต้องอาศัยทักษะการทำงานร่วมกัน เพราะถือเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างหนึ่งที่สำคัญสำหรับเด็กและเยาวชน (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์กรมหาชน, 2552) เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกระบวนการกลุ่มซึ่งจะช่วยให้เด็กนักเรียนได้สร้างความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถปรับตัวในการเข้ากับสังคมได้ดี และเติบโตไปเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพในสังคมต่อไป

การทำงานร่วมกันเป็นการระดมความสามารถและสติปัญญาที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลมาช่วยกันคิดช่วยกันทำ จึงทำให้เกิดความคิดที่กว้างและรอบคอบมากขึ้น เมื่อนำมาประสานกันจะช่วยทำให้การทำงานที่ใช้ความสามารถอย่างหลากหลายสามารถดำเนินไปด้วยดี (ทิตินา แคมมณี, 2551: 98-102) นอกจากนี้การทำงานร่วมกันยังเป็นการส่งเสริมปัจจัยพื้นฐานของมนุษย์ที่มีความต้องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Maslow และคณณะ (2545: 20) ที่ได้เสนอว่าธรรมชาติของมนุษย์ใช้เวลาส่วนใหญ่สัมพันธ์อยู่กับกลุ่มต่าง ๆ อยู่เสมอ เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมมีชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ต้องพึ่งพาอาศัยช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อการดำรงชีวิต และเพื่อการทำงานต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามที่ต้องการ ดังนั้นลักษณะของการทำงานเป็นทีมจึงช่วยให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันทำให้สังคมเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว การทำงานเป็นทีมนอกจากช่วยพัฒนาการเรียนรู้ทางด้านสติปัญญา แล้วยังสามารถช่วยพัฒนาทางด้านอารมณ์ของนักเรียนได้ด้วย

จากการศึกษาแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ พบว่าสามารถทำได้โดยอาศัยวิธีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ โดยการเน้นให้นักเรียนได้แสดงกิริยาท่าทางต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และมีการติดต่อสื่อสารกันทันที แทนการบอกให้รู้หรือทำให้ดู เช่นการอภิปรายกลุ่ม การสวมบทบาท การจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ การให้เล่นเกม ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและอารมณ์ที่ต้องการได้ ควรมีการเสริมสร้างกำลังใจโดยการให้กำลังใจและคำชมอย่างต่อเนื่องระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่มโดยมีคณคอยให้คำปรึกษาและให้กำลังใจ (Goleman และ Boyatzis, 2003: 152-164) ดังนั้นโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการพัฒนาทางด้านอารมณ์ และจิตใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เพราะการพัฒนาทางด้านอารมณ์และจิตใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของวัยรุ่น โครงสร้างทางจิต ภายอารมณ์ ทำงานสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก ซึ่งอารมณ์ของเด็กในวัยนี้ค่อนข้างจะรุนแรงและเปลี่ยนแปลงง่าย ปัจจัยสำคัญในการพัฒนานักเรียนให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และมุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญาและมีความสุข เนื่องจากต้องการให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ รู้จักเห็นคุณค่าในตนเอง มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีความสามารถในการคิด การแก้ปัญหา และมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์สร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และสามารถอยู่

ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ดังนั้นการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจึงไม่ควร
 ละเลยโครงสร้างทางด้านจิตใจ การหล่อหลอมทางจิตใจและความเจริญเติบโตทางอารมณ์ของเด็กซึ่ง
 พรสวรรค์ สีป้อ (2550: 9-11) เสนอว่าการพัฒนาทางด้านสติปัญญาและการพัฒนาทางด้านอารมณ์มี
 ความจำเป็นต้องพัฒนา เนื่องจากการพัฒนาให้เป็นเยาวชนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้ต้องมีการพัฒนา
 ศักยภาพของตนเอง เสริมสร้างทักษะชีวิต รู้เท่าทันอารมณ์และปรับตัวได้อย่างเหมาะสมทั้งทาง
 ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม จริยธรรม และมีวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต

การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ยึด
 นักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนจะมีโอกาสการเรียนรู้และเกิดการค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
 นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันจากการร่วมมือกันในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ การทำงาน
 ด้วยกันเป็นทีมเล็กโดยความสามารถและผลการเรียนของแต่ละคน การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน
 จึงเป็นกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันภายในทีมและระหว่าง
 ทีม เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน เกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งและมีความหมาย
 และเกิดทักษะการคิดเชิงวิพากษ์พร้อม ๆ กับการเสริมสร้างให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้าน
 การทำงานเป็นทีมซึ่งการเรียนรู้เป็นทีมเป็นการเน้นการเรียนที่ให้นักเรียนโดยเฉพาะในระดับ
 มัธยมศึกษาตอนปลายได้มีการรวมกลุ่มกันเป็นทีม เพื่อเน้นการพัฒนาทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ และ
 จิตใจรวมไปถึงการปรับตัวและทักษะทางสังคม เนื่องจากในช่วงวัยรุ่นจะมีการเรียนรู้บทบาททาง
 สังคม และเริ่มมีการกระทำจากการมีความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมากขึ้น รวมทั้งเป็นช่วงวัยที่มี
 พัฒนาการและมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่อาจเป็นส่วนสำคัญของการแสดงออกทางอารมณ์ต่อสังคมที่
 แตกต่างกัน (เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์, 2551: 203) ดังนั้นในการจัดกระบวนการเรียนที่สำคัญคือ
 การจัดทีมต้องมีความเหมาะสมโดยแบ่งทีมย่อยตามความสามารถอย่างหลากหลายซึ่งมีขนาดสมาชิก
 จำนวน 5 ถึง 7 คน นักเรียนต้องมีความรับผิดชอบในเรื่องการเตรียมตัวของนักเรียนแต่ละคนก่อนเริ่ม
 เนื้อหาการเรียน การบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายควรได้มาจากการเรียนรู้และการพัฒนานักเรียน
 จะต้องได้รับการสะท้อนกลับทันทีหรือบ่อยครั้ง (Michaelsen และ Sweet ,2011)

นอกจากนี้การทำงานเป็นกลุ่มหรือกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์
 กันของบุคคลภายในกลุ่ม ทั้งกาย วาจา อารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งบรรยากาศภายในกลุ่มจะมี
 การเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ต่าง ๆ และเกี่ยวข้องกับสาเหตุเบื้องหลังของพฤติกรรมในกลุ่ม
 (พรทิพย์ วัฒนพงษ์, 2548) การทำงานเป็นกลุ่มนั้นถือว่าเป็นกิจกรรมที่ให้คุณค่าการเรียนรู้การทำงาน
 ร่วมกันในสังคม ช่วยลดความเห็นแก่ตัวทำให้บุคคลรู้สึกว่าคุณค่าและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
 การทำงานเป็นกลุ่มเป็นการเปิดโอกาสให้กับสมาชิกที่มีความรู้ระดับเดียวกัน มาร่วมแสดงความคิด
 เห็นต่อเรื่องเดียวกันในรูปแบบของการระดมสมอง จึงเกิดแนวคิดและการเรียนรู้ในแง่มุมต่างๆ เกิด
 ความสัมพันธ์ต่อกัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เกิดความเข้าใจตนเองและผู้อื่น การทำงานเป็น

กลุ่มจึงทำให้นักเรียนหรือผู้ที่เข้าร่วมเกิดการพัฒนาทางอารมณ์และสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Guiseppe (2013) ที่พบว่ากิจกรรมกลุ่มเสริมสร้างให้บุคคลมีความจริงใจแสดงพฤติกรรมที่ตรงกับความรู้สึกของตน รวมทั้งมีแนวทางในการสร้างแรงจูงใจสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองเกิดความเข้าใจ และยอมรับในตนเองมากขึ้น และ Michaelson (2008) ศึกษาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของบุคคลภายในกลุ่ม และรวมไปถึงเป็นช่วงที่มีพัฒนาการด้านต่าง ๆ เจริญเกือบถึงขั้นขีดสุด เรียกได้ว่าเป็นวัยที่มีความสมบูรณ์ทั้งพัฒนาการทางร่างกาย พัฒนาการทางสติปัญญา และพัฒนาการทางอารมณ์ ซึ่งพัฒนาการด้านต่าง ๆ ดังกล่าวอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ยกเว้นพัฒนาการทางอารมณ์ที่อาจแตกต่างกันได้ ซึ่งนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่กำลังมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ เจริญเติบโตอย่างเต็มที่ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา และเป็นช่วงที่กำลังอยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของพัฒนาการที่จะเป็นผู้ใหญ่ (เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์, 2551: 207-208) เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ และในวัยนี้มีการรวมกลุ่มกันเพื่อเป็นการเปิดโอกาสที่จะรับผิดชอบในเรื่องของตนเองร่วมกัน มีโอกาสทดลองวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ และเรียนรู้จากข้อผิดพลาดซึ่งกันและกัน ซึ่งจะมีความชัดเจนในเรื่องการใช้เหตุผล มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน มีการรู้จักโลกมากขึ้นจึงทำให้ทราบว่าตนเองมีความสามารถด้านใด ซึ่งจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นและเห็นคุณค่าของตนเองมากกว่าเดิมและเป็นการยกฐานะของตนเองในกลุ่มเพื่อน ทั้งยังสามารถทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองในการปรับตัวและใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานมาใช้ในการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การรู้จักจัดการ ควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ได้ดีขึ้น

คำถามวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานจะมีคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์สูงขึ้นหรือไม่ อย่างไร
2. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานสูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามปกติหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.1 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองระหว่างก่อน และหลัง ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 5

2.2 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรม ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอน ตามปกติหลังได้รับโปรแกรม และระยะติดตามผล

สมมติฐานของการวิจัย

1. หลังจากได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐาน พัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองสูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ

2. หลังจากได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานหลัง การทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย และประเด็นการ ศึกษาวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 21,351 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนนทรีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 60 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยเริ่มจากการสุ่มในระดับเขตจากเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 หลังจากนั้นจึงเลือกระดับโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยเลือกศึกษากลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งมีจำนวน นักเรียนตั้งแต่ 2,500 คนขึ้นไป เนื่องจากกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีลักษณะนักเรียน ที่มีความหลากหลายและมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมของนักเรียนที่มีความ สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของนักเรียน ให้นักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง ทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ การวางแผน การประเมินและปรับปรุงการทำงานที่เน้น การทำงานร่วมกันเป็นทีมตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของนักเรียน และในขั้นตอน

สุดท้ายจึงสุ่มในระดับห้องเรียนจำนวน 2 ห้องเรียน เพื่อกำหนดห้องเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้เวลาดำเนินการศึกษาตั้งแต่วันที่ 3 เดือน มกราคม พ.ศ. 2557 ถึงวันที่ 21 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 7 สัปดาห์

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.2 ตัวแปรตาม คือ พัฒนาการทางอารมณ์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์ที่ได้จากการสังเคราะห์และสรุปองค์ประกอบของพัฒนาการทางอารมณ์ และวุฒิภาวะทางอารมณ์ (Emotional Development and Maturity Testing Model) เป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นจากแนวคิด และงานวิจัยของ เสริมศรี กาญจนสินธ์ (2539)

4.2 โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ตามแนวคิดของ Michaelsen (2008) เป็นการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งได้จัดกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ทีมได้มีการกระทำร่วมกัน การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันภายในทีมโดยมีเป้าหมายที่จะช่วยให้สมาชิกภายในทีมมีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเอง การแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม สามารถอยู่ร่วมกัน หรือทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการดังกล่าวจะใช้วิธีการต่าง ๆ ผสมผสานกัน เพื่อให้ นักเรียนบรรลุเป้าหมายโดยผ่านขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนต้องมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง

ขั้นที่ 2 นักเรียนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยมีจำนวนสมาชิก 5 ถึง 7 คน

ขั้นที่ 3 นักเรียนทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) เป็นข้อสอบแบบตัวเลือก ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าชั้นเรียนเพื่อประเมินระดับความพร้อมและความรู้ของนักเรียนโดยทำเป็นรายบุคคลก่อน ซึ่งการทำรายบุคคลจะเรียกข้อสอบว่า IRAT (Individual Readiness Assurance Test) เพื่อเป็นการให้สมาชิกภายในทีมเลือกคำตอบของแต่ละคนโดยที่ไม่มีใครทราบคำตอบที่ถูกต้อง หลังจากนั้นสมาชิกภายในทีมก็จะร่วมกันอภิปรายและแสดงเหตุผลของแต่ละคนว่าเหตุใดจึงเลือกคำตอบตามที่ของแต่ละคนได้เลือกและหลังจากนั้นจึงทำการทดสอบกันภายในทีมหรือ GRAT (Group Readiness Assurance Test) เพื่อเป็นการทดสอบที่สมาชิกทุกคนภายในทีมต้องช่วยกันเลือกและตัดสินใจว่าตัวเลือกที่ทุกคนภายในทีมให้เหตุผลและลง

ความเห็นว่าเป็นคำตอบที่เหมาะสมที่สุดของทีม ซึ่งอภิปรายและให้เหตุผลว่าทำไมจึงเลือกคำตอบนี้ให้เป็นคำตอบของทีม โดยผู้สอนจะเป็นผู้รู้คำตอบที่ถูกต้องเพียงคนเดียวและเฉลยคำตอบทีละข้อ ซึ่งทีมแต่ละทีมจะแสดงบทบาท และให้เหตุผลในการเลือกคำตอบ

ขั้นที่ 4 นักเรียนในทีมทุกคนสามารถยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกและเป็นการยอมรับให้สมาชิกภายในทีมได้แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผล ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้บทวนหลักการและแนวคิดของการเรียน

ขั้นที่ 5 นักเรียนได้ตระหนักถึงเนื้อหาที่ได้เรียนรู้การประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้คุณค่าของการทำงานเป็นทีมในการสร้างสรรค์ผลงาน หรือการแก้ปัญหาที่ยากและท้าทาย ลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงปฏิสัมพันธ์ที่ช่วยส่งเสริมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

พัฒนาการทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการจัดการอารมณ์ของตนเองและการรับรู้ความสามารถทางอารมณ์ของบุคคลอื่นเพื่อเข้าใจและยอมรับในความเป็นจริงในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นได้ง่าย ซึ่งสามารถวัดโดยแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแนวคิดและงานวิจัยของ เสริมศรี กาญจนสินธุ์ (2539)

การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน หมายถึง การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนได้มีการกระทำร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันภายในทีม และระหว่างทีม โดยเน้นการช่วยให้สมาชิกภายในทีมมีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองและการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม สามารถอยู่ร่วมกันหรือทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน หมายถึง ขั้นตอนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนได้มีการกระทำร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันภายในทีมและระหว่างทีม โดยเน้นการช่วยให้สมาชิกภายในทีมมีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองและการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม สามารถอยู่ร่วมกันหรือทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายโดยผ่านขั้นตอนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนต้องมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง

ขั้นที่ 2 นักเรียนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานโดยแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยมีจำนวนสมาชิก 5 ถึง 7 คน

ขั้นที่ 3 นักเรียนทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) เป็นข้อสอบแบบตัวเลือก ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน เพื่อประเมินระดับความพร้อมและความรู้ของนักเรียนโดยทำเป็นรายบุคคลก่อน ซึ่งการทำเป็นรายบุคคลจะเรียกข้อสอบว่า IRAT (Individual Readiness Assurance Test) เพื่อเป็นการให้สมาชิกภายในทีมเลือกคำตอบของแต่ละคนโดยที่ไม่มีใครทราบคำตอบที่ถูกต้อง หลังจากนั้นสมาชิกภายในทีมก็จะร่วมกันอภิปรายและแสดงเหตุผลของแต่ละคนว่าเหตุใดจึงเลือกคำตอบตามที่แต่ละคนได้เลือก หลังจากนั้นจึงทำการทดสอบกันภายในทีมหรือ GRAT (Group Readiness Assurance Test) เพื่อเป็นการทดสอบที่สมาชิกทุกคนภายในทีมต้องช่วยกันเลือก และตัดสินใจว่าตัวเลือกที่ทุกคนภายในทีมให้เหตุผล และลงความเห็นว่าเป็นคำตอบที่เหมาะสมที่สุดของทีม ซึ่งสามารถอภิปรายและให้เหตุผลว่าเหตุใดจึงเลือกคำตอบนี้ให้เป็นคำตอบของทีม โดยผู้สอนจะเป็นผู้ที่รู้คำตอบที่ถูกต้องเพียงคนเดียวและเฉลยคำตอบทีละข้อ ซึ่งทีมแต่ละทีมจะแสดงบทบาทและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบ

ขั้นที่ 4 นักเรียนในทีมทุกคนสามารถยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกและเป็นการยอมรับให้สมาชิกภายในทีมได้แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผล ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้ทบทวนหลักการและแนวคิดของการเรียน

ขั้นที่ 5 นักเรียนได้ตระหนักถึงเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ การประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้ คุณค่าของการทำงานเป็นทีมในการสร้างสรรค์ผลงานหรือการแก้ปัญหาที่ยากและท้าทาย ลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงปฏิสัมพันธ์ที่ช่วยส่งเสริมในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนนนทรีวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 อายุ 17 ปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. ทราบถึงผลของการใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นการพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เป็นแนวทางสำหรับครู อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือนักเรียนในการจัดหรือนำโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารถึงหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยโดยได้รวบรวมสาระสำคัญในการนำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์

- 1.1 ความหมายของอารมณ์
- 1.2 ทฤษฎีทางอารมณ์
 - 1.2.1 ทฤษฎีทางอารมณ์ James-Lange
 - 1.2.2 ทฤษฎีทางอารมณ์ Cannon-Bard
 - 1.2.3 ทฤษฎีทางอารมณ์ Schachter-Singer

ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์

- 2.1 ความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์
- 2.2 ความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์
- 2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์
 - 2.3.1 ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud
 - 2.3.2 ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Erikson
 - 2.3.3 ทฤษฎีมนุษยนิยมของ Maslow
- 2.4 การวัดพัฒนาการทางอารมณ์
 - 2.4.1 แนวทางของนักวัดกลุ่มจิตมิติ
 - 2.4.2 แนวทางการวัดจากการปฏิบัติจริง
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์

ตอนที่ 3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

- 3.1 ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน
- 3.2 ความสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน
- 3.3 ขั้นตอนของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน
- 3.4 การเปรียบเทียบการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดขอบเขตของความหมาย ที่มาของอารมณ์ และรายละเอียดของทฤษฎีที่อธิบายการเกิดอารมณ์ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาลำดับต่อไปนี้

1.1 ความหมายของอารมณ์

อารมณ์ (Emotion) มีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า “Movere” ซึ่งหมายถึง การยกขึ้น การตื่นตัว ความก่อกวนปั่นป่วนหรือความตื่นเต้นเร้าใจ อารมณ์เป็นสิ่งที่มนุษย์เผชิญอยู่เสมอ ซึ่งเป็นสภาวะด้านจิตใจที่แสดงออกเป็นความรู้สึกอย่างรุนแรงทั้งในทางบวก เช่น ดีใจ สนุกสนาน และในทางลบ เช่น กลัว โกรธ หรือสามารถเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความรู้สึก (Affect) เป็นสภาวะและความรู้สึกที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล (Denzin,1984)

จากการศึกษาจากงานวิจัย ตำรา และเอกสารได้มีนักวิจัย นักจิตวิทยาได้เสนอความหมายของอารมณ์ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่ซับซ้อน ประกอบด้วยลักษณะอย่างน้อย 3 ลักษณะ ได้แก่

1. เป็นผลของประสบการณ์อันเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคล
2. เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสมอง และระบบประสาท
3. มีรูปแบบ และสามารถสังเกตเห็นได้ โดยเฉพาะการปรากฏทางใบหน้าของผู้แสดง

อารมณ์

Erzsébet Mária Jármai และ Edit Bérces (2012) ได้อธิบายความหมายของอารมณ์ไว้ว่า อารมณ์คือ ภาวะความรู้สึก เช่น ความรู้สึกมีความสุข หรือการรายงานจากประสบการณ์ (Introspection)

Bar-on และคณะ (2011) ได้เสนอความหมายของอารมณ์ว่า อารมณ์เป็นปรากฏการณ์ที่สิ่งมีชีวิตไม่ว่าคน หรือสัตว์คุ้นเคยเป็นอย่างดี เมื่อเราประสบเหตุการณ์หรือทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง อารมณ์มักเกิดควบคู่ไปด้วย เรา รู้สึกมีความสุขเมื่อมีคนรัก เรา รู้สึกเสียใจเมื่อถูกเพื่อนปฏิเสธ เรา รู้สึกผิดหวังเมื่อไม่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ตามที่ต้องการ ด้วยเหตุนี้อารมณ์จึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

Papalia (2010) ได้เสนอคำจำกัดความของอารมณ์ไว้ว่า การแสดงออกของภาวะจิตใจที่ได้รับการกระทบ หรือกระตุ้นให้เกิดมีการแสดงออกต่อสิ่งที่มากระตุ้น

Karat (2008) ได้เสนอคำนิยามว่า อารมณ์เป็นแบบแผนที่มีความซับซ้อนของการเปลี่ยนแปลงสภาวะทางด้านสรีระและส่งผลถึงการแสดงออกทางพฤติกรรม

Goleman (1995) ได้เสนอความหมายของอารมณ์ไว้ว่า อารมณ์หมายถึง การตระหนักถึงความรู้สึกของตนเอง

Lazarus (1991) ได้อธิบายถึงความหมายของอารมณ์ว่า อารมณ์คือสภาพของจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์หรือความรู้สึกที่มาจากการกระตุ้นของระบบประสาท และถูกกำหนดในลักษณะเฉพาะทางจิตสรีระวิทยา

คัคนางค์ มณีศรี (2555) ได้อธิบายความหมายของอารมณ์ว่า เป็นความรู้สึกที่ประกอบด้วยปฏิกิริยาทางสรีระ การรับรู้และตีความของตัวเอง และพฤติกรรมที่แสดงออก

ศิริรงค์ ทับสายทอง (2555) ได้อธิบายความหมายของอารมณ์ไว้ว่า เป็นตัวผลักดันที่ทำให้มนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตได้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ และความรู้สึก

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปความหมายของอารมณ์ได้ว่า อารมณ์หมายถึง การแสดงออกของความรู้สึกอันเนื่องมาจากสภาพการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ อารมณ์เป็นสภาวะที่ไม่คงที่ มีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับสิ่งที่มากระทบต่อความรู้สึก อารมณ์มีความซับซ้อน และจะส่งผลต่อส่วนประกอบของอารมณ์อื่น ๆ ที่ตามมา จากการที่บุคคลมีการประเมินเหตุการณ์นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและการแสดงออก ซึ่งการแสดงออกทางอารมณ์จะขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมทางสังคมของบุคคลนั้น ๆ อีกด้วย ดังนั้นอารมณ์เป็นสิ่งที่สามารถเกิดได้กับบุคคลทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย เนื่องจากอารมณ์เป็นความรู้สึกพื้นฐานของมนุษย์มีอยู่ 4 แบบ คือ อารมณ์สุข อารมณ์เศร้า อารมณ์กลัว และอารมณ์โกรธ

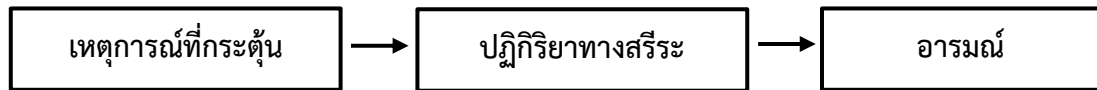
1.2 ทฤษฎีทางอารมณ์

จากการศึกษาเอกสารและทฤษฎีทางอารมณ์ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 3 หัวข้อได้แก่ ทฤษฎีทางอารมณ์ James-Lange ทฤษฎีทางอารมณ์ Cannon-Bard และทฤษฎีทางอารมณ์ Schachter - Singer ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังนี้

1.2.1 ทฤษฎีทางอารมณ์ James-Lange

James (1884) และ Lange (1885) เชื่อว่าอารมณ์เป็นปฏิกิริยาตามสัญชาตญาณที่เกิดขึ้นเมื่อร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์หรือเหตุการณ์ในสภาพแวดล้อม William James อธิบายว่า เราเสียใจเพราะเราร้องไห้ เราโกรธเพราะเราลงไม้ลงมือ และเรากลัวเพราะเราตัวสั่น ตามแนวคิดนี้เรารู้สึกตกใจกลัวเมื่อเห็นรถวิ่งมาด้วยความเร็วสูงขณะที่เรากำลังข้ามถนนเพราะหัวใจของเราเต้นแรง และมีอาการชาสั่นซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสรีระของร่างกาย อารมณ์จึงเป็นผลของการเปลี่ยนแปลงทางสรีระภายในร่างกาย อาจกล่าวได้ว่า ทฤษฎีนี้เสนอความคิด

ว่า อารมณ์จะเกิดขึ้นภายหลังจากมีปฏิกิริยาหรือการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ดังนั้นกระบวนการเกิดอารมณ์จึงเกิดตามลำดับขั้นดังแผนภาพ 2.1

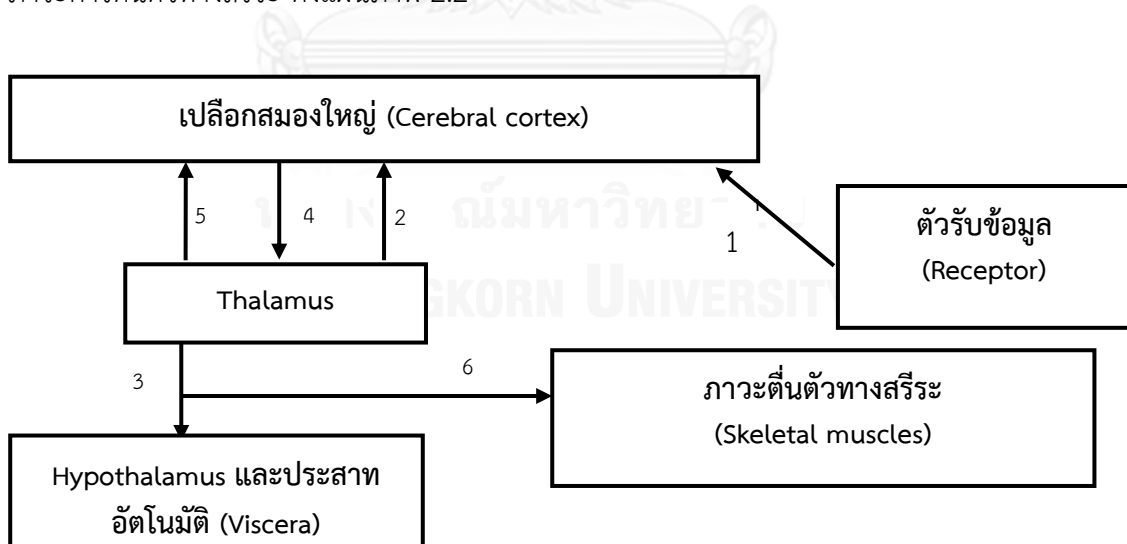
แผนภาพที่ 2.1 ลำดับของการเกิดอารมณ์จากทฤษฎี James-Lange

1.2.2 ทฤษฎีทางอารมณ์ Cannon-Bard

Walter Cannon (1915) ได้เสนอแนวคิดที่แตกต่างจาก James และ Lange โดย Cannon และ Bard เสนอว่าสถานการณ์หรือเหตุการณ์กระตุ้นอารมณ์และปฏิกิริยาทางสรีระให้เกิดขึ้นพร้อมๆกัน การเห็นรถพุ่งตรงเข้ามาด้วยความเร็วสูงขณะที่เรากำลังข้ามถนนกระตุ้นให้เราหัวใจเต้นแรง ขาสั่น ซึ่งเป็นปฏิกิริยาทางสรีระ ขณะเดียวกันเราก็เกิดอารมณ์กลัว ทฤษฎี Cannon-Bard ซึ่งให้ความสำคัญกับระบบสมองโดยเฉพาะส่วนของทาลามัส ซึ่งทำหน้าที่เป็นศูนย์รวมการเข้า-ออกของกระแสประสาท ข้อมูลจากสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์จะถูกส่งผ่านเข้าสู่ทาลามัสจากนั้นข้อมูลก็จะถ่ายทอดไปสู่ส่วนของสมอง 2 ส่วนคือ

1. เปลือกสมองใหญ่ (Cerebral cortex) ซึ่งก่อให้เกิดอารมณ์ต่างๆ
2. ส่วนไฮโปทาลามัส (Hypothalamus) และระบบประสาทอัตโนมัติเป็นการเพิ่ม

ภาวะการตื่นตัวทางสรีระ ดังแผนภาพ 2.2

แผนภาพที่ 2.2 ลำดับของการเกิดอารมณ์ตามทฤษฎี Cannon-Bard (Strongman, 2003)

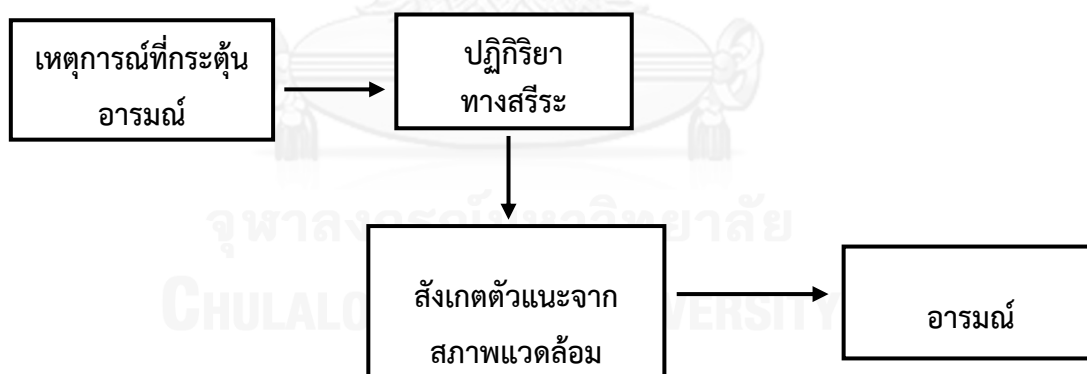
จากแนวคิดนี้สามารถอธิบายกระบวนการเกิดอารมณ์ได้ในมุมมองด้านประสาทสรีระวิทยา คือ รอยหยักของสมองหรือมากกว่า ซึ่งแนวคิดนี้ได้แย้งว่าอารมณ์เกิดขึ้นโดยมีเหตุการณ์มากระตุ้น หรือสิ่งแวดล้อมซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดอารมณ์และจะส่งผ่านเข้าสู่ Thalamus และข้อมูลต่างๆก็จะถ่ายทอดไปสู่เปลือกสมองใหญ่ (Cerebral cortex) และ Hypothalamus และประสาทอัตโนมัติ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะทำให้เกิดการตื่นตัวทางสรีระ (Baumeister และ Bushman, 2008)

1.2.3 ทฤษฎีทางอารมณ์ Schachter-Singer

ทฤษฎีเกิดจากแนวคิดของ Schachter และ Singer (1962) ที่ได้เสนอ Two Factor Theory of Emotion โดยมีแนวคิดที่เชื่อว่า อารมณ์ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ

1. ภาวะตื่นตัวทางสรีระ ซึ่งเป็นลักษณะของปฏิกิริยาทางร่างกายเหมือนกันในทุกสภาวะของอารมณ์ เช่น เมื่อบุคคลกำลังโกรธ หรือกลัว ปฏิกิริยาทางร่างกายเกิดขึ้นคล้ายคลึงกัน เช่น หัวใจเต้นเร็ว ขนลุก หายใจเร็วและถี่ เป็นต้น

2. การประเมินทางปัญญา ซึ่งจะแตกต่างกันในแต่ละอารมณ์เพราะปัจจัยทางปัญญาเป็นตัวระบุประเภทของอารมณ์ ซึ่งหมายความว่า แนวคิดทฤษฎีนี้มุ่งเน้นที่กระบวนการรับรู้และการตีความ ซึ่งมีงานวิจัยที่สนับสนุนทฤษฎีนี้คืองานวิจัยของ Dutton และ Aron (1974) ได้ศึกษาปฏิกิริยาทางสรีระของเพศหญิงที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ของเพศชายซึ่งผลการวิจัยพบว่า บุคลิกของเพศหญิงที่น่าดึงดูดมีผลทำให้เพศชายเปลี่ยนแปลงจากอารมณ์เชิงลบเป็นอารมณ์เชิงบวกได้ ซึ่งสามารถอธิบายลำดับการเกิดอารมณ์ดังแผนภาพ 2.3

แผนภาพที่ 2.3 ลำดับของการเกิดอารมณ์ตามทฤษฎี Schachter-Singer

ดังนั้นจากทฤษฎีทางอารมณ์ (Emotional Theory) ที่ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมทั้งหมดนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ อารมณ์เกิดขึ้นจากการได้รับเหตุการณ์บางอย่างมากระตุ้นอารมณ์เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาทางสรีระ ซึ่งการเกิดปฏิกิริยาทางสรีระอาจเกิดแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่มากระตุ้น แต่ในทางตรงกันข้ามการเกิดปฏิกิริยาก็อาจจะเกิดขึ้นในลักษณะทำนองเดียวกันหรือคล้ายกัน และอารมณ์เกิดขึ้นได้จากทางปัญญาหรือภาวะรู้สำนึก ซึ่งหมายถึงการตีความทางความคิดและ

การรับรู้ ซึ่งภาวะเช่นนี้อาจส่งผลไปถึงการแสดงออกทางพฤติกรรม เช่น การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทางต่างๆ ซึ่งทั้งนี้เป็นการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่บุคคลประสบในขณะนั้น

ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์

จากการศึกษาเอกสาร และทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 5 หัวข้อ คือความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ ความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์ ทฤษฎีพัฒนาการทางอารมณ์ การวัดพัฒนาการทางอารมณ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์ โดยผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

2.1 ความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้อธิบายและให้ความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ดังนี้

Compos และ Barrret (1989) ได้อธิบายความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่า พัฒนาการทางอารมณ์คือการมีวุฒิภาวะทางอารมณ์เพิ่มขึ้นตามช่วงวัยและความเหมาะสมในเรื่องการควบคุมอารมณ์ของตนเอง

De Rivera และ Grinkis (1986) ได้อธิบายความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่า พัฒนาการทางอารมณ์คือการมีความสามารถทางอารมณ์ที่เพิ่มขึ้นและมีทักษะในการจัดการควบคุมอารมณ์ของตนเองในการแสดงออกในสังคม

Hurlock (1984) ได้อธิบายความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่า พัฒนาการทางอารมณ์คือความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์ที่มีความเหมาะสมตามวุฒิภาวะและกาลเทศะ

เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์ (2551) ได้อธิบายความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่า พัฒนาการทางอารมณ์เป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้ตามลำดับด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การรู้เท่าทันอารมณ์ การยอมรับ การควบคุม และการจัดการกับอารมณ์ให้มีการแสดงออกที่เหมาะสมตามกาลเทศะ

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2549) ได้อธิบายความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่า พัฒนาการทางอารมณ์ความเปลี่ยนแปลงและความเจริญเติบโตทางจิตใจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อด้านร่างกายทั้งภายในและภายนอกที่แสดงให้เห็นถึงระดับความเข้มของอารมณ์แต่ละอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพดั้งเดิม

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2553) ได้อธิบายความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่าพัฒนาการทางอารมณ์คือสภาพการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า และอินทรีย์

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2556) ได้อธิบายความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่าพัฒนาการทางอารมณ์คือพัฒนาการเกี่ยวกับองค์ประกอบของอารมณ์ และความรู้สึก เช่น ความสนใจ ความพอใจ ทศนคติ ค่านิยม และการปรับตัวเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า พัฒนาการทางอารมณ์คือ การเปลี่ยนแปลงและการมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่มีความเหมาะสมตามพัฒนาการของมนุษย์ในแต่ละช่วงวัย อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเร้าและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการมีความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมตามพัฒนาการซึ่งเป็นทักษะทางอารมณ์ที่เป็นความสามารถของบุคคลในการตระหนักถึงความรู้สึก ความคิด และอารมณ์ทั้งของตนเองและผู้อื่น ตลอดจนสามารถจัดการกับอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม

2.2 ความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์พบว่ามันักจิตวิทยา และนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ดังนี้

Turner (2007) ได้อธิบายถึงความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่า เป็นวิธีการศึกษาโครงสร้างทางร่างกายอย่างหนึ่งของบุคคล เนื่องจากเป็นการบ่งบอกถึงบุคลิกภาพ และลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลที่จะแสดงอารมณ์ผ่านทางร่างกายหรือสรีระ

Strongman (2003) ได้อธิบายถึงความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่าเป็นการแสดงออกถึงความสามารถในการแสดงอารมณ์และบุคลิกภาพของบุคคลที่มีความเหมาะสมตามวุฒิภาวะและช่วงวัย

Plutchik (1994) ได้สรุปความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่า เป็นการแสดงอารมณ์ที่มีความเหมาะสมตามวุฒิภาวะและลักษณะตามช่วงวัย เช่นการแสดงความโกรธ ความเศร้า ความรัก ความกลัว ความวิตกกังวล ความเสียใจ ความอาย ความกล้าแสดงออก เป็นต้น

Fuhrmann (1990) เสนอไว้ว่าชีวิตของมนุษย์ถ้าปราศจากอารมณ์ เปรียบเทียบได้กับชีวิตที่ไม่มีรสชาติ อารมณ์บางชนิดเป็นที่พึงประสงค์ของบุคคล แต่อารมณ์บางชนิดของบุคคลก็อยากจะทำให้สิ้นสุดไปโดยเร็ว เนื่องจากอารมณ์ทุกชนิดมีระดับความรุนแรง (Affective tone) ไม่เท่ากัน ซึ่งขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพดั้งเดิมและสภาพอารมณ์ของแต่ละคนที่จะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมต่างกัน

เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์ (2551) ได้อธิบายถึงความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่าการที่บุคคลมีความสามารถในการควบคุมจัดการกับสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นต่อสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆ ให้แสดงออกอย่างเหมาะสมตามวุฒิภาวะและช่วงวัยต่าง ๆ ตามขั้นพัฒนาการของมนุษย์

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2549: 336) ได้อธิบายถึงความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงและความเจริญเติบโตทางร่างกายทั้งภายในและภายนอก ซึ่งกระทบกระเทือนแบบแผนอารมณ์ของเด็กวัยแรกเริ่มและวัยรุ่น เด็กมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สับสนอ่อนไหว มีความเข้มของอารมณ์สูง ไม่นั่นคง ระดับความเข้มของอารมณ์แต่ละอย่างๆ นั้นขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพดั้งเดิมของเด็ก ขึ้นอยู่กับตัวเร้าที่ทำให้เด็กเกิดอารมณ์ เด็กแต่ละคนเริ่มแสดงบุคลิกอารมณ์ประจำตัวออกมาให้ผู้อื่นทราบได้อย่างเด่นชัด

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์เป็นการรู้จักและแสดงความสามารถในการแสดงอารมณ์ออกอย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์และเหตุการณ์ต่างๆ ผ่านทางร่างกายหรือสรีระที่มีความเหมาะสมตามวุฒิภาวะของบุคคลตามช่วงวัย รวมไปถึงรู้จักการจัดการและควบคุมอารมณ์ให้มีความเหมาะสม ซึ่งพัฒนาการทางอารมณ์ยังสามารถแสดงออกถึงบุคลิกภาพที่สามารถส่งผลต่อการปรับตัวและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อีกด้วย

2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์

จากการศึกษาเอกสาร และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์ พบว่ามีนักจิตวิทยาที่ศึกษาทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์เป็นจำนวนมาก แต่ในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกนำเสนอเฉพาะทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เท่านั้น เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการงานวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Freud ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Erikson และทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Piaget ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

2.3.1 ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud

ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud (1895 อ้างถึงใน Slater และ Bremner, 2011) ได้ทำการวิจัยทางการแพทย์โดยเขาเริ่มศึกษาเกี่ยวกับวิธีการรักษาโรคทางจิตและระบบประสาทที่ผิดปกติ ซึ่ง Freud ได้เสนอว่า สิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านต่างๆ ของมนุษย์ ได้แก่ พัฒนาการทางจิตใจ-เพศ (Psycho-sexual development) เนื่องจากแรงขับอันสำคัญของมนุษย์ที่กระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่างๆ ก็คือความต้องการทางเพศ ซึ่งมนุษย์ไม่กล้าแสดง

ออกมาโดยตรง จึงเก็บกดไว้ให้ซ่อนอยู่ในจิตไร้สำนึก (Unconscious Mind) และ Freud ได้แบ่งระยะของพัฒนาการบุคลิกภาพออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

1. Oral Stage เป็นระยะที่เด็กใช้ปากเพื่อทำให้เกิดความสุขและความพึงพอใจ โดยจะเริ่มตั้งแต่ในช่วงแรกเกิดจนถึงอายุประมาณ 18 เดือน โดยเด็กจะใช้ปากในการทำกิจกรรมต่างๆ

2. Anal Stage เป็นระยะที่เด็กจะเกิดความพึงพอใจจากการได้ขับถ่าย ซึ่งจะเริ่มในช่วงอายุ 12 ถึง 18 เดือน จนกระทั่งอายุ 3 ปี ปัญหาที่พบในระยะนี้คือ ถ้าหากพ่อแม่หรือผู้ปกครองเข้มงวดเรื่องการฝึกขับถ่ายกับเด็กมากเกินไป เด็กอาจจะโตขึ้นมาไม่มีความสุขได้

3. Phallic Stage เป็นระยะที่เด็กจะสนใจกับอวัยวะเพศของตนเอง โดยจะอยู่ในช่วงอายุ 3 ปี ถึง 6 ปี ซึ่งเด็กจะมีความพึงพอใจกับการจับต้องอวัยวะเพศ และสนใจความแตกต่างระหว่างเพศ

4. Latency Stage เป็นระยะแฝง ซึ่งเป็นระยะที่เด็กจะให้ความสนใจไปสู่พัฒนาการทางด้านเชาวน์ปัญญาและด้านสังคม โดยจะเริ่มในช่วงตั้งแต่ 6 ปีจนถึง 18 ปี โดยจะเริ่มมีการให้ความสนิทกับเพื่อนที่เป็นเพศเดียวกัน ชอบเข้ากลุ่มกับเพศเดียวกัน สนใจในสิ่งแวดล้อม และเหตุการณ์ต่างๆ

5. Genital Stage เป็นระยะสนใจเพศตรงข้าม ซึ่งจะเกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่นจนถึงวัยผู้ใหญ่ ในระยะนี้เป็นช่วงเวลาของเด็กจะมีความสนใจเพศตรงข้าม

จากทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud (1895 Slater และ Bremner, 2011) ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าระยะพัฒนาการตามทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud สามารถแบ่งได้เป็น 5 ระยะ ได้แก่

1. ระยะที่ใช้ปากซึ่งเป็นการที่เด็กจะมีความสุขและความพึงพอใจในการใช้ปาก
2. ระยะของการขับถ่าย เป็นระยะที่เด็กจะมีความสุขในการได้ขับถ่าย
3. ระยะอวัยวะเพศ เป็นระยะที่เด็กจะมีความสนใจในอวัยวะเพศของตนเอง
4. ระยะแฝง เป็นระยะที่เด็กเริ่มมีพัฒนาการทางด้านเชาวน์ปัญญาและด้านสังคม เริ่มมีการเข้ากลุ่มเพื่อนในเพศเดียวกัน สนใจสิ่งแวดล้อมและสังคมรอบๆตัว
5. ระยะสนใจเพศตรงข้ามเป็นช่วงเวลาที่เกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ เป็นเวลาที่มีการรู้จักความรักในเพศตรงข้าม การต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคมและการต้องการความสนใจ

ดังนั้นจากทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud ที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าระยะที่ 4 Latency Stage เป็นระยะแฝงเป็นช่วงที่เด็กมีอายุตั้งแต่ 6 ปี ถึง 18 ปี เป็นระยะที่เด็กเริ่มมีพัฒนาการทางด้านเชาวน์ปัญญาและด้านสังคม เริ่มมีการเข้ากลุ่มเพื่อนในเพศเดียวกัน สนใจสิ่งแวดล้อม และสังคมรอบๆตัว เพื่อเตรียมเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ซึ่งมีความสำคัญ คือเป็นช่วงเวลาที่มีการเข้าสังคม ต้องการการยอมรับ และการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมทั้งในกลุ่มเพื่อน

เพศตรงข้าม เป็นต้น ดังนั้นในระยะนี้จึงเป็นช่วงที่ต้องส่งเสริมในเรื่องของการปรับตัว การพัฒนาบุคลิกภาพและการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมต่อไป

2.3.2 ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Erikson

Erik Erikson (1969 อ้างถึงใน Slater และ Bremner, 2011) ได้สร้างทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud และได้พัฒนาแนวคิดใหม่โดยมีแนวคิดว่าปัจจัยทางด้านสังคม การพัฒนาการทางจิตสังคมของบุคคลในแต่ละระยะจะเผชิญปัญหาและภาวะวิกฤติต่าง ๆ ที่ต้องใช้ความพยายามเพื่อจะแก้ไข Erikson ได้เสนอพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางสังคมจิตใจ 8 ขั้น ดังนี้

1. ความไว้วางใจและความไม่ไว้วางใจผู้อื่น (Trust VS Mistrust) เป็นขั้นพัฒนาด้านไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ เกิดขึ้นในวัยแรกเกิด ถึง 1 ปี เป็นระยะที่การตอบสนองของบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูมีความสำคัญอย่างมากในการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน

2. ความเป็นตัวของตัวเองและความละอายใจ (Autonomy VS Shame & Doubt) เกิดขึ้นในช่วงอายุ 1 ปี ถึง 3 ปี หรือวัยหัดเดิน เป็นวัยที่พัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง หรือความละอาย และสงสัยไม่แน่ใจ ในระยะนี้เด็กจะมีการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง

3. ความคิดริเริ่มและความรู้สึกผิด (Initiative VS Guilt) เกิดขึ้นในช่วงอายุ 3 ปี ถึง 6 ปี เป็นขั้นที่พัฒนาความคิดริเริ่ม หรือความรู้สึกผิด จากการที่มีโอกาสสำรวจสิ่งแวดล้อมมากขึ้นในวัยหัดเดิน เด็กวัยก่อนเรียนนี้จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวโดยการซักถามสงสัยอยู่ตลอดเวลา

4. ความขยันหมั่นเพียร และปมด้อย (Industry VS Inferiority) เกิดขึ้นในช่วงอายุ 6 ปี ถึง 12 ปี เป็นขั้นพัฒนาความขยันหมั่นเพียรหรือความรู้สึกด้อยในวัยเรียน เด็กจะเริ่มฝึกทักษะในการเรียน การเขียน การอ่าน หรือทักษะทางสังคม เริ่มมีความขยันหรือมีความสำเร็จของตน

5. การพบอัตลักษณ์แห่งตนและการไม่เข้าใจบทบาทตนเอง (Identity VS Identity confusion) เกิดขึ้นในช่วงอายุ 12 ปี ถึง 20 ปี เป็นขั้นพัฒนาการรู้จักตนเอง มีเอกลักษณ์ หรือสับสนในบทบาท วัยรุ่นเป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กเป็นวัยผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงมากมายทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา ซึ่งทำให้เด็กค้นหาความเป็นตนเองอย่างแท้จริง ดังนั้นจึงเริ่มสร้างความรู้สึกของความเป็นตนเอง การมีสัมพันธภาพกับกลุ่มเพื่อน (Peer Group)

6. ความรักร่วมใจและความเปล่าเปลี่ยว (Intimacy VS Isolation) เกิดในช่วงผู้ใหญ่ตอนต้น หรือในช่วงอายุ 21 ปี ถึง 25 ปี มีการใช้ชีวิตแบบผู้ใหญ่ มีความสนใจเพศตรงข้าม เริ่มต้นทำงานเพื่อประกอบอาชีพ สร้างหลักฐาน สร้างครอบครัว มีความรักความผูกพัน มีการพัฒนาในขั้นของการรู้จักตนเอง และสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้

7. การใฝ่ใจกับตนเอง และการให้กำเนิดเลี้ยงดูบุตร (Generativity VS Stagnation) เป็นช่วงอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป เป็นระยะของวัยผู้ใหญ่ และวัยกลางคน ซึ่งแต่ละบุคคลมีครอบครัว มีบุตร และเลี้ยงดูบุตรด้วยความรัก และเอาใจใส่อย่างแท้จริง

8. ความมั่นคงทางใจและความสิ้นหวัง (Integrity VS Despair) เกิดในวัยสูงอายุ หรือวัยชราเป็นช่วงอายุตั้งแต่ 50 ปีเป็นต้นไป เป็นวัยของการยอมรับความจริงของชีวิต บุคคลจะมีความสุขจากการระลึกถึงความทรงจำในอดีต

จากทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Erikson (1969 อ้างถึงใน Slater และ Bremner, 2011) ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าในระยะต่าง ๆ ของพัฒนาการทางจิตสังคมสามารถแบ่งได้เป็น 8 ขั้นดังนี้

1. ความไว้วางใจและความไม่ไว้วางใจผู้อื่น เป็นระยะที่การตอบสนองของบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูและมีความสำคัญอย่างมากในการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน

2. ความเป็นตัวของตัวเองและความละอายใจ ในระยะนี้เด็กจะมีการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง

3. ความคิดริเริ่มและความรู้สึกผิด ในระยะนี้เด็กจะเริ่มมีโอกาสสำรวจสิ่งแวดล้อมมากขึ้นในวัยหัดเดิน เด็กวัยก่อนเรียนนี้จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวโดยการซักถามสงสัยอยู่ตลอดเวลา

4. ความขยันหมั่นเพียร และปมด้อย ในระยะนี้เด็กจะเริ่มฝึกทักษะในการเรียน การเขียน การอ่าน หรือทักษะทางสังคม และเริ่มมีความขยันหรือมีความสำเร็จของตน และในอีกแง่หนึ่ง เด็กอาจจะเกิดการมีความรู้สึกที่ตนเองมีปมด้อย มีข้อเสียและเกิดการเปรียบเทียบระหว่างตนเองและผู้อื่น

5. การพบอัตลักษณ์แห่งตนและการไม่เข้าใจบทบาทตนเอง ในระยะนี้เป็นขั้นพัฒนาการรู้จักตนเอง มีเอกลักษณ์ หรือสับสนในบทบาท ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะพบมากในช่วงวัยรุ่น โดยเด็กจะเริ่มมีการค้นหาความเป็นตัวตนที่แท้จริง

6. ความรักร่วมใจและความเปล่าเปลี่ยว ในระยะนี้เป็นระยะที่มีการสร้างครอบครัว การสร้างหลักฐาน ฐานะ รวมไปถึงการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

7. การใฝ่ใจกับตนเอง และการให้กำเนิดเลี้ยงดูบุตร ในระยะนี้เป็นระยะของวัยผู้ใหญ่ ซึ่งจะเป็นระยะที่เน้นการอยู่กับครอบครัว การสร้างความสัมพันธ์ที่ีระหว่างบิดา มารดา และบุตร

8. ความมั่นคงทางใจและความสิ้นหวัง ในระยะนี้จะพบในช่วงวัยชรา ซึ่งเป็นระยะที่มนุษย์ทุกคนจะต้องเผชิญกับภาวะการยอมรับความจริงเกี่ยวกับชีวิต รวมไปถึงการมีความสุขในช่วงปลายชีวิตและการระลึกถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีต

ดังนั้นจากทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Erik Erikson ที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ขั้นที่ 5 การพบอัตลักษณ์แห่งตนและการไม่เข้าใจบทบาทตนเอง (Identity VS

Identity confusion) เป็นลักษณะที่พบได้เด่นชัดในช่วงอายุ 12 ปี ถึง 20 ปี เป็นช่วงที่เกิดในวัยรุ่นที่ จะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ จึงอาจส่งผลในเรื่องของการสับสนในบทบาทของตนเอง (Role confusion) หรือการค้นหาเอกลักษณ์และตัวตนที่แท้จริงว่าฉันเป็นใคร (Who am I?) รวมไปถึงการมี ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น ซึ่งในขั้นนี้เพื่อนจะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง (Peer Group) ดังนั้นในขั้นนี้ จึงเป็นขั้นตอนที่ต้องส่งเสริมในเรื่องของการปรับตัว การมีบทบาทในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการ เน้นการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน และการส่งเสริมบุคลิกภาพให้มีความเหมาะสมและเข้าใจบทบาทของ ตนเองมากขึ้น

2.3.3 ทฤษฎีมนุษยนิยมของ Maslow

แนวคิดทฤษฎีมนุษยนิยม เชื่อว่ามนุษย์มีธรรมชาติที่ดีมีแรงจูงใจทางบวกเป็นผู้ที่ มีเหตุผล (Rational) และเป็นผู้ที่สามารถได้รับการขัดเกลา(Socialized) สามารถตัดสินใจเลือกวิถี ชีวิตของตนเองได้ ถ้ามีอิสระเพียงพอ และมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวย ก็จะสามารถนำไปสู่การพัฒนา ตนเองอย่างเต็มศักยภาพและสามารถพัฒนาไปสู่ทิศทางที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล อันจะนำไปสู่การตระหนักรู้ในตนเองอย่างแท้จริง (Slavin, 2006)

นักจิตวิทยาในกลุ่มมนุษยนิยมไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของจิตวิเคราะห์ และ พฤติกรรมนิยม ปัญญานิยม พวกเขาเชื่อว่า แนวคิดเหล่านั้นไม่ได้มองมนุษย์แบบที่เป็นมนุษย์จริงๆ มนุษย์ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตย่อมต้องการเสรีภาพในการเลือก ในการกำหนดชีวิตของตนเอง บุคคลต้องการมากกว่าอาหาร เพศ และความปลอดภัย บุคคลแสวงหามากกว่าการปรับตัว แต่บุคคล ต้องการความองกงาม การพัฒนาศักยภาพของตน บุคคลต้องการที่จะเป็นคนที่สมบูรณ์แบบ

ทฤษฎีของ Maslow คือทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น (Hierarchy of needs) โดยระบุว่า บุคคลมีความต้องการไปตามลำดับ จากความต้องการขั้นต่ำสุด ซึ่งได้แก่ ความ ต้องการพัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ บุคคลจะมีความต้องการขั้นสูงขึ้นไปก็ต่อเมื่อ ความต้องการขั้นต่ำกว่า ได้รับการตอบสนองแล้วเท่านั้น การตอบสนองอาจไม่จำเป็นต้องตอบสนองทั้งหมดจนเกิดความพึง พอใจ แม้การตอบสนองอาจจะไม่จำเป็นต้องตอบสนองทั้งหมดจนเกิดความพึงพอใจ แม้การ ตอบสนองเป็นบางส่วนก็เพียงพอที่จะทำให้เกิดความต้องการที่จะทำให้ความต้องการในขั้นที่สูงขึ้นถูก กระตุ้นต่อไปได้ ซึ่ง Maslow ได้แบ่งความต้องการตามลำดับขั้นได้แก่

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) ซึ่งได้แก่ อาหาร น้ำ อากาศ เพื่อให้ชีวิตอยู่รอด

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) ได้แก่ ต้องการความ อบอุ่นสบายใจ รู้สึกมั่นคงปลอดภัย ปราศจากความกลัว

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรัก และการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Love and belongingness) ได้แก่ ความต้องการใกล้ชิดสัมพันธ์ ได้มีเพื่อน มีคนรู้จักรักใคร่ มีคนยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือชุมชน

ขั้นที่ 4 ความต้องการการนับถือ (Esteem needs) เป็นความต้องการรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ ได้รับความเห็นชอบจากผู้อื่น มีผู้คนยกย่องยอมรับในความสามารถ

ขั้นที่ 5 ความต้องการทางปัญญา (Cognitive needs) เป็นความต้องการที่จะมีความรู้เข้าใจสิ่งรอบๆ ตัว เข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ได้รับรู้สิ่งแปลกใหม่

ขั้นที่ 6 ความต้องการทางสุนทรียภาพ (Aesthetic needs) เป็นความต้องการความงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย สิ่งสวย ๆ งาม ๆ หรือไพเราะ

ขั้นที่ 7 ความต้องการพัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ (Self-actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุด เพื่อความเป็นคนที่สมบูรณ์แบบ นำเอาความสามารถของตนมาใช้อย่างเต็มที่

Maslow มีความเชื่อว่ามนุษย์เราเป็นสัตว์ที่ประเสริฐ และสามารถมีกำลังที่จะต่อสู้เอาชนะสิ่งแวดล้อมได้ ซึ่งเป็นการเน้นถึงความสำคัญของปัจเจกบุคคลและความสำคัญของพัฒนาการอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ความต้องการ ความรู้สึก และการส่งเสริมให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Scheff, 2002)

ผู้วิจัยสามารถเปรียบเทียบระยะต่าง ๆ ของทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud, Erik Erikson และ ทฤษฎีมนุษย์นิยมของ Abraham Maslow ดังตารางที่ 2.1 ในรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบระยะพัฒนาการของทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud , Erik Erikson และทฤษฎีมนุษย์นิยมของ Abraham Maslow

ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud (1895)	ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Erik Erikson (1969)	ทฤษฎีมนุษย์นิยมของ Abraham Maslow (1943)
Psychosexual Stages	Psychosocial Stages	Hierarchy of needs
Oral Stage ตั้งแต่แรกเกิด ถึง 18 เดือน เด็กจะมีความสุขและความพึงพอใจในการใช้ปาก	Trust VS Mistrust ตั้งแต่แรกเกิด ถึง 18 เดือน เด็กจะพัฒนาความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย	ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย และขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย
Anal Stage ตั้งแต่ 18 เดือน ถึง 3 ปี เด็กจะมีความสุขพึงพอใจจากการขับถ่าย	Autonomy VS Shame & Doubt อายุ 18 เดือน ถึง 3 ปี เด็กจะเริ่มมีการช่วยตัวเองได้บ้าง และสามารถทำอะไรได้ตามอิสระ และพยายามสำรวจโลกที่อยู่รอบๆตัว	ขั้นที่ 2 ต้องการความปลอดภัย และขั้นที่ 5 ความต้องการทางปัญญา

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบระยะพัฒนาการของทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud , Erik Erikson และทฤษฎีมนุษยนิยมของ Abraham Maslow (ต่อ)

ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud (1895) Psychosexual Stages	ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Erik Erikson (1969) Psychosocial Stages	ทฤษฎีมนุษยนิยมของ Abraham Maslow (1943) Hierarchy of needs
Phallic Stage ตั้งแต่ 3 ปี ถึง 6 ปี เด็กจะเริ่มมีความสนใจในอวัยวะเพศของตนเอง รวมทั้งสนใจในความรักของพ่อแม่ที่มีเพศตรงข้ามกับตนเอง	Initiative VS Guilt อายุ 3 ปี ถึง 6 ปี เป็นวัยที่เริ่มเรียนรู้บทบาททางสังคม มีพัฒนาการทางความคิดริเริ่มจากการเล่น และมีความสัมพันธ์กับเพื่อนวัยเดียวกัน	ขั้นที่ 3 ความต้องการความรัก และการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม
Latency Stage ตั้งแต่อายุ 7 ปี ถึง 18 ปี เป็นระยะที่มีการพัฒนาในเรื่องของสังคม และเชาวน์ปัญญา	Industry VS Inferiority อายุ 6 ปี ถึง 12 ปี เป็นช่วงที่เด็กต้องเรียนรู้ทักษะต่างๆของสังคม หรือเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆรอบๆตัว	ขั้นที่ 3 ความต้องการความรัก และการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ขั้นที่ 4 ความต้องการการนับถือ และขั้นที่ 5 ความต้องการทางปัญญา
Genital Stage ตั้งแต่วัยรุ่น (18 ปี ถึงวัยผู้ใหญ่ 20ปี) ในระยะนี้เด็กจะเริ่มสนใจเพศตรงข้าม มีการต้องการความรัก และการยอมรับจากสังคม	Identity VS Indentity confusion ตั้งแต่วัยรุ่น (12 ปี ถึง วัยผู้ใหญ่ตอนต้น 20 ปี) ในระยะนี้เด็กจะมีการรู้จักตัวตนที่แท้จริง และการสร้างอัตลักษณ์ของตนเอง จึงเริ่มสร้างความรู้สึกของความเป็นตนเอง และการมีสัมพันธ์ภาพกับกลุ่มเพื่อน	ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ขั้นที่ 4 ความต้องการการนับถือ และขั้นที่ 5 ความต้องการทางปัญญา
	Intimacy VS Isolation ในระยะนี้จะมีในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นช่วงที่บุคคลใช้ชีวิตแบบผู้ใหญ่ สร้างฐานะและเริ่มต้นทำงานเพื่อประกอบอาชีพ	ขั้นที่ 7 ความต้องการพัฒนาตนเต็มศักยภาพ

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบระยะพัฒนาการของทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud , Erik Erikson และทฤษฎีมนุษย์นิยมของ Abraham Maslow (ต่อ)

ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud (1895) Psychosexual Stages	ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Erik Erikson (1969) Psychosocial Stages	ทฤษฎีมนุษย์นิยมของ Abraham Maslow (1943) Hierarchy of needs
	Generativity VS Stagnation ในระยาะนี้อยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนกลาง จะเป็นช่วงที่ต้อง ดูแลครอบครัว เลี้ยงดูบุตร	ขั้นที่ 7 ความต้องการพัฒนา ตนเองเต็มศักยภาพ
	Integrity VS Despair ในช่วง วัยชรา เป็นวัยของการยอมรับ กับความจริงของชีวิต จะระลึก ถึงอดีต	

ดังนั้นจากตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบระยะพัฒนาการของทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ และทฤษฎีมนุษย์นิยมที่ผู้วิจัยได้นำเสนอมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ลำดับขั้นตอนของพัฒนาการในแต่ละระยะหรือขั้นของพัฒนาการมนุษย์นั้น เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความสำคัญในการพัฒนาตามทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Freud (1985 อ้างถึงใน Slater และ Bremner, 2011) ซึ่งในระยะ Genital ที่ได้กล่าวไว้ว่าเด็กตั้งแต่อายุ 18 ปี ถึง 20 ปี เป็นระยะที่มีพัฒนาการทางสังคมเนื่องจากเริ่มมีการต้องการการยอมรับจากสังคม และในทางเดียวกันทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Erikson (1969 อ้างถึงใน Slater และ Bremner, 2011) ในระยะ Industry VS Inferiority เป็นช่วงที่เด็กต้องเรียนรู้ทักษะทางสังคม มีการเผชิญสถานการณ์ต่างๆที่อยู่รอบๆตัว ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีมนุษย์นิยมของ Maslow (1943 อ้างถึงใน Slavin, 2006) ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ได้แก่ความต้องการใฝ่สัมพันธ์ ได้มีเพื่อน มีคนรู้จักรักใคร่ มีคนยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือชุมชน ขั้นที่ 4 ความต้องการการนับถือ เป็นความต้องการรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ ได้รับความเห็นชอบจากผู้อื่น มีผู้คนยกย่องยอมรับในความสามารถ และขั้นที่ 5 ความต้องการทางปัญญา เป็นความต้องการที่จะมีความรู้ เข้าใจสิ่งรอบๆตัว เข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และได้รับรู้สิ่งแปลกใหม่ ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าในระยะพัฒนาการดังกล่าวที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เด็กเริ่มมีการรู้จักการเข้าสังคม และมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา รวมถึงการมีความต้องการในการได้รับการยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และเป็นการแสดงความต้องการรู้สึกว่าคุณมีความรู้

ความสามารถซึ่งเด็กอาจมีการแสดงออกทางอารมณ์ออกผ่านทางร่างกาย และเด็กเริ่มมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน รวมไปถึงมีความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่าการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถช่วยส่งเสริมทักษะในการเข้าสังคม และสามารถส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของบุคคลโดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นที่มีอายุ 17 ปี ที่ผู้วิจัยได้เลือกนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2.4 การวัดพัฒนาการทางอารมณ์

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดพัฒนาการทางอารมณ์ผู้วิจัยพบว่าสามารถวัดได้หลายวิธี ซึ่งมีเทคนิคที่หลากหลาย โดยกรมสุขภาพจิต (2548) สามารถจำแนกประเภทการวัดพัฒนาการทางอารมณ์ออกเป็น 2 แนวทางสำคัญ ดังนี้

2.4.1 แนวทางของนักวัดกลุ่มจิตมิติ

แนวทางการวัดจิตมิติเป็นแนวทางการวัดของ กลุ่มนักศึกษาและนักจิตวิทยาที่พยายามศึกษาและวัดคุณลักษณะภายในของมนุษย์ เริ่มจากการศึกษา และวัดเชาวน์ปัญญา (Intelligence Quotient) โดยศึกษาโครงสร้างทางสมองของมนุษย์ด้วยความเชื่อว่า สมองมีลักษณะเป็นองค์ประกอบและมีระดับความสามารถที่แตกต่างกันในแต่ละคน ซึ่งสามารถวัดได้โดยการใช้แบบสอบถามมาตรฐาน ต่อมา Goleman (1998: 107) ได้สานต่อแนวคิดนี้อย่างจริงจังโดยได้เขียนเป็นหนังสือเรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient) และได้ให้ความหมายของ EQ เป็นความสามารถหลายด้าน ได้แก่ การเร้าตัวเองให้ไปสู่เป้าหมายมีความสามารถควบคุมความขัดแย้งของตนเอง รอคอยเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีกว่า มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และสามารถจัดการกับอารมณ์ไม่สบายต่าง ๆ มีชีวิตอยู่ด้วยความหวัง

2.4.2 แนวทางการวัดจากการปฏิบัติจริง

แนวทางการวัดนี้เป็นทางเลือกใหม่ที่เสนอโดยกลุ่มนักวัดการเรียนรู้ในบริบทที่เป็นธรรมชาติ โดยเน้นการวัดจากการปฏิบัติในชีวิตจริง หรือคล้ายจริงที่มีคุณค่าต่อตัวผู้ปฏิบัติ มิติของการวัดพัฒนาการซับซ้อนในการปฏิบัติงาน ความร่วมมือในการแก้ปัญหา และการประเมินตนเอง เทคนิคการวัดใช้การสังเกตสภาพงานที่ปฏิบัติจริงจากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการแก้ปัญหาในสถานการณ์เหมือนโลกแห่งความเป็นจริง เช่น การแสดงละคร (Drama) การใช้บทบาทสมมุติ (Role playing) ในปัจจุบันมีการใช้แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์อยู่หลายแบบทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ซึ่งต่างก็มีวิธีทางสถิติเป็นที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย แนวทางการประเมินนั้นมีทั้งแบบการตอบคำถามลงในกระดาษ แบบสัมภาษณ์ และแบบสถานการณ์จำลอง

1. แบบทดสอบ Emotional-social intelligence สร้างขึ้นโดย Bar-on (2006: 13-25) ซึ่งแบ่ง แบ่งเป็น 5 องค์ประกอบคือ

องค์ประกอบที่ 1 ทักษะความสามารถภายในตน ได้แก่ ความสามารถในการรู้จัก และเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง ความสามารถในการแสดงอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง ความสามารถในการตระหนักรู้คุณค่าตลอดจนทั้งการยอมรับ และเคารพในศักดิ์ศรีของตนเอง ความสามารถในการรู้จัก และเข้าใจศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง ความเป็นอิสระมีความเป็นตัวของตัวเอง มีอิสระทางความคิด และสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

องค์ประกอบที่ 2 ทักษะการรู้ เข้าใจในอารมณ์ และความรู้สึกของผู้อื่น ได้แก่ ความสามารถในการสามารถรับรู้ เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น ๆ ความสามารถในการยอมรับ และนับถือผู้อื่น รวมถึงความรู้สึกที่แสดงถึงความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือ

องค์ประกอบที่ 3 ทักษะการปรับตัว ได้แก่ ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนที่จะลงมือแก้ปัญหา ความสามารถที่จะตรวจสอบความคิด ความรู้สึก ตลอดทั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริง มีความยืดหยุ่น สามารถปรับความรู้สึก ความคิดและพฤติกรรมของตนเองให้ เหมาะสมกับสถานการณ์ และสภาพแวดล้อม

องค์ประกอบที่ 4 ทักษะด้านการจัดการความเครียด ได้แก่ ความสามารถในการเผชิญปัญหาที่ยืดหยุ่นที่จะต่อสู้ในการที่จะจัดการปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความเครียด อย่างมีสติ ความสามารถในการควบคุมความรู้สึก อารมณ์หรือสิ่งยั่วยุต่าง ๆ ตลอดทั้งความต้องการของตนเอง

องค์ประกอบที่ 5 ทักษะด้านแรงจูงใจและอารมณ์ ได้แก่ความสามารถที่จะรับรู้ ความรู้สึกและความพึงพอใจของตนเอง และบุคคลอื่นตลอดทั้งมีความสุขในชีวิต การมองโลกในแง่ดี มีความมั่นใจในสิ่งที่ทำ และมีความรู้สึกต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค พยายามต่อสู้ เพื่อความสำเร็จในชีวิต

ในส่วนของการศึกษาแนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการทางอารมณ์ของ นักจิตวิทยาทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่ามีการกล่าวถึงพัฒนาการทางอารมณ์และมีการกำหนดลักษณะของบุคคลที่มีความฉลาดทางอารมณ์ และมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ไว้อย่าง หลากหลาย ซึ่งผู้วิจัยสามารถจัดแบ่งกลุ่มลักษณะการมีพัฒนาการทางอารมณ์เกี่ยวกับตนเองและ ลักษณะที่มีพัฒนาการทางอารมณ์ต่อบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บุคคลที่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดีคำนึงถึงผู้อื่นมีความเข้าใจและยอมรับผู้อื่นรวมทั้งสามารถแสดงอารมณ์ โต้ตอบต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ซึ่งทั้ง 2 ลักษณะเมื่อสรุปเป็นรายด้านจะได้ลักษณะของการมี วุฒิภาวะทางอารมณ์เป็น 6 ด้าน คือ

1. การมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในตนเอง
2. การมีการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข

3. การยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง
4. การยอมรับความเป็นจริงของบุคคลอื่น
5. การควบคุมอารมณ์ของตนเองและแสดงอารมณ์ออกได้อย่างเหมาะสม
6. ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้

โดยในแต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นข้อความทางบวก และข้อความทางลบมีจำนวนใกล้เคียงกันทั้งสิ้น 104 ข้อ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ศึกษาวิจัยด้านพัฒนาการทางอารมณ์ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

รังสิริศม์ นิรัตน์ (2553) ได้พัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ทางอารมณ์ และสังคมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง 6 ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง ด้านการจัดการตนเอง ด้านการตระหนักรู้สังคม ด้านการรับผิดชอบต่อการตัดสินใจ และด้านการสร้างสัมพันธภาพ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการสอนด้วยโปรแกรมการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม ระดับของการเรียนรู้ทางอารมณ์ และสังคมของกลุ่มทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าหลังจากการสอนด้วยโปรแกรมการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม ระดับของการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชนิดา สุวรรณลาภเจริญ (2552) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่มีต่อทักษะการมองโลกในแง่ดีและทักษะการเข้าสังคมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ใช้เวลาในการทดลองใช้โปรแกรม 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบเรื่องความรู้พื้นฐานเรื่องการสร้างทักษะการมองโลกในแง่ดี และทักษะการเข้าสังคม แบบประเมินความสามารถในการทำพฤติกรรมการมองโลกในแง่ดี และการเข้าสังคมตามการรับรู้ความสามารถของตนเองและแบบบันทึกการฝึกทักษะการมองโลกในแง่ดี และทักษะการเข้าสังคม ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองใช้โปรแกรมนักเรียนที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องการสร้างทักษะการมองโลกในแง่ดีสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชนมน สุขวงศ์ (2543) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเลี้ยงดูกับการปรับตัว และบุคลิกภาพทางอารมณ์ของวัยรุ่นตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ ได้แก่ แบบให้ความรัก แบบลงโทษ แบบคาดหวังเอาภัยกับเด็ก แบบแสดงความเป็นเจ้าของ

มากเกินไป แบบยอมตามบุตรและแบบปล่อยปละละเลย โดยใช้แบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเองจากแนวคิดของ Peter Salovey และ John Mayer โดยเก็บข้อมูลกลับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสกลนครจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า การเลี้ยงดูและให้ความรักมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวและบุคลิกภาพทางอารมณ์ของวัยรุ่นตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การเลี้ยงดูแบบคาดหวังเอาเปรียบเด็กมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวและบุคลิกภาพทางอารมณ์ของวัยรุ่นตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการเลี้ยงดูแบบลงโทษแบบแสดงความเป็นเจ้าของมากเกินไป แบบยอมตามบุตรและแบบปล่อยปละละเลยไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัว และบุคลิกภาพทางอารมณ์

งานวิจัยต่างประเทศ

Stoica และ Roco (2012) ได้ศึกษาการจัดการเลี้ยงดูและการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนของเด็กปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนปฐมวัย 170 คน ประถมศึกษา 180 คน และมัธยมศึกษา 202 คน พบว่าการจัดสิ่งแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดูรวมถึงการเล่นกีฬาตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงมัศึกษามีผลให้การพัฒนาอารมณ์มีความสามารถในการปรับตัวและควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น

Freitag และ Schwarzer (2011) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการแสดงออกและการควบคุมอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นช่วงอายุ 14 ปี ถึง 18 ปี จำนวน 487 คน ในเรื่องของการแสดงออกและการควบคุมตนเองในการกำกับอารมณ์ซึ่งเน้นการกำกับอารมณ์ตนเอง เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามมิติของประสบการณ์ของการแสดงออกและการควบคุมอารมณ์ แบ่งออกเป็น 10 ด้าน ได้แก่ ความเข้มข้นของความรู้สึก ระดับของความรู้สึกทางบวก การแสดงอารมณ์ออกอย่างเต็มที่ การควบคุมทางปัญญา ความมั่นคงของวุฒิภาวะทางอารมณ์ การหันเหอารมณ์และความรู้สึก การตอบสนองทางสรีระ-จิตวิทยา การปรับเปลี่ยนความรู้สึก ระยะเวลาของการเกิดความรู้สึก ความไวในการตอบสนองทางอารมณ์และความรู้สึก ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีการควบคุมอารมณ์ ความคงที่ของการแสดงออกทางอารมณ์ และการแสดงออกความรู้สึกในทางบวกมากขึ้นตามระดับอายุ ในขณะที่การแสดงอารมณ์อย่างเต็มที่และการตอบสนองทางสรีระ-จิตวิทยาจะลดน้อยลงเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น

Pekrun, Hall และ Hagg (2006) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับอารมณ์ในการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 350 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอารมณ์ทางบวก

Leschied และ Juskelis (2004) ได้ศึกษาผลการตอบสนองต่อโปรแกรมการฝึกอารมณ์ของเด็กๆ ในสถานกักกันที่มีระดับสติปัญญาต่างกัน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่มีระดับสติปัญญาสูงจำนวน 30 คน และกลุ่มระดับสติปัญญาต่ำจำนวน 30 คน ผลปรากฏว่ากลุ่ม

ทดลองที่มีระดับสติปัญญาสูงแสดงการตอบสนองต่อโปรแกรมที่มีความยืดหยุ่นไม่เคร่งครัด การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าเด็กที่มีพัฒนาการทางอารมณ์ดีสามารถควบคุมตนเองได้ดีด้วย

Levinson (1997) ได้ศึกษาผลของดนตรีที่มีจังหวะ ทำนอง ความดังของเสียง ความเร็วที่เหมาะสมของดนตรีและประเภทของเพลง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 243 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าดนตรีและเพลงส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์โดยตรง ซึ่งบางครั้งอาจเกิดจากการจินตนาการและประสบการณ์ตามเนื้อเพลงที่ได้อธิบายไว้

Willimczic และ Rethorst (1995) ได้ศึกษาวิธีการแสดงออกทางอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมของผู้ชมและผู้เล่นกีฬาในการแข่งขันกีฬาทุกประเภท กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ชมกีฬา จำนวน 100 คน และนักกีฬา 30 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผู้เล่นกีฬาที่เป็นฝ่ายแพ้จะมีอารมณ์ในเชิงลบ เช่นอารมณ์โกรธอยู่ภายในและมีความกดดันรวมทั้งความเสียใจ ในขณะที่ผู้เล่นที่เป็นฝ่ายชนะจะมีอารมณ์ในเชิงบวก เช่น ดีใจ ตื่นเต้น และภาคภูมิใจ ในขณะที่เดียวกันผู้ชมกีฬาก็มีลักษณะอารมณ์ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่เชียร์ทีมที่เป็นฝ่ายชนะก็จะมีอารมณ์ในเชิงบวกมากกว่าผู้ที่ชมกีฬาแล้วทีมที่เชียร์เป็นฝ่ายแพ้ แต่อย่างไรก็ตาม เขาได้เสนอว่าความแน่นอนในการมีปฏิกริยาทางอารมณ์นั้นส่งผลต่อความคาดหมายใหม่อยู่เสมอ

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าพัฒนาการทางอารมณ์คือการมีสภาวะทางอารมณ์ที่มีความสามารถในการจัดการอารมณ์ของตนเองและการรับรู้ความสามารถทางอารมณ์ของบุคคลอื่นเพื่อเข้าใจและยอมรับในการปรับสภาวะทางอารมณ์ของตนเองให้มีการแสดงออกที่เหมาะสมทั้งสามารถควบคุมและปรับอารมณ์ของตนเองเพื่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นได้ง่าย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การศึกษาของ Stoica และ Roco (2012) และ Freitag และ Schwarzer (2011) และ Willimczic และ Rethorst (1995) และ Levinson (1997) และชนมน สุขวงศ์ (2543) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ของนักเรียนในการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสมและความสามารถในการควบคุม จัดการและกำกับอารมณ์มีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ การจัดสภาพแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดูมีผลกระทบต่อแสดงอารมณ์ออกและการควบคุมอารมณ์ของนักเรียน ซึ่งการควบคุมและการจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เหมาะสมรวมถึงการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองหรือพ่อแม่จึงเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมความสามารถของนักเรียนในการปรับตัว ควบคุม จัดการ และแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้การศึกษาของ Pekrun, Hall และ Hagg (2006) และ Leschied (2004) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกอารมณ์ที่มีผลกระทบต่อทางด้านสติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การฝึกนักเรียนในการรู้จักการจัดการ ควบคุม และการแสดงออกทางอารมณ์ที่เหมาะสมนั้นสามารถส่งผลถึงระดับสติปัญญาที่มีระดับเพิ่มขึ้นจากการฝึกการควบคุม จัดการ และแสดงออกทางอารมณ์อย่าง

เหมาะสม ซึ่งทำให้นักเรียนนั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น รวมไปถึงการมีอารมณ์เชิงบวกในการเรียนในวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น นอกจากนี้การศึกษาของรังสิริศม์ นิรัตน์ (2553) และชนิดา สุวรรณลาภ (2552) ที่ได้พัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์และโปรแกรมการเรียนรู้ทางอารมณ์สังคมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน ซึ่งผลของโปรแกรมหากล่าวพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีระดับพัฒนาการทางอารมณ์และระดับของการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นในการจัดสภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดูและการฝึกการกำกับ ควบคุม จัดการในการแสดงอารมณ์ออก และการส่งเสริมการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมจึงมีความสำคัญต่อนักเรียนในการเรียนและการเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ได้ดีขึ้นและเป็น การส่งเสริมทักษะทางสังคมในการปรับตัวและการจูงใจให้เกิดการกระทำที่สอดคล้องกับอารมณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ๆ ดังนั้นอารมณ์จึงมีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ที่นักเรียนพบบ่อย ซึ่งการแสดงออกทางอารมณ์ที่เหมาะสมจะเกิดจากการประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ และรวมถึงวัฒนธรรม การอบรมเลี้ยงดู สิ่งแวดล้อมของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์ได้ ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์

ผู้วิจัย/ปี	งานวิจัย	กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
Stoica และ Roco (2012)	ศึกษาการจัดการเลี้ยงดูและการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนของเด็กในระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา	นักเรียน ระดับอนุบาล 170 คน ประถมศึกษา 180 คน และมัธยมศึกษา 202 คน	1. แบบสำรวจการจัดการเลี้ยงดู 2. แบบสำรวจการจัดสภาพแวดล้อม 3. แบบวัดทักษะการปรับตัว	การจัดสิ่งแวดล้อม และการอบรมเลี้ยงดูรวมถึงการเล่นกีฬาตั้งแต่วัยอนุบาลมีผลให้การพัฒนาอารมณ์มีความสามารถในการปรับตัวและควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น
Freitag และ Schwarzer (2011)	ศึกษาเกี่ยวกับการแสดงออกและการควบคุมอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นช่วงอายุ 14 ปี ถึง 18 ปี ในเรื่องของการแสดงออกและการควบคุมตนเองในการกำกับอารมณ์ซึ่งเน้นการกำกับอารมณ์ตนเอง	เด็กวัยรุ่นช่วงอายุ 14 ปี ถึง 18 ปี จำนวน 487 คน	1. แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามมิติของประสบการณ์ตอบสนองทางอารมณ์และความรู้สึก	กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีการควบคุมอารมณ์ ความคงที่ของการแสดงออกทางอารมณ์ และการแสดงออกความรู้สึกในทางบวกมากขึ้นตามระดับอายุ ในขณะที่การแสดงอารมณ์อย่างเต็มที่และการตอบสนองทางสรีระ-จิตวิทยาจะลดน้อยลงเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น
Pekrun, Hall และ Hagg (2006)	ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับอารมณ์ในการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 350 คน	1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอารมณ์ทางบวก

ตารางที่ 2.2 สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์ (ต่อ)

ผู้วิจัย/ปี	งานวิจัย	กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
Leschied (2004)	ศึกษาผลการตอบสนองต่อโปรแกรมการฝึกอารมณ์ของเด็กๆ ในสถานกักกันที่มีระดับสติปัญญาต่างกัน	จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่มีระดับสติปัญญาสูง จำนวน 30 คน และกลุ่มระดับสติปัญญาต่ำ จำนวน 30 คน	1. โปรแกรมการฝึกอารมณ์ของเด็กๆ ในสถานกักกันที่มีระดับสติปัญญาต่างกัน	กลุ่มทดลองที่มีระดับสติปัญญาสูงแสดงการตอบสนองต่อโปรแกรมที่มีความยืดหยุ่นไม่เคร่งครัด การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าเด็กที่มีพัฒนาการทางอารมณ์ดีสามารถควบคุมตนเองได้ดีด้วย
Levinson (1997)	ศึกษาผลของดนตรีที่มีจังหวะ ทำนอง ความดังของเสียง ความเร็วที่เหมาะสมของดนตรี และประเภทของเพลง	จำนวน 243 คน	1. แบบสังเกตพฤติกรรม	ดนตรีและเพลงส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์โดยตรง ซึ่งบางครั้งอาจเกิดจากจินตนาการ และประสบการณ์ตามเนื้อเพลงที่ได้อธิบายไว้
Willimczic และ Rethorst (1995)	ศึกษาวิธีการแสดงออกทางอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมของผู้ชมและผู้เล่นกีฬาในการแข่งขันกีฬาทุกประเภท	ผู้ชมกีฬา จำนวน 100 คนและนักกีฬา 30 คน	1. แบบวัดการกำกับอารมณ์	ผู้เล่นกีฬาที่เป็นฝ่ายแพ้จะมีอารมณ์ในเชิงลบ เช่น อารมณ์โกรธอยู่ภายในและมีความกดดันรวมทั้งความเสียใจ ในขณะที่ผู้เล่นที่เป็นฝ่ายชนะจะมีอารมณ์ในเชิงบวก เช่น ดีใจ ตื่นเต้น และภาคภูมิใจ ในขณะเดียวกันผู้ชมกีฬาก็มีลักษณะอารมณ์ในการทำงานเดียวกัน ผู้ที่เชียร์ทีมที่เป็นฝ่ายชนะก็จะมีอารมณ์ในเชิงบวกมากกว่าผู้ที่ชมกีฬาแล้วทีมที่เชียร์เป็นฝ่ายแพ้

ตารางที่ 2.2 สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์ (ต่อ)

ผู้วิจัย/ปี	งานวิจัย	กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
รังสิริศม์ นิลรัตน์ (2553)	พัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ทาง อารมณ์ และสังคมของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4- 6	นักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน	1.โปรแกรมการ เรียนรู้ทางอารมณ์ และสังคมสำหรับ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 2. แบบประเมินการ เรียนรู้ทางอารมณ์และ สังคมด้วยตนเอง	หลังจากได้รับการสอนด้วยโปรแกรมการเรียนรู้ทาง อารมณ์ และสังคม ระดับของการเรียนรู้ทาง อารมณ์ และสังคม ของกลุ่มทดลองสูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า หลังจาก ได้รับการสอนด้วยโปรแกรมการเรียนรู้ทางอารมณ์ และสังคม ระดับของการเรียนรู้ทางอารมณ์ และ สังคม ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ชนิดา สุวรรณลาภ เจริญ (2552)	ศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริม พัฒนาการทางอารมณ์ตามแนว ทฤษฎีพหุปัญญาที่มีต่อทักษะการ มองโลกในแง่ดีและทักษะการเข้า สังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6	นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน	1. แบบทดสอบการ สร้างทักษะการมอง โลกในแง่ดี 2. แบบประเมินความ สามารถในการทำ พฤติกรรมกรรมการมอง โลกในแง่ดี 3.แบบบันทึกการฝึก ทักษะการมองโลกดี	หลังการทดลองใช้โปรแกรมนักเรียนที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องการสร้างทักษะ การมองโลกในแง่ดีสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2.2 สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอารมณ์ (ต่อ)

ผู้วิจัย/ปี	งานวิจัย	กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
ชนมน สุขวงศ์ (2543)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเลี้ยงดูกับการปรับตัวและบุคลิกภาพทางอารมณ์ของวัยรุ่นตอนต้น	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสกลนคร จำนวน 400 คน	1. แบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเองจากแนวคิดของ Peter Salovey และ John Mayer	การเลี้ยงดูและให้ความรักมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวและบุคลิกภาพทางอารมณ์ของวัยรุ่นตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การเลี้ยงดูแบบคาดหวังเอาแต่ใจมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวและบุคลิกภาพทางอารมณ์ของวัยรุ่นตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการเลี้ยงดูแบบลงโทษแบบแสดงความเป็นเจ้าของมากเกินไป แบบยอมตามบุตร และแบบปล่อยปละละเลยไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวและบุคลิกภาพทางอารมณ์

ตอนที่ 3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ได้รับการคิดค้นและพัฒนาโดย Larry K. Michaelsen จาก University of Oklahoma ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อพัฒนาและเป็นกลวิธีในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทางด้านวิชาการโดยริเริ่มจากการใช้ในการเรียนของคณะแพทยศาสตร์ (Michaelsen และคณะ, 2012) ซึ่งการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการร่วมมือกันในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกันเป็นทีมเล็กตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งสามารถทำให้สมาชิกภายในทีมมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบช่วยกันเรียน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานร่วมกัน โดยรายละเอียดต่าง ๆ ของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ขั้นตอนของกระบวนการ การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ผู้วิจัยจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

3.1 ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานผู้วิจัยได้สรุปมาดังต่อไปนี้

Michaelsen และ Mennenga (2012) ได้เสนอความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานไว้ว่า เป็นกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มหรือทีม และระหว่างกลุ่มหรือทีม เพื่อให้นักเรียนหรือสมาชิกในทีมเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน เกิดการเรียนรู้ในเชิงลึกและเกิดการคิดเชิงวิพากษ์พร้อม ๆ กับเสริมสร้างทักษะการปรับตัว การทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ความกล้าแสดงออก และการสื่อสารของนักเรียนให้ดีขึ้น

Beatty และ Mcauley (2012) เสนอไว้ว่าการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานเป็นกระบวนการพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มหรือกลุ่มเล็ก และช่วยกันพัฒนาการทั้งด้านความคิด จิตใจ และการยอมรับผู้อื่น

Bryan และ Coon (2005) ได้อธิบายความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานว่าเป็นการสร้างความสามัคคีและร่วมมือกันในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่สมาชิกภายในทีมต้องแสดงความคิดเห็นและวิธีการแก้ปัญหา

John และ Johnson (2003) ได้สรุปความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานไว้ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทีมเป็นฐาน ซึ่งเป็นการรวมตัวกันของกลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่งที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างสม่ำเสมอ ในช่วงเวลาหนึ่งโดยกลุ่มจะสามารถพัฒนาเป็นทีมได้ต้องมีการรับรู้ในตนเองว่ามีความจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกันเพื่อดำเนินให้บรรลุเป้าหมาย มีการประเมิน รับผิดชอบร่วมกัน และแก้ปัญหาเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จร่วมกัน

Zaccaro และ Klimoski (2002) ได้อธิบายความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานไว้ว่าเป็นการเรียนแบบแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการมีทักษะการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคล และการระดมความคิดในการช่วยการแก้ปัญหา

ทศนา แคมมณี (2551) ได้เสนอความหมายของการเรียนเป็นทีมว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของบุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน และมีการดำเนินงานร่วมกัน โดยผู้นำกลุ่มและสมาชิกในทีมต่างก็ทำหน้าที่ของตนอย่างเหมาะสม และมีกระบวนการทำงานที่ดีเพื่อนำกลุ่มไปสู่วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2550) ได้อธิบายความหมายของการเรียนเป็นทีมว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการทางปัญญา และเป็นการพัฒนานักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในการเรียนแบบบูรณาการ

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2546) ได้อธิบายความหมายของการเรียนรู้เป็นทีมว่าเป็นการจัดการให้นักเรียนได้มีการกระทำร่วมกันและส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้การแก้ปัญหา และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่โดยมีส่วนร่วมทั้งด้านปัญญา กาย อารมณ์ และสังคม รวมทั้งให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิต เช่น ครู เพื่อนร่วมชั้นเรียน และสิ่งไม่มีชีวิต เช่น หนังสือ สถานที่ต่าง ๆ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น และยังเป็นการเพิ่มบทบาทให้นักเรียนสามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

จากนิยามความหมายข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานหมายถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนได้มีการกระทำร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันภายในทีม และระหว่างทีม โดยเน้นการช่วยให้สมาชิกภายในทีมมีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองและการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม สามารถอยู่ร่วมกันหรือทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งต้องอาศัยทักษะของการทำงานที่ดีมีการสนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการประสานงาน และการติดต่อสื่อสารที่ดี เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของบุคคลภายในกลุ่ม ทั้งกาย วาจา อารมณ์ และความรู้สึก ซึ่งบรรยากาศภายในทีมจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ต่างๆ และเกี่ยวข้องกับสาเหตุเบื้องหลังของพฤติกรรมในทีม ดังนั้นการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานนั้นถือว่าเป็นกิจกรรมที่ให้คุณค่าการเรียนรู้การทำงานร่วมกันในสังคม ทำให้บุคคลรู้สึกว่ามีคุณค่าและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งจะสามารถช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.2 ความสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน Larry Michaelsen ได้ริเริ่มพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานตั้งแต่ปี 2001 ซึ่งได้เผยแพร่ครั้งแรกในแง่ของธุรกิจการศึกษา และได้นำไปใช้ครั้งแรกที่วิทยาลัยแพทยศาสตร์ Baylor และได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศสหรัฐอเมริกาและได้มีการเริ่มใช้การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานกันอย่างแพร่หลายในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ เช่น คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะกายภาพบำบัด นอกจากนี้ยังใช้ในด้านการบริหารธุรกิจอีกด้วย ดังนั้นการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานในการเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญโดยเน้นการเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งการจัดการกระบวนการดังกล่าวมีผลต่อการพัฒนานักเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ ทั้งการพัฒนาทักษะ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ การใช้เหตุผล และการสร้างความสามัคคีในการเรียน ดังนั้นการนำ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานสามารถประยุกต์ใช้ได้กับทุกระดับการศึกษาและทุกศาสตร์ เนื่องจากการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานยังช่วยพัฒนาทางด้านการมีปฏิสัมพันธ์ การพัฒนา การคิดและความสามัคคีแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนมีความสุข และสร้างแรงจูงใจในการศึกษาได้ดีเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งยังช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (Menenga และคณะ, 2010) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเสนอความสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานดังรายละเอียดต่อไปนี้

Hyrnchak และ Batty (2012) ได้อธิบายถึงความสำคัญจากการทดลองการใช้การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานในรายวิชากายวิภาคศาสตร์กับนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียนดีขึ้นและยังพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเพิ่มขึ้น

Michaelsen และคณะ (2008) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน การทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ชั้นปีที่ 2 พบว่านักศึกษามีความรับผิดชอบมากขึ้น มีส่วนร่วมมากขึ้นรวมทั้งมีความสุข และมีความกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มขึ้น

Burn (2004) ได้เสนอถึงความสำคัญไว้ว่าการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานเป็นวิธีที่ค่อนข้างใหม่ในการเรียนการสอนซึ่งจะเน้นการใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มนักศึกษาเพื่อพึ่งพาซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ของตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อการเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียน

Harvey และ Drolet (2003) ได้แบ่งองค์ประกอบของการสร้างทีมที่มีประสิทธิภาพ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. วัตถุประสงค์ (Purpose) ประกอบด้วย การมีหลักการทำงานที่ชัดเจน การมีการแบ่งงานเพื่อร่วมกันทำ และการมีความเชื่อว่าสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

2. องค์ประกอบของทีม (Composition) ประกอบด้วยการกำหนดตำแหน่งของสมาชิกที่ชัดเจน การแสดงความช่วยเหลือระหว่างกัน และการตระหนักถึงบทบาทของตนเอง

3. ด้านการปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (Interaction) ประกอบด้วยการมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน การมีมนุษยสัมพันธ์ต่อกัน การเปิดเผย การเผชิญความขัดแย้ง การให้ข้อมูลตอบกลับ การรับฟังความคิดเห็น การยอมรับและแก้ไขข้อบกพร่อง และความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง

4. ด้านโครงสร้างและสภาพแวดล้อม (Structure and Context) ประกอบด้วยความเข้าใจที่ชัดเจนในโครงสร้างของทีม การรักษาสภาพบรรยากาศและได้รับการสนับสนุนจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อมภายนอก

โตมร ทองศรีและคณะ (2553) ได้สรุปถึงความสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานคือการให้ความสำคัญต่อการเรียนด้วยตนเองและแบบเป็นกลุ่ม การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือความรู้ในการอภิปรายกลุ่มและการกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายภายในกลุ่ม เพื่อเป็นการฝึกปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2546) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการเรียนเป็นทีมว่าการเรียนเป็นทีมเป็นการเน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน และการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ (2546) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการเรียนเป็นทีมว่าเป็นการเรียนรู้อันสามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการปรับตัว และการส่งเสริมการใช้เหตุผลในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งสามารถประเมินได้จากการปฏิบัติจริงในชั้นเรียน และสามารถส่งเสริมให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางที่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ผู้วิจัยสามารถสรุปความสำคัญได้ว่าการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กันภายในทีมเพื่อต้องการฝึกให้นักเรียนได้ช่วยกันเรียนรู้ การคิดแก้ปัญหาร่วมกัน และ การแสดงความคิดเห็น รวมไปถึงการรู้จักการยอมรับฟังข้อคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสมาชิกทุกคนในทีมจะมีความรับผิดชอบร่วมกัน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน ทุกคนในทีมมีบทบาทในการช่วยดำเนินงานของทีม ซึ่งต้องอาศัยทักษะของการเรียนรู้ที่ดี มีการสนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการประสานงานและติดต่อสื่อสารที่ดี เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในการเรียนเป็นทีม สิ่งสำคัญที่จะทำให้ทีมงานบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ตามที่ต้องการคือ ส่วนประกอบต่าง ๆ ของการเรียนเป็นทีม เช่น จำนวนสมาชิกของทีม ภาวะผู้นำ เป้าหมาย กระบวนการเรียนรู้ หรือวิธีการทำงาน การติดต่อสื่อสารเป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นแนวทางในการสร้างทีมให้มีประสิทธิภาพ และสามารถดำเนินงานตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้งยังเป็น

การช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความสนุกสนาน และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน

3.3 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมในกิจกรรมการเรียนรู้และเพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการทางอารมณ์ โดยมีขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอน ดังนี้ Michaelsen(2008)

ตารางที่ 2.3 ขั้นตอนของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน	รายละเอียดของขั้นตอน
1. แบ่งหัวข้อในรายวิชา	แบ่งหัวข้อในรายวิชาให้เป็นหน่วยเนื้อหาหลัก 4-7 หน่วย แต่ละหน่วยมีเนื้อหาที่สัมพันธ์กัน และเตรียมคำถามที่ให้ความคิดเห็นเชิงวิพากษ์ ประมาณ 1-2 ข้อในแต่ละหน่วย
2. ชี้แจงรายละเอียดของการเรียน	ในช่วงแรกของเรียนผู้สอนต้องสื่อสารให้นักเรียนเข้าใจว่าเหตุใดผู้สอนเลือกใช้กระบวนการเรียนการสอน ผู้สอนต้องแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยมีขนาด 5 ถึง 7 คน และอธิบายการให้คะแนนจรรยาบรรณนักเรียนเข้าใจและไม่กังวล และผู้สอนต้องคอยช่วยเรื่องกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และเป็นประโยชน์
3. มอบหมายงานและทำการทดสอบ RAT	การทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) เป็นข้อสอบแบบตัวเลือก จำนวน 15-20 ข้อ ซึ่งเป็นการสอบวัดความรู้ของนักเรียนจากการอ่านก่อนเข้าชั้นเรียน ข้อสอบควรเน้นที่รายละเอียดของเนื้อหาเพื่อประเมินระดับความพร้อมและความรู้ของนักเรียน โดยทำเป็นรายบุคคลที่เรียกว่า IRAT (Individual Readiness Assurance Test) เพื่อเป็นการให้สมาชิกภายในทีมเลือกคำตอบของแต่ละคนโดยที่ไม่มีใครทราบคำตอบที่ถูกต้อง หลังจากนั้นสมาชิกภายในทีมก็จะร่วมกันอภิปรายและแสดงผลของแต่ละคนว่าเหตุใดจึงเลือกคำตอบตามที่ของแต่ละคนได้เลือกและหลังจากนั้นจึงทำการทดสอบกันภายในทีมหรือ GRAT (Group Readiness Assurance Test) การทดสอบแบบ GRAT เพื่อเป็นการทดสอบที่สมาชิกทุกคนภายในทีมต้องช่วยกันเลือกและตัดสินใจว่าตัวเลือกที่ทุกคนภายในทีมให้เหตุผลและลงความเห็นว่าเป็นคำตอบที่เหมาะสมที่สุดของทีม ซึ่งแองอธิบายและให้เหตุผลว่าทำไมจึงเลือกคำตอบนี้ให้เป็นคำตอบของทีม โดยผู้สอนจะเป็นผู้รู้คำตอบที่ถูกต้องเพียงคนเดียวและเฉลยคำตอบที่ละข้อ ซึ่งทีมแต่ละทีมจะแสดงบทบาทและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบ

ตารางที่ 2.3 ขั้นตอนของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (ต่อ)

ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน	รายละเอียดของขั้นตอน
4. การเปิดโอกาสหรือการยอมรับให้อภิปราย	นักเรียนในทีมทุกคนสามารถยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกที่และเป็นการยอมรับให้สมาชิกภายในทีมได้แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผล ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้ทบทวนหลักการและแนวคิดของการเรียน
5. การให้ผลสะท้อนกลับ	นักเรียนได้ตระหนักถึงเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ การประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้ คุณค่าของการทำงานเป็นทีมในการสร้างสรรค์ผลงาน หรือการแก้ปัญหาที่ยากและท้าทาย ลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงปฏิสัมพันธ์ที่ช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่น

จากตารางที่ 2.3 ขั้นตอนของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน แล้วพบว่านักเรียนเรียนเมื่อได้เกิดการเรียนรู้โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนจะทำให้เกิดความสามารถในการรู้จักเตรียมความพร้อมในการควบคุม และแสดงอารมณ์ที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าอันได้แก่บุคคลหรือสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม ซึ่งพัฒนาการอารมณ์อันเกิดจากขั้นตอนของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานสามารถช่วยให้บุคคลมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ นั่นหมายถึงการรู้เท่าทันอารมณ์ของตนเองเพื่อให้รู้จักการยอมรับความเป็นจริงของบุคคลอื่น ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้และมีการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม

3.4 การเปรียบเทียบการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญและช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่มีใช้เพียงแต่แค่การถ่ายทอดความรู้เท่านั้น ซึ่งทั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน คือการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน โดยมีผู้เสนอไว้ดังนี้

Dittman และคณะ (2010) ได้เสนอว่า โครงสร้างของการทำงานร่วมกันมุ่งเน้นการพัฒนาสมาชิกในทีมให้มีทักษะที่สำคัญ 4 ด้านคือ การสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจกันภายในทีม การร่วมกันตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน การเข้าใจถึงบทบาทที่ตนเองรับผิดชอบ และการร่วมดำเนินการให้เป็นไปตามกระบวนการและขั้นตอนของการทำงานเป็นทีม

Bamberger และ Levi (2009) ได้เสนอว่า การสร้างทีมในการทำงานเป็นวิธีการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาการทำงานที่มีประสิทธิภาพ โดยเกิดจากการรวบรวมสมาชิกภายในทีมให้ช่วยกันหาวิธีการแก้ปัญหา ฝึกการช่วยกันคิด การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะ

สามารถช่วยให้สมาชิกภายในทีมได้มีการเรียนรู้ซึ่งกันและกันจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการยอมรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของสมาชิกคนอื่น

Pineda และ Lerner (2006) ได้เสนอว่า ทีมเป็นกลุ่มการทำงานที่ต้องมีการจัดองค์ประกอบมีทักษะในการทำงานและสมาชิกของทีมต้องมีคุณลักษณะที่เหมาะสมจึงจะสามารถเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากมนุษย์ต้องทำงานร่วมกัน และต้องอยู่ร่วมกันตลอดเวลา เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต่างก็ต้องพึ่งพาอาศัยกัน มนุษย์มีความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นอยู่เสมอ ซึ่งมนุษย์มีข้อจำกัดและความแตกต่างกันทางสติปัญญา ความสามารถและความคิด

ทศนา แคมมณี (2551 : 143-144) ได้สรุปวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่มว่า เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อให้มีการดำเนินงานร่วมกัน โดยมีหัวหน้ากลุ่มและสมาชิกที่ต่างทำหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสมและมีกระบวนการทำงานที่ดี เพื่อนำกลุ่มไปสู่วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้กระบวนการกลุ่มเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมและขยายขอบเขตของการเรียนรู้ให้กว้างขึ้น โดยเป็นการฝึกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเน้นนักเรียนเป็นสำคัญโดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การสอนแบบกระบวนการกลุ่มคือเน้นให้กลุ่มได้มีการกระทำร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มเพื่อร่วมกันช่วยกันคิดหาวิธีการแก้ปัญหา การแสดงความคิดเห็นโดยมีวัตถุประสงค์และมีเป้าหมายร่วมกัน การทำงานเป็นทีม คือมีการสร้างงานและกระทำร่วมกันควบคู่กับการรับผิดชอบร่วมกัน โดยมุ่งไปที่มีเป้าหมายและมีวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน การทำงานร่วมกันในทีมต้องอาศัยความช่วยเหลือสนับสนุนและการมีปฏิสัมพันธ์กันภายในทีม รวมทั้งมีการประสานงานและการสื่อสารที่ดี จึงสามารถทำให้การทำงานเป็นทีมสามารถไปสู่เป้าหมายได้ ซึ่งสามารถสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 ตารางเปรียบเทียบประเด็นสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

ชื่อ	ความหมาย	จำนวนสมาชิก	รูปแบบและวิธีการ	คุณค่าและประโยชน์
การทำงานเป็นกลุ่ม	เป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการเรียนรู้ทักษะทางสังคม โดยนักเรียนมีการปฏิสัมพันธ์ หรือทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์	การทำงานเป็นกลุ่มจะต้องประกอบด้วยผู้เข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป	1. การสร้างความคุ้นเคย 2. การทำงานเป็นทีม 3. การสังเกตพฤติกรรม 4. การแสดงบทบาท 5. การเล่นเกม 6. การฝึก ฟัง คิด พูด 7. การบริหารงานกลุ่ม	การทำงานเป็นกลุ่มมีส่วนช่วยพัฒนาการด้านต่างๆ มีการปฏิสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ รู้จักตนเอง และเข้าใจบุคคลมากขึ้น เกิดการพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสามารถผ่อนคลายความตึงเครียด เกิดอารมณ์สุข และสนุกสนาน
การทำงานเป็นทีม	กลุ่มของบุคคลทำงานร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิก มีความรับผิดชอบร่วมกัน ช่วยกันทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน ทุกคนในทีมมีส่วนช่วยในการดำเนินงานในทีม โดยมีการให้ความช่วยเหลือ และการติดต่อประสานงานกัน	การทำงานเป็นทีมจะต้องประกอบด้วยจำนวนสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป	1. การร่วมกันกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์และแบ่งหน้าที่กันทำงาน 2. การตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง 3. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ฟังพวาอาศัยและช่วยเหลือกัน 4. การรักษาบรรยากาศในการทำงาน และการปรับตัวเข้าหากัน 5. การสื่อสารแบบเปิดมีการปรึกษา และแก้ปัญหาร่วมกัน	การทำงานเป็นทีมจำเป็นต้องมีการจัดองค์ประกอบ มีทักษะในการทำงาน และสมาชิกต้องมีคุณลักษณะที่เหมาะสม เนื่องจากถือเป็นความสำคัญ และประโยชน์ในการสร้างการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.4 ตารางเปรียบเทียบประเด็นสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (ต่อ)

ชื่อ	ความหมาย	จำนวนสมาชิก	รูปแบบและวิธีการ	คุณค่าและประโยชน์
การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน	การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนได้มีการกระทำร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันภายในทีม และระหว่างทีม โดยเน้นการช่วยให้สมาชิกภายในทีมมีความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น รวมทั้ง การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเอง และการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม และสามารถอยู่ร่วมกัน หรือทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	จำนวนสมาชิกของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานมีจำนวนสมาชิก 5-7 คน	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนต้องมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง 2. แบ่งกลุ่มเพื่อจัดทีมนักเรียนโดยมีจำนวนสมาชิกภายในทีมจำนวน 5-7 คน 3. นักเรียนทำการทดสอบ RAT ซึ่งทำการทดสอบเป็นรายบุคคล (IRAT) และทำการทดสอบเป็นทีม (GRAT) 4. เปิดโอกาสหรือให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนและยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในทีมคนอื่น 5. นักเรียนได้ตระหนักถึงเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ การประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ 	การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานมุ่งเน้นการฝึกให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อพัฒนาและสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้และฝึกการแก้ปัญหา รวมไปถึงการวิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนรู้และการทำงานอย่างชัดเจน

จากตารางที่ 2.4 การเปรียบเทียบประเด็นสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประเด็นสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นทีมและการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกให้นักเรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์กันในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้จากบุคคลอื่นเพื่อเป็นการให้นักเรียนได้พัฒนาองค์ความรู้และการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆที่มีประสิทธิภาพ ความสำเร็จในการทำงาน รวมไปถึงการรู้จักสร้างบทบาท การสร้างแรงจูงใจและความสามัคคี เพื่อการรู้ตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่แห่งตน เป้าหมายและวิธีการแก้ปัญหาาร่วมกัน ซึ่งเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนและการทำงานว่าเป็นการเพิ่มผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ในการทำงานรวมถึงการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ประเด็นสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่มเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของบุคคลภายในกลุ่ม ทั้งกาย วาจา อารมณ์ และความรู้สึก ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการที่ให้คุณค่าการเรียนรู้การทำงานร่วมกันในสังคม การทำงานเป็นทีมเป็นทักษะของการทำงานอย่างหนึ่งซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้กับสมาชิกที่มีความรู้ระดับเดียวกันมาร่วมแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องเดียวกันในรูปแบบของการระดมสมอง จึงเกิดแง่คิดและการเรียนรู้ในแง่มุมต่างๆ ที่เกิดความสัมพันธ์ต่อกัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เกิดความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ส่วนการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานจะมีในลักษณะของการทดสอบที่เรียกว่า RAT (Readiness Assurance Test) เพื่อปรับความรู้พื้นฐานตามเนื้อหาที่เรียน ให้นักเรียนมีความเข้าใจตรงกันและให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ดังนั้นประเด็นต่างๆ ของการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นทีม และกาเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานจึงเป็นการเน้นการฝึกให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อพัฒนาและสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้และฝึกการแก้ปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนรู้และการทำงานอย่างชัดเจน

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

จากความหมาย แนวคิดที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานตามที่กล่าวข้างต้น พบว่าการจัดกิจกรรมการดำเนินการร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์กันภายในทีมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานักเรียนและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่พัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานซึ่งมีแนวทางการพัฒนาดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

ปริญดา เลิศศรีมงคล (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมการกำกับอารมณ์ แบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม และแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม วัดผลด้วยแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม 2 ครั้ง คือก่อนการทดลองและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าทีแบบอิสระ (Independent

t-test) และค่าที่แบบไม่อิสระ (Dependent t-test) ผลการวิจัยพบว่า หลังจากได้รับการฝึกด้วยโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมของกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังจากได้รับการฝึกด้วยโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นาฏยา ปั่นอยู่ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีผลต่อเขาวนอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือมีเขาวนอารมณ์หลังการทดลองโดยวิธีการแบ่งกลุ่มสัมพันธ์เขาวนอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการปกติ

งานวิจัยต่างประเทศ

Cheng (2013) ได้ทดลองใช้การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาพยาบาลในรายวิชาการพยาบาลเด็ก ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลในรายวิชาการพยาบาลเด็กเพิ่มขึ้น และสามารถพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยคะแนนพฤติกรรมที่พึงประสงค์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยการสอนแบบบรรยาย

Savelsberg (2012) ได้ศึกษาผลของการเรียนโดยใช้ทีมเป็นฐานที่มีต่อการลดภาวะความเครียด ความเบื่อหน่ายในการเรียนของกลุ่มนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่3 พบว่าการเรียนแบบทีมสามารถช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียน มีความสนุก และรับรู้ว่ามีเพื่อนคอยช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาของการเรียนได้ดีขึ้น

Pugsley และ Clayton (2003) ได้ทดลองใช้วิธีการสอนแบบการสอนตามปกติกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานเพื่อเปรียบเทียบกับทัศนคติในการเรียน โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 2 จำนวน140 คน ซึ่งผลการทดลองพบว่า การใช้การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ทำให้สามารถมีคะแนนด้านทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตสูงกว่าคะแนนด้านทัศนคติของนักศึกษาพยาบาลที่เรียนแบบการสอนตามปกติ

McInerney (2002) ได้ศึกษาการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อการเรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือ โดยทำการศึกษากับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 240 คน พบว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้นักเรียนลดความวิตกกังวลและให้นักเรียนมีอารมณ์เชิงบวกมากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานนั้นจะทำการวิจัยเชิงกึ่งทดลองกับกลุ่มนักศึกษาในด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ เนื่องจากการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานได้ริเริ่มจากการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพและการเรียนในกลุ่ม

วิทยาศาสตร์สุขภาพมีทั้งการเรียนในห้องปฏิบัติการ การเรียนในห้องบรรยายและการทำงาน
ประสานงานกันเป็นทีมในการดูแลรักษาคนไข้ ส่วนการจัดการเรียนการสอนที่ลักษณะการเรียนเป็น
กลุ่มหรือแบบร่วมมือในประเทศไทยจะเน้นในเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์
กับผู้อื่นและการพัฒนาบุคลิกภาพและสติปัญญา ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานได้ดังตารางที่ 2.5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 2.5 สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

ผู้วิจัย/ ปี	งานวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย	ผลการวิจัย
Cheng (2013)	ทดลองใช้การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาพยาบาล	นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 หลักสูตร พยาบาลศาสตร บัณฑิต จำนวน 104 คน	1. แบบวัดผลก่อน เรียนและหลังเรียน 2. แบบสำรวจการ เข้าชั้นเรียน 3. แบบวัดพัฒนา คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ของวิชาชีพ พยาบาล	พบว่าการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานสามารถพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลในรายวิชาการ พยาบาลเด็กเพิ่มขึ้น และสามารถพัฒนาพฤติกรรมที่ พึงประสงค์โดยคะแนนพฤติกรรมที่พึงประสงค์สูง กว่ากลุ่มที่เรียนโดยการสอนแบบบรรยาย
Savelsbergh (2012)	ศึกษาผลของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานที่มีต่อการลดภาวะความเครียด ความเบื่อหน่ายในการเรียนของกลุ่มนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 3	นักศีกษาคณะ แพทยศาสตร์ชั้นปี ที่ 3 จำนวน 180 คน	1. แบบวัด ความเครียด 2. แบบสอบถามการ จัดบรรยายภาคใน การเรียน	การเรียนด้วยการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานสามารถ ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียน มีความสนุก และรับรู้ว่ามีความอบอุ่นจากกลุ่มเพื่อนคอย ช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาของ การเรียนได้ดีขึ้น
Pugsley และ Clayton (2003)	ได้ทดลองใช้วิธีการสอนแบบการสอนตามปกติกับวิธีการสอนที่ใช้การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานเพื่อเปรียบเทียบกับทัศนคติในการเรียน	กลุ่มตัวอย่างคือ นักศีกษาคณะ พยาบาลศาสตรชั้น ปีที่ 2 จำนวน 140 คน	1. แบบวัดทัศนคติใน การเรียน	การใช้การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานทำให้สามารถมี คะแนนด้านทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในวิชาต่างๆของ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตสูงกว่าคะแนนด้าน ทัศนคติของนักศึกษาพยาบาลที่เรียนแบบการสอน ตามปกติ

ตารางที่ 2.5 สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (ต่อ)

ผู้วิจัย/ ปี	งานวิจัย	กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
Mclnerney (2002)	การพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อการเรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือ	นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 240 คน	1. แบบวัดทัศนคติในการเรียน	พบว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ การเรียนแบบร่วมมือทำให้นักเรียนลดความวิตกกังวลและให้นักเรียนมีอารมณ์เชิงบวกมากขึ้น
ปริญดา เลิศศรีมงคล (2554)	ผลของโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6	นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน	1. แบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม 2. แบบ ส ัง เ ก ต พฤติกรรมการทำงานเป็นทีม	หลังจากได้รับการฝึกด้วยโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมของกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังจากได้รับการฝึกด้วยโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
นาฏยา ปั่นอยู่ (2543)	ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีผลต่อเชาวน์อารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน	1. แบบเชาวน์อารมณ์ 2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์	นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือมีเชาวน์อารมณ์หลังการทดลองโดยวิธีการแบ่งกลุ่มสัมพันธ์เชาวน์อารมณ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการปกติ

จากตารางที่ 2.5 สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า การเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานที่ช่วยพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาความคิดและทักษะการมีปฏิสัมพันธ์เพื่อนักเรียนมีความสุขในการเรียน รวมทั้งเป็นสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ดีขึ้นเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการทำงานร่วมกัน การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และการรู้จักการอภิปรายและเปลี่ยนและวิพากษ์วิจารณ์โดยใช้เหตุผลได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจ ความยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นในการอยู่ร่วมในสังคมต่อไป (Cheng, 2013; Savelsbergh, 2012; Pugsley และ Clayton 2003; McInerney, 2002; ปริณดา เลิศศรีมงคล, 2554; นาฏยา ปั่นอยู่, 2543)

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐาน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดตามทฤษฎีทางอารมณ์ ทฤษฎีทางอารมณ์ James-Lange (1885), Cannon-Bard (1915) และทฤษฎีทางอารมณ์ Schachter – Singer (1962) และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud (1985 อ้างถึงใน Slater และ Bremner, 2011), Erikson (1969 อ้างถึงใน Slater และ Bremner, 2011) และทฤษฎีมนุษย์นิยมของ Maslow (1943 อ้างถึงใน Slavin, 2006) โดยแนวคิดของทฤษฎีทางอารมณ์ของ James-Lange (1885), Cannon-Bard (1915) และทฤษฎีทางอารมณ์ Schachter – Singer (1962) ได้ให้แนวคิดของการเกิดอารมณ์ ซึ่งอารมณ์เกิดขึ้นจากการได้รับเหตุการณ์บางอย่างมากระตุ้นอารมณ์เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาทางสรีระ ซึ่งการเกิดปฏิกิริยาทางสรีระ อาจเกิดแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่มากระตุ้น แต่ในทางตรงกันข้ามการเกิดปฏิกิริยา ก็อาจเกิดขึ้นในลักษณะทำนองเดียวกันหรือคล้ายกันซึ่งอารมณ์เกิดขึ้นได้จากทางปัญญา หรือภาวะรู้สำนึก ซึ่งหมายถึงการตีความทางความคิดและการรับรู้ ภาวะเช่นนี้อาจส่งผลไปถึงการแสดงออกทางพฤติกรรม เช่น การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทางต่าง ๆ ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่บุคคลได้ประสบ ในส่วนของแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการลำดับขั้นตอนของพัฒนาการในแต่ละระยะหรือขั้นของมนุษย์นั้นเป็นตัวบ่งชี้ที่มีความสำคัญในการพัฒนาตามทฤษฎีที่ว่าด้วยพัฒนาการจะเห็นได้ว่าบุคคลที่มีพัฒนาการทางอารมณ์ได้แก่ บุคคลที่รู้เท่าทันอารมณ์ของตนเอง รับอารมณ์ของบุคคลอื่นได้ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองและแสดงออกได้อย่างเหมาะสมทำให้สามารถมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยกับบุคคลอื่นในสังคม เช่นเดียวกันแนวคิดและทฤษฎีมนุษย์นิยมที่ได้เสนอไว้ว่าคนเรามีความต้องการไปตามลำดับจากความต้องการขั้นต่ำสุด ซึ่งได้แก่ ความต้องการทางด้านร่างกายไปจนถึงความต้องการขั้นสูงสุด ได้แก่ ความต้องการพัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ ซึ่งตรงกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุในช่วง 13 ปี ถึง 20 ปี โดยผู้วิจัยเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีอายุ 17 ปี

ที่จำเป็นต้องมีการปรับตัวทั้งสภาพทางร่างกาย และจิตใจในการปฏิบัติตัวในสังคม และการวางตัวรวมไปถึงบทบาทของตนเองในการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ซึ่ง Larry Michaelsen (2008) เป็นผู้นำกระบวนการดังกล่าวมาใช้ในพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยเน้นการเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวมีผลต่อการพัฒนานักเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ ทั้งการพัฒนาการทักษะการสื่อสาร การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ การใช้เหตุผล และการสร้างความสามัคคีในการเรียนโดยมีขั้นตอน 5 ขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งหัวข้อในรายวิชาให้เป็นหน่วยเนื้อหาหลัก 4-7 หน่วย แต่ละหน่วยมีเนื้อหาที่สัมพันธ์กันและเตรียมคำถามที่แสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์ประมาณ 1-2 ข้อในแต่ละหน่วย

2. ชี้แจงรายละเอียดของการเรียนในช่วงแรกของการเรียนผู้สอนต้องสื่อสารให้นักเรียนเข้าใจว่าเหตุใดผู้สอนเลือกใช้กระบวนการเรียนการสอน ผู้สอนต้องแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยมีขนาด 5 ถึง 7 คน และอธิบายการให้คะแนนจนนักเรียนเข้าใจ ไม่กังวล และผู้สอนต้องคอยช่วยเรื่องกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และเป็นประโยชน์

3. มอบหมายงานและทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) เป็นข้อสอบแบบตัวเลือก จำนวน 10-20 ข้อ ซึ่งเป็นการสอบวัดความรู้ของนักเรียนจากการอ่านก่อนเข้าชั้นเรียน ข้อสอบควรเน้นที่รายละเอียดของเนื้อหาเพื่อประเมินระดับความพร้อมและความรู้ของนักเรียน โดยทำเป็นรายบุคคลที่เรียกว่า IRAT (Individual Readiness Assurance Test) เพื่อเป็นการให้สมาชิกภายในทีมเลือกคำตอบของแต่ละคนโดยที่ไม่มีใครทราบคำตอบที่ถูกต้อง หลังจากนั้นสมาชิกภายในทีมก็จะร่วมกันอภิปราย และแสดงผลของแต่ละบุคคลว่าเพราะเหตุใดจึงเสนอตัวเลือกนั้น ๆ และหลังจากนั้นจึงทำการทดสอบกันภายในทีมหรือ GRAT (Group Readiness Assurance Test) การทดสอบแบบ GRAT เพื่อเป็นการทดสอบที่สมาชิกทุกคนภายในทีมต้องช่วยกันเลือกและตัดสินใจว่าตัวเลือกที่ทุกคนภายในทีมให้เหตุผล และลงความเห็นว่าเป็นคำตอบที่เหมาะสมที่สุดของทีม ซึ่งเป็นการแสดงการอภิปรายและให้เหตุผลว่าเพราะเหตุใดจึงเลือกคำตอบนี้ โดยผู้สอนจะเป็นผู้รู้คำตอบที่ถูกต้องเพียงคนเดียวและเฉลยคำตอบทีละข้อ ซึ่งทีมแต่ละทีมจะแสดงบทบาท และให้เหตุผลในการเลือกคำตอบ

4. การเปิดโอกาสหรือการยอมรับให้อภิปราย นักเรียนในทีมทุกคนสามารถยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกและเป็นการยอมรับให้สมาชิกภายในทีมได้แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผล ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้ทบทวนหลักการและแนวคิดของการเรียน

5. การให้ผลสะท้อนกลับ นักเรียนได้ตระหนักถึงเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ การประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้ คุณค่าของการทำงานเป็นทีมในการสร้างสรรค์ผลงาน หรือการแก้ปัญหาที่ยากและท้าทาย

ลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงปฏิสัมพันธ์ที่ช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่น

สำหรับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและสามารถสรุปได้ว่า แนวทางในการจัดโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. แบ่งเนื้อหาในรายวิชา แต่ละเนื้อหาที่สัมพันธ์กันและเตรียมคำถามที่ให้แสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์ประมาณ 1-2 ข้อในแต่ละหน่วย

2. อธิบายลักษณะและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน รวมถึงวิธีการประเมินผล การทำงานเป็นทีมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนได้มากที่สุด

3. ทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) เป็นข้อสอบแบบตัวเลือก จำนวน 10-20 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบที่ใช้สำหรับวัดความรู้ของผู้เรียนในเรื่องของเนื้อหาที่จะเรียน ในขั้นตอนแรกทำเป็นรายบุคคลที่เรียกว่า IRAT (Individual Readiness Assurance Test) เพื่อเป็นการให้สมาชิกภายในทีมเลือกคำตอบของแต่ละคน หลังจากนั้นสมาชิกภายในทีมก็จะร่วมกันอภิปรายและแสดงเหตุผลของแต่ละคนว่าเหตุใดจึงเลือกคำตอบตามที่ของแต่ละคนได้เลือกและหลังจากนั้นจึงทำการทดสอบกันภายในทีมหรือ GRAT (Group Readiness Assurance Test) โดยใช้ข้อสอบชุดเดิม การทดสอบแบบ GRAT เพื่อเป็นการทดสอบที่สมาชิกทุกคนภายในทีมต้องช่วยกันเลือก และตัดสินใจว่าตัวเลือกที่ทุกคนภายในทีมให้เหตุผล และลงความเห็นว่าเป็นคำตอบที่เหมาะสมที่สุดของทีม

4. การอภิปราย นักเรียนในทีมทุกคนแสดงความยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในทีมเพื่อแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผล

5. การให้ผลสะท้อนกลับ นักเรียนจะต้องแสดงการสะท้อนผลที่ได้จากการเรียน ซึ่งการสะท้อนผลจะต้องสะท้อนในด้านการเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน เนื้อหาและองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียน ลักษณะของการทำงานเป็นทีมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น การจัดการสอนของผู้สอนหรือครู วิธีการจัดการและการแก้ปัญหา รวมไปถึงอุปสรรคต่าง ๆ ความรู้สึกที่ได้จากการเรียนรู้ที่ใช้การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรพัฒนาการทางอารมณ์ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการจัดทำโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีกรอบแนวคิดของการวิจัยดังแผนภาพที่ 2.4

ตัวแปรอิสระ

โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นโปรแกรมการจัดการเรียนรู้ที่จัดให้ได้มีการกระทำร่วมกัน การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันภายในทีม โดยมีเป้าหมายที่จะช่วยให้สมาชิกภายในทีมมีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองและการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม รวบรวมอยู่ร่วมกัน หรือทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Michaelsen, 2008)

โดยมีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

1. นักเรียนต้องมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง
2. แบ่งกลุ่มเพื่อจัดทีมนักเรียนโดยมีจำนวนสมาชิกภายในทีมจำนวน 5 ถึง 7 คน
3. นักเรียนทำการทดสอบ RAT ซึ่งจะมีการทดสอบเป็นรายบุคคล (IRAT) และทำการทดสอบเป็นทีม (GRAT)
4. เปิดโอกาสหรือให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนและยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในทีมคนอื่น
5. นักเรียนได้ตระหนักถึงเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ การประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวแปรตาม

พัฒนาการทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการจัดการอารมณ์ของตนเองและการรับรู้ความสามารถทางอารมณ์ของบุคคลอื่นเพื่อเข้าใจและยอมรับในความเป็นจริงในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นได้ง่าย โดยมีองค์ประกอบทั้งหมด 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในตนเอง
2. มีการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข
3. ยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง
4. ยอมรับความเป็นจริงที่เกี่ยวกับบุคคลอื่น
5. ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้
6. สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้

แผนภาพที่ 2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experiment) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆดังนี้

- ตอนที่ 1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 การออกแบบการวิจัย
- ตอนที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ตอนที่ 4 การดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูล
- ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 21,351 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนนทรีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 60 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ดังนี้

1. การสุ่มในระดับเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาของจังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมี 2 เขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วย เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยสุ่มได้ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

2. การสุ่มในระดับเขตปกครองของกรุงเทพมหานคร จากเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ประกอบด้วย เขตหนองจอก บางรัก บางเขน บางกะปิ พระโขนง มีนบุรี ลาดกระบัง ยานนาวา ห้วยขวาง ดินแดง บึงกุ่ม สาทร จตุจักร ประเวศ คลองเตย สวนหลวง ดอนเมือง ลาดพร้าว วัฒนา หลักสี่ สายไหม สะพานสูง วังทองหลาง คลองสามวา และบางนา และ รวม 25 เขต ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยสุ่มได้เขตยานนาวา

3. การเลือกระดับโรงเรียน ผู้วิจัยเลือกศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดใหญ่พิเศษ เนื่องจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดใหญ่พิเศษมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 2,500 คนขึ้นไปจึงมีลักษณะนักเรียนที่มีความหลากหลายและมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนอย่างรอบด้านตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนานักเรียนให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม และรวมไปถึงการจัดกิจกรรมของนักเรียนที่มีความสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติเองทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ การวางแผน การประเมินและการปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นทีมตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของนักเรียน ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวจากผู้วิจัย ได้สุ่มจากโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 เขตยานนาวา ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวจากจำนวนทั้งหมด 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนนนทรีวิทยา โรงเรียนวัดสุทธิวาราม โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม โรงเรียนยานาเวศวิทยาคม ในการการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยสุ่มได้ โรงเรียนนนทรีวิทยา

4. การสุ่มระดับห้องเรียน โดยสุ่มจำนวน 2 ห้องเรียน เพื่อกำหนดห้องเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยสุ่มได้ห้องเรียนที่ 1 เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน และห้องเรียนที่ 2 เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังปรากฏในตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ระยะก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

ห้องเรียน	N	M	SD	Sig.
ม. 5/1	30	2.6236	.18285	.337
ม. 5/5	30	2.5722	.22596	

$p < .05^*$

4.1 ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียนเพื่อเข้าเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ จำนวนกลุ่มละ 30 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก โดยกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ห้อง โดยห้องมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 มีนักเรียนจำนวน 39 คน และห้องมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 มีนักเรียนจำนวน 41 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลากได้นักเรียนทั้งหมด 60 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มแสดงไว้ในตารางที่ 3.2 ดังนี้

ตารางที่ 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการทดลอง	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
กลุ่มทดลอง	ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน	6	24	30
กลุ่มควบคุม	ได้รับการสอนตามปกติ	18	12	30

ตอนที่ 2 การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experiment) ซึ่งแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมคือกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ โดยมีการวัดผล 3 ครั้ง คือ ก่อนการใช้โปรแกรม (Pretest) หลังการใช้โปรแกรม (Posttest) และระยะติดตามผล (Follow-up test) โดยแสดงไว้ในตารางที่ 3.3 ดังนี้

ตารางที่ 3.3 รูปแบบการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบ	ดำเนินการทดลอง (Treatment)	ทดสอบ	ระยะติดตามผล (Follow-up test)
	ก่อนการทดลอง (Pretest)		หลังการทดลอง (Posttest)	
E	O	X	O	O
C	O	-	O	O

โดย E คือ กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

C คือ กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ

X คือ โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

O คือ พัฒนาการทางอารมณ์ที่ประเมินด้วยแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์

ตอนที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามลำดับต่อไปนี้

3.1 แบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.1.1 ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการศึกษา เอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในด้านแนวคิดทฤษฎีองค์ประกอบและขั้นตอน รวมถึงการวัดความสามารถทางอารมณ์ วุฒิภาวะทางอารมณ์ และพัฒนาการทางอารมณ์ โดยใช้กรอบมาตรฐานการวัดระดับพัฒนาการและวุฒิภาวะทางอารมณ์ เพื่อนำหลักการ และวิธีการดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.1.2 พัฒนาแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นจากแนวคิดและงานวิจัยของ เสริมศรี กาญจนสินีทร์ (2539) เป็นมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ (5-Point Likert Scale) 1 = ไม่ตรงเลย 5 = ตรงมากที่สุด จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ทฤษฎีพัฒนาการทางอารมณ์ ทฤษฎีมนุษยนิยมของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยพบว่าการกำหนดลักษณะของบุคคลที่มีพัฒนาการทางอารมณ์สามารถจัดแบ่งกลุ่มลักษณะของการมีพัฒนาการทางอารมณ์ได้เป็นลักษณะที่เกี่ยวกับตนเอง และลักษณะพัฒนาการทางอารมณ์ต่อบุคคลอื่นและสภาพแวดล้อม ที่ได้จากการศึกษาบริบทและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งทั้งสองลักษณะสามารถสรุปเป็นองค์ประกอบได้ 6 องค์ประกอบ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีทั้งเป็นข้อคำถามที่เป็นเชิงบวก และเชิงลบ โดยมีจำนวนใกล้เคียงกันทั้งสิ้น 48 ข้อ โดยแต่ละองค์ประกอบมีจำนวนข้อคำถามองค์ประกอบละ 8 ข้อ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบดังนี้

1. มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในตนเอง
2. มีการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข
3. ยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง
4. ยอมรับความเป็นจริงที่เกี่ยวกับบุคคลอื่น
5. ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ และแสดงอารมณ์ออกได้อย่างเหมาะสม
6. สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้

ตารางที่ 3.4 องค์ประกอบของพัฒนาการทางอารมณ์

พัฒนาการทางอารมณ์	คุณลักษณะ
1. มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในตนเอง	สามารถมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและสามารถเผชิญกับประสบการณ์ใหม่ๆได้โดยปราศจากความกลัว
2. มีการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข	สามารถมีความพึงพอใจในการใช้ชีวิตประจำวันและมีความสุขในการปฏิบัติตามสถานภาพต่างๆของตน
3. ยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง	สามารถเข้าใจและยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเองทั้งข้อดีและข้อบกพร่องต่างๆ
4. ยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับบุคคลอื่น	สามารถเข้าใจและยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับบุคคลอื่นทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย ทั้งข้อดีและข้อบกพร่องต่างๆ
5. ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ และแสดงอารมณ์ออกได้อย่างเหมาะสม	สามารถรู้เท่าทันอารมณ์ของตนเอง ไม่ปล่อยให้อารมณ์มาครอบงำความคิดและการกระทำของตนได้ และแสดงอารมณ์ตอบโต้เหตุการณ์และบุคคลอื่นได้อย่างสมเหตุสมผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ เหมาะสมแก่กาลเทศะและกฎเกณฑ์ ประเพณีของสังคมนั้นๆ
6. สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้	สามารถทำความรู้จักกับบุคคลอื่นได้ง่าย ชอบร่วมกิจกรรมและพบปะสังสรรค์กับบุคคลอื่นทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย

องค์ประกอบที่ 1 มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในตนเอง หมายถึงการมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และสามารถเผชิญกับประสบการณ์ใหม่ๆได้โดยปราศจากความกลัว ได้แก่ข้อคำถามดังต่อไปนี้

ข้อคำถามเชิงบวก

- ฉันไม่รู้สึกกังวลในการสอบ ทำแบบฝึกหัดและการบ้าน
- ไม่รู้สึกประหม่าหรือกลัวเมื่อต้องเข้าไปในแหล่งอบายมุข
- กล้าที่จะเข้าไปขอโทษเพื่อน โดยไม่รู้สึกเขินอาย
- มีความมั่นใจในตนเองแม้ว่าจะอยู่โรงเรียนใหม่

ข้อคำถามเชิงลบ

- ไม่แน่ใจหรือลังเลในการพูดหน้าชั้นเรียน
- ตื่นเต้นอย่างรุนแรงเมื่อเข้าไปในบ้านผีสิง และสวนสนุก
- ลังเลในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา
- รู้สึกผิดหวังในสิ่งที่ตนไม่ประสบความสำเร็จ

องค์ประกอบที่ 2 มีการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข หมายถึงการมีความพึงพอใจในการใช้ชีวิตประจำวัน และมีความสุขในการปฏิบัติตามสภาพต่างๆของตน ได้แก่ข้อคำถามดังต่อไปนี้

ข้อคำถามเชิงบวก

1. รู้สึกว่าตนเองว่าตนเองเหมาะกับโรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่
2. พอใจกับการดำเนินชีวิต
3. มีอารมณ์ร่าเริงแจ่มใสเมื่อมาโรงเรียน
4. มีความสุขที่ได้เล่นกับเพื่อน

ข้อคำถามเชิงลบ

1. อยากเปลี่ยนโรงเรียนใหม่
2. บรรยากาศในการเรียนมีแต่ความทุกข์
3. ผิดหวังกับตนเองที่สอบตก
4. เบื่อหน่ายกับชีวิตประจำวัน

องค์ประกอบที่ 3 ยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง หมายถึงความเข้าใจและยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเองทั้งข้อดีและข้อบกพร่องต่างๆ ได้แก่ข้อคำถามดังต่อไปนี้

ข้อคำถามเชิงบวก

1. พอใจกับรูปร่างหน้าตาของตนเอง
2. ยอมรับฟังคำวิจารณ์ที่ผู้อื่นพูดถึงตนเอง
3. ยอมรับความสามารถของตนเอง
4. เข้าใจตัวเองว่ามีบุคลิกภาพและนิสัยเช่นไร

ข้อคำถามเชิงลบ

1. ไม่พอใจเมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์
2. เสียใจ ท้อแท้ที่ตนเองมีบุคลิกภาพเช่นนี้
3. ไม่สบายใจ เกรงว่าผู้อื่นจะรู้ข้อบกพร่อง
4. อยากให้ตนเองมีรูปร่าง หน้าตาดีกว่าที่เป็นอยู่

องค์ประกอบที่ 4 ยอมรับความเป็นจริงที่เกี่ยวกับบุคคลอื่น หมายถึงการมีความเข้าใจและยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับบุคคลอื่นทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย ทั้งข้อดีและข้อบกพร่องต่างๆ ได้แก่ข้อคำถามดังต่อไปนี้

ข้อคำถามเชิงบวก

1. ยอมรับฟังความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับความคิดของเรา
2. ยินดีกับการประสบความสำเร็จกับเพื่อน
3. มองข้ามข้อบกพร่องของผู้อื่น

ข้อคำถามเชิงลบ

1. คนอื่นจะทำงานได้ดีพอๆกับตนเอง
2. ทำสิ่งต่างๆโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น
3. มักชี้ให้เห็นความบกพร่องของผู้อื่น

4. ให้โอกาสเพื่อนได้เสนอความคิดเห็น

4. ใช้มาตรฐานตนเองกำหนดการ
กระทำของผู้อื่น

องค์ประกอบที่ 5 การควบคุมอารมณ์ของตนเองได้และแสดงอารมณ์ออกได้อย่างเหมาะสม
หมายถึงการรู้เท่าทันอารมณ์ของตนเอง ไม่ปล่อยให้อารมณ์มาครอบงำความคิดและการกระทำของ
ตนได้ และแสดงอารมณ์ตอบโต้เหตุการณ์และบุคคลอื่นได้อย่างสมเหตุสมผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ
เหมาะสมแก่กาลเทศะและกฎเกณฑ์ ประเพณีของสังคมนั้น ๆ ได้แก่ข้อคำถามดังต่อไปนี้

ข้อคำถามเชิงบวก

1. แสดงความคิดด้วยเหตุผลเสมอ
2. พุดจาอย่างสุภาพนุ่มนวลเมื่อเกิดความขัดแย้งกับเพื่อน
3. ยั้งยั้งได้แม้จะเจอสถานการณ์ที่ตึงเครียด

ข้อคำถามเชิงลบ

1. แสดงความไม่พอใจที่ทำงาน
ร่วมกับเพื่อนที่ไม่ชอบหน้า
2. แสดงอารมณ์ออกไปแล้วจึง
รู้สึกที่ไม่ควรทำ
3. หัวเราะบุคคลที่ทำตัวแปลก
4. หงุดหงิดโมโหง่าย เมื่อไม่
สามารถแก้ปัญหาได้
5. กล่าวตำหนิเพื่อนร่วมชั้นเรียน
ต่อหน้าผู้อื่น

องค์ประกอบที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้ หมายถึงความสามารถในการทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นได้ง่าย ชอบร่วมกิจกรรมและพบปะสังสรรค์กับบุคคลอื่นทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย
ได้แก่ข้อคำถามดังต่อไปนี้

ข้อคำถามเชิงบวก

1. กล้าสนทนากับบุคคลอื่นที่ไม่คุ้นเคยโดยไม่อาย
2. ได้รับเลือกให้เป็นผู้ประสานงานในการทำงาน
3. ยิ้มทักทายผู้อื่นก่อนเสมอ
4. ชอบพบปะผู้คน

ข้อคำถามเชิงลบ

1. หลีกเลี่ยงการทำงานร่วมกับ
เพื่อน
2. ชอบอยู่คนเดียวเงียบ ๆ
3. ไม่ชอบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
4. ยิ้มทักทายเฉพาะกับบุคคลที่
รู้จัก

ตารางที่ 3.5 ข้อคำถามจำแนกตามองค์ประกอบของพัฒนาการทางอารมณ์

ลักษณะข้อคำถาม	ลำดับข้อแบบวัด	จำนวนข้อ
มีความรู้สึกรับประกันคงปลอดภัยในตนเอง	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	8
มีการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข	9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16	8
ยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง	17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24	8
ยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับบุคคลอื่น	25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32	8
การควบคุมอารมณ์ของตนเองได้และแสดงอารมณ์ออกได้อย่างเหมาะสม	33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40	8
การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้	41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48	8
รวม		48

3.1.3 นำแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วนำแบบวัดที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญด้านพัฒนาการทางอารมณ์ การพัฒนาแบบวัดทางอารมณ์ เชาวน์อารมณ์ ด้านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในงานวิจัยด้านจิตวิทยา และด้านตัวแปรทางจิตวิทยา ตรวจสอบพิจารณาเพื่อหาคุณภาพของแบบวัดในด้านความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการของพัฒนาการทางอารมณ์ (Item Object Congruence, IOC) โดยเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพควรมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป แล้วนำแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์ที่ผ่านการวัดกับกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ ครอนบักแอลฟา (Cronbach Alpha Coefficient) พบว่าแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .742 ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินระดับของพัฒนาการทางอารมณ์ (เสริมศรี กาญจนสินธุ์, 2539) ดังนี้

- 5.00 หมายถึง พัฒนาการทางอารมณ์อยู่ในระดับสูงมาก
- 4.00 หมายถึง พัฒนาการทางอารมณ์อยู่ในระดับสูง
- 3.00 หมายถึง พัฒนาการทางอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง
- 2.00 หมายถึง พัฒนาการทางอารมณ์อยู่ในระดับต่ำ
- 1.00 หมายถึง พัฒนาการทางอารมณ์อยู่ในระดับต่ำมาก

3.2 โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

3.2.1 ศึกษา เอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน Cheng, (2013), Michaelsen และ Mennenga, (2010), Savelsbergh, (2012), Michaelsen, (2008), McInerney, (2002) เพื่อพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

3.2.2 ผู้วิจัยพัฒนาและออกแบบโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัย และนำมาประยุกต์เป็นกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนต้องมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง
2. นักเรียนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนแบบกระบวนการเรียนที่มีทีมเป็นฐาน โดยแบ่ง

กลุ่ม ๆ ละ 5-7 คน

3. นักเรียนทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) เป็นข้อสอบแบบตัวเลือก ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน เพื่อประเมินระดับความพร้อม และความรู้ของนักเรียนโดยทำเป็นรายบุคคลก่อน ซึ่งการทำรายบุคคลจะเรียกข้อสอบว่า IRAT (Individual Readiness Assurance Test) เพื่อเป็นการให้สมาชิกภายในทีมเลือกคำตอบของแต่ละคนโดยที่จะไม่มีใครทราบคำตอบที่ถูกต้อง หลังจากนั้นสมาชิกภายในทีมก็จะร่วมกันอภิปราย และแสดงผลของแต่ละคนว่าเหตุใดจึงเลือกคำตอบตามที่ของแต่ละคนได้เลือกและหลังจากนั้นจึงทำการทดสอบกันภายในทีมหรือ GRAT (Group Readiness Assurance Test) การทดสอบแบบ GRAT เพื่อเป็นการทดสอบที่สมาชิกทุกคนภายในทีมต้องช่วยกันเลือก และตัดสินใจว่าตัวเลือกที่ทุกคนภายในทีมให้เหตุผลและลงความเห็นว่าเป็นคำตอบที่เหมาะสมที่สุดของทีม ซึ่งเป็นการอภิปรายและให้เหตุผลว่าทำไมจึงเลือกคำตอบนี้ให้เป็นคำตอบของทีม โดยผู้สอนจะเป็นผู้ที่รู้คำตอบที่ถูกต้องเพียงคนเดียว และเฉลยคำตอบทีละข้อ ซึ่งทีมแต่ละทีมต้องอธิบาย และให้เหตุผลในการเลือกคำตอบ

4. นักเรียนในทีมทุกคนสามารถยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกที่แสดงความคิดเห็นและเป็นการยอมรับให้สมาชิกภายในทีมได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้บทวนหลักการและแนวคิดของการเรียน

5. นักเรียนได้ตระหนักถึงเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ การประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้คุณค่าของการทำงานเป็นทีมในการสร้างสรรค์ผลงาน หรือการแก้ปัญหาที่ยากและท้าทาย ลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงปฏิสัมพันธ์ที่ช่วยส่งเสริมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.2.3 ผู้วิจัยให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบกรอบโครงสร้างโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และปรับปรุงกิจกรรมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.2.4 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Item Object Congruence: IOC) และความเหมาะสมของโปรแกรม และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปใช้

3.2.5 ทดลองใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนนทรีวิทยา จำนวน 60 คน

3.2.6 ผู้วิจัยพัฒนาโปรแกรมเป็นกิจกรรมจำนวน 12 กิจกรรมโดยมีโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน โดยใช้กิจกรรมดังตารางจัดกิจกรรมที่ 3.6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.6 โปรแกรมการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

กิจกรรม	เนื้อหากิจกรรมกลุ่มทดลอง
ทดสอบก่อนได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 วันศุกร์ที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2556 เวลา 10.20 – 11.10 น.	นักเรียนทำแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแนวคิดและงานวิจัยของ เสริมศรี กาญจนสินธุ์เป็นมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 48 ข้อ
ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ วันศุกร์ ที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2557 เวลา 10.20 – 11.10	ชี้แจงรายละเอียดวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ขั้นตอนและกระบวนการต่างๆ การจัดกิจกรรมละลายพฤติกรรม (Ice breaking Activity) และการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัน เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย
ครั้งที่ 2 วันศุกร์ ที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2557 เวลา 15.40-16.30 น.	การใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน : รูปแบบบทความเรื่อง ตำนานกุหลาบ
ครั้งที่ 3 วันศุกร์ที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2557 เวลา 10.20-11.10 น.	การใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน : รูปแบบบทความเรื่อง ประวัติการเชิดสิงโต
ครั้งที่ 4 วันศุกร์ ที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2557 เวลา 15.40 – 16.30 น.	การใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน : รูปแบบบทความเรื่อง ที่มาของคำว่าก๊ิบเกี้ยวเร้า
ครั้งที่ 5 วันศุกร์ ที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2557 เวลา 10.20 – 11.10 น.	การใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน: รูปแบบบทความเรื่อง กำเนิดกล้วยเตี้ยมัดไทย

ตารางที่ 3.6 โปรแกรมการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (ต่อ)

กิจกรรม	เนื้อหากิจกรรมกลุ่มทดลอง
ครั้งที่ 6 วันศุกร์ที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2557 เวลา 15.40 – 16.30 น.	การใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน: รูปแบบบทความเรื่อง การตัดเค้กในวันแต่งงาน
ครั้งที่ 7 วันศุกร์ที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2557 เวลา 10.20 – 11.10 น.	การใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน: รูปแบบบทความเรื่อง ไฟแช็คกับไม้ขีดไฟ
ครั้งที่ 8 วันศุกร์ที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2557 เวลา 15.40 – 16.30 น.	การใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน: รูปแบบบทความเรื่อง ช็อกโกแลตสีขาวมีจริงหรือ
ครั้งที่ 9 วันศุกร์ที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2557 เวลา 10.20 – 11.10 น.	การใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน: รูปแบบบทความเรื่อง ทำไมกระดุมเสื้อของผู้ชายอยู่ด้านขวากระดุมเสื้อของผู้หญิงอยู่ด้านซ้าย
ครั้งที่ 10 วันศุกร์ที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2557 เวลา 15.40 – 16.30 น.	การใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน: รูปแบบบทความเรื่อง กางเกงยีนส์
ครั้งที่ 11 วันศุกร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 เวลา 10.20 – 11.10 น.	การใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน: รูปแบบบทความเรื่อง ที่มาของการให้ทิป
ครั้งที่ 12 วันศุกร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 เวลา 15.40 – 16.30 น.	การใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน: รูปแบบบทความเรื่อง ที่มาของชื่อเงาะโรงเรียน

จากตารางที่ 3.6 โปรแกรมโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 6 องค์กรประกอบ ได้แก่ ด้านมีความรู้สึกรับรู้ตนเองในตนเอง ด้านการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข ด้านการยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง ด้านการยอมรับความจริงเกี่ยวกับบุคคลอื่น ด้านการควบคุมอารมณ์ของตนเอง และการแสดงอารมณ์ออกได้อย่างเหมาะสม ด้านความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น ซึ่งใช้เวลาในการดำเนินโปรแกรมรวมทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที และนำไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อศึกษาความเหมาะสมของแผน และระยะเวลาในแต่ละขั้นที่ใช้ จำนวน 1 กิจกรรมเป็นเวลา 50 นาทีกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ซึ่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการทดลองใช้โปรแกรมคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 60 คน โรงเรียนนนทรีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยกิจกรรมที่ซึ่งมีกิจกรรมดังนี้ โดยการออกแบบกิจกรรมแต่ละกิจกรรมผู้วิจัยได้เลือกใช้เนื้อหาที่เป็นแบบเนื้อหาทั่วไป (Content free) ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหาของกิจกรรมโดยใช้เกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาของแต่ละกิจกรรมโดยการศึกษาบริบทและความสนใจของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเรื่องใกล้ตัวและเป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างโดยเฉพาะในวัยรุ่นที่อาจจะได้มีประสบการณ์ตรงกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาใช้ประกอบในการจัดโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมทั้งหมด 12 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 “กิจกรรมปฐมนิเทศ” และกิจกรรมที่ 2 “ตำนานกุหลาบ” กิจกรรมที่ 3 “ประวัติการขีดสิ่งโต” และ กิจกรรมที่ 4 “ที่มาของคำว่าก๊อปปี้เก๋ๆ” กิจกรรมที่ 5 “กำเนิดก๊วยเตี๋ยผัดไท” กิจกรรมที่ 6 “การตัดเค้กในวันแต่งงาน” กิจกรรมที่ 7 “ไฟแช็คกับไม้ขีดไฟ” กิจกรรมที่ 8 “ซ็อกโกแลตสีขาวมีจริงหรือ” กิจกรรมที่ 9 “ทำไมกระดุมของผู้ชายอยู่ด้านขวากระดุมของผู้หญิงอยู่ด้านซ้าย” กิจกรรมที่ 10 “กางเกงยีนส์” กิจกรรมที่ 11 “ที่มาของการให้ทิป” และ กิจกรรมที่ 12 “ที่มาของชื่อเงาะโรงเรียน”

ตอนที่ 4.การดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูล

4.1 ก่อนการทดลอง

4.1.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อส่งไปยังผู้อำนวยการและครูแนะแนวสายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงเรื่องระยะเวลาในการวิจัยและทำความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน และการเก็บรวบรวมผลคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ด้วยแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์

4.1.2 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง (Pretest) ด้วยแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์ โดยวัดก่อนเริ่มทดลอง 1 สัปดาห์ และใช้คะแนนจากแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม โดยทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลาก เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียน เป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน

4.2 ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองให้กับกลุ่มทดลอง โดยดำเนินการใช้โปรแกรมให้กับนักเรียนในกลุ่มทดลองกำหนดสัปดาห์ละ 2 ครั้งๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 7 สัปดาห์ โดยใช้ช่วงเวลาเรียนชั่วโมงวิชาแนะแนวและชั่วโมงอิสระ ตั้งแต่วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2556 ถึง วันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557

ขั้นตอนการดำเนินการใช้โปรแกรมมี 5 ขั้นตอนดังนี้

4.2.1. แบ่งหัวข้อในรายวิชาให้เป็นหน่วยเนื้อหาแต่ละหน่วยมีเนื้อหาที่สัมพันธ์กันและเตรียมคำถามที่แสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์ประมาณ 1-2 ข้อในแต่ละหน่วย

4.2.2. ในชั่วโมงแรกของการเรียนผู้สอนต้องสื่อสารให้นักเรียนเข้าใจว่าเหตุใดผู้สอนเลือกใช้ การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ทีมเป็นฐานในการเรียนการสอน โดยผู้สอนต้องแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยมีขนาด 5-7 คน และอธิบายการให้คะแนนจนนักเรียนเข้าใจและไม่กังวล และผู้สอนต้องคอยช่วยเรื่องกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์และเป็นประโยชน์

4.2.3. นักเรียนทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) เป็นข้อสอบแบบตัวเลือก ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน เพื่อประเมินระดับความพร้อมและความรู้ของนักเรียนโดยทำเป็นรายบุคคลก่อน ซึ่งการทำรายบุคคลจะเรียกข้อสอบว่า IRAT (Individual Readiness Assurance Test) เพื่อเป็นการให้สมาชิกภายในทีมเลือกคำตอบของแต่ละคนโดยที่ไม่มีใครทราบคำตอบที่ถูกต้อง หลังจากนั้นสมาชิกภายในทีมก็จะร่วมกันอภิปรายและแสดงเหตุผลของแต่ละคนว่าเหตุใดจึงเลือกคำตอบตามที่ของแต่ละคนได้เลือกและหลังจากนั้นจึงทำการทดสอบกันภายในทีมหรือ GRAT (Group Readiness Assurance Test) การทดสอบแบบ GRAT เพื่อเป็นการทดสอบที่สมาชิกทุกคนภายในทีมต้องช่วยกันเลือก และตัดสินใจว่าตัวเลือกที่ทุกคนภายในทีมให้เหตุผลและลงความเห็นว่าเป็นคำตอบที่เหมาะสมที่สุดของทีม ซึ่งแองอภิปราย และให้เหตุผลว่าทำไมจึงเลือกคำตอบนี้ให้เป็นคำตอบของทีม โดยผู้สอนจะเป็นผู้ที่รู้คำตอบที่ถูกต้องเพียงคนเดียว และเฉลยคำตอบที่ละข้อ ซึ่งทีมแต่ละทีมจะแสดงบทบาท และให้เหตุผลในการเลือกคำตอบ

4.2.4. นักเรียนในทีมทุกคนสามารถยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกที่และเป็นการยอมรับให้สมาชิกภายในทีมได้แสดงความคิดเห็น และให้เหตุผลซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้ทบทวนหลักการและแนวคิดของการเรียน

4.2.5. นักเรียนได้ตระหนักถึงเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ การประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้คุณค่าของการทำงานเป็นทีมในการสร้างสรรค์ผลงาน หรือการแก้ปัญหาที่ยากและท้าทายลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงปฏิสัมพันธ์ที่ช่วยส่งเสริมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

4.3 ชั้นหลังการทดลอง

4.3.1 เมื่อดำเนินกิจกรรมที่กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์หลังการใช้โปรแกรม (Posttest) และหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองใน 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยติดตามผลการทดลอง (Follow-up) ตามลำดับ

4.3.2 นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัยได้ดังตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

สัปดาห์ที่	พฤศจิกายน				ธันวาคม				มกราคม				กุมภาพันธ์				มีนาคม			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
1. การพัฒนาเครื่องมือ	→																			
2. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ							→	→												
3. แก้ไขเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ							→	→												
4. ทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข							→	→												
5. ทดสอบก่อนการทดลอง							→	→												
6. ดำเนินการทดลอง									→											
7. ทดสอบหลังการทดลอง															→	→				
8. ทดสอบระยะติดตามผล																			→	→
9. สรุปผลการทดลอง																				→

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ระยะหลังการทดลอง (Posttest) และระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยค่าสถิติพื้นฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ด้วยการทดสอบค่าที่แบบอิสระ (Independent t-test)

5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ระยะก่อนการทดลอง (Pretest) และระยะหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มทดลองด้วยค่าสถิติพื้นฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ด้วยการทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระ (Dependent t-test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีรูปแบบการวิจัยเป็นกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Designs) มีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ โดยมีการวัดผล 3 ครั้ง คือก่อนการทดลอง (Pretest) หลังการทดลอง (Posttest) และระยะติดตามผล (Follow-up test) โดยมีสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

1. หลังจากได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 พัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. หลังจากได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 7 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ในระยะก่อนการทดลอง (Pretest) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระ (t-test for independent Samples)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าทีที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for independent Samples)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ระยะเวลาหลังการทดลอง (Posttest) และในระยะเวลาก่อนการทดลอง (Pretest) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าที่ที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent Samples)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ในระยะเวลาหลังการทดลอง (Posttest) และก่อนการทดลอง (pretest) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent Samples)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ในระยะเวลาหลังการทดลอง (Posttest) ระยะเวลาติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะเวลาก่อนการทดลอง (Pretest) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าที่ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent Samples)

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ในระยะเวลาหลังการทดลอง (Posttest) ระยะเวลาติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะเวลาก่อนการทดลอง (Pretest) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าที่ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent Samples)

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ในระยะเวลาหลังการทดลอง (Posttest) และระยะเวลาติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าที่ที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test independent Samples)

จากการแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 7 ตอนผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 7 ตอน โดยรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติในระยะก่อนการทดลอง (Pretest) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระ (t-test for independent Samples) รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง (Pretest)

ค่าสถิติ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		สถิติทดสอบ
	M	SD	M	SD	
คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ก่อนการทดลอง	2.6236	.18285	2.5722	.22596	.337

**p* < .05

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติพื้นฐานจากการประเมินในระยะก่อนการทดลอง (Pretest) พบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์คือ 2.6236 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์คือ 2.5722 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานคือ .18285 และกลุ่มควบคุมมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ .22596 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.1

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ด้วยการทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระอิสระ (t-test for independent Samples) ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ พบว่าทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (*p* = .337)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าทีที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for independent Samples) รายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ในระยะหลังการทดลอง (Posttest)

ค่าสถิติ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		สถิติทดสอบ
	M	SD	M	SD	
คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์หลังการทดลอง	3.6056	.31586	3.2896	.17209	.000*

* $p < .05$

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติพื้นฐานจากการประเมินระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ พบว่า ระยะหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ คือ 3.6056 และ 3.2896 ตามลำดับ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ .31586 และ .17209 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.2

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ด้วยการทดสอบค่าที ที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for independent Samples) ในระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ พบว่าในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .000$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานระยะหลังการทดลอง (Posttest) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าทีที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent Samples)

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ระหว่างระยะก่อนการทดลอง (Pretest) และระยะหลังการทดลอง (Posttest)

ค่าสถิติ	กลุ่มทดลอง		สถิติทดสอบ
	M	SD	<i>p</i>
คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ระยะก่อนการทดลอง	2.6236	.18285	
คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ระยะหลังการทดลอง	3.6056	.31586	.000*

* $p < .05$

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติพื้นฐานจากการประเมินคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ 2.6236 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ .18285 และจากการพิจารณาจากค่าสถิติพื้นฐานจากการประเมินคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์คือ 3.6056 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ .31586 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.3

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองด้วยการทดสอบค่าที่ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent test) ในระยะก่อนการทดลอง (Pretest) และระยะหลังการทดลอง (Posttest) พบว่าในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .000$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติในระยะหลังการทดลอง (Posttest) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าที่ที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent Samples) รายละเอียดดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ระหว่างระยะหลังการทดลอง (posttest) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest)

ค่าสถิติ	กลุ่มควบคุม		สถิติทดสอบ
	M	SD	<i>p</i>
คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ระยะ หลังการทดลอง	3.2896	.17209	
คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ระยะ ก่อนการทดลอง	2.5722	.22596	.000*

**p* < .05

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติพื้นฐานจากการประเมินในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์แตกต่างกับระยะก่อนการทดลอง (Pretest) คือ 3.2896 และ 2.5722 ตามลำดับ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ .17209 และ .22596 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.4

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่าที่ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent Samples) ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มควบคุมกับระยะก่อนการทดลอง (Pretest) พบว่าในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มควบคุมสูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง (Pretest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (*p* = .000)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าที่ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent Samples) รายละเอียดดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มทดลอง

ค่าสถิติ	คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์		
	M	SD	P
ระยะหลังการทดลอง	3.6056	.31586	.000*
ระยะก่อนการทดลอง	2.6236	.18285	
ระยะติดตามผลการทดลอง	3.4903	.30875	.001*
ระยะหลังการทดลอง	3.6056	.31586	
ระยะติดตามผลการทดลอง	3.4903	.30875	.000*
ระยะก่อนการทดลอง	2.6236	.18285	

* $p < .05$

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติพื้นฐานจากการประเมินในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์แตกต่างกันในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์คือ 3.6056 และ 3.4903 และ 2.6236 ตามลำดับ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ .31586 และ .30875 และ .18285 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.5

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองด้วยการทดสอบค่าที ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent Samples) ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) พบว่าระยะหลังการทดลอง (Posttest) และระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลอง (Posttest) และระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง (Pretest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .000$.001 และ .000) ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าที ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent Samples) รายละเอียดดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มควบคุม

ค่าสถิติ	คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์		
	M	SD	P
ระยะหลังการทดลอง	3.2896	.17209	.000*
ระยะก่อนการทดลอง	2.5722	.22596	
ระยะติดตามผลการทดลอง	3.0361	.25071	.000*
ระยะหลังการทดลอง	3.2896	.17209	
ระยะติดตามผลการทดลอง	3.0361	.25071	.000*
ระยะก่อนการทดลอง	2.5722	.22596	

* $p < .05$

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติพื้นฐานจากการประเมินในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์แตกต่างกันในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์คือ 3.2896 และ 3.0361 และ 2.5722 ตามลำดับ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ .17209 และ .25071 และ .22596 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.6

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่าทีที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent Samples) ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) พบว่าระยะหลังการทดลอง (Posttest) และระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง (Posttest) และระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง (Pretest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .000$.000 และ .000)

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) และระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการทดสอบค่าทีที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test independent Samples)

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) ระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ค่าสถิติ	คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์		
	M	SD	P
ระยะหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	3.6056	.31586	.000*
ระยะหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	3.2896	.17209	
ระยะติดตามผลของ กลุ่มทดลอง	3.4903	.30875	.000*
ระยะติดตามผลของ กลุ่มควบคุม	3.0361	.25071	
ระยะก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	2.6236	.18285	.337
ระยะก่อนการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	2.5722	.22596	

* $p < .05$

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติพื้นฐานจากการประเมินในระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์แตกต่างกันในระยะหลังการทดลอง (Posttest) โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ คือ 3.6056 และ 3.2896 ตามลำดับ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ .31586 และ .17209 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.7

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองด้วยการทดสอบค่าที ที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test independent Samples) ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) กับกลุ่มควบคุม พบว่าระยะหลังการทดลอง (Posttest) ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลอง (Posttest) สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .000$)

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติพื้นฐานจากการประเมินในระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) ของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติมีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์แตกต่างกันในระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์คือ 3.4903

และ 3.0361 ตามลำดับ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ .30875 และ .25071 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.7

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองด้วยการทดสอบค่าที ที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test independent Samples) ในระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) กับกลุ่มควบคุม พบว่าระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองในระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .000$)

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติพื้นฐานจากการประเมินในระยะก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ไม่แตกต่างกันในระยะก่อนการทดลอง (Pretest) โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ คือ 2.6236 และ 2.5722 ตามลำดับ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ .18285 และ .22596 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.7

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองด้วยการทดสอบค่าที ที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test independent Samples) ในระยะก่อนการทดลอง (Pretest) กับกลุ่มควบคุม พบว่าระยะก่อนการทดลอง (Pretest) ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลอง (Pretest) ไม่แตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .337$) หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่าที ที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test independent Samples) ในระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าระยะหลังการทดลอง (Posttest) และระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) ของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะหลังการทดลอง (Posttest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .000$) ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) และระยะหลังการทดลอง (Posttest) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .00$ และ .00 ตามลำดับ) ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานของการวิจัยข้อ 2

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) และระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง (Pretest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง (Posttest) และระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์สูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง (Pretest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสาระสำคัญสรุปผลการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5
 - 2.1 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองระหว่างก่อน และหลังได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5
 - 2.2 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติหลังได้รับโปรแกรม และระยะติดตามผล

สมมติฐานของการวิจัย

1. หลังจากได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. หลังจากได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย และประเด็นการศึกษาวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 21,351 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนนทรีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 60 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยเริ่มจากการสุ่มในระดับเขตจากเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 หลังจากนั้นจึงเลือกระดับโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยเลือกศึกษากลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งมีจำนวน นักเรียนตั้งแต่ 2,500 คนขึ้นไป เนื่องจากกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีลักษณะนักเรียน ที่มีความหลากหลายและมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมของนักเรียนที่มีความ สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของนักเรียน ให้นักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง ทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ การวางแผน การประเมินและปรับปรุงการทำงานที่เน้น การทำงานร่วมกันเป็นทีมตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของนักเรียน ซึ่งในขั้นตอน สุดท้ายจึงสุ่มในระดับห้องเรียนจำนวน 2 ห้องเรียน เพื่อกำหนดห้องเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้ โดยใช้ทีมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้เวลาดำเนินการ ศึกษาตั้งแต่วันที่ 3 เดือน มกราคม พ.ศ. 2557 ถึงวันที่ 21 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 รวม ระยะเวลาทั้งสิ้น 7 สัปดาห์

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็น ฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.2 ตัวแปรตาม คือ พัฒนาการทางอารมณ์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์ที่ได้จากการสังเคราะห์และสรุปองค์ประกอบของ พัฒนาการทางอารมณ์และวุฒิภาวะทางอารมณ์ (Emotional Development and Maturity Testing Model) เป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นจากแนวคิดและงานวิจัยของเสริมศรี กาญจนสินธ์ (2539) เป็นมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ (5-Point Likert Scale) 1 = ไม่ตรงเลย, 5 = ตรงมากที่สุด ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในตนเอง องค์ประกอบที่ 2 มีการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข องค์ประกอบที่ 3 ยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับ ตนเอง องค์ประกอบที่ 4 ยอมรับความเป็นจริงที่เกี่ยวกับบุคคลอื่น องค์ประกอบที่ 5 ควบคุมอารมณ์

ของตนเองได้และแสดงอารมณ์ออกได้อย่างเหมาะสม และองค์ประกอบที่ 6 สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้

4.2 โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ตามแนวคิดของ Michaelsen, (2008) เป็นการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งได้จัดกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ทีมได้มีการกระทำร่วมกัน การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันภายในทีม โดยมีเป้าหมายที่จะช่วยให้สมาชิกภายในทีมมีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเอง การแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม สามารถอยู่ร่วมกันหรือทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการดังกล่าวจะใช้วิธีการต่าง ๆ ผสมผสานกันเพื่อให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายโดยผ่านขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนต้องมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง

ขั้นที่ 2 นักเรียนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานโดยแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยมีจำนวนสมาชิก 5 ถึง 7 คน

ขั้นที่ 3 นักเรียนทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) เป็นข้อสอบแบบตัวเลือก ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน เพื่อประเมินระดับความพร้อมและความรู้ของนักเรียนโดยทำเป็นรายบุคคลก่อน ซึ่งการทำเป็นรายบุคคลจะเรียกข้อสอบว่า IRAT (Individual Readiness Assurance Test) เพื่อเป็นการให้สมาชิกภายในทีมเลือกคำตอบของแต่ละคนโดยที่จะไม่มีใครทราบคำตอบที่ถูกต้อง หลังจากนั้นสมาชิกภายในทีมก็จะร่วมกันอภิปรายและแสดงเหตุผลของแต่ละคนว่าเหตุใดจึงเลือกคำตอบตามที่แต่ละคนได้เลือก หลังจากนั้นจึงทำการทดสอบกันภายในทีมหรือ GRAT (Group Readiness Assurance Test) เพื่อเป็นการทดสอบที่สมาชิกทุกคนภายในทีมต้องช่วยกันเลือก และตัดสินใจว่าตัวเลือกที่ทุกคนภายในทีมให้เหตุผล และความเห็นว่าเป็นคำตอบที่เหมาะสมที่สุดของทีม ซึ่งสามารถอภิปรายและให้เหตุผลว่าเหตุใดจึงเลือกคำตอบนี้ให้เป็นคำตอบของทีม โดยผู้สอนจะเป็นผู้ที่รู้คำตอบที่ถูกต้องเพียงคนเดียวและเฉลยคำตอบที่ละข้อ ซึ่งทีมแต่ละทีมจะแสดงบทบาทและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบ

ขั้นที่ 4 นักเรียนในทีมทุกคนสามารถยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกและเป็นการยอมรับให้สมาชิกภายในทีมได้แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผล ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้ทบทวนหลักการและแนวคิดของการเรียน

ขั้นที่ 5 นักเรียนได้ตระหนักถึงเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ การประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้ คุณค่าของการทำงานเป็นทีมในการสร้างสรรค์ผลงานหรือการแก้ปัญหาที่ยากและท้าทาย ลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงปฏิสัมพันธ์ที่ช่วยส่งเสริมในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลของการวิจัยได้ดังนี้

1. โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนได้มีการกระทำร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันภายในทีม และระหว่างทีม โดยมีขั้นตอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 ชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนโดยใช้ทีมเป็นฐาน ขั้นที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยมีขนาด 5-7 คน ขั้นที่ 3 ทำการทดสอบ RAT ขั้นที่ 4 อภิปราย และ ขั้นที่ 5 สะท้อนผล

2. ผลของการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

2.1 หลังจากได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 พัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 หลังจากได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานของการวิจัย พบว่าหลังจากได้รับโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ระดับของคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยได้นำเสนอการอภิปรายออกเป็น 3 ประเด็นได้แก่ ลักษณะของโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ผลของการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน โดยนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ลักษณะของโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินโปรแกรมด้วยการเข้าทีม การทำงานเป็นทีมและการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งจากแนวคิดของ Larry K. Michaelsen จาก University of Oklahoma ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อพัฒนา และเป็นกลวิธีในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทางด้านวิชาการโดยริเริ่มจากการใช้ในการเรียนของคณะแพทยศาสตร์ (Michaelsen และคณะ,

2012) ที่ใช้เป็นรูปแบบการสอนวิธีหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางและเน้นการฝึกทักษะการปรับตัว การร่วมมือในการเรียนรู้ ซึ่ง Michaelsen และ Mennenga (2012) ได้เสนอความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานว่า เป็นกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มหรือทีม และระหว่างกลุ่มหรือทีม เพื่อให้นักเรียนหรือสมาชิกในทีมเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน เกิดการเรียนรู้ในเชิงลึกและเกิดการคิดเชิงวิพากษ์ พร้อม ๆ กับเสริมสร้างทักษะการปรับตัว การทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ความกล้าแสดงออก และการสื่อสารของนักเรียนให้ดีขึ้น การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นผ่านบริบทของสังคมและวัฒนธรรมว่ามีบทบาทต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการเกิดวุฒิภาวะทางอารมณ์ของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งยังสามารถช่วยพัฒนาในด้านปัญญาและทักษะการคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี โดยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zaccaro และ Klimoski (2002) ที่ได้อธิบายความหมายและความสำคัญของการเรียนเป็นทีมที่ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการมีทักษะการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคล และการระดมความคิดในการช่วยการแก้ปัญหา ดังนั้นการให้การสนับสนุนการเรียนรู้ในการเรียนเป็นทีมจึงมีความสำคัญในการพัฒนา นักเรียนในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคม เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจที่มีความเข้มแข็งในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้งานวิจัยของ Bamberger และ Levi (2009) ได้เสนอว่า การสร้างทีมในการทำงานเป็นวิธีการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาการทำงานที่มีประสิทธิภาพ โดยเกิดจากการรวบรวมสมาชิกภายในทีมให้ช่วยกันหาวิธีการแก้ปัญหา ฝึกการช่วยกันคิด การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะสามารถช่วยให้สมาชิกภายในทีมได้มีการเรียนรู้ซึ่งกันและกันจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการยอมรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของสมาชิกคนอื่น อันสามารถนำไปสู่การฝึกฝนทักษะการปรับตัว การยอมรับฟังเหตุผล และการกล้าแสดงออกโดยการใช้เหตุผลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลต่าง ๆ ซึ่งจะสามารถช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญาและอารมณ์สังคม

จากแนวคิดที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ของนักเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล และสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะสามารถเป็นภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาขึ้นโดยใช้แนวคิดของ Larry K. Michaelsen ในการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ผ่านรูปแบบการเรียนรู้ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน เพื่อเป็นการกระตุ้นและการฝึกให้นักเรียนได้สามารถเรียนรู้จักการมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในตนเอง การรู้จักการดำเนินชีวิตและใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข การยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง การยอมรับ

ความเป็นจริงเกี่ยวกับบุคคลอื่น การควบคุมอารมณ์ของตนเอง และการแสดงอารมณ์ออกได้อย่างเหมาะสม และรวมทั้งการรู้จักการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้ นอกจากนี้โปรแกรมดังกล่าวยังได้สนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นผ่านสถานการณ์จริง โดยแต่ละกิจกรรมจะกำหนดให้นักเรียนได้เปลี่ยนกลุ่มการทำงานทุก ๆ ครั้ง และกำหนดให้นักเรียนได้มีการอภิปราย เสนอแนะ รวมถึงการให้เหตุผลต่าง ๆ ในการสนับสนุนความถูกต้องและความเหมาะสมของประเด็นต่าง ๆ ที่ได้กำหนดให้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งเพราะนักเรียนจะสามารถแสดงออกและรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง และปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเมื่อต้องเผชิญกับการทำงานร่วมกับบุคคลต่าง ๆ ทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย

ดังนั้นการส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการทางอารมณ์ของนักเรียนโดยการทำงานเป็นทีมและการใช้การเรียนการสอนที่มีการเรียนเป็นทีม จึงเป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมในการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ของนักเรียน ซึ่งได้ผลเชิงประจักษ์จากการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศได้แก่ ปริณดา เลิศศรีมงคล (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมการกำกับอารมณ์ แบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม และแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม วัดผลด้วยแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม 2 ครั้ง คือ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าทีแบบอิสระ (Independent t-test) และค่าทีแบบไม่อิสระ (Dependent t-test) ผลการวิจัยพบว่า หลังจากได้รับการฝึกด้วยโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมของกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังจากได้รับการฝึกด้วยโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ Luca และ Tarricone (2001) ที่ศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักเรียน เพื่อจัดทำเนื้อหาของนักเรียนให้บรรลุเป้าหมาย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในทีมที่ประสบความสำเร็จในการรายงานถึงทักษะทางอารมณ์สูง นักเรียนมีความตระหนักถึงอารมณ์ของตนเอง มีการควบคุมอารมณ์อารมณ์เชิงลบได้ดี รวมไปถึงการสนับสนุนที่ดีต่อการทำงานภายในทีมและเป็นการสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี จึงสามารถนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมไปถึงการศึกษาของนาฏยา บัณญ์ (2543) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีผลต่อเชาวน์อารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือมีเชาวน์อารมณ์หลังการทดลองโดยวิธีการแบ่งกลุ่มสัมพันธ์เชาวน์อารมณ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการปกติ

2. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่น มีอายุ 17 ปี โดยจากแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Sigmund Freud (1985 อ้างถึงใน Slater และ Bremner, 2011) ,Erikson (1969 อ้างถึงใน Slater และ Bremner, 2011) และ ทฤษฎีมนุษย์นิยมของ Maslow (1943 อ้างถึงในสุรางค์ โค้วตระกูล, 2556) ซึ่งได้กล่าวถึงพัฒนาการที่สำคัญของนักเรียนในช่วงวัยนี้ว่าเป็นวัยที่มีความสำคัญในการพัฒนาตามทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Freud (1985) ในระยะ Genital ที่ได้กล่าวไว้ว่าเด็กตั้งแต่อายุ 18 ปี ถึง 20 ปี เป็นระยะที่มีพัฒนาการทางสังคมเนื่องจากเริ่มมีการต้องการการยอมรับจากสังคม และในทำนองเดียวกันทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ของ Erikson (1969 อ้างถึงใน Slater และ Bremner, 2011) ในระยะ Industry VS Inferiority เป็นช่วงที่เด็กต้องเรียนรู้ทักษะทางสังคม มีการเผชิญสถานการณ์ต่างๆที่อยู่รอบๆตัว และในขณะที่ทฤษฎีมนุษย์นิยมของ Maslow (1943 อ้างถึงใน Slavin, 2006) ที่ได้อธิบายถึงหลักการในความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ให้ความสำคัญของการเป็นมนุษย์ และมองมนุษย์ว่ามีคุณค่า มีความดีงาม มีความสามารถ มีความต้องการ และมีแรงจูงใจภายในที่จะพัฒนาศักยภาพของตน หากบุคคลได้รับอิสรภาพและเสรีภาพ มนุษย์จะพยายามพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เนื่องจากตามลักษณะช่วงระยะดังกล่าวเด็กเริ่มมีการรู้จักการเข้าสังคม การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา รวมถึงมีการมีความต้องการพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ ซึ่งเด็กอาจมีการแสดงออกทางอารมณ์ออกผ่านทางร่างกาย และเด็กเริ่มมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม อย่างไรก็ตามการแสดงออกทางอารมณ์มีรากฐานและเกิดจากปัจจัยของสิ่งแวดล้อมและสังคมที่นักเรียนได้สัมผัสหรืออยู่ในวัฒนธรรม ชุมชน ซึ่งจะเป็นสิ่งกระตุ้นหรือการหล่อหลอมสภาพทางจิตใจของนักเรียน และลักษณะในการแสดงออกที่มีความแตกต่างกันตามปัจเจกบุคคล (Páez, Espinosa, และ Bobowik 2013)

ดังนั้นจากแนวคิดทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าเนื่องจากนักเรียนในวัยนี้มีพัฒนาการทางอารมณ์ที่อยู่ในช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ และเป็นช่วงวัยที่เข้าสู่ช่วงวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ต้องการการเข้ากลุ่มเพื่อนและเป็นช่วงเวลาที่ต้องการการยอมรับของสังคม หรือกลุ่มเพื่อนและคนรอบข้าง เนื่องจากสังคมของวัยรุ่นนั้นมักจะเริ่มต้นจากโรงเรียน สถานศึกษา วัยนี้มักจะใช้เวลาอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ สังคมจะเป็นช่วงสำคัญที่วัยรุ่นใช้เป็นแหล่งในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และเป็นช่วงในการค้นหาตัวเองในสิ่งที่ชอบ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานจึงมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาและส่งเสริมลักษณะการเรียนรู้ในช่วงวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังสามารถส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเมื่อผู้วิจัยได้จัดการดำเนิน

การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ซึ่งคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์เป็นการแสดงถึงระดับของพัฒนาการทางอารมณ์ที่นักเรียนได้แสดงออก ซึ่งผลการวิจัยพบว่าคะแนนระดับพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการสอนด้วยโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นทันที อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการอธิบายถึงความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์ในช่วงวัยรุ่นของ ศรีเรือน แก้วกังวาน (2549: 336) ซึ่งอธิบายถึงความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงและความเจริญเติบโตทางร่างกายทั้งภายในและภายนอก ที่กระทบกระเทือนแบบแผนอารมณ์ของเด็กวัยแรกเริ่ม และวัยรุ่น เด็กมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สับสน อ่อนไหว มีความเข้มของอารมณ์สูง ไม่มั่นคง ระดับความเข้มของอารมณ์แต่ละอย่างๆ นั้นขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพดั้งเดิมของเด็ก ขึ้นอยู่กับตัวเราที่ทำให้เด็กเกิดอารมณ์ เด็กแต่ละคนเริ่มแสดงบุคลิกอารมณ์ประจำตัวออกมาให้ผู้อื่นทราบได้อย่างเด่นชัด อย่างไรก็ตามสิ่งเร้าหรือสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยที่สำคัญทำให้อารมณ์สามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลการวิจัยของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติมีระดับคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์เพิ่มขึ้นในระยะหลังการทดลอง ซึ่งอาจเกิดจากสาเหตุหนึ่งของการเพิ่มคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ เนื่องจากการปิดเรียนชั่วคราวเนื่องจากสภาวะทางการเมืองที่ไม่ปกติในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ทำให้นักเรียนได้มีอิสระในการหยุดเรียนและได้พบปะ และเล่นกับเพื่อนในช่วงเวลาว่าง ซึ่งสอดคล้องกับการให้นิยามความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ที่พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2553) ได้ให้ความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่าเป็นสภาพ การเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจอันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและอินทรีย์ รวมไปถึงสุรางค์ ไคว์ตระกูล (2556: 403) ได้อธิบายความหมายของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่า พัฒนาการเกี่ยวกับองค์ประกอบของอารมณ์และความรู้สึก เช่น ความสนใจ ความพอใจ ทศนคติ ค่านิยม และการปรับตัวเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก ส่วนงานวิจัยจากต่างประเทศ Strongman (2003) ได้อธิบายถึงความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่าเป็นการแสดงออกถึงความสามารถในการแสดงอารมณ์และบุคลิกภาพของบุคคลที่มีความเหมาะสมตามวุฒิภาวะและช่วงวัย และ Plutchik (1994) ได้สรุปความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์ไว้ว่า เป็นการแสดงอารมณ์ที่มีความเหมาะสมตามวุฒิภาวะและลักษณะตามช่วงวัย เช่นการแสดงความโกรธ ความเศร้า ความรัก ความกลัว ความวิตกกังวล ความเสียใจ ความอาย ความกล้าแสดงออก เป็นต้น

ดังนั้นการมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่เหมาะสม คือการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ที่มีความเหมาะสมตามพัฒนาการของมนุษย์ในแต่ละช่วงวัยและมีความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมตามพัฒนาการและความสำคัญของพัฒนาการทางอารมณ์เป็นการรู้จัก และแสดงความสามารถในการแสดงอารมณ์ออกผ่านทางร่างกายหรือสรีระที่มีความเหมาะสมตามวุฒิภาวะของ

บุคคลในแต่ละช่วงวัย รวมไปถึงรู้จักการจัดการและควบคุมอารมณ์ให้มีความเหมาะสม ซึ่งพัฒนาการทางอารมณ์ยังสามารถแสดงออกถึงบุคลิกภาพที่สามารถส่งผลต่อการปรับตัวและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อีกด้วย

3. ผลของการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

รูปแบบการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ในงานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาโปรแกรมที่มุ่งเน้นพัฒนาพัฒนาการทางอารมณ์ จากแนวคิดของ Michaelson (Michaelson และคณะ, 2012) ที่มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม และการปรับตัวในการต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การแบ่งเนื้อหาในรายวิชาผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาแต่ละหน่วย โดยมีเนื้อหาที่เป็นเรื่องความรู้ทั่วไป และเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับสิ่งที่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้ความสนใจและสามารถพบได้ในเหตุการณ์ต่าง ๆ และเตรียมคำถามที่แสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์ประมาณ 1-2 ข้อในแต่ละแผนการเรียนรู้

2. ชี้แจงรายละเอียดของการเรียน ในช่วงแรกของเรียน ผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดของการเรียนที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยใช้วิธีในการแบ่งกลุ่มนักเรียนในแต่ละครั้งโดยวิธีการจับฉลาก การนับเลข การเลือกสี และการนับตัวอักษร ซึ่งในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะมีลักษณะที่รู้สึกสนุก ตื่นเต้น และเพลิดเพลินไปกับการเข้ากลุ่ม และสามารถทำให้นักเรียนเกิดภาวะตื่นหรือร้อนในการเรียน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถมีอารมณ์เชิงบวกและเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Savelsberg (2012) ได้ศึกษาผลของการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานที่มีต่อการลดภาวะความเครียด ความเบื่อหน่ายในการเรียนของกลุ่มนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 3 พบว่าการเรียนแบบทีมสามารถช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียน มีความสุขและรับรู้ว่ามี ความอบอุ่นจากกลุ่มเพื่อนคอยช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาของเรียนได้ดีขึ้น รวมถึงงานวิจัยของ McInerney (2002) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อการเรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือ โดยทำการศึกษากับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 240 คน พบว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือทำให้นักเรียนลดความวิตกกังวลและให้นักเรียนมีอารมณ์เชิงบวกมากขึ้น

3. การทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) เป็นข้อสอบแบบตัวเลือก จำนวน 10-20 ข้อ ซึ่งเป็นการสอบวัดความรู้ของนักเรียนจากการอ่านก่อนเข้าชั้นเรียน ข้อสอบได้เน้นที่รายละเอียดของเนื้อหาเพื่อประเมินระดับความพร้อมและความรู้ของนักเรียน โดยทำเป็นรายบุคคลที่เรียกว่า IRAT (Individual Readiness Assurance Test) เพื่อเป็นการให้สมาชิกภายในทีมเลือกคำตอบของแต่ละคนโดยที่ไม่มีใครทราบคำตอบที่ถูกต้อง หลังจากนั้นสมาชิกภายในทีมก็จะร่วมกัน

อภิปรายและแสดงเหตุผลของแต่ละคนว่าเหตุใดจึงเลือกคำตอบตามที่ของแต่ละคนได้เลือกและหลังจากนั้นจึงทำการทดสอบกันภายในทีมหรือ GRAT (Group Readiness Assurance Test) การทดสอบแบบ GRAT ซึ่งทั้ง IRAT และ GRAT เป็นข้อสอบชุดเดียวกันที่เป็นการใช้ประเมินระดับความพร้อมของผู้เรียนในส่วนของเนื้อหาสาระในการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการทดสอบที่สมาชิกทุกคนภายในทีมต้องช่วยกันเลือกและตัดสินใจว่าตัวเลือกที่ทุกคนภายในทีมให้เหตุผลและลงความเห็นว่าเป็นคำตอบที่เหมาะสมที่สุดของทีม ซึ่งเป็นการแสดงอภิปรายและให้เหตุผลว่าทำไมจึงเลือกคำตอบนี้ให้เป็นคำตอบของทีม โดยผู้สอนจะเป็นผู้ที่รู้คำตอบที่ถูกต้องเพียงคนเดียวและเฉลยคำตอบที่ละข้อซึ่งทีมแต่ละทีมจะแสดงบทบาทและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบ ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ทำการออกข้อสอบ RAT จำนวนทั้งสิ้น 12 เรื่อง ซึ่งต้องตรงกับเนื้อหาที่นักเรียนจะเรียนทั้งสิ้น 12 ครั้ง และแต่ละฉบับมีจำนวนข้อทั้งหมดฉบับละ 10 ข้อ มีตัวเลือก 4 ตัวเลือก ในการทำแบบทดสอบ RAT จะเป็นช่วงที่นักเรียนได้เริ่มมีการแสดงออกในการเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ซึ่งจะต้องใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ การให้เหตุผล การยอมรับฟังความคิดของผู้อื่น และการรู้จักปรับตัวในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น และรวมไปถึงการเปลี่ยนทัศนคติ วัฒนธรรม สังคม และความคิดในการหล่อหลอมให้เกิดความรู้ใหม่ขึ้น และมีความกล้าแสดงออกในทางที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cheng (2013) ได้ทดลองใช้การเรียนรู้ที่ใช้ทีมเป็นฐานในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาพยาบาลในรายวิชาการพยาบาลเด็ก ผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้ที่ใช้ทีมเป็นฐานสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลในรายวิชาการพยาบาลเด็กเพิ่มขึ้นและสามารถพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยคะแนนพฤติกรรมที่พึงประสงค์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยการสอนแบบบรรยาย และรวมไปถึงงานวิจัยของ Pugsley และ Clayton (2003) ได้ทดลองใช้วิธีการสอนแบบการสอนตามปกติกับการสอนที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน เพื่อเปรียบเทียบกับทัศนคติในการเรียนโดยการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 2 จำนวน 140 คน ซึ่งผลการทดลองพบว่า การใช้การเรียนรู้ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานทำให้สามารถมีคะแนนด้านทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในวิชาต่างๆของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตสูงกว่าคะแนนด้านทัศนคติของนักศึกษาพยาบาลที่เรียนแบบการสอนตามปกติ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยพบว่าจากการทำแบบทดสอบ RAT ที่เป็น GRAT นักเรียนแต่ละทีมสามารถตอบได้อยู่ในระดับดีถึงดีมากเนื่องจากในแต่ละทีมสามารถทำคะแนนได้อยู่ในระดับดีและดีมาก และในขั้นตอนนี้สมาชิกในแต่ละทีมได้แสดงบทบาทและการให้เหตุผลได้อย่างชัดเจนเพื่อการยืนยันคำตอบที่ถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตามในช่วงครั้งที่ 9 ครั้งที่ 10 ครั้งที่ 11 และครั้งที่ 12 แต่ละทีมเริ่มขาดการแสดงความคิดเห็นและเหตุผลในการเลือกคำตอบ ผู้วิจัยจึงได้ให้เวลาเพิ่มขึ้นเพื่อให้สมาชิกในทีมสามารถได้แสดงเหตุผลและความคิดเห็นมากขึ้นในการเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

4. การเปิดโอกาสหรือการยอมรับให้อภิปราย นักเรียนในทีมทุกคนสามารถยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกที่และเป็นการยอมรับให้สมาชิกภายในทีมได้แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผล ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้บทวนหลักการและแนวคิดของการเรียน ในขั้นตอนนี้ นักเรียนมีพฤติกรรมที่เห็นได้ชัดในขณะที่ทำการทดลองคือการไม่ยอมฟังเหตุผลของสมาชิกของแต่ละทีม เนื่องจากต่างคนต่างก็เชื่อว่าตนเองจะต้องถูกเสมอ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าในบางครั้งที่เด็กจะต้องมีโอกาสได้กลับมาอยู่ร่วมกับสมาชิกในห้องกับคนที่เด็กไม่ชอบก็จะเป็นปัญหาและอุปสรรคในการทำงานร่วมกันเป็นทีม ดังนั้น การเสริมสร้างพัฒนาการทางอารมณ์และการรู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถทำให้นักเรียนได้ปรับตัวและควบคุมตนเองได้ในทางที่เหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนที่มีการเรียนรู้โดยที่ช่วยพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาความคิด และทักษะการมีปฏิสัมพันธ์เพื่อให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและเป็นสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ดีขึ้น เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการทำงานร่วมกัน การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการรู้จักการอภิปราย และการวิพากษ์วิจารณ์โดยใช้เหตุผลได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจ การส่งเสริมการยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นในการอยู่ร่วมในสังคมต่อไป

5. การให้ผลสะท้อนกลับ นักเรียนได้ตระหนักถึงเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ การประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้ คุณค่าของการทำงานเป็นทีมในการสร้างสรรค์ผลงาน หรือการแก้ปัญหาที่ยากและท้าทาย ลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงปฏิสัมพันธ์ที่ช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในขั้นตอนนี้จากการทดลองพบว่านักเรียนแต่ละกลุ่มจะสะท้อนผลเพียงแค่มองคนเดียว จึงทำให้นักเรียนบางคนไม่ได้พัฒนาไปตามขั้นตอนของกระบวนการเรียนที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปริณดา เลิศศรีมงคล (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมการกำกับอารมณ์ แบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีมและแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม วัดผลด้วยแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม 2 ครั้ง คือก่อนการทดลองและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าที่แบบอิสระ (Independent t-test) และค่าที่แบบไม่อิสระ (Dependent t-test) ผลการวิจัยพบว่าหลังจากได้รับการฝึกด้วยโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมของกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังจากได้รับการฝึกด้วยโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของนาฏยา ปิ่นอยู่ (2543) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีผลต่อเขาวนอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือมีเขาวงกตหลังการทดลองโดยวิธีการแบ่งกลุ่มสัมพันธ์เขาวงกต อารมณ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียน ด้วยวิธีแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการปกติ นอกจากนี้งานวิจัย ของ Michaelsen, Knight และ Fink (2012) พบว่าการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ ทีมเป็นฐานที่มีการให้ผลสะท้อนกลับผลการวิจัยพบว่านักศึกษาแพทยมหาวิทยาลัย Johns Hopkins University ที่เรียนวิชาเวชศาสตร์การฉุกเฉินมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้นและสามารถช่วย พัฒนาในด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้ดีขึ้น

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแนวทางในการพัฒนาด้านการรู้จักการแสดงออกทาง อารมณ์ของตนเองได้และเป็นส่งเสริมนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นในการเรียน การเตรียมความ พร้อมในด้านเนื้อหาความรู้ที่จะเรียน รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคมของนักเรียนให้มีความพร้อม แต่อย่างไรก็ตามจำนวนเนื้อหาที่ใช้ในการสอนมีเนื้อหาปริมาณมาก เกินไปอาจเป็นสิ่งเร้าที่จะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน การทำงานร่วมกันกับเพื่อน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้เสนอแนะวิธีการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อประโยชน์ สำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ ดังนี้

1. เนื่องจากโปรแกรมนี้นี้เป็นโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ได้ มุ่งเน้นเฉพาะด้านการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปศึกษาวิจัยและ สามารถประยุกต์ใช้ในการวิจัยหรือการจัดกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง พัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กต่อไป

2. ครูผู้สอนสามารถนำโปรแกรมไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ เพื่อพัฒนาและ ส่งเสริมนักเรียนให้มีสุขภาพกายและจิตได้มั่นคงและแข็งแรงมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ ทีมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้เสนอแนะประโยชน์สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาและส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทุกระดับชั้นสามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ได้อย่างเต็มศักยภาพ

2. ควรศึกษาระดับของพัฒนาการทางอารมณ์ของนักเรียน โดยแยกออกเป็นรายด้านตามองค์ประกอบของพัฒนาการทางอารมณ์ 6 ด้าน ได้ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในตนเอง องค์ประกอบที่ 2 มีการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข องค์ประกอบที่ 3 ยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง องค์ประกอบที่ 4 ยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับบุคคลอื่น หมายถึงการมีความเข้าใจและยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับบุคคลอื่นทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย องค์ประกอบที่ 5 การควบคุมอารมณ์ของตนเองได้และแสดงอารมณ์ออกได้อย่างเหมาะสม หมายถึงการรู้เท่าทันอารมณ์ของตนเอง ไม่ปล่อยให้อารมณ์มาครอบงำความคิดและการกระทำของตนได้ และแสดงอารมณ์ตอบโต้เหตุการณ์และบุคคลอื่นได้อย่างสมเหตุสมผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ เหมาะสมแก่กาลเทศะและกฎเกณฑ์ประเพณีของสังคมนั้น ๆ และ องค์ประกอบที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้ เพื่อให้องค์ความรู้และสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น

3. ควรศึกษาพัฒนาการทางอารมณ์ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในด้านต่างๆ เช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางอารมณ์และพฤติกรรม เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมจึงสามารถส่งผลกระทบต่อการศึกษาและการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเพิ่มเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพของชีวิตทั้งกายและใจของนักเรียนกลุ่มนี้ต่อไปในอนาคต

4. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของพัฒนาการทางอารมณ์ทุกประเภทในคนไทยอย่างกว้างขวาง โดยศึกษาทุกเพศทุกวัยทั้งในสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และหน่วยงานรวมไปถึงสาขาอาชีพต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับพัฒนาการทางอารมณ์มากขึ้น

5. ควรมีการศึกษาวิจัยระยะยาวกับกลุ่มตัวอย่างเดิมเพื่อที่จะได้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการทางอารมณ์ในกลุ่มตัวอย่างที่เปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาที่ผ่านมา เช่น 5 ปี หรือ 10 ปี เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถทำให้ทราบถึงพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินชีวิตการเรียนและการทำงานตลอดจนความสงบสุขของตนเองและสังคมต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมสุขภาพจิต. (2548). *คู่มือความฉลาดทางอารมณ์ (ฉบับปรับปรุง)* นนทบุรี: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- กรมสุขภาพจิต. (2554). *ข่าวสารกรมสุขภาพจิต ฉบับเดือนมิถุนายน 2556*. นนทบุรี: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- คัคณางค์ มณีศรี. (2555). *จิตวิทยาทั่วไป*. ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คมเพชร ฉัตรศุกกุล. (2546). *กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: ธนัชการพิมพ์.
- ชนิดา สุวรรณลาภเจริญ. (2552). *ผลของโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ตามแนวทฤษฎีพิหุ ปัญหาที่มีต่อทักษะการมองโลกในแง่ดีและทักษะการเข้าสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนมน สุขวงศ์. (2543). *ความสัมพันธ์ระหว่างการเลี้ยงดูกับความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่นตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และคณะ (2545). *การสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพมหานคร: เอ็กเปอร์เน็ท.
- ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ. (2546). *การประเมินวิธีเขียนของนักเรียนในการประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โตมร ทองศรี และคณะ. (2553). *Team based learning* พุทธชินราชเวชสาร 27, 1 (ม.ค.-เม.ย. 2553) 92-105.
- ทิตนา แคมมณี. (2551). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. ครั้งที่ 12. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นาฏยา ปั่นอยู่. (2543). *ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อเชาวน์
อารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.*
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรินดา เลิศศรีมงคล. (2554). *ผลของโปรแกรมการฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีต่อทักษะการทำงานเป็น
ทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
การศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2553). *ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ.* ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข. (2550). *ทักษะ 5 C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการ
จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ.* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์. (2551). *พัฒนาการมนุษย์.* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2546). *การเรียนการสอนที่มีการวิจัยเป็นฐาน.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พรทิพย์ วัฒนพงษ์. (2548). *ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1* โรงเรียนรัตนวิเศษ จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2547. วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการนันทนาการ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่.*
กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- รังสิริศม์ นิรัตน์. (2553). *การพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4-6.* วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชา
วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรงค์ ทับสายทอง. (2555). “ความสัมพันธ์ระหว่างการมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ การมองโลกในแง่ดี
การสื่อสารกับคู่สมรสกับความพึงพอใจในชีวิตสมรสตามการรับรู้ของภรรยาในวัยผู้ใหญ่
ตอนกลาง”. วารสารสมาคมส่งเสริมการวิจัย. 3,(1) : 81-92.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2549). *จิตวิทยาพัฒนาการ.* เชียงใหม่: ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2549). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย วัยรุ่น-วัยสูงอายุ*. ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559*. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2552). *รายการประเมินคุณภาพภายนอกระดับขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2549-2553*.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2556). *จิตวิทยาการศึกษา*. ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศรี กาญจนสินธุ์. (2539). *การเปรียบเทียบปฏิบัติการจริยธรรมของพยาบาลที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่สูงและต่ำต่อพฤติกรรมการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอดส์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา จิตวิทยาพัฒนาการ ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Bamberger, P. A., & Levi, R. (2009). Team-based Reward Allocation Structures and the Helping Behaviors of Outcome-interdependent Team Members. *Journal of Managerial Psychology*, 24(4), 300-326.
- Bar-on, R. (2006). *The Bar-on Model of Emotional-social intelligence ESI*. University of Texas: Medical Branch.
- Bar-On, R. P., James D. A. (2011). *The Handbook of Emotional Intelligence: Theory, Development, Assessment, and Application at Home, School, and in the Workplace*. Jossey-Bass (ISBN 0-7879-4984-1), 40-59.
- Baumeister, R. F., & Bushman, B. J. (2008). *Social Psychology and Human Nature*. San Francisco, CA: Wadsworth.
- Beatty S. J., & McAuley. J. (2012). Team-based Learning in Therapeutics Workshop Sessions *American Journal of Pharmaceutical Education*, 73(6), 1-7.
- Bryan K. & Touchet., C. (2005). A Pilot Use of Team-Based Learning in Psychiatry Resident Psychodynamic Psychotherapy Education. *Medical Education*, 41(3), 250-257.
- Burn, S. (2004). *Groups: Theory and Practice*. Belmont, CA: Wadsworth.
- Cannon, W. B. (1915). *Bodily Changes in Panic, Hunger, Fear and Rage* (2nd ed.). New York: Appleton Century.

- Cheng, C.-Y., et al. (2013). The Effects of Team-based Learning on Learning Behaviors in the Maternal-child Nursing Course. *Nurse Education Today*, 25(6), 359-368.
- Compos, J. J., & Barrett, K. C. (1989). Emergent Themes in the Study of Emotional Development and Emotion Regulation. *Developmental Psychology*, 25, 394-402.
- De Rivera, J., & Grinkis, C. (1986). Emotions as Social Relationships. *Motivation and Emotion*, 10, 351-369.
- Denzin, N. K. (1984). *On Understanding Human Emotion*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Dittman D. R., & et al. (2010). Improving Virtual Team Collaboration Outcomes through Collaboration Process Structuring *The Quarterly Review of Distance Education*, 11(4).
- Dutton, D., & Aron, A. (1974). Some evidence for heightened sexual attraction under conditions of high anxiety *Journal of Personality and Social Psychology*, 23, 510-517.
- Ekman, P., Davidson, R. J., & Friesen, W. V. (1990). Emotional Expression and Brain Physiology: II. The Duchene Smile. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58, 342-353.
- Erzsébet, M. J., & Edit, B. (2012). Cultural Aspects of the Human Conceptual Organization of Emotion. *Journal of Personality and Social Psychology*, 45, 237-282.
- Feldman, R. S. (2005). *Understanding psychology* (7th ed ed.). New York: McGraw-Hill.
- Freitag, C., & Schwarzer, G. (2011). Influence of Emotional Expressions on 13–18-year-olds. *Cognitive Development*, 26, 230-247.
- Fuhrmann, B. S. (1990). *Adolescence*. Illinois: Scott, Foresman, and Co.
- Goleman, D. (1995). *Emotional Intelligence*. New York: Bantam Books.
- Goleman, D. (1998). *Working with Emotional Intelligence*. New York: Bantam Books.
- Goleman, D., & Boyatzis, R. E. (2003). Modeling Group Structures in Pedestrian Crowd Simulation. *IEEE Trans Vis Comput Graph*, 7(2), 152-164.
- Guiseppe, V., Lorenza, M., & Luca C. (2013). Adaptive Pedestrian Behaviour for the Preservation of Group Cohesion. *Complex Adaptive Systems Modeling*, 1-7.
- Harvey, T. R., & Drolet, B. (2003). *Building Teams Building People*. USA: Technomic Publish Company.
- Hurlock, E. B. (1984). *Child Development* (6th ed ed.). Auckland: Magraw-Hill.
- Hyrnchak P, B. H. (2012). The educational theory basis of team-based learning. *Med Teacher*, 34, 796-801.
- James, W. (1884). What is an Emotion? . *Mind*(9), 188-205.

- John, D. W., & Johnson, F. P. (2003). *Group Theory and Group Skills* (8th Edition ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Karat, J. (2008). Towards Psychological Customization of Information for Individuals and Social Groups. *Review of Personality and Social Psychology*, 820-838.
- Lange, C. G. (1885). *The Emotions* (W. Wilkins, Trans.): Baltimore.
- Lazarus, R. S. (1991). *Emotion and Adaptation*. New York: Oxford University Press.
- Leschied, K. W., & Juskelis, M. P. (2004). Social and Emotional Learning in the Classroom: Evaluation of Strong Kids and Strong Teens on Students Social-emotional Knowledge and Symptoms. *Journal of Applied School Psychology*, 24(2), 209-224.
- Levinson, J. (1997). Emotion in Response to Art. *Emotion and the Arts*, 20-34.
- Luca, J., and Terricone, P. (2001). Does Emotional Intelligence Affect Successful Teamwork? *Meeting at the Crossroads*. Australia: ASCILITE.
- McInerney, L. H. (2002). Attitude Change to Collaborative Learning. *International Journal of Group Psychotherapy*.
- Mennenga, H. A., Parmelee, D. X., Smyer, T. (2010). A Model for Easily Incorporating Team-based Learning into Nursing Education. *International Journal of Nursing Education scholarship*, 7(1), 1-13.
- Michaelsen, L. K. (2008). The Essential Elements of Team-Based Learning. *Journal of Innovative Education*, 6(2).
- Michaelsen, L. K., & Sweet, T. (2011). Group Information Elaboration and Group Decision Making: The role of Shared Task Representations. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 105, 82-97.
- Michaelsen, L. K., Knight, B. A. and Fink, D. L. (2012). Team-based Learning: a Transformative Use of Small Groups.
- Michaelsen, L. K., Mennenga H, A. (2012). Development and Psychometric Testing of the Team-based Learning Student Assessment Instrument. *Nurs Educ*, 37(4), 168-172.
- Michaelsen, L. K., Parmelee D, McMahon K, Levine R. (2008). Team-based Learning for Health Professions Education: A guide to Using Small Groups for Improving Learning. *Sterling, VA*.
- Páez, D., Espinosa, A., Bobowik, M. (2013). Emotional Climate how is it shaped, fostered, and changed ?
- Papalia, D. (2010). Social and Emotional Development in Children with Mental Retardation. *Medical Education*, 12(4), 320-341.

- Pekrun, R. (2006). The control-value theory of achievement emotions. *Emotion in education*.
- Pekrun, R., Hall, T., & Hagg, R. P. (2006). *Emotions and Academic Achievement Using Structural Equations Modelling to Analyze their Dynamic Interrelations*. Paper presented at the Paper presented at the 10th International Conference on Motivation, Lisbon, Portugal.
- Pineda, R. C., & Leener, L. D. (2006). Goal attainment, Satisfaction and Learning from Teamwork *Team Performance Management*, 12(5), 16-25.
- Plutchik, R. (1994). *The Psychology and Biology of Emotion*. New York: HarperCollins College.
- Pugsley, K. E., Clayton, L. H. (2003). Traditional Lecture or Experiential Learning: Changing Student Attitudes *Journal of Nursing Education*, 42(11), 520-523.
- Salater, A., & Bremner, G. (2011). *An Introduction to Developmental Psychology* (second ed.). Great Britain: Blackwell Publishing Ltd.
- Salovey, P., & Sluyter, D.J. (1997). *Emotional intelligence*. New York: Basic Books.
- Savelsberg, L. (2012). Team-based Learning: A promising strategy to foster active learning. *Journal of Learning Education*, 21, 125-128.
- Schachter, S., & Singer, J. (1962). Cognitive Social and Physiological Determinants of Emotional State. *Psychological Review*, 69, 370-399.
- Scheff, T. (2002). Human and mind: A Humanism theory. *Humanism Theory*, 18, 1, 84-98.
- Slavin, E., R. (2006). *Educational Psychology Theory and Practice* (8th ed.) Johns Hopkins University.
- Stoica, A. M., & Roco, M. (2012). The Role of the Emotional Intelligence in Kindergarten Children's Development. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 78, 150-154.
- Strongman, K. T. (2003). *The Psychology of Emotion from Everyday Life to Theory* (5th ed ed.). Christchurch: University of Canterbury Press.
- Turner, H., Jonathan. (2007). *Human Emotion A sociological theory*. New York: Routledge.
- Willimczic, K., & Rethorst, S. (1995). Cognitions and emotions in sport achievement situations. *European Perspectives on Exercise and Sport Psychology*, 218-244.
- Zaccaro, S., & Klimoski, R. (2002). The interface of Leadership and Team Process. *Group and Organization Management*, 27(1), 4-14.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร.ณรัตน์ ศิริภาพ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ ดร.ชนิศา ตันติเฉลิม
อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์ ศิริลักษณ์ วัฒนศิริ
ครู คศ. 2 (ชำนาญการ)
โรงเรียนนนทรีวิทยา

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 5

1. อาจารย์ ดร.ณรัตน์ ศิริภาพ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร.ชนิศา ตันติเฉลิม
อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ ศิริลักษณ์ วัฒนศิริ
ครู คศ. 2 (ชำนาญการ)
โรงเรียนนนทรีวิทยา

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร. 82681-2 ต่อ 600

ที่ ศธ 0512.6(2771)/57- 0407 วันที่ 22 มกราคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกรรณ์ หลาวทอง

ด้วย นายศิริกิติน ฟูงสกุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5” โดยมี อาจารย์ ดร.วรรณิ เจตจันทร์นุช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชินชนก โควินท์)

รักษาการแทนรองคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร. 82681-2 ต่อ 600

ที่ ศธ 0512.6(2771)/57- 0409 วันที่ 22 มกราคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อมรรัตน์ ศรีทิภาพ

ด้วย นายสิริสิน พึ่งสกุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ภาคทฤษฎีและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรม
ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5” โดยมี
อาจารย์ ดร.วรรณิ เจตจันทร์นุช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ
เครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชื่นชนก โควินท์)

รักษาการแทนรองคณบดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร. 82681-2 ต่อ 600
 ที่ สธ 0512.6(2771)/57- 0408 วันที่ 22 มกราคม 2557
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ

ด้วย นายศิริสิน ฟูงสกุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
 ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรม
 ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5” โดยมี
 อาจารย์ ดร.วรรณิ เจตจันทร์นุช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ
 เครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
 วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชินชนก โควินท์)

รักษาการแทนรองคณบดี

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร. 82681-2 ต่อ 600

ที่ ศธ 0512.6(2771)/57- 0410 วันที่ 22 มกราคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ชนิสิตา ตันติเฉลิม

ด้วย นายศิริสิน ทุ่งสกุล นิตินิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7” โดยมี อาจารย์ ดร.วรรณิ เจตจำนงนุช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิตินิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชินชนก โควินท์)

รักษาการแทนรองคณบดี

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ ศธ 0512.6(2771)/57- 0411

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

22 มกราคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ สิริลักษณ์ วัฒนศิริ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสิรสิน พุ่งสกุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรม
ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5” โดยมี
อาจารย์ ดร.วรรณิ เจดจันงนุช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ
เครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชื่นชนก โควินท์)

รักษาการแทนรองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-82 ต่อ 600

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวอย่างโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. ตัวอย่างแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ปฐมนิเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วันที่สอน 3 เดือน มกราคม ปี 2557

เวลาที่สอน 10.20-11.10 น.

ความคิดรวบยอด

การปฐมนิเทศเป็นการทำความรู้จักและชี้แจงรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนและครูผู้สอนจะได้รับทราบและทำความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนและขั้นตอนการทำวิจัย รวมถึงรายละเอียดต่างๆของโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

เนื้อหา

-

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์และความคุ้นเคยกับครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน
2. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการจัดโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อให้นักเรียนได้ทำความรู้จักกันและครูผู้สอน รวมไปถึงรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัย ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากออกเป็น 6 ทีม โดยมีสมาชิกภายในทีมๆละ 5 คน และตั้งชื่อทีม
2. นักเรียนแต่ละคนภายในทีมแนะนำตนเอง
3. ครูแนะนำตนเอง

ขั้นกิจกรรม

1. นักเรียนนั่งเป็นวงกลมโดยคละชายหญิงและไม่รวมทีมกัน
2. ครูให้นักเรียนนับเลข 1-7
3. นักเรียนเข้ากลุ่มตามหมายเลขที่ตนเองนับได้ โดยมีทั้งหมด 7 กลุ่ม
4. หลังจากให้นักเรียนเข้ากลุ่มได้แล้ว ครูให้นักเรียนเล่นเกม Simon Says
5. ครูให้นักเรียนทำตามคำสั่งที่ครูพูด Touch your nose, Touch your mouth, Touch your ears, Go to the wall, Etc.
6. ครูสมมติตัวเองเป็นกษัตริย์ Simon ออกคำสั่งให้นักเรียนทำตาม เช่น Simon says “touch your mouth” นักเรียนต้องทำตาม ถ้าสั่งว่า “touch your nose” นักเรียนไม่

ต้องทำตามคำสั่ง

7. ครูออกคำสั่งให้นักเรียนทำตามคำสั่งของกษัตริย์ Simon และเลือกนักเรียนที่ทำตามคำสั่งไม่ทันมาออกคำสั่งกับเพื่อน ๆ ให้เพื่อนทำตาม
8. ให้นักเรียนตัวแทนกลุ่มออกมาเล่นเกมแข่งขันกันทำตามคำสั่งของกษัตริย์ Simon

ขั้นสรุป

1. ครูถามนักเรียนว่ากิจกรรมที่เราทำทั้งหมดนี้นักเรียนได้อะไรจากการทำกิจกรรมนี้
2. ครูสรุปอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ทำกิจกรรมรวมถึงขั้นตอนและรายละเอียดต่างๆของการทำวิจัย

สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

-

การวัดผล

1. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความกล้าแสดงออก

การประเมินผล

1. ครูประเมินการใช้ภาษาท่าทางและการแสดงออก
2. ครูประเมินการแสดงความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ตำนานกุหลาบ
วันที่สอน 3 เดือน มกราคม ปี 2557

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เวลาที่สอน 15.40-16.30น.

ความคิดรวบยอด

กุหลาบนั้นมีชื่อสามัญว่า "Rose" ชื่อทางพฤกษศาสตร์ว่า "Rosa hybrids" และมีชื่อวงศ์ว่า "Rosaceae" ขยายพันธุ์โดยการตอนกิ่ง ลักษณะของกุหลาบนั้นมีทั้งไม้พุ่มและไม้เลื้อย ลำต้นและกิ่งจะมีหนาม ส่วนดอกของกุหลาบจะมีทั้งดอกเดี่ยวและเป็นช่อ กลีบดอกมีลักษณะใหญ่ มีไม่ต่ำกว่า 5 กลีบ กุหลาบนั้นมีกลิ่นหอมชวนดม และมีหลายสี เช่น แดง ขาว เหลือง ชมพู ฯลฯ อีกทั้งยังมีหลายชนิดด้วย ซึ่งคำว่ากุหลาบนั้นมาจากคำว่า "กุล" ที่ในภาษาเปอร์เซียแปลว่า "สีแดง ดอกไม้ หรือดอกกุหลาบ" โดยในภาษาฮินดีก็มีคำว่า "กุล" แปลว่า "ดอกไม้" และคำว่า "กุลาฟ" ก็หมายถึงกุหลาบอย่างที่เราเรียกกัน แต่ออกเสียงเป็น "กุหลาบ" ส่วนคำว่า "Rose" ในภาษาอังกฤษนั้นมาจากคำว่า "Rhodon" ที่แปลว่ากุหลาบในภาษากรีก

เนื้อหา

กุหลาบเป็นดอกไม้ที่นิยมปลูกไว้ชื่นชมมาแต่โบราณ จากการสันนิษฐานเชื่อว่ากุหลาบเกิดขึ้นเมื่อกว่า 70 ล้านปีมาแล้ว เคยมีการค้นพบฟอสซิลของกุหลาบใน รัฐโคโลราโด และ รัฐโอเรกอน ประเทศสหรัฐอเมริกา และได้พิสูจน์ว่ากุหลาบป่าเป็นพืชที่มีอายุถึง 40 ล้านปี แต่กุหลาบป่าสมัยโลกล้านปีนี้มีรูปร่างหน้าตาไม่เหมือนกุหลาบสมัยนี้ เนื่องจากมนุษย์ได้นำเอากุหลาบป่ามาปลูกและผสมพันธุ์ และขยายพันธุ์เป็นพันธุ์ต่างๆ มากมายความจริงแล้วกำเนิดของกุหลาบหรือกุหลาบป่านี้มีเฉพาะในแถบบริเวณเหนือเส้นศูนย์สูตรของโลกเท่านั้น คือกำเนิดในภาคกลางของทวีปเอเชีย แล้วแพร่ขยายพันธุ์ไปตลอดซีกโลกเหนือ ไม่ว่าจะเป็นแถบที่มีอากาศหนาวจัดอย่าง อาร์กติก อลาสกา ไซบีเรีย หรือแถบอากาศร้อนอย่าง อินเดีย แอฟริกาเหนือ แต่ในบริเวณแถบใต้เส้นศูนย์สูตรอย่างทวีปออสเตรเลีย หรือเกาะต่างๆ ในมหาสมุทรรวมทั้งแอฟริกาใต้ ไม่เคยมีปรากฏว่ามีกุหลาบป่าเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเลย ตามประวัติศาสตร์เล่าว่า กุหลาบป่าถูกนำมาปลูกไว้ในพระราชวังของจักรพรรดิฉินในสมัยราชวงศ์ฮั่นราว 5,000 ปีมาแล้ว ขณะที่อียิปต์เองก็ปลูกกุหลาบเป็นไม้ดอก ส่งไปขายให้แก่ชาวโรมัน ชาวโรมันเป็นชาติที่รักดอกกุหลาบมากถึงจะสั่งซื้อจากประเทศอียิปต์แล้ว ยังลงทุนสร้างเนอรัสเซอร์ขนาดใหญ่สำหรับปลูกดอกกุหลาบอีกด้วย สำหรับชาวโรมันแล้วเรียกได้ว่าดอกกุหลาบมีความสำคัญกับชีวิตประจำวัน เพราะชาวโรมันถือว่าดอกกุหลาบเป็นสัญลักษณ์ของความรัก ซึ่งเป็นทั้งของขวัญ เป็นดอกไม้สำหรับทำเป็นมาลัยต้อนรับแขก เป็นดอกไม้สำหรับงานเฉลิมฉลองต่างๆ ใช้เป็นส่วนประกอบสำหรับทำขนม ทำไวน์ ส่วนน้ำมันกุหลาบยังใช้ทำเป็นยาได้อีกด้วย กุหลาบถือเป็นสัญลักษณ์แห่งความรักและความโรแมนติก ซึ่งมีบางตำนานเล่าว่า ดอกกุหลาบเป็นเสมือนเครื่องหมายแทนการกำเนิดของ เทพิตาวินิส ซึ่งเป็นเทพแห่งความงาม และความรัก วินัสเป็นที่รู้จัก

กันในเรื่อง อโพรไดท์ ในตำนานเทพของกรีกได้กล่าวไว้ว่า น้ำตาของเธอหยดลงปะปนกับเลือดของ อคคอนิส คนรักของเธอที่ถูกหุบป่าฆ่า เลือดและน้ำตาหยดลงสู่พื้นแล้วกลายเป็นดอกไม้สีแดงเข้มหรือดอกกุหลาบนั่นเอง แต่บางตำนานก็เล่าว่าดอกกุหลาบเกิดจากเลือดของ อโพรไดท์ เองที่หยดลงสู่พื้น เมื่อเธอแทงตัวเองด้วยหนามแหลม

บางตำนานกล่าวว่ากุหลาบเกิดจากการชุมนุมของบรรดาทวยเทพ เพื่อประทานชีวิตใหม่ให้กับนางกินรีนางหนึ่ง ซึ่งเทพธิดาแห่งบุปผาชาติ หรือ คลอริส บังเอิญไปพบนางนอนสิ้นชีพอยู่ในตำนานนี้กล่าวว่า อโพรไดท์ เป็นเทพผู้ประทานความงามให้ มีเทพอีกสามองค์ประทานความสดใส เสน่ห์ และความน่าอภิรมย์ และมี เซไฟรัส ซึ่งเป็นลมตะวันตกได้ช่วยพัดกลุ่มเมฆ เพื่อเปิดฟ้าให้กับแสงของเทพ อพอลโล หรือแสงอาทิตย์ส่องลงมาเพื่อประทานพรอมตะ จากนั้น ไดโอนีเซียส เทพเจ้าแห่งเหล้าองุ่นก็ประทานน้ำอมฤต และกลิ่นหอม เมื่อสร้างบุปผาชาติดอกไม้ชนิดนี้ขึ้นมาได้แล้ว เทพทั้งหลายก็เรียกดอกไม้ซึ่งมีกลิ่นหอมและทรงเสน่ห์นี้ว่า Rosa จากนั้น เทพธิดาคลอริส ก็รวบรวมหยดน้ำค้างมาประดับเป็นมงกุฎ เพื่อมอบให้ดอกไม้นี้เป็นราชินีแห่งบุปผาชาติทั้งหมด จากนั้นก็ประทานดอกกุหลาบให้กับเทพ อีโรส ซึ่งเป็นเทพแห่งความรัก กุหลาบจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของความรัก แล้วเทพ อีโรส ก็ประทานกุหลาบนี้ให้แก่ ฮาร์โพอคริติส ซึ่งเป็นเทพแห่งความเจ็บ เพื่อที่จะเก็บซ่อนความอ่อนแอของทวยเทพทั้งหลาย ดอกกุหลาบจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของความเจ็บและความเร้นลับอีกอย่างหนึ่ง

กุหลาบกลายเป็นของขวัญสำหรับการแสดงความรัก และมักจะมีผู้เปรียบเทียบความงามของผู้หญิงเป็นเสมือนดอกกุหลาบ และผู้หญิงคนแรกในประวัติศาสตร์โลกที่ได้รับสมญาว่าเป็นผู้หญิงงามเสมือนดอกกุหลาบคือ พระนางคลีโอพัตรา ซึ่งพระนางยังได้เคยต้อนรับ มาร์ค แอนโทนี คนรักของพระนาง ในห้องซึ่งโรยด้วยดอกกุหลาบหนาดัง 18 นิ้ว หอมฟุ้งไปด้วยกลิ่นกุหลาบ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของดอกกุหลาบได้
2. นักเรียนสามารถบอกประวัติความเป็นมาของดอกกุหลาบได้
3. นักเรียนเห็นความสำคัญของบทบาทและการสื่อความหมายของดอกกุหลาบ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของดอกกุหลาบและการสื่อความหมายของการให้ดอกกุหลาบ

เนื้อหาการเรียนรู้

1. ประวัติความเป็นมาของดอกกุหลาบ
2. ความสำคัญของดอกกุหลาบ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ครูให้นักเรียนทุกคนดูภาพดอกกุหลาบ (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
2. ครูถามนักเรียนว่า “จากการได้ดูภาพลักษณะของดอกกุหลาบ และสัมผัสกับดอกกุหลาบ แล้วนักเรียนคิดว่าดอกกุหลาบมีความสำคัญอย่างไร” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

1. ให้นักเรียนอ่านบทความเรื่อง ตำนานดอกกุหลาบ (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากออกเป็น 6 ทีม โดยมีสมาชิกภายในทีมๆละ 5 คน และตั้งชื่อทีม (ขั้นที่ 2: แบ่งกลุ่มเพื่อจัดทีม)
3. นักเรียนแต่ละทีมทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) โดยทำแต่ละบุคคล IRAT (Individual Readiness Assurance Test) ซึ่งเนื้อหาในข้อสอบจะเป็นการวัดความรู้พื้นฐานจากการที่ได้อ่านบทความเรื่องตำนานดอกกุหลาบ (ขั้นที่ 3: ทดสอบ RAT)
4. สมาชิกภายในทีมทุกคนจะมาร่วมกันอภิปรายเหตุผลในแต่ละข้อคำถามจากข้อสอบ RAT โดยจะไม่มีสมาชิกคนใดรู้ว่าคำตอบที่ถูกคืออะไร (ขั้นที่ 3: ทดสอบ RAT)
5. ทำการทดสอบ GRAT (Group Readiness Assurance Test) แบบทีม ซึ่งสมาชิกภายในทีมต้องแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด โดยทุกทีมต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายประเด็นต่างๆที่เกี่ยวกับดอกกุหลาบในปัจจุบันระหว่างทีม ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นและมีบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)
6. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันอภิปรายข้อคำถามและคำตอบที่ได้หลังจากทำแบบทดสอบ RAT (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. หลังจากได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปราย ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องจากข้อสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)
2. ครูให้ทีมแต่ละทีมและสมาชิกทุกคนภายในทีมสามารถมีเหตุผลในคำตอบของตนเอง แต่ต้องมีการรู้จักการยอมรับเหตุผลของผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมอื่นด้วย (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

3. ครูให้ตัวแทนทีมแต่ละทีมอภิปรายถึงความสำคัญความเป็นมาและบทบาทของดอกกุหลาบ (ขั้นที่ 5: ตระหนักและประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้)
4. ครูสรุปอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับตำนานของดอกกุหลาบที่ถูกต้อง

สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

1. ภาพดอกกุหลาบ
2. บทความเรื่องตำนานกุหลาบ
3. ข้อสอบ RAT
4. ฉลาก

แหล่งข้อมูล

1. http://www.thaigoodview.com/library/studentshow/st2545/5-6/no17/flower_11.html
2. <http://highlight.kapook.com/view/17583>
3. http://www.panmai.com/Valentine/rose_legend.shtml

การวัดผล

1. การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม และต่างทีม โดยใช้แบบสังเกต โดยมีเกณฑ์คือนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในทีมเดียวกันและต่างทีม 80%ขึ้นไป
2. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความกล้าแสดงออก

การประเมินผล

1. ประเมินจากข้อสอบ RAT โดยจากการทำแบบทีม (GRAT) โดยทีมแต่ละทีมสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ขึ้นไป

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	บทความที่ 1	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ตำนานกุหลาบ	เรื่อง ตำนานกุหลาบ	สอนโดย นายศิริสิน พุ่งสกุล

ตำนานกุหลาบ

กุหลาบเป็นดอกไม้ที่นิยมปลูกไว้ชื่นชมมาแต่โบราณ จากการสันนิษฐานเชื่อว่ากุหลาบเกิดขึ้นเมื่อกว่า 70 ล้านปีมาแล้ว เคยมีการค้นพบฟอสซิลของกุหลาบใน รัฐโคโลราโด และ รัฐโอเรกอน ประเทศสหรัฐอเมริกา และได้พิสูจน์ว่ากุหลาบป่าเป็นพืชที่มีอายุถึง 40 ล้านปี แต่กุหลาบป่าสมัยโลก

ล้านปีนี้มีรูปร่างหน้าตาไม่เหมือนกุหลาบสมัยนี้ เนื่องจากมนุษย์ได้นำเอากุหลาบป่ามาปลูกและผสมพันธุ์ และขยายพันธุ์เป็นพันธุ์ต่างๆ มากมาย

ความจริงแล้วกำเนิดของกุหลาบหรือกุหลาบป่านี้มีเฉพาะในแถบบริเวณเหนือเส้นศูนย์สูตรของโลกเท่านั้น คือกำเนิดในภาคกลางของทวีปเอเชีย แล้วแพร่ขยายพันธุ์ไปตลอดซีกโลกเหนือไม่ว่าจะเป็นแถบที่มีอากาศหนาวจัดอย่าง อาร์กติก อลาสก้า ไซบีเรีย หรือแถบอากาศร้อนอย่าง อินเดีย แอฟริกาเหนือ แต่

ในบริเวณแถบใต้เส้นศูนย์สูตรอย่างทวีปออสเตรเลีย หรือเกาะต่างๆ ในมหาสมุทรรวมทั้งแอฟริกาใต้ไม่เคยมีปรากฏว่ามีกุหลาบป่าเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเลย

ตามประวัติศาสตร์เล่าว่า กุหลาบป่าถูกนำมาปลูกไว้ในพระราชวังของจักรพรรดิฉิน ในสมัยราชวงศ์ฉันราว 5,000 ปีมาแล้ว ขณะที่อียิปต์เองก็ปลูกกุหลาบเป็นไม้ดอก ส่งไปขายให้แก่ชาวโรมัน ชาวโรมันเป็นชาติที่รักดอกกุหลาบมากถึงจะสั่งซื้อจากประเทศอียิปต์แล้ว ยังลงทุนสร้างเนอร์สเซอร์รี่ขนาดใหญ่สำหรับปลูกดอกกุหลาบอีกด้วย สำหรับชาวโรมันแล้วเรียกได้ว่าดอกกุหลาบมีความสำคัญกับชีวิตประจำวัน เพราะชาวโรมันถือว่าดอกกุหลาบเป็นสัญลักษณ์ของความรัก ซึ่งเป็นทั้งของขวัญ เป็นดอกไม้สำหรับทำเป็นมาลัยต้อนรับแขก เป็นดอกไม้สำหรับงานเฉลิมฉลอง

ต่างๆ ใช้เป็นส่วนประกอบสำหรับทำขนม ทำไวน์ ส่วนน้ำมันกุหลาบยังใช้ทำเป็นยาได้อีกด้วย กุหลาบถือเป็นสัญลักษณ์แห่งความรักและความโรแมนติก ซึ่งมีบางตำนานเล่าว่า ดอกกุหลาบเป็นเสมือนเครื่องหมายแทนการกำเนิดของ เทพธิดาวัลส์ ซึ่งเป็นเทพแห่งความงาม และความรัก วัลส์เป็นที่รู้จักกันในชื่อ อโฟรไดท์ ในตำนานเทพของกรีกได้กล่าวไว้ว่า น้ำตาของเธอหยดลงปะปนกับเลือดของ อคอนิส คนรักของเธอที่ถูกหมาป่าฆ่า เลือดและน้ำตาหยดลงสู่พื้นแล้วกลายเป็นดอกไม้สีแดงเข้มหรือดอกกุหลาบนั่นเอง แต่บางตำนานก็เล่าว่าดอกกุหลาบเกิดจากเลือดของ อโฟรไดท์ เองที่หยดลงสู่พื้น เมื่อเธอแทงตัวเองด้วยหนามแหลม

บางตำนานกล่าวว่ากุหลาบเกิดจาก

การชุมนุมของบรรดาทวยเทพ เพื่อประทานชีวิตใหม่ให้กับนางกินรีนางหนึ่ง ซึ่งเทพธิดาแห่งบุปผาชาติ หรือ คลอริส บังเอิญไปพบนางนอนสิ้นชีพอยู่ในตำนานนี้กล่าวว่า อโฟรไดท์เป็นเทพผู้ประทานความงามให้ มีเทพอีกสามองค์ประทานความสดใส เสน่ห์ และความน่าอภิรมย์ และมี เซไฟริส ซึ่งเป็นลมตะวันตกได้ช่วยพัดกลุ่มเมฆ เพื่อเปิดฟ้าให้กับแสงของเทพอพอลโล หรือแสงอาทิตย์ส่องลงมาเพื่อประทานพรอมตะ จากนั้น ไดโอนีเซียสเทพเจ้าแห่งเหล้าองุ่นก็ประทานน้ำอมฤต และกลิ่นหอม เมื่อสร้างบุปผชาติดอกใหม่นี้ขึ้นมาได้แล้ว เทพทั้งหลายก็เรียกดอกไม้ซึ่งมีกลิ่นหอมและทรงเสน่ห์นี้ว่า Rosa จากนั้น เทพธิดา

คลอริส ก็รวบรวมหยดน้ำค้างมาประดับเป็นมงกุฎ เพื่อมอบให้ดอกไม้นี้เป็นราชินีแห่งบุปผาชาติทั้งหมด จากนั้นก็ประทานดอกกุหลาบให้กับเทพ อีโรส ซึ่งเป็นเทพแห่งความรัก กุหลาบจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของความรัก แล้วเทพ อีโรส ก็ประทานกุหลาบนี้ให้แก่ ฮาร์โพเครติส ซึ่งเป็นเทพแห่งความเจ็บ เพื่อที่จะเก็บซ่อนความอ่อนแอของทวยเทพทั้งหลาย ดอกกุหลาบจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของความเจ็บและความเร้นลับอีกอย่างหนึ่ง กุหลาบกลายเป็นของขวัญสำหรับการแสดงความรัก และมักจะมีผู้เปรียบเทียบความงามของผู้หญิงเป็นเสมือนดอกกุหลาบ และผู้หญิงคนแรกในประวัติศาสตร์โลกที่ได้รับสมญาว่าเป็นผู้หญิงงามเสมือนดอกกุหลาบคือ พระนางคลีโอพัตรา ซึ่งพระนางยังได้เคยต้อนรับ มาร์ค แอนโทนี คนรักของพระนาง ในห้องซึ่งโรยด้วยดอกกุหลาบหนาถึง 18 นิ้ว หอมฟุ้งไปด้วยกลิ่นกุหลาบ

แบบทดสอบ RAT
เรื่อง ตำนานกุหลาบ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่ และวันที่

3. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบ RAT ให้ครบทุกข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดดังตัวอย่างต่อไปนี้

เลือกตอบเพียง 1 ข้อ

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X			

หากต้องการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็น ค. ให้ขีดเส้นทับคำตอบเดิม และขีดเครื่องหมายกากบาทลงในตัวเลือกที่เลือกใหม่ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	ก		X	

4. ห้ามขีดเขียนสิ่งใดลงในแบบทดสอบ RAT

ข้อสอบ RAT (Readiness Assurance Test)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ตำนานกุหลาบ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ทำไมดอกกุหลาบจึงได้ชื่อว่าเป็นดอกไม้พันปี
<ul style="list-style-type: none"> ก. เพราะกุหลาบเป็นสัญลักษณ์ของเทพต่างๆ ในสมัยอียิปต์โบราณ ข. เพราะกุหลาบได้นำมาปลูกไว้ในพระราชวังของจักรพรรดิจีนในสมัยราชวงศ์ฮั่น ค. เพราะมีการค้นพบซากฟอสซิลในรัฐโคโลราโด และรัฐโอเรกอน ง. เพราะมีการสันนิษฐานว่ากุหลาบเกิดขึ้นเมื่อกว่า 70 ล้านปีมาแล้ว
2. ดอกกุหลาบมีความสำคัญต่อชาวโรมันอย่างไร
<ul style="list-style-type: none"> ก. เพราะเป็นสัญลักษณ์ของความสงบสุข ข. เพราะเป็นเสมือนสัญลักษณ์แทนการกำเนิดของเทพธิดาคลอริส ค. เพราะกุหลาบถือเป็นสัญลักษณ์แห่งความรักและความโรแมนติก ง. เพราะกุหลาบมีมาตั้งแต่สมัยโบราณและมีความศักดิ์สิทธิ์
3. ข้อใดอธิบายความสำคัญของดอกกุหลาบได้ถูกต้องมากที่สุด
<ul style="list-style-type: none"> ก. ดอกกุหลาบมีความสำคัญต่อชาวอียิปต์ เนื่องจากเป็นที่นิยมในการใช้ดอกกุหลาบตกแต่งอาคารบ้านเรือน ข. ดอกกุหลาบมีต้นกำเนิดในทวีปอเมริกา และแพร่ขยายมายังทวีปยุโรป และเอเชีย ค. ชาวโรมันนิยมเพาะปลูกกุหลาบแดงเพื่อในการค้าขาย ง. ดอกกุหลาบมีความสำคัญต่อชาวโรมัน เนื่องจากชาวโรมันถือว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความรักและความโรแมนติก
4. สีแดงเข้มของดอกกุหลาบตามความเชื่อของชาวกรีก-โรมันมีความสำคัญอย่างไร
<ul style="list-style-type: none"> ก. การแสดงความเคารพต่อผู้อาวุโส ข. ความโชคร้ายและความทุกข์ ค. การกำเนิดของเทพธิดาวีนัส ง. การนำมาทำเป็นยาสมุนไพร
5. เพราะเหตุใดดอกกุหลาบจึงเป็นที่นิยมในการมอบให้ในวันวาเลนไทน์
<ul style="list-style-type: none"> ก. กุหลาบเป็นสัญลักษณ์แห่งความรักและความโรแมนติก ข. กุหลาบเปรียบเสมือนสื่อรักแทนความรู้สึกดีๆ ต่อคนรัก ค. กุหลาบมีความสวยงาม ง. กุหลาบมีต้นกำเนิดมาจากเทพวีนัส ซึ่งเป็นเทพแห่งความงาม
6. สาเหตุที่มีความเชื่อว่ากุหลาบมีสีแดงนั้นมาจากอะไร
<ul style="list-style-type: none"> ก. น้ำตาของพระนางคลีโอพัตราหยดลงบนกลีบดอกกุหลาบ ข. น้ำตาของอคอนิสหยดลงและปะปนกับเลือดของอโฟรดิท์แล้วกลายเป็นดอกกุหลาบสีแดง ค. น้ำตาของเทพธิดาวีนัสหยดลงปะปนกับเลือดของอคอนิส แล้วกลายเป็นดอกกุหลาบสีแดงเข้ม ง. น้ำตาของเทพพอลลอสหยดลงปะปนกับเลือดของไดโอนีเซียส แล้วกลายเป็นดอกกุหลาบสีแดง

<p>7. เพราะเหตุใดพระนางคลีโอพัตราจึงได้รับสมญานามเสมือนดอกกุหลาบ</p> <p>ก. เพราะนางคลีโอพัตรามีความงดงามราวกับดอกกุหลาบ</p> <p>ข. เพราะพระนางคลีโอพัตรามีความรักที่แสนหวานกับมาร์ค แอนโทนี</p> <p>ค. เพราะห้องของพระนางคลีโอพัตราได้รับการตกแต่งประดับประดาด้วยดอกกุหลาบ</p> <p>ง. เพราะความเจริญรุ่งเรืองของอารยธรรมอียิปต์</p>
<p>8. ทำไมดอกกุหลาบจึงถูกเรียกว่า Rosa</p> <p>ก. เพราะมาจากการชื่นชมกลิ่นหอมของดอกกุหลาบที่ถูกนำมาตกแต่งภายในห้องของพระนางคลีโอพัตรา</p> <p>ข. เพราะเกิดจากการชุมนุมของบรรดาทวยเทพที่ได้สร้างบุปผชาติดอกใหม่ขึ้นมา</p> <p>ค. เพราะมาจากรากศัพท์ของภาษาอียิปต์โบราณ</p> <p>ง. เพราะมาจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษ</p>
<p>9. สาเหตุใดที่อียิปต์ส่งดอกกุหลาบไปขายให้แก่ชาวโรมัน</p> <p>ก. เพราะชาวโรมันมีความเชื่อว่ากุหลาบจะนำพาพวกเขาขึ้นสวรรค์</p> <p>ข. เพราะชาวโรมันลงทุนสร้างเนอร์สเซอรี่สำหรับปลูกกุหลาบและเป็นสัญลักษณ์ของความรัก</p> <p>ค. เพราะต้องการนำไปบูชาเทพวินัส</p> <p>ง. เพราะชื่นชอบในความงามของดอกกุหลาบ</p>
<p>10. สาเหตุใดที่ดอกกุหลาบได้รับชื่อ “ราชินีแห่งดอกไม้”</p> <p>ก. ดอกกุหลาบมีสีแดงเข้มแสดงถึงความสวยงาม</p> <p>ข. กุหลาบนับว่าเป็นไม้ดอกไม้ที่มีความงามยากที่ไม้ดอกอื่นจะเทียบเท่า</p> <p>ค. มีดอกที่ใหญ่ และมีกลิ่นหอม</p> <p>ง. เป็นดอกไม้ที่ผู้ชายนิยมมอบให้ผู้หญิงสาวอันเป็นที่รัก</p> <p style="text-align: center;">*****</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ประวัติการเชิดสิงโต
วันที่สอน 10 เดือน มกราคม ปี 2557

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เวลาที่สอน 10.20-11.10 น.

ความคิดรวบยอด

ในอดีตประเทศจีนมีการจัดตั้งคณะสิงโตขึ้นเพื่อเป็นการฝึกศิลปะของจีนเรียกว่า ระเบ่าสิงโต ชาวจีนให้การนับถือสิงโตมากเพราะเชื่อว่า สิงโตมีความศักดิ์สิทธิ์ทั้งมีอิทธิฤทธิ์ที่ขับไล่ภูติผีปีศาจมาให้ คอยช่วยปกป้องโรคร้ายต่าง ๆ ไม่ให้มารังความผู้คนได้และเชื่อกันว่าผู้ใดได้ชมการเชิดสิงโตจะมี โชคลาภ เจริญรุ่งเรือง เป็นสิริมงคล ดังนั้นจึงนิยมเชิดสิงโตในวันตรุษจีนและสืบทอดการแสดงมากกว่า พันปี สิงโตเป็นสัตว์ในนวนิยายหรือจินตนาการของประเทศจีน โดยชาวจีนได้มีจินตนาการว่า สิงโตมี กำเนิดมาจากสัตว์ 3 ประเภท ได้แก่ 1.แรด เพราะมีเนื้อที่หน้าผากตรงตามนิทานพื้นบ้านของจีน 2. ม้า เพราะมีลำตัวเป็นม้าที่มีเขาเดียวอยู่บนหัว ถือว่าเป็นสัตว์มงคล และ 3.สุนัข โดยท่าทางการเดินของ สิงโตนั้นเลียนแบบมาจากท่าทางสุนัขล่าเนื้อ ของทิเบต หรืออาจจะเป็นสุนัขพันธุ์ปักกิ่งและสุนัขพันธุ์จู่

เนื้อหา

ในอดีตประเทศจีนมีการจัดตั้งคณะสิงโตขึ้น โดยคณะใหญ่ ๆ จะมีผู้เข้าร่วมอยู่ในคณะ ระหว่าง 70 - 80 คน โดยต้องใช้เวลาในการ ฝึกฝนการเชิดสิงโตไม่น้อยกว่า 3 ปี 6 เดือน จึงจะออก แสดงได้ ทั้งในคณะสิงโตก็ได้ ฝึกฝนการเชิดสิงโตแต่เพียงอย่างเดียว ยังมีการหัดมวยจีน กระบอง มีดสั้น ทวน ง้าว และอื่น ๆ เวลาออกแสดง ในแต่ละครั้งต้องใช้สถานที่ที่มีความกว้างขวางมาก ๆ เพราะ ต้องทำการแสดงจับคู่ต่อสู้กัน ซึ่งการแต่งตัวนั้น ก็ยังมี ความแตกต่างกัน ที่สำคัญคณะสิงโตของจีนมี การพ่นแข็ง ที่เรียกว่า คาเกี้ยว มัดตั้งแต่ข้อเท้า แล้วยังมีผ้าคาดเอว อีกด้วย ดังนั้นคณะสิงโตของชาว จีนในอดีตก็คือ คณะมวยหรือสำนักมวย ที่เรียกว่า “กุงอ้วง” ซึ่งหัวสิงโตที่นำมาใช้ในการเชิดนั้น มีหัว เป็นสีเขียว คิ้วสีขาว ภาษาจีนเรียกว่า “แซไซแปะไบ้” สิงโตแบบนี้เมื่อถูกนำไปเล่นในที่ ต่างถิ่นมักถูก เจ้าของถิ่นลองดี โดยการส่งนักมวยจีนหรือนักกระบองมาขอซ้อมมือ ซึ่งถ้าเกิดต้องพ่ายแพ้แก่ เจ้าของถิ่น ผู้มาเยือนก็ต้องได้รับความอับอายเขา จนต้องรีบเดินทางกลับสำนักมวยของตน แต่ถ้าหาก รักจะเล่นก็ ต้องส่งตัวแทนไปค้ำับหัวหน้าคณะมวยเจ้าของถิ่นเสียก่อน จึงจะทำให้สามารถแสดงได้

การเชิดสิงโตในยุคแรกใช้ลีลาการร้ายรำเป็นหลัก หรือที่เรียกว่า ระเบ่าสิงโต แต่หลังจากสมัย ของราชวงศ์ซิง จึงค่อย ๆ ถูกหลอมรวมเข้ากับหลักวิทยายุทธ์ การเชิดสิงโตให้ดูสง่างาม มีชีวิตชีวา ต้องมีพื้นฐานในการเคลื่อนไหวที่แม่นยำ และมั่นคง คนเชิดสิงโตต้องรู้จักจังหวะการยกเท้า คือ เมื่อยก เท้าข้างหนึ่งขึ้นก็จะเหลือหลักไว้ยืนเพียงเท้าข้างเดียว ในขณะที่อากัปกรณ์ของสิงโตหรือราชสีห์ ไม่ว่าจะ เป็นการกระโดด กลิ้งเกลือกหรืออื่น ๆ ก็ตาม หากผู้เชิดสิงโต ขาดความแข็งแรงของร่างกาย ส่วนล่าง ก็ย่อมไม่สามารถที่จะเชิดสิงโตให้ดูน่าเกรงขาม ว่องไว ปราดเปรียว ซึ่งท่วงท่าของการ ยกเท้าที่ใช้ในการเชิดสิงโต ก็คือหลักของการใช้เท้าในการฝึกการต่อสู้ของจีน หรือ มวยจีนนั่นเอง ยัง

มีตำนานความเป็นมา การเชิดสิงโตอีกเรื่องหนึ่งได้กล่าวว่า หลายร้อยปีมาแล้วได้มีสัตว์ยักษ์ตัวหนึ่งตัว ยาว 8 ฟุต มีหัวที่น่าเกลียดมาก ได้มากินข้าวในนา ที่มณฑลกวางตุ้งในวันตรุษจีน ชาวบ้านจึง ร่วมมือ กันคิดหาวิธีขับไล่สัตว์ร้ายนั้นไป โดยไม่คิดทำอันตรายแก่สัตว์ร้ายแต่อย่างใด โดยนำเอาไม้ไผ่ทำเป็น โคร่ง เอากระดาษสีปะสร้างเป็นรูปสิงโตขึ้นมา แล้วให้ชาวบ้านหลบเข้าไปซ่อนอยู่ด้านในของสิงโต จำลอง จวบจนถึงเวลากลางคืน สิงโตที่ชาวบ้าน สร้างจำลองขึ้นมาได้ออกไปเผชิญหน้ากับสัตว์ยักษ์ สัตว์ยักษ์เมื่อได้เห็นสิงโตจำลองที่ กระโดดโลดเต้น และมีเสียงดัง อันเกิดจากการที่ชาวบ้านได้เอา เครื่องมือที่ใช้ในการ ทำครวมาตีกระทบกัน ทำให้สัตว์ยักษ์เกิดความหวาดกลัวหลบหนีไป ชาวนาจึงไม่ ถูก สัตว์ยักษ์มากินข้าวในนาของตนต่อไป และเพื่อระลึกถึงบุญคุณของสิงโตจำลอง พวก ชาวนาจึงจัด ให้มีการเชิดสิงโตเป็นประจำทุกปีในช่วงตรุษจีน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การเชิดสิงโตอาจจะมีจุด กำเนิดมาจากเทศกาลตรุษจีนสิงโตเป็นสัตว์ในนวนิยายหรือจินตนาการของประเทศจีน ชาวจีนให้ การนับถือสิงโตมาก เพราะเชื่อว่าสิงโตมีความศักดิ์สิทธิ์ ทั้งมีอิทธิฤทธิ์ที่จะบันดาลโชคลาภมาให้ คอยช่วยปกป้องและปัดเป่าภัยต่าง ๆ ไม่ให้มารังควานผู้คนได้ ด้วยเหตุนี้จึงถือได้ว่า ประเทศจีน นั้นเป็นต้นกำเนิดตำนานในการ เชิดสิงโต ซึ่งตามตำนานของจีนกล่าวว่า สิงโตและการเชิดสิงโตเกิดขึ้น ในรัชสมัย ของพระเจ้าเคียนหลงกุน หรือเคียนล่งกุน หรือเคียนลุง หรือ เขียนหลง(หลี่ชื่อหมิน) แห่ง ราชวงศ์ซิง หรือซิง ซึ่งเสวยราชย์อยู่ระหว่างพ.ศ. 2297 – 2338 (ตรงกับสมัยอยุธยา ตั้งแต่ปีที่ 5 แห่ง รัชกาลของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ จนถึงปีที่ 4 ในรัชกาลที่ 1 แห่ง กรุงรัตนโกสินทร์ของประเทศไทย) ในวันหนึ่งขณะพระเจ้าเคียนหลงกุนหรือ จักรพรรดิ เขียนหลงเสด็จออกท้องพระโรงมีข้าราชการ มาเข้าเฝ้าก็ได้เกิดเหตุการณ์ ท้องฟ้ามืด สลัวลง พร้อมกับปรากฏสัตว์ประหลาดรูปร่างคล้ายกับสุนัข ตัวใหญ่ มีขนปกคลุม ลอย ลงมาจากก้อนเมฆทางทิศตะวันออก ทั้งมีเสียงดนตรีประโคมกึกก้อง สัตว์ ประหลาด ได้ลอยลงมาหยุดตรงหน้าที่ประทับ แล้วหมอบลงก้มศีรษะทำความเคารพต่อพระองค์ 3 ครั้ง ก่อนลอยหายไปทางทิศเหนือ หลังจากเกิดเหตุการณ์ได้มีขุนนางผู้เฒ่าคนหนึ่งได้กราบทูลว่าสัตว์ ที่มาถวาย บังคมต่อพระองค์นั้นเป็นสัตว์ประเสริฐ ที่ประกอบด้วย มงคลอย่างสูง มีนามว่า สิงโต (หม่ง ไช หรือ ไช) สัตว์ชนิดนี้ยากที่มนุษย์สามัญจะได้ พบเห็นแต่การที่สัตว์นั้นมาถวายมงคลพระองค์เพราะ พระองค์เป็นผู้ทรง บุญญาภิภาพ สิงโตจึงมาถวายบังคม เพื่อมาแสดงความจงรักภักดี และอวยพรแด่ พระองค์ พระเจ้า เคียนล่งกุนได้ฟังก็เกิดปีติโสมนัส พร้อมตรัสสรรเสริญสิงโต ต่อมาเมื่อราษฎรได้ ทราบ เหตุการณ์ดังกล่าว ก็ได้พากันจัดหารูปสิงโตมาตั้งเคารพบูชาไว้ที่บ้านของตน ต่อมา มีชาวจีน สกุกไ้ว(แซ่ไ้ว) ได้คิดทำหัวสิงโตขึ้นมาใช้แทนสิ่งที่เคยลอยลงมาจากฟ้า หาเครื่องดนตรีประกอบให้มี ที่เสียงเร้าใจ ขวนให้สนุกสนาน โดยใช้คนจับหัวเชิด แสดงคารวะต่อผู้มีบุญหนักศักดิ์ใหญ่ ถือว่าเป็น มิ่งมงคลแก่ผู้รับการคารวะเปรียบเสมือนเป็นพระเจ้ากรุงจีนสิงโตจึงเกิดขึ้นตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

ประเภทของสิงโต

1. **สิงโตเหนือ** เป็นการนำเอาสุนัขพันธุ์ปักกิ่ง มาใช้เป็นต้นแบบในการสร้างหุ่นสิงโตให้มีขนยาว ขาเล็ก ร่างเล็กซึ่งผู้เชิดสิงโตต้องสวมชุดสิงโตที่มีขนยาวปกคลุม การเชิดสิงโตเหนืออาจเชิดคนเดียว หรือสองคนก็ได้ สิงโตเหนือ เรียกว่า สิงโตปักกิ่ง

2. **สิงโตใต้** นิยมนำมาเชิดกันอย่างแพร่หลาย ในมณฑลกว้างตง (กวางตุ้ง) กว่างซี และฝูเจี้ยน(ฮกเกี้ยน) แต่ต่อมาภายหลังชาวจีนที่เคยอาศัยอยู่ทางใต้ของประเทศจีน รวมทั้งชาวจีนที่เคยฝึกหัดการเชิดสิงโต โดยเฉพาะ ผู้ที่เคยอยู่อาศัยภายในมณฑลกว้างตงหรือกวางตุ้งได้อพยพไปอยู่ยังภูมิภาค ต่าง ๆ ของโลก สิงโตกวางตุ้งจึงได้รับ การรู้จักกันอย่างแพร่หลาย แม้แต่ในประเทศไทยเองก็ได้รับรูปแบบการเชิดแบบกวางตุ้ง มาใช้เชิดอยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้การเชิดสิงโตยังสามารถแบ่งออกตามรูปร่างลักษณะของหัวสิงโตที่กลุ่มชาวจีนแต่ละกลุ่มเป็นผู้ประดิษฐ์ขึ้น ได้แก่ 1. สิงโตของชาวจีนแคะ หัวสิงโตมีลักษณะคล้ายกับบุงกี ใบหน้าจะทาสีให้เป็นลายเขียว เหลือง แดง มีฟันซี่โต

2. สิงโตกวางตุ้ง หัวสิงโตแบบนี้อาจจะประดับประดากระจกที่หน้า มีการเขียนสีเส้นลวดลายลงบนหัว มีนอ ที่หน้าผาก และมีเคราที่คาง

3. สิงโตไหหลำ กลุ่มชาวจีนไหหลำได้มีการสร้างรูปหัวเสือขึ้นมาใช้แทนรูปหัวสิงโต ทำให้รูปหัวสิงโตของกลุ่มชาวจีนไหหลำมีลักษณะแตกต่างจากชาวจีนกลุ่มอื่น ๆ อย่างเด่นชัด

4. สิงโตแต้จิ๋วหรือสิงโตปักกิ่งหรือสิงโตกวางเจา มีลักษณะคล้ายกับหมาจู้ มีขนปุกปุย ตาโต มีโบว์ ที่ศีรษะ และติดกระดิ่งไว้ที่คาง เวลาที่ทำการแสดงอาจจะทำการแสดงสองตัวขึ้นไป

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของการเชิดสิงโตได้
2. นักเรียนสามารถบอกประวัติความเป็นมาของการเชิดสิงโตได้
3. นักเรียนเห็นความสำคัญและตระหนักในการรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของชาวจีนและชาวไทยเชื้อสายจีน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อให้ให้นักเรียนได้รู้จักวัฒนธรรมจีนที่มีอิทธิพลต่อสังคมชาวไทยเชื้อสายจีน วัฒนธรรม ความเชื่อ และประเพณีต่างๆให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญและการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีเพื่อสืบทอดต่อไป

เนื้อหาการเรียนรู้

1. ประวัติความเป็นมาของการเชิดสิงโต

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ให้นักเรียนแต่ละทีมชมวิดีโอทัศน์การเข็ดสิงโต (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
2. ครูถามนักเรียนว่า “นักเรียนเคยชมการเข็ดสิงโตมาก่อนไหม” และ “จากการได้ชมวิดีโอทัศน์การเข็ดสิงโต แล้วนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเข็ดสิงโตสะท้อนให้เห็นถึงอะไร” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

1. ครูให้นักเรียนอ่านบทความเรื่อง ประวัติการเข็ดสิงโต (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากออกเป็น 6 ทีม โดยมีสมาชิกภายในทีมๆละ 5 คน และตั้งชื่อทีม (ขั้นที่ 2: ทดสอบRAT)
3. นักเรียนแต่ละทีมทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) โดยทำแต่ละบุคคล IRAT (Individual Readiness Assurance Test) ซึ่งเนื้อหาในข้อสอบจะเป็นการวัดความรู้พื้นฐานจากการที่ได้อ่านบทความเรื่องประวัติการเข็ดสิงโต (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)
4. สมาชิกภายในทีมทุกคนจะมาร่วมกันอภิปรายเหตุผลในแต่ละข้อคำถามจากข้อสอบ RAT โดยจะไม่มีสมาชิกคนใดรู้ว่าคำตอบที่ถูกคืออะไร (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)
5. ครูให้นักเรียนทำการทดสอบ GRAT (Group Readiness Assurance Test) แบบทีม ซึ่งสมาชิกภายในทีมต้องแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด โดยทุกทีมต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายประเด็นต่างๆที่เกี่ยวกับการตัดเค็กในวันแต่งงานและทำไมจึงต้องมีเค็กในวันแต่งงานระหว่างทีม ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นและมีบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)
6. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันอภิปรายข้อคำถามและคำตอบที่ได้หลังจากทำแบบทดสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. หลังจากนักเรียนแต่ละทีมได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปราย ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องจากข้อสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)
2. ครูให้ทีมแต่ละทีมและสมาชิกทุกคนภายในทีมสามารถมีเหตุผลในคำตอบของตนเอง แต่ต้องมีการรู้จักการยอมรับเหตุผลของผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมอื่นด้วย (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)
3. ครูให้ตัวแทนทีมแต่ละทีมอภิปรายถึงความเป็นมาของการเข็ดสิงโตในประเทศไทย (ขั้นที่ 5: ตระหนักและประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้)
4. ครูสรุปอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับประวัติการเข็ดสิงโตที่ถูกต้อง

สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

1. ภาพการเข็ดสิงโต
2. บทความเรื่องประวัติการเข็ดสิงโต
3. ข้อสอบ RAT
4. ฉลาก

แหล่งเรียนรู้

1. <http://www.thaipost.net/tabloid/030213/68983>
2. <http://www.manager.co.th/travel/viewnews.aspx?NewsID=9560000016190>

การวัดผล

1. การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม และต่างทีม โดยใช้แบบสังเกต โดยมีเกณฑ์คือนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในทีมเดียวกันและต่างทีม 80%ขึ้นไป
2. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความกล้าแสดงออก

การประเมินผล

1. ประเมินจากข้อสอบ RAT โดยจากการทำแบบทีม (GRAT) โดยทีมแต่ละทีมสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ขึ้นไป

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	บทความที่ 2	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ประวัติการเชิดสิงโต	เรื่อง ประวัติการเชิดสิงโต	สอนโดย นายศิริน พุ่งสกุล

ประวัติการเชิดสิงโต

ในอดีตประเทศจีนมีการจัดตั้งคณะสิงโตขึ้น โดยคณะใหญ่ ๆ จะมีผู้เข้าร่วมอยู่ในคณะระหว่าง 70 - 80 คน โดยต้องใช้เวลาในการฝึกฝนการเชิดสิงโตไม่น้อยกว่า 3 ปี 6 เดือน จึงจะออกแสดงได้ ทั้งในคณะสิงโตก็ไม่ได้ ฝึกฝนการเชิดสิงโตแต่เพียงอย่างเดียว ยังมีการหัดมวยจีน กระบอง มีดสั้น ทวน ง้าว และอื่น ๆ เวลาออกแสดง ในแต่ละครั้งต้องใช้ลานที่มีความกว้างขวางมาก ๆ เพราะต้องทำการแสดงจับคู่ต่อสู้กัน ซึ่งการแต่งตัวนั้น ก็ยังมี ความแตกต่างกัน ที่สำคัญคณะสิงโตของจีนมีการพันแข้ง ที่เรียกว่า คาเกี้ยว มัดตั้งแต่ข้อเท้า แล้วยังมีผ้าคาดเอว อีกด้วย ดังนั้นคณะสิงโตของชาวจีนในอดีตก็คือ คณะมวยหรือสำนักมวย ที่เรียกว่า “กุงฮ้วง” ซึ่งหัวสิงโตที่นำมาใช้ในการเชิดนั้น มีหัวเป็นสีเขียว คิ้วสีขาว ภาษาจีนเรียกว่า “แซไชแปะไบ้” สิงโตแบบนี้เมื่อถูกนำไปเล่นในที่ ต่างถิ่นมักถูกเจ้าของถิ่นลองดี โดยการส่งนักมวยจีนหรือนักกระบี่กระบองมาขอซ้อมมือ ซึ่งถ้าเกิดต้องพ่ายแพ้แก่ เจ้าของถิ่น ผู้มาเยือนก็ต้องได้รับความอับอายเขา จนต้องรีบเดินทางกลับสำนักมวยของตน แต่ถ้าหากรักจะเล่นก็ ต้องส่งตัวแทนไปค้ำับหัวหน้า คณะมวยเจ้าของถิ่นเสียก่อนจึงจะทำให้สามารถแสดงได้

การเชิดสิงโตในยุคแรกใช้ลีลาการร้ายรำเป็นหลัก ก หรือที่เรียกว่า ระเบิดสิงโต แต่หลังจากสมัยของราชวงศ์ซิง จึงค่อย ๆ ถูกหลอมรวมเข้ากับหลักวิทยายุทธ์ การเชิดสิงโตให้ดูสง่างาม มีชีวิตชีวามีพื้นฐานในการเคลื่อนไหวที่แม่นยำ และมั่นคง คนเชิดสิงโตต้องรู้จักจังหวะการยกเท้า คือ เมื่อยกเท้าข้างหนึ่งขึ้นก็จะเหลือหลักไว้ยืนเพียงเท้าข้างเดียว ในขณะที่ท่ากบฏของสิงโตหรือราชสีห์ ไม่ว่าจะเป็นการกระโดด กลิ้งเกลือกหรืออื่น ๆ ก็ตาม หากผู้เชิดสิงโต ขาดความแข็งแรงของร่างกายส่วนล่าง ก็ย่อมไม่สามารถที่จะเชิดสิงโตให้น่าเกรงขาม ว่องไว ปราดเปรียว ซึ่งท่วงท่าของการยกเท้าที่ใช้ในการเชิดสิงโต ก็คือหลักของ การใช้เท้าในการฝึกการต่อสู้ของจีน หรือ มวยจีนนั่นเอง

ยังมีตำนานความเป็นมา การเชิดสิงโตอีกเรื่องหนึ่งได้กล่าวว่า หลายร้อยปีมาแล้วได้มีสัตว์ยักษ์ตัวหนึ่ง ตัวยาว 8 ฟุต มีหัวที่น่าเกลียดมาก ได้มากินข้าวในนา ที่มณฑลกวางตุ้งในวันตรุษจีน ชาวบ้านจึงร่วมมือกันคิดหาวิธีขับไล่สัตว์ร้ายนั้นไป โดยไม่คิดทำอันตรายแก่สัตว์ร้ายแต่อย่างใด โดยนำเอาไม้ไผ่ทำเป็นโครง เอากระดาษสีปะสร้างเป็นรูปสิงโตขึ้นมา แล้วให้ชาวบ้าน หลบเข้าไปซ่อนอยู่ด้านในของ สิงโตจำลอง जबจนถึงเวลากลางคืน สิงโตที่ชาวบ้าน สร้างจำลองขึ้นมาได้ออกไปเผชิญหน้ากับสัตว์ยักษ์ สัตว์ยักษ์เมื่อได้เห็นสิงโตจำลองที่ กระโดดโลดเต้น และมีเสียงดัง อันเกิดจากการที่ชาวบ้านได้เอาเครื่องมือที่ใช้ในการ ทำคร้ามมาตีกระทบกัน ทำให้สัตว์ยักษ์เกิดความหวาดกลัวหลบหนีไป ชาวนาจึงไม่ถูก สัตว์ยักษ์มากินข้าวในนาของตนต่อไป และเพื่อระลึกถึงบุญคุณของสิงโตจำลอง พวกเขา

จึงจัดให้มีการเชิดสิงโตเป็นประจำทุกปีในช่วงตรุษจีน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการเชิดสิงโตอาจจะมีจุดกำเนิดมาจากเทศกาลตรุษจีน สิงโตเป็นสัตว์ใน น ว นียาย หรือจินตนาการของประเทศจีน ชาวจีนให้การนับถือสิงโตมาก เพราะเชื่อว่า สิงโตมีความศักดิ์สิทธิ์ ทั้งมีอิทธิฤทธิ์ที่จะบันดาลโชคลาภมาให้ คอยช่วยปกป้อง

และปัดเป่าภัยต่าง ๆ ไม่ให้มารังควานผู้คนได้ ด้วยเหตุนี้จึงถือได้ว่า ประเทศจีนนั้นเป็นต้นกำเนิดตำนานในการ เชิดสิงโต ซึ่งตามตำนานของจีนกล่าวว่า สิงโตและการเชิดสิงโตเกิดขึ้นในรัชสมัยของพระเจ้าเคียนหลงกุน หรือเคียนล่งกุน หรือเคียนลุง หรือ เคียนหลง(หลี่ซื่อหมิน) แห่งราชวงศ์ซิง หรือซิง ซึ่งเสวยราชย์อยู่ระหว่างพ.ศ. 2297 - 2338(ตรงกับสมัยอยุธยา ตั้งแต่ปีที่ 5 แห่งรัชกาลของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ จนถึงปีที่ 4 ในรัชกาลที่ 1 แห่ง กรุงรัตนโกสินทร์ของประเทศไทย)ในวันหนึ่งขณะพระเจ้าเคียนหลง กุนหรือ จักรพรรดิ เคียนหลงเสด็จออกท่องพระโรมิข้าราชการมาเข้าเฝ้าก็ได้เกิดเหตุการณ์ ท้องฟ้ามืด สลัวลง พร้อมกับปรากฏสัตว์ประหลาดรูปร่างคล้ายกับสุนัขตัวใหญ่ มีขนปุกปุย ลอย ลงมาจากก้อนเมฆทางทิศตะวันออก ทั้งมีเสียงดนตรีระโคมกึกก้อง สัตว์ประหลาด ได้ลอยลงมาหยุดตรงหน้าที่ประทับ แล้วหมอบลงก้มศีรษะทำความเคารพต่อพระองค์ 3 ครั้ง ก่อนลอยหายไปทางทิศเหนือ หลังจากเกิดเหตุการณ์ได้มีขุนนางผู้เฒ่าคนหนึ่งได้กราบทูลว่าสัตว์ที่มาถวาย บังคมต่อพระองค์นั้นเป็นสัตว์ประเสริฐ ที่ประกอบด้วย มงคลอย่างสูง มีนามว่า สิงโต (หมั่งไซ หรือ ไซ) สัตว์ชนิดนี้ยากที่มนุษย์สามัญจะได้ พบเห็นแต่การที่สัตว์นั้นมาถวายมงคลพระองค์เพราะพระองค์เป็นผู้ทรง บุญญาญาภาพ สิงโตจึงมาถวายบังคม เพื่อมาแสดงความจงรักภักดี และอวยพรแด่พระองค์ พระเจ้า เคียนล่งกุนได้ฟังก็เกิดปีติโสมนัส พร้อมตรัสสรรเสริญสิงโต ต่อมาเมื่อราษฎรได้ทราบ เหตุการณ์ดังกล่าว ก็ได้พากันจัดหารูปสิงโตมาตั้งเคารพบูชาไว้ที่บ้านของตน ต่อมา มีชาวจีนสกุลโจ้ว(แซ่โจ้ว) ได้

คิดทำหัวสิงโตขึ้นมาใช้แทนสิ่งที่เคยลอยลงมาจากฟ้า หา เครื่องดนตรีประกอบให้มีที่เสียงเร้าใจ ชวนให้สนุกสนาน โดยใช้คนจับหัวเชิด แสดงคาราวะต่อผู้มีบุญหนักศักดิ์ใหญ่ ถือว่าเป็นมิ่งมงคลแก่ผู้รับการคาราวะเปรียบเสมือนเป็นพระเจ้ากรุงจีนสิงโตจึงเกิดขึ้นตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

ประเภทของสิงโต

1. **สิงโตเหนือ** เป็นการนำเอาสุนัขพันธุ์ปักกิ่ง มาใช้เป็นต้นแบบในการสร้างหุ่นสิงโตให้มีขนยาว ขาเล็ก ร่างเล็กซึ่งผู้เชิดสิงโตต้องสวมชุดสิงโตที่มีขนยาวปกคลุม การเชิดสิงโตเหนืออาจเชิดคนเดียว หรือสองคนก็ได้ สิงโตเหนือ เรียกว่า สิงโตปักกิ่ง

2. **สิงโตใต้** นิยมนำมาเชิดกันอย่างแพร่หลาย ในมณฑลกว่างตง (กวางตุ้ง) กวางซี และฝูเจี้ยน(ฮกเกี้ยน) แต่ต่อมาภายหลังชาวจีนที่เคยอาศัยอยู่ทางใต้ของประเทศจีน รวมทั้งชาวจีนที่เคยฝึกหัดการเชิดสิงโต โดยเฉพาะ ผู้ที่เคยอยู่อาศัยในมณฑลกว่างตงหรือกวางตุ้งได้อพยพไปอยู่ยังภูมิภาค ต่าง ๆ ของโลก สิงโตกวางตุ้งจึงได้รับ การรู้จักกันอย่างแพร่หลาย แม้แต่ในประเทศไทยเองก็ได้รับรูปแบบการเชิดแบบกวางตุ้ง มาใช้เชิดอยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้การเชิดสิงโตยังสามารถแบ่งออกตามรูปร่างลักษณะของหัวสิงโตที่กลุ่มชาวจีนแต่ละกลุ่มเป็น ผู้ประดิษฐ์ขึ้น ได้แก่

1. สิงโตของชาวจีนแคะ หัวสิงโตมีลักษณะคล้ายกับบั้งก็ ใบหน้าจะทาสีให้เป็นลายเขียวเหลือง แดง มีฟันซี่โต

2. สิงโตกวางตุ้ง หัวสิงโตแบบนี้อาจจะประดับประดากระจกที่หน้า มีการเขียนสีส้นลวดลายลงบนหัว มีนอ ที่หน้ามาก และมีเคราที่คาง

3. สิงโตไหหลำ กลุ่มชาวจีนไหหลำได้มีการสร้างรูปหัวเสือขึ้นมาใช้แทนรูปหัวสิงโต ทำให้รูปหัวสิงโตของกลุ่มชาวจีนไหหลำมีลักษณะแตกต่างจากชาวจีนกลุ่มอื่น ๆ อย่างเด่นชัด

4. สิงโตแต้จิ๋วหรือสิงโตปักกิ่ง หรือสิงโตกวางเจา มีลักษณะคล้ายกับหมาจู้ มีขนปุกปุย ตาโต มีโบว์ ที่ศรีษะ และติดกระดิ่งไว้ที่ใต้คาง เวลาที่ทำการแสดงอาจจะทำการแสดงสองตัวขึ้นไป

CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบทดสอบ RAT
เรื่อง ประวัติการเชดสิงโต

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่ และวันที่
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ RAT ให้ครบทุกข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดดังตัวอย่างต่อไปนี้

เลือกตอบเพียง 1 ข้อ

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X			

หากต้องการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็น ค. ให้ขีดเส้นทับคำตอบเดิม และขีดเครื่องหมายกากบาทลงในตัวเลือกที่เลือกใหม่ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X		X	

4. ห้ามขีดเขียนสิ่งใดลงในแบบทดสอบ RAT

ข้อสอบ RAT (Readiness Assurance Test)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ประวัติการเซตสิ่งโต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. ทำไมประเทศจีนจึงมีการจัดตั้งคณะสิ่งโตขึ้น</p> <p>ก. เพราะประเทศจีนมีนโยบายต้องการพัฒนาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>ข. เพราะชาวจีนต้องการการฝึกสมาธิ</p> <p>ค. เพราะต้องการให้ผู้เข้าร่วมได้ฝึกการใช้ศิลปะในการต่อสู้ และการฝึกหัดมวย</p> <p>ง. เพราะต้องการเป็นผู้บุกเบิกทางด้านวัฒนธรรมการเซตสิ่งโต</p>
<p>2. สาเหตุใดการเซตสิ่งโตในยุคแรกใช้ลีลาการร้ายรำ</p> <p>ก. ต้องใช้ความสามารถทางร่างกายในการแสดง</p> <p>ข. ใช้ทักษะความยืดหยุ่น ท่วงท่าต่างๆ ตามแบบการระบำกวางตุ้ง</p> <p>ค. เป็นการฝึกวิทยายุทธ์ และวิชากำลังภายใน</p> <p>ง. มีการผสมผสานระหว่างระบำกวางตุ้งและรำบำปักกิ่ง</p>
<p>3. ในคณะสิ่งโตนอกจากจะมีการฝึกฝนการเซตสิ่งโตแล้ว ผู้เข้าฝึกยังต้องมีการฝึกหัดสิ่งใดเพิ่มเติม</p> <p>ก. การฝึกมวยจีน กระบอง มีดสั้น ทวน และง้าว</p> <p>ข. การฝึกวิทยายุทธ์ และกังฟู</p> <p>ค. การฝึกวิชากำลังภายใน</p> <p>ง. การฝึกการสู้รบ</p>
<p>4. เพราะเหตุใดชาวนาในประเทศจีนจึงให้ความสำคัญกับการเซตสิ่งโต</p> <p>ก. เพราะมีความเชื่อว่าจะสามารถทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น</p> <p>ข. เพื่อแสดงความเคารพเจ้าแม่กวนอิม</p> <p>ค. เพื่อมีให้สัตว์ร้าย หรือสิ่งอัปมงคลเข้ามาในไร่นาและทำลายผลผลิต</p> <p>ง. เพื่อบูชาบรรพบุรุษในช่วงเทศกาลเซ็งเม้ง</p>
<p>5. เพราะเหตุใดสิ่งโตจึงมีความสำคัญต่อชาวจีน</p> <p>ก. เพราะสิ่งโตเป็นสัตว์ที่หายากและใกล้สูญพันธุ์</p> <p>ข. เพราะสิ่งโตมีนิสัยดุร้ายและมีพลังกำลังมาก</p> <p>ค. เพราะเชื่อว่ามีคุณศักดิ์สิทธิ์ และจะช่วยขับไล่สิ่งอัปมงคลได้</p> <p>ง. เพราะมีความสง่างาม จะนำพาสิ่งที่เป็นมงคลมาให้</p>
<p>6. สาเหตุใดที่สิ่งโตเหนือจึงมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า สิ่งโตปักกิ่ง</p> <p>ก. เป็นสิ่งโตที่มีถิ่นกำเนิดจากเมืองปักกิ่ง</p> <p>ข. เป็นสิ่งโตที่มีเผ่าพันธุ์มาจากเสือในทางตอนเหนือของประเทศ</p> <p>ค. เป็นการนำเอาสุนัขพันธุ์ปักกิ่งมาทำเป็นแบบ</p> <p>ง. เป็นการแสดงเซตสิ่งโตที่มีเฉพาะในกรุงปักกิ่ง</p>

<p>7. ทำไมประเทศไทยจึงได้รับอิทธิพลและวัฒนธรรมการเชิดสิงโต</p> <p>ก. เพราะมีโรงเรียนสอนวิทยายุทธ์แบบจีนในเมืองไทย</p> <p>ข. เพราะในสมัยก่อนคนไทยได้รับอิทธิพลจากประเทศจีนในด้านภาษาและวัฒนธรรม</p> <p>ค. เพราะมีการติดต่อค้าขายและการอพยพของชาวจีนหรือคนไทยเชื้อสายจีนนำมาเผยแพร่</p> <p>ง. เพราะได้รับอิทธิพลจากพระพุทธศาสนาลัทธิเต๋า</p>
<p>8. เพราะเหตุใดการเชิดสิงโตแบบกวางตุ้งจึงมีอิทธิพลต่อประเทศไทย</p> <p>ก. เพราะสิงโตแบบกวางตุ้งมีความสวยงามโดดเด่นกว่าการเชิดสิงโตแบบอื่น</p> <p>ข. เพราะคนไทยเชื้อสายจีนนิยมนำเอาหัวเสื่อมาประยุกต์ใช้ในการทำหัวสิงโต</p> <p>ค. เพราะชาวจีนที่เคยอาศัยในมณฑลกวางตุ้งส่วนใหญ่อพยพไปยังภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก</p> <p>ง. เพราะมีลักษณะคล้ายกับสิงโตในประเทศไทย</p>
<p>9. ข้อใดอธิบายจุดเด่นของการเชิดสิงโตแบบปักกิ่งได้ถูกต้องมากที่สุด</p> <p>ก. การเชิดสิงโตแบบปักกิ่งจะมีการแสดงเฉพาะเทศกาลไหว้พระจันทร์</p> <p>ข. การเชิดสิงโตแบบปักกิ่งจะนิยมแสดงเฉพาะในฤดูหนาว</p> <p>ค. การเชิดสิงโตแบบปักกิ่งใช้ผู้เล่นเพียง 1 – 2 คน</p> <p>ง. การเชิดสิงโตแบบปักกิ่งจะใช้เวลาการแสดงสั้นกว่าการเชิดสิงโตแบบอื่น</p>
<p>10. ตามตำนานความเป็นมาตามประวัติศาสตร์เพราะเหตุใดชาวจีนจึงให้การนับถือสิงโตมาก</p> <p>ก. เพราะสิงโตเป็นสัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์ และมีลักษณะสง่างาม</p> <p>ข. เพราะสิงโตมีความน่าเกรงขาม และได้รับฉายาว่า ราชาสี่เท้า</p> <p>ค. เพราะสิงโตเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ในป่าลึก และมีนิสัยดุร้ายจึงสามารถช่วยปกกันภัยต่างๆ ได้</p> <p>ง. เพราะสิงโตเป็นสัตว์ในนวนิยายของจีน และมีความศักดิ์สิทธิ์รวมไปถึงมีอิทธิฤทธิ์ที่จะบันดาลโชคมาให้</p> <p style="text-align: center;">*****</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ที่มาของคำว่ากิบเกยูเรก้า

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วันที่สอน 10 เดือน มกราคม ปี 2557

เวลาที่สอน 15.40-16.30 น.

ความคิดรวบยอด

“กิบเกยูเรก้า” เป็นคำอุทานเสริมบทที่นิยมใช้ในในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งมีความหมายว่าในการแสดงออกทางอารมณ์โดยการพูดจากการได้พบสิ่งของบางอย่างที่มีความแปลกและมีความน่ารัก สดใส หรือตกแต่งได้อย่างมีสไตล์ที่แตกต่างจากสิ่งอื่นๆ ซึ่งมีที่มาจากอาร์คิมิดีส นักคณิตศาสตร์ชาวกรีกได้ลงไปแช่น้ำในอ่างอาบน้ำ ปรากฏว่าน้ำล้นออกมาจากอ่าง จากนั้นก็นำมงกุฎต้องสงสัยห้อยลงไป แล้วนำน้ำที่ได้มาเปรียบเทียบกัน พบว่ามงกุฎที่สั่งทำใหม่ ทำให้ปริมาตรน้ำล้นออกมามากกว่า เพราะมีเงินผสมอยู่ด้วย อาร์คิมิดีสจึงค้นพบวิธีการหาปริมาตรของวัตถุ

เนื้อหา

เรื่องเล่าที่รู้จักกันแพร่หลายที่สุดเกี่ยวกับอาร์คิมิดีส คือการที่เขาค้นพบกลวิธีในการหาปริมาตรของวัตถุซึ่งมีรูปร่างแปลก ๆ ตามบันทึกของวิทรูเวียส เล่าว่าวัดแห่งหนึ่งสร้างมงกุฎถวายแด่พระเจ้าเฮียโรที่ 2 โดยพระองค์ทรงจัดหาทองคำบริสุทธิ์ให้ อาร์คิมิดีสถูกร้องขอให้ช่วยตรวจสอบว่ามีการฉ้อโกงโดยผสมเงินลงไปด้วยหรือไม่ การตรวจสอบจะต้องไม่ทำให้มงกุฎเสียหาย ดังนั้นเขาจะหลอมมันให้เป็นรูปทรงปกติเพื่อคำนวณหาค่าความหนาแน่นไม่ได้ วันหนึ่งขณะอาบน้ำเขาสังเกตเห็นระดับน้ำในอ่างเพิ่มสูงขึ้นขณะที่ก้าวลงไป จึงคิดว่าวิธีนี้สามารถใช้ในการหาปริมาตรของมงกุฎได้ เพราะตามปกติแล้ว น้ำไม่สามารถถูกบีบอัดได้ ดังนั้นมงกุฎที่จุ่มลงไปใต้น้ำย่อมต้องแทนที่ด้วยปริมาตรของน้ำที่เท่ากับปริมาตรของมงกุฎนั่นเอง เมื่อนำปริมาตรมาหารด้วยมวลของมงกุฎ ก็สามารถหาค่าความหนาแน่นของมงกุฎได้ ถ้ามีการผสมโลหะราคาถูกลงเข้าไป ค่าความหนาแน่นนี้จะต่ำกว่าค่าความหนาแน่นของทองคำ อาร์คิมิดีสวิ่งออกไปยังท้องถนนที่ขี้ยังแฉะ ด้วยความตื่นเต้นจากการค้นพบครั้งนี้จนลืมแต่งตัว แล้วร้องตะโกนว่า "ยูเรก้า!" (กรีก: εὕρηκα! แปลว่า ฉันพบแล้ว) การทดสอบจัดทำขึ้นอย่างประสบผลสำเร็จ และพิสูจน์ได้ว่ามีการผสมเงินเข้าไปในมงกุฎจริง ๆ

เรื่องของมงกุฎทองคำไม่ ปรากฏอยู่ในผลงานของอาร์คิมิดีสที่รู้จักกัน ยิ่งกว่านั้น กลวิธีที่บรรยายเอาไว้ยังทำให้เกิดความสงสัยเกี่ยวกับความแม่นยำอย่าง ยิ่งยวดในการตรวจวัดค่าของการแทนที่ของน้ำ บางทีอาร์คิมิดีสอาจจะค้นหาวิธีการประยุกต์หลักการที่รู้จักกันใน สถิติศาสตร์ของไหลว่าด้วยเรื่องหลักการของอาร์คิมิดีส ซึ่งเขาบรรยายไว้ในตำราเรื่อง On Floating Bodies หลักการนี้บอกว่าวัตถุที่จุ่มลงในของไหลจะมีแรงลอยตัวเท่ากับน้ำหนักของของไหลที่มันเข้าไป แทนที่ด้วย หลักการนี้ จึงเป็นไปได้ที่จะเปรียบเทียบความหนาแน่นของมงกุฎทองคำกับทองคำแท่ง โดยการถ่วง มงกุฎทองคำกับทองคำที่ใช้อ้างอิง จากนั้นจุ่มอุปกรณ์ทั้งหมดลงในน้ำ ถ้ามงกุฎมีความหนาแน่นน้อยกว่าทองคำแท่ง มันจะแทนที่น้ำด้วยปริมาตรที่มากกว่า ทำให้มีแรงลอยตัวมากกว่าทองคำอ้างอิง แรงลอยตัวที่แตกต่างกันจะทำให้เครื่องถ่วงไม่สมดุล กาลิเลโอเห็นว่าเป็นวิธีการนี้ "อาจเป็นวิธีการเดียวกันกับที่อาร์คิมิดีสใช้ เนื่องจากมีความแม่นยำสูง จึงอาจเป็นวิธีทดลองที่อาร์คิมิดีสค้นพบด้วยตนเอง"

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำว่าก๊ีบเก็ญเรก้าได้
2. นักเรียนสามารถบอกที่มาของคำว่าก๊ีบเก็ญเรก้า
3. นักเรียนเห็นความสำคัญและตระหนักในการในภาษาไทยและมารยาทในการพูดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะ

เนื้อหาการเรียนรู้

1. ที่มาของคำว่าก๊ีบเก็ญเรก้า
2. ความสำคัญของการใช้คำอุทานเสริมบท

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ครูให้นักเรียนแต่ละคนยกตัวอย่างคำอุทานอะไรก็ได้คนละ 1 คำ (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
2. ครูถามนักเรียนว่า “นักเรียนรู้จักคำอุทานเสริมบทไหม” และ “วันนี้ครูมีคำอุทานเสริมบทอยู่หนึ่งคำ คือ ก๊ีบเก็ญเรก้า” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
3. ให้นักเรียนอ่านบทความเรื่อง ที่มาของคำว่าก๊ีบเก็ญเรก้า (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากออกเป็น 6 ทีม โดยมีสมาชิกภายในทีมๆละ 5 คน และตั้งชื่อทีม (ขั้นที่ 2: แบ่งกลุ่มเพื่อจัดทีม)
2. นักเรียนแต่ละทีมทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) โดยทำแต่ละบุคคล IRAT (Individual Readiness Assurance Test) ซึ่งเนื้อหาในข้อสอบจะเป็นการวัดความรู้พื้นฐานจากการที่ได้อ่านบทความเรื่อง ที่มาของคำว่าก๊ีบเก็ญเรก้า (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)
3. สมาชิกภายในทีมทุกคนจะมาร่วมกันอภิปรายเหตุผลในแต่ละข้อคำถามจากข้อสอบ RAT โดยจะไม่มีสมาชิกคนใดรู้ว่าคำตอบที่ถูกคืออะไร (ขั้นที่ 3: ทดสอบ RAT)
4. นักเรียนทำการทดสอบ GRAT (Group Readiness Assurance Test) แบบทีม ซึ่งสมาชิกภายในทีมต้องแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด โดยทุกทีมต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายประเด็นต่างๆที่เกี่ยวกับที่มาของภาษาวัยรุ่น และคำว่าก๊ีบเก็ญเรก้าระหว่างทีม ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นและมีบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน (ขั้นที่ 3: ทดสอบ RAT)
5. หลังจากนักเรียนแต่ละทีมได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปราย ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องจากข้อสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. ครูให้ทีมแต่ละทีมและสมาชิกทุกคนภายในทีมสามารถมีเหตุผลในคำตอบของตนเอง แต่ต้องมีการรู้จักการยอมรับเหตุผลของผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมอื่นด้วย (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)
2. ครูให้ตัวแทนทีมแต่ละทีมอภิปรายถึงที่มาและสถานการณ์ในการพูดคำอุทานเสริมบทของคำว่าก๊อบแก๊วเร้า (ขั้นที่ 5: ตระหนักและประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้)
3. ครูสรุปอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับความเป็นมาของคำว่าก๊อบแก๊วเร้าที่ถูกต้อง (ขั้นที่ 5)

สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

1. บัตรคำอุทานเสริมบท
2. บทความเรื่องที่มาจากคำว่าก๊อบแก๊วเร้า
3. ข้อสอบ RAT
5. ฉลาก

แหล่งเรียนรู้

1. <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%84%E0%B8%B4%E0%B8%A1%E0%B8%B4%E0%B8%94%E0%B8%B5%E0%B8%AA>
2. <http://www.ba.cmu.ac.th/masterdegree/document/m3-22.pdf>

การวัดผล

1. การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม และต่างทีม โดยใช้แบบสังเกต โดยมีเกณฑ์คือ นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในทีมเดียวกันและต่างทีม 80%ขึ้นไป
2. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความกล้าแสดงออก

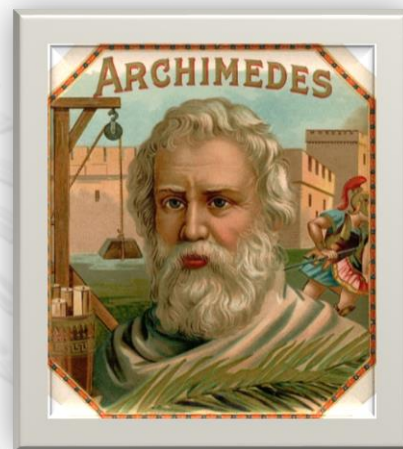
การประเมินผล

1. ประเมินจากข้อสอบ RAT โดยจากการทำแบบทีม (GRAT) โดยทีมแต่ละทีมสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ขึ้นไป

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	บทความที่ 3	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ที่มาของคำว่าก๊ีบเก็ยูเรก้า	เรื่อง ที่มาของคำว่าก๊ีบ เก็ยูเรก้า	สอนโดย นายศิริสิน พุ่งสกุล

ที่มาของคำว่าก๊ีบเก็ยูเรก้า

เรื่องเล่าที่รู้จักกันแพร่หลายที่สุดเกี่ยวกับอาร์คิมิดีส คือการที่เขาค้นพบกลวิธีในการหาปริมาตรของวัตถุซึ่งมีรูปร่างแปลก ๆ ตามบันทึกของวิทรูเวียส เล่าว่าวัดแห่งหนึ่งสร้างมงกุฎถวายแด่พระเจ้าเฮียโรที่ 2 โดยพระองค์ทรงจัดหาทองคำบริสุทธิ์ให้ อาร์คิมิดีสถูกร้องขอให้ช่วยตรวจสอบว่ามีการฉ้อโกงโดยผสมเงินลงไปด้วยหรือไม่ การตรวจสอบจะต้องไม่ทำให้มงกุฎเสียหาย ดังนั้นเขาจะหลอมมันให้เป็นรูปทรงปกติเพื่อคำนวณหาความหนาแน่นไม่ได้ วันหนึ่งขณะอาบน้ำ เขาสังเกตเห็นระดับน้ำในอ่างเพิ่มสูงขึ้นขณะเขาก้าวลงไป จึงคิดได้ว่าวิธีการนี้สามารถใช้ในการหาปริมาตรของมงกุฎได้ เพราะตามปกติแล้ว น้ำไม่สามารถถูกบีบอัดได้ ดังนั้นมงกุฎที่จุ่มลงไปใต้น้ำย่อมต้องแทนที่ด้วยปริมาตรของน้ำที่เท่ากับ ปริมาตรของมงกุฎนั่นเองเมื่อนำปริมาตรมาหาร ด้วยมวลของมงกุฎ ก็สามารถหาความหนาแน่นของมงกุฎได้ ถ้ามีการผสมโลหะราคาถูกอื่นเข้าไป ค่าความหนาแน่นนี้จะต่ำกว่าค่าความหนาแน่นของทองคำ อาร์คิมิดีสวิ่งออกไปยังท้องถนนทั้งที่ยังแก้ผ้า ด้วยความตื่นเต้นจากการค้นพบครั้งนี้จนลืมแต่งตัว แล้วร้องตะโกนว่า "ยูเรก้า!" (กรีก: εὕρηκα! แปลว่า ฉันพบแล้ว) การทดสอบจัดทำขึ้นอย่างประสบผลสำเร็จ และพิสูจน์ได้ว่าการผสมเงินเข้าไปในมงกุฎจริง ๆ เรื่องของมงกุฎทองคำไม่ปรากฏอยู่ในผลงานของอาร์คิมิดีสที่รู้จักกัน ยิ่งกว่านั้น กลวิธีที่บรรยายเอาไว้ยังทำให้เกิดความสงสัยเกี่ยวกับความแม่นยำอย่างยิ่งยวดในการตรวจวัดค่าของการแทนที่ของน้ำ บางทีอาร์คิมิดีสอาจจะค้นหาวิธีการประยุกต์หลักการที่รู้จักกันใน สถิตยศาสตร์ของไหลว่าด้วยเรื่องหลักการของอาร์คิมิดีส ซึ่งเขาบรรยายไว้ในตำราเรื่อง On Floating Bodies หลักการนี้บอกว่า วัตถุที่จุ่มลงในของไหลจะมีแรงลอยตัวเท่ากับน้ำหนักของของไหลที่มันเข้าไป แทนที่ ด้วยหลักการนี้จึงเป็นไปได้ที่จะเปรียบเทียบความหนาแน่นของมงกุฎทองคำกับทองคำแท่ง โดยการถ่วงมงกุฎทองคำกับทองคำที่ใช้อ้างอิง จากนั้นจุ่มอุปกรณ์ทั้งหมดลงในน้ำ ถ้ามงกุฎมีความหนาแน่นน้อยกว่าทองคำแท่ง มันจะแทนที่น้ำด้วยปริมาตรที่มากกว่า ทำให้มีแรงลอยตัวมากกว่าทองคำอ้างอิง แรงลอยตัวที่แตกต่างกันจะทำให้เครื่องถ่วงไม่สมดุล กาลิเลโอเห็นว่าวิธีการนี้ "อาจเป็นวิธีการเดียวกันกับที่อาร์คิมิดีสใช้ เนื่องจากมีความแม่นยำสูง จึงอาจเป็นวิธีทดลองที่อาร์คิมิดีสค้นพบด้วยตนเอง"

แบบทดสอบ RAT
เรื่อง ที่มาของคำว่าก๊ีบเก๋ยูเรก้า

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่ และวันที่
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ RAT ให้ครบทุกข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดดังตัวอย่างต่อไปนี้

เลือกตอบเพียง 1 ข้อ

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X			

หากต้องการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็น ค. ให้ขีดเส้นทับคำตอบเดิม และขีดเครื่องหมายกากบาทลงในตัวเลือกที่เลือกใหม่ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	≠		X	

4. ห้ามขีดเขียนสิ่งใดลงในแบบทดสอบ RAT

ข้อสอบ RAT (Readiness Assurance Test)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ที่มาของคำว่าก๊ีบเก๋ยูเรก้า

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. เพราะเหตุใดอาร์คิมิดีสจึงตะโกนว่า “ยูเรก้า!”</p> <p>ก. อาร์คิมิดีสตกใจเห็นมงกุฎสีทอง</p> <p>ข. อาร์คิมิดีสได้รับการสถาปนาเป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรโรมัน</p> <p>ค. อาร์คิมิดีสค้นพบวิธีการหาปริมาตรของวัตถุ</p> <p>ง. อาร์คิมิดีสลื่นล้มในห้องน้ำแล้วอุทานขึ้น</p>
<p>2. ข้อใดต่อไปนี้อธิบายความหมายของคำว่า “ยูเรก้า” ได้ถูกต้องที่สุด</p> <p>ก. ยูเรก้ามีรากศัพท์มาจากภาษาละติน ซึ่งเป็นแสดงความรู้สึกระหลาดใจ</p> <p>ข. ยูเรก้าเป็นภาษาอังกฤษ มีความหมายว่า ฉันพบแล้ว</p> <p>ค. ยูเรก้าเป็นภาษาพื้นเมืองเมืองที่อาร์คิมิดีสอาศัยอยู่</p> <p>ง. ยูเรก้าเป็นภาษากรีกมีความหมายว่า ฉันพบแล้ว</p>
<p>3. เพราะเหตุใดอาร์คิมิดีสจึงค้นพบกลวิธีในการหาปริมาตรของวัตถุ</p> <p>ก. เพราะอาร์คิมิดีสสังเกตระดับน้ำที่เพิ่มขึ้นขณะที่ตนเองลงไปในห้องน้ำ</p> <p>ข. เพราะอาร์คิมิดีสค้นพบแร่ธาตุบางอย่างในมงกุฎทองคำ</p> <p>ค. เพราะมีรอยรอยการจดบันทึกของวิทรูเวียส</p> <p>ง. เพราะอาร์คิมิดีสได้ไปศึกษาเล่าเรียนวิชาสถิติศาสตร์</p>
<p>4. เพราะเหตุใดวัยรุ่นจึงนิยมใช้คำว่า “ก๊ีบเก๋ยูเรก้า!”</p> <p>ก. เพราะต้องการสร้างความโดดเด่นในการพูด</p> <p>ข. เพราะเป็นคำคล้องจองและมีเสียงสัมผัสสระ</p> <p>ค. เพราะเป็นคำนิยมในการใช้ภาษาสื่อสารให้ดูแปลกใหม่</p> <p>ง. เพราะเป็นคำที่มีความแปลกใหม่</p>
<p>5. สาเหตุที่วัยรุ่นไทยนิยมใช้คำภาษาไทยที่เปลี่ยนแปลงไปและการสะกดคำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องเพราะเหตุใด</p> <p>ก. ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างประเทศ</p> <p>ข. ต้องการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>ค. ได้รับอิทธิพลจากสื่อและการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม</p> <p>ง. ต้องพัฒนาและเปลี่ยนแปลงภาษาไปตามยุคสมัย</p>
<p>6. เพราะเหตุใดกลุ่มวัยรุ่นจึงสามารถนำคำว่า ก๊ีบเก๋ยูเรก้า! มาใช้</p> <p>ก. เพราะเป็นคำที่มีความหมายในตัวและสามารถเข้าใจง่าย</p> <p>ข. เพราะมีที่มาจากคำร้องตะโกนว่า ยูเรก้า! ของอาร์คิมิดีสที่แสดงถึงความตื่นเต้นและดีใจ</p> <p>ค. เพราะเป็นคำคล้องจองที่มีเสียงสระเดียวกันและมีความหมายว่า ดีเลิศประเสริฐศรี</p> <p>ง. เพราะเป็นการเรียนแบบภาษาต่างประเทศมาใช้ในการเรียกทับศัพท์</p>

<p>7. คำอุทานมีความสำคัญอย่างไรต่อการสื่อสาร</p> <p>ก. ช่วยทำให้ผู้รับสารได้มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มขึ้น</p> <p>ข. ช่วยทำให้ผู้รับสารเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของผู้ส่งสาร</p> <p>ค. ช่วยให้ผู้รับสารและผู้ส่งสารเข้าใจมารยาทในการพูด</p> <p>ง. ช่วยส่งเสริมและอนุรักษ์การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง</p>
<p>8. การใช้ภาษาสื่อสารที่ดีมีความสำคัญต่อการพัฒนามนุษย์อย่างไร</p> <p>ก. เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมมารยาทการพูด</p> <p>ข. เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มเงินเดือนและการประกอบอาชีพที่ดี</p> <p>ค. เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและสังคม</p> <p>ง. เป็นปัจจัยสำคัญต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมและศิลปะ</p>
<p>9. ข้อใดอธิบายความสำคัญของคำอุทานได้ถูกต้อง</p> <p>ก. คำอุทานมีลักษณะคล้ายกับคำกริยา</p> <p>ข. คำอุทาน คือ คำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง แต่แสดงอารมณ์ของผู้กล่าวหรือเสริมคำในการพูดจากัน</p> <p>ค. คำอุทาน เป็นคำที่แสดงถึงเสียงที่เปล่งออกมาในเวลาเสียใจ</p> <p>ง. คำอุทานเป็นคำที่เชื่อมคำหรือกลุ่มคำให้สัมพันธ์กัน</p>
<p>10. นักเรียนจะมีวิธีการหลีกเลี่ยงอุปสรรคในการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างไร</p> <p>ก. ศึกษาข้อมูลและทำความเข้าใจเกี่ยวกับสารที่ต้องการจะสื่อ</p> <p>ข. เลือกใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับผู้รับสาร</p> <p>ค. ฟังเฉยๆ และไม่มีปฏิกิริยาตอบโต้</p> <p>ง. ตั้งใจฟังข้อมูลหรือสารที่ได้รับและสบตาผู้ส่งสาร</p> <p style="text-align: center;">*****</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 กำเนิดก๋วยเตี๋ยวผัดไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วันที่สอน 17 เดือน มกราคม ปี 2557

เวลาที่สอน 10.20-11.10 น.

ความคิดรวบยอด

ก๋วยเตี๋ยวผัดไทยมีที่มาจากก๋วยเตี๋ยวซึ่งเป็นอาหารคาวชนิดหนึ่งของจีน ซึ่งอาหารชนิดหนึ่งที่มีเส้นเป็นส่วนประกอบโดยใช้เส้นเล็ก ใช้ผัดลงในกระทะและตักกินแบบแห้ง มีส่วนประกอบสำคัญ ดังนี้ ได้แก่เส้นเล็ก เต้าหู้เหลืองซอย กุ้งแห้ง ใบกระเทียม ไข่ลง ถั่วงอกดิบ โดยปรุงแต่งขึ้นจากคนไทยแท้ๆ เพื่อนำมาทดแทนการรับประทานก๋วยเตี๋ยวที่ได้รับความนิยมในการรับประทานอย่างมาก ในสมัยของจอมพล ป. พิบูลสงครามมีการเข้มงวดในการปลูกฝังให้คนไทยเป็นชาตินิยม ดังนั้นก๋วยเตี๋ยวผัดไทยจึงได้กำเนิดขึ้นมาภายใต้อาหารไทยที่คิดโดยคนไทยอย่างแท้จริง

เนื้อหา

หากพูดถึงก๋วยเตี๋ยวเราทราบกันดีอยู่แล้วเป็นอาหารคาวชนิดหนึ่งของจีน แต่มีอาหารชนิดหนึ่งที่มีเส้นเล็กเป็นส่วนประกอบและเรียกกันว่า ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย ตกลงผัดไทยเป็นอาหารของจีนหรือของไทยเรากันแน่ ? ผัดไทย ประกอบไปด้วย เส้นเล็ก เต้าหู้เหลืองซอย กุ้งแห้ง ใบกระเทียม ไข่ลง ถั่วงอกดิบ สมัยนี้ยังมีผัดไทยกุ้งสด บางทีก็ผัดไทยห่อไข่ด้วย แถมบางเจ้ามีผัดไทยใส่หมูด้วย แต่ทราบไหมว่าผัดไทยที่เป็นไทยแท้ ๆ นั้น ต้องไม่ใช่หมูเด็ดขาด เหตุผลก็เพราะว่าคนในสมัย "เชื้อผู้นำชาติพันธุ์" เขามองว่าหมูเป็นอาหารของคนจีน คนไทยนาน ๆ ถึงจะกินหมูสักที ดังนั้น เนื้อหมูเลยหมดสิทธิ์เนื่องจากในสมัยนั้นมีนโยบายชาตินิยมของจอมพล ป. พิบูลสงคราม นั้น ได้ก่อกำเนิดอาหารขึ้นมาชนิดหนึ่งและสืบทอดมาถึงปัจจุบัน อาหารชนิดนั้นเกิดขึ้นเพราะจอมพล ป.พิบูลสงคราม เห็นว่าในสมัยนั้น "ก๋วยเตี๋ยว" เป็นอาหารที่ได้รับความนิยมมาก เพราะมีร้านก๋วยเตี๋ยวทั้งแบบตั้งอยู่กับที่และแบบเคลื่อนที่ไม่ว่าจะเป็น ทางรถเข็น หรือทางเรือก็ตาม ซึ่งก๋วยเตี๋ยวนั้นจอมพล ป. เห็นว่าเป็นอาหารที่มีพื้นเพจากประเทศจีน

ในช่วงนั้นรัฐบาลพยายามอย่างมากที่จะลดถอนความเป็นจีนออกจากคนไทยเชื้อสายจีนทั้งหลายที่อยู่ในประเทศไทย ถึงกับมีการสั่งห้ามไม่ให้มีการสอนหนังสือจีนในเมืองไทย แต่สิ่งหนึ่งที่ยากแก่การปราบปรามก็คือ "ก๋วยเตี๋ยว" นี้เอง ทำให้ก๋วยเตี๋ยวเป็นหนามตำใจของรัฐบาลในขณะนั้น แต่ในที่สุด รัฐบาลก็ได้คิดค้นอาหารขึ้นมาชนิดหนึ่งเพื่อจะส่งเสริมให้ประชาชนนำไปทำมาค้าขายแทนที่การขายก๋วยเตี๋ยว โดยอาหารชนิดนี้พยายามสร้างเอกลักษณ์ของตัวเองที่ตรงกันข้ามกับก๋วยเตี๋ยว เราก็ได้ "เส้นจันท์" ขึ้นมา ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะแก่การผัดในกระทะ ก๋วยเตี๋ยวมักจะกินเป็นก๋วยเตี๋ยวน้ำ อาหารนี้กินแบบแห้งเท่านั้น (เพราะใช้ในการผัด) และสุดท้ายเพื่อให้ประชาชนโดยทั่วไปรู้อย่างชัดเจนแจ่มแจ้งว่าอาหารนี้เป็น อาหารของคนไทยอย่างแน่นอน จึงตั้งชื่อว่า "ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย"

ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย จึงเป็นอาหารที่เกิดขึ้นมาภายใต้วัฒนธรรมแบบชาตินิยมที่รัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงครามพยายามสร้างขึ้นโดยแท้ เรียกว่าเป็นวัฒนธรรมการกินแบบชาตินิยม ก็เห็นจะไม่ผิดไปจากความจริง

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายความเป็นมาของก๋วยเตี๋ยวผัดไทยได้
2. นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนอนุรักษ์ในการรับประทานอาหารไทยและเอกลักษณ์รวมถึงที่มาของต้นตำหรับอาหารไทย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับที่มาของก๋วยเตี๋ยวผัดไทย

เนื้อหาการเรียนรู้

1. ความเป็นมาของก๋วยเตี๋ยวผัดไทย
2. ลักษณะของก๋วยเตี๋ยวผัดไทย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ให้นักเรียนแต่ละคนยกตัวอย่างอาหารที่ชื่นชอบคนละ 1 อย่าง (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

2. ครูถามนักเรียนว่า “นักเรียนรู้จักอาหารประเภทหนึ่งไหม มีลักษณะเป็นเส้น คล้ายก๋วยเตี๋ยว แต่ไม่กินผสมกับน้ำซุ๊ป” (ขั้นที่ 1) คำตอบ “ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากออกเป็น 6 ทีม โดยมีสมาชิกภายในทีมๆละ 5 คน และตั้งชื่อทีม (ขั้นที่ 2: แบ่งกลุ่มเพื่อจัดทีม)

2. ครูให้นักเรียนอ่านบทความเรื่อง กำเนิดก๋วยเตี๋ยวผัดไทย (ขั้นที่ 3: ทดสอบ RAT)

3. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) โดยทำแต่ละบุคคล IRAT (Individual Readiness Assurance Test) ซึ่งเนื้อหาในข้อสอบจะเป็นการวัดความรู้พื้นฐานจากการที่ได้อ่านบทความเรื่อง ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย (ขั้นที่ 3: ทดสอบ RAT)

4. สมาชิกภายในทีมทุกคนจะมาร่วมกันอภิปรายเหตุผลในแต่ละข้อคำถามจากข้อสอบ RAT โดยจะไม่มีสมาชิกคนใดรู้ว่าคำตอบที่ถูกคืออะไร (ขั้นที่ 3: ทดสอบ RAT)

5. นักเรียนทำการทดสอบ GRAT (Group Readiness Assurance Test) แบบทีม ซึ่งสมาชิกภายในทีมต้องแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทุกทีมต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายประเด็นต่างๆที่เกี่ยวกับที่มาของกวยเตี๋ยวมัดไทยระหว่างทีม ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นและมีบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน (ขั้นที่ 3: ทดสอบ RAT)

6. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันอภิปรายข้อคำถามและคำตอบที่ได้หลังจากทำแบบทดสอบ RAT (ขั้นที่ 4)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. หลังจากนักเรียนแต่ละทีมได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปราย ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องจากข้อสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

2. ครูให้ทีมแต่ละทีมและสมาชิกทุกคนภายในทีมสามารถมีเหตุผลในคำตอบของตนเอง แต่ต้องมีการ

รู้จักการยอมรับเหตุผลของผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมอื่นด้วย (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

3. ตัวแทนทีมแต่ละทีมอภิปรายถึงที่มาของกวยเตี๋ยวมัดไทย (ขั้นที่ 5: ตระหนักและประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้)

4. ครูสรุปอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับกำเนิดและที่มาของกวยเตี๋ยวมัดไทย

สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพกวยเตี๋ยวมัดไทย
2. บทความเรื่องกวยเตี๋ยวมัดไทย
3. ข้อสอบ RAT
4. ฉลาก

แหล่งเรียนรู้

1. <http://www.xn--42c8ao1akazf5c2be0gsk.com/>
2. หนังสือคู่มือเสน่ห์ปลายจวัก

การวัดผล

1. การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม และต่างทีม โดยใช้แบบสังเกต โดยมีเกณฑ์คือนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในทีมเดียวกันและต่างทีม 80%ขึ้นไป
2. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความกล้าแสดงออก

การประเมินผล

1. ประเมินจากข้อสอบ RAT โดยจากการทำแบบทีม (GRAT) โดยทีมแต่ละทีมสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ขึ้นไป

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	บทความที่ 4	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง กำเนิดก๋วยเตี๋ยวผัดไทย	เรื่อง กำเนิดก๋วยเตี๋ยวผัดไทย	สอนโดย นายศิริสิน ฟุ้งสกุล

ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย

หากพูดถึงก๋วยเตี๋ยวเราทราบกันดีอยู่แล้วเป็นอาหารชาวจีนชนิดหนึ่งของจีน แต่มีอาหารชนิดหนึ่งที่มีเส้นเล็กเป็นส่วนประกอบและเรียกกันว่า ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย ตกลงผัดไทยเป็นอาหารของจีนหรือของไทยเรากันแน่ ? ผัดไทย ประกอบไปด้วย เส้นเล็ก เต้าหู้เหลืองซอย กุ้งแห้ง ใบกระเทียม ไข่ลวก ถั่วงอกดิบ สมัยนี้ยังมีผัดไทยกุ้งสด บางทีก็ผัดไทยห่อไข่ด้วย แถมนางเจ้ามีผัดไทยใส่หมูด้วย แต่ทราบไหมว่าผัดไทยที่เป็นไทยแท้ ๆ นั้น ต้องไม่ใช่หมูเด็ดขาด เหตุผลก็เพราะว่าคนในสมัย "เชื้อผู้นำชาติพันภัย" เขามองว่าหมูเป็นอาหารของคนจีน คนไทยนาน ๆ ถึงจะกินหมูสักที ดังนั้น เนื้อหมูเลยหมดสิทธิ์ เนื่องจากในสมัยนั้นมีนโยบายชาตินิยมของจอมพล ป. พิบูลสงคราม นั้น ได้ก่อกำเนิดอาหารขึ้นมาชนิดหนึ่งและสืบทอดมาถึงปัจจุบัน อาหารชนิดนั้นเกิดขึ้นเพราะจอมพล ป.พิบูลสงคราม เห็นว่าในสมัยนั้น "ก๋วยเตี๋ยว" เป็นอาหารที่ได้รับความนิยมมาก เพราะมีร้านก๋วยเตี๋ยวทั้งแบบตั้งอยู่กับที่และแบบเคลื่อนที่ไม่ว่าจะเป็น ทางรถเข็น หรือทางเรือก็ตาม ซึ่งก๋วยเตี๋ยวนั้นจอมพล ป. เห็นว่าเป็นอาหารที่มีพื้นเพจากประเทศจีน

ในช่วงนั้นรัฐบาลพยายามอย่างมากที่จะลดถอนความเป็นจีนออกจากคนไทยเชื้อสายจีนทั้งหลายที่อยู่ในประเทศไทย ถึงกับมีการสั่งห้ามไม่ให้มีการสอนหนังสือจีนในเมืองไทย แต่สิ่งหนึ่งที่ยากแก่การปราบปรามก็คือ "ก๋วยเตี๋ยว" นี้เอง ทำให้ก๋วยเตี๋ยวเป็นหนามตำใจของรัฐบาลในขณะนั้น แต่ในที่สุด รัฐบาลก็ได้คิดค้นอาหารขึ้นมาชนิดหนึ่งเพื่อจะส่งเสริมให้ประชาชนนำไปทำมาค้าขายแทนที่การขายก๋วยเตี๋ยว โดยอาหารชนิดนี้พยายามสร้างเอกลักษณ์ของตัวเองที่ตรงกันข้ามกับก๋วยเตี๋ยว เราก็ได้ "เส้นจันท์" ขึ้นมา ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะแก่การผัดในกระทะ ก๋วยเตี๋ยวมักจะกินเป็นก๋วยเตี๋ยวน้ำ อาหารนี้กินแบบแห้งเท่านั้น (เพราะใช้ในการผัด) และสุดท้ายเพื่อให้ประชาชนโดยทั่วไปรู้อย่างชัดเจนแจ่มแจ้งว่าอาหารนี้เป็น อาหารของคนไทยอย่าง

แน่นอน จึงตั้งชื่อว่า "ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย" ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย จึงเป็นอาหารที่เกิดขึ้นมาภายใต้วัฒนธรรม
แบบชาตินิยมที่รัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงครามพยายามสร้างขึ้นโดยแท้ เรียกว่าเป็นวัฒนธรรมการกิน
แบบชาตินิยม ก็เห็นจะไม่ผิดไปจากความจริง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบทดสอบ RAT
เรื่อง กำหนดกัวยเดี่ยวมัดไทย

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่ และวันที่
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ RAT ให้ครบทุกข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดดังตัวอย่างต่อไปนี้

เลือกตอบเพียง 1 ข้อ

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X			

หากต้องการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็น ค. ให้ขีดเส้นทับคำตอบเดิม และขีดเครื่องหมายกากบาทลงที่เลือกใหม่ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X		X	

4. ห้ามขีดเขียนสิ่งใดลงในแบบทดสอบ RAT

ข้อสอบ RAT (Readiness Assurance Test)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 กำเนิดก๋วยเตี๋ยวผัดไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. ทำไมก๋วยเตี๋ยวจึงเป็นอาหารที่ได้รับความนิยมมากสำหรับคนไทยในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม</p> <p>ก. เพราะก๋วยเตี๋ยวมีรสชาติอร่อย</p> <p>ข. เพราะก๋วยเตี๋ยวมีราคาถูก</p> <p>ค. เพราะมีร้านก๋วยเตี๋ยวเกิดขึ้นมากมาย จึงง่ายต่อการหารับประทาน</p> <p>ง. เพราะก๋วยเตี๋ยวมีความแปลกตรงที่ต้องใช้ตะเกียบในการรับประทาน</p>
<p>2. เพราะเหตุใดจึงเรียกเส้นที่นำมาทำก๋วยเตี๋ยวผัดไทยว่า “เส้นจันท์”</p> <p>ก. เพราะเส้นจันท์มีกลิ่นหอมของสมุนไพรไทย</p> <p>ข. เพราะเส้นจันท์ มีสีเหลืองคล้ายสีของแสงจันทร์</p> <p>ค. เพราะเป็นการสร้างเอกลักษณ์ของคนไทยที่จะนำมาทำอาหารที่คิดค้นโดยคนไทย</p> <p>ง. เพราะต้องการให้เห็นถึงคุณสมบัติที่มีความพิเศษเหนือกว่าเส้นก๋วยเตี๋ยว</p>
<p>3. ผัดไทยถือกำเนิดขึ้นในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงครามได้อย่างไร</p> <p>ก. เพื่อเป็นการเผยแพร่มาจากอาหารตามตำหรับชาววัง</p> <p>ข. เพื่อต้องการให้คนไทยนิยมบริโภคเฉพาะของไทย</p> <p>ค. มีการบังคับและถอดถอนอาหารต่างชาติออกนอกประเทศ</p> <p>ง. ได้รับความนิยมและยกย่องว่าเป็นอาหารจานเด็ด</p>
<p>4. เพราะเหตุใดก๋วยเตี๋ยวผัดไทยจึงกำเนิดขึ้น</p> <p>ก. เพราะคนไทยนิยมอาหารจีน</p> <p>ข. เพราะรัฐบาลสมัยนั้นพยายามที่จะถอดถอนความเป็นจีนออกจากคนไทย</p> <p>ค. เพราะเป็นยุคข้าวยากหมากแพง</p> <p>ง. เพราะเกิดภาวะโรคขาดสารอาหารในไทย</p>
<p>5. ทำไมรัฐบาลสมัยจอมพล ป. พิบูลสงครามจึงต้องการให้คนไทยเลิกรับประทานก๋วยเตี๋ยว</p> <p>ก. เพราะก๋วยเตี๋ยวเป็นอาหารที่มีพื้นเพมาจากประเทศจีน</p> <p>ข. เพราะก๋วยเตี๋ยวมีราคาแพง</p> <p>ค. เพราะพ่อค้าแม่ค้าที่ขายก๋วยเตี๋ยวจัดร้านไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย</p> <p>ง. เพราะร้านขายก๋วยเตี๋ยวบดบังทัศนียภาพและผิดรูปแบบการสร้างผังเมือง</p>
<p>6. สาเหตุใดที่ผัดไทยได้ถือว่าเป็นอาหารประจำชาติไทยอย่างหนึ่ง</p> <p>ก. เพราะผัดไทยได้รับการนิยมมากในกลุ่มคนไทย</p> <p>ข. เพราะรัฐบาลในสมัยนั้นออกกฎหมายห้ามขายก๋วยเตี๋ยว</p> <p>ค. เพราะเป็นอาหารที่คิดค้นโดยคนไทย และเครื่องปรุงต่างๆ เป็นพืชผักสมุนไพรไทยทั้งสิ้น</p> <p>ง. เพราะเป็นอาหารที่มีขายโดยทั่วไปตามท้องตลาด</p>

<p>7. เส้นจันทร์มีคุณสมบัติต่างจากเส้นก๋วยเตี๋ยวอย่างไร</p> <p>ก. สามารถผัดในกระทะได้ แต่ไม่สามารถกินแบบแห้งได้</p> <p>ข. สามารถต้มในหม้อได้แต่ไม่สามารถกินแบบแห้งได้</p> <p>ค. สามารถผัดในกระทะได้ และสามารถกินแบบแห้งได้</p> <p>ง. สามารถผัดในกระทะได้ และสามารถกินแบบน้ำได้</p>
<p>8. ก๋วยเตี๋ยวผัดไทยมีความสำคัญอย่างไรในสมัยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม</p> <p>ก. เป็นอาหารไทยจานแรกที่ได้บัญญัติไว้</p> <p>ข. เป็นอาหารไทยที่ได้รับความนิยมมากที่สุด</p> <p>ค. เป็นอาหารที่มีคุณค่าทางสารอาหารมากที่สุด</p> <p>ง. เป็นอาหารที่เกิดขึ้นภายใต้วัฒนธรรมแบบชาตินิยม</p>
<p>9. เพราะเหตุใดผัดไทยจึงห้ามใส่หมูอย่างเด็ดขาด</p> <p>ก. เพราะต้องคำนึงถึงประชาชนที่มีเชื้อสายมุสลิม</p> <p>ข. เพราะผัดไทยถือว่าเป็นอาหารพื้นเมือง</p> <p>ค. เพราะผัดไทยมีส่วนประกอบของเส้นจันทร์จึงทำไม่เหมาะสมกับการใส่เนื้อหมู</p> <p>ง. เพราะผัดไทยกำเนิดขึ้นภายใต้วัฒนธรรมแบบชาตินิยม และผู้นำสมัยนั้นมองว่าหมูเป็นอาหารของชาวจีน</p>
<p>10. สาเหตุใดที่ทำให้ก๋วยเตี๋ยวเข้ามามีบทบาทสำคัญในประเทศไทย</p> <p>ก. คนไทยนิยมรับประทานอาหารต่างชาติ</p> <p>ข. ก๋วยเตี๋ยวมีคุณค่าทางโภชนาการครบถ้วน</p> <p>ค. อิทธิพลจากคนไทยเชื้อสายจีน</p> <p>ง. การชื่นชมและการประยุกต์อาหารอื่นให้เข้ากับชาติตนเอง</p> <p style="text-align: center;">*****</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 การตัดเค้กในวันแต่งงาน
วันที่สอน 17 เดือน มกราคม ปี 2557

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เวลาที่สอน 15.40-16.30 น.

ความคิดรวบยอด

เค้กแต่งงาน เป็นขนมหวานที่นิยมใช้เลี้ยงแขกเป็นสิ่งแรกหลังจากเสร็จพิธีของคู่บ่าวสาว โดยประวัติเค้กแต่งงานนั้นเริ่มขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 12 -15 ในสมัยโรมัน ซึ่งเป็นประเพณีที่แขกผู้มาร่วมงานแต่งงานจะนำขนมเค้กก้อนเล็กๆ มีลักษณะคล้ายก้อนขนมปังมาร่วมงาน จากนั้นจะนำมารวมกันเป็นชิ้นๆ เพื่อให้คู่บ่าวสาวป็นขึ้นไปจูบกันที่ยอดของชิ้นขนมเค้ก และจะได้เป็นที่เชื่อกันว่าจะทำให้คู่บ่าวสาวมีความสุขราบรื่นตลอดการอยู่ร่วมกัน แต่ถ้าหากไม่สำเร็จก็ถือเป็นการสร้างความสนุกสนานครั้งหนึ่งครั้งให้กับผู้มาร่วมงาน

เนื้อหา

ตามประวัติอันยาวนานของไทยการทำขนมประเภทขนมอบได้เริ่มมีขึ้นตั้งแต่ในสมัยอยุธยา ในช่วงที่ชาวตะวันตกได้เข้ามาทำมาค้าขายและก่อสร้างบ้านเรือนในสมัยสมเด็จพระนารายณ์ แต่หากจะย้อนกลับไปในสมัยกรีกและโรมันโบราณในสมัยนั้น เค้กแต่งงาน จะทำมาจากแป้งข้าวสาลีหรือข้าวบาร์เลย์แล้วนำเค้กแต่ละชิ้นมาเรียงต่อกันให้สูงที่สุด จากนั้นเจ้าบ่าวและเจ้าสาวจะต้องจูมพิทกันเหนี่ยวอดเค้ก โดยไม่ให้เค้กล้มคว่ำลงมา หากทำได้สำเร็จถือว่าทั้งคู่จะมีชีวิตคู่ที่ยั่งยืนเป็นสุขนับจากครั้งนั้น การจัดให้มีเค้กในพิธีแต่งงานจึงได้สืบทอดกันมาถึงปัจจุบัน

สำหรับประเทศไทยนั้น ได้รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้ คือวัฒนธรรมการตัดเค้กแต่งงาน ซึ่งเดิมเริ่มแพร่หลายในวงแคบก่อนอย่างในกลุ่มเชื้อพระวงศ์ที่เคยศึกษาในต่างประเทศหรือชาวต่างชาติที่พักอาศัยอยู่ในประเทศไทย หลังสงครามเวียดนามยุติการแพร่หลายของธรรมเนียมวัฒนธรรมแบบตะวันตกมีมากขึ้น ประกอบกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนด้านการท่องเที่ยวทำให้มีโรงแรมเกิดขึ้นมากมาย ส่งผลทำให้เกิดการขยายตัวด้านบริการจัดเลี้ยงรวมถึงงานมงคลสมรส ซึ่งรูปแบบการจัดเลี้ยงคืออกเทล บุฟเฟ่ต์ การดื่มอวยพร การตัดเค้กแต่งงาน หรือแม้กระทั่งการที่เจ้าสาวหันมานิยมสวมชุดแต่งงานยาวสีขาวบริสุทธิ์ เค้กแต่งงาน ยังเป็นสัญลักษณ์สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการแต่งงานที่สามารถสะท้อนถึงรสนิยมหรือ ความชอบของคู่บ่าวสาวได้ ส่วนใหญ่แล้วเค้กแต่งงานจะมีสีสันและรูปแบบที่เข้ากับ Theme ของงานวิวาห์ รวมทั้งดอกไม้และภาพรวมของการประดับตกแต่งงาน บางครั้งเค้กแต่งงานจะถูกสร้างสรรค์ขึ้นอย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น มีเครื่องหมายของสถาบันการศึกษา หรือที่ทำงานหากคู่บ่าวสาวพบรักกันจากสถานที่เหล่านั้น หรืออาจเป็นภาพงานอดิเรก หรือกีฬาที่ทั้งคู่ชอบเล่นด้วยกัน แม้แต่ประวัติชีวิตคู่ สถานที่พบรัก สถานที่ขอแต่งงาน หรือสารภาพรัก ทั้งหมดทั้งหมดจะขึ้นอยู่จินตนาการของคู่บ่าวสาวแต่ละท่านและความสามารถในการสร้างสรรค์ของเบเกอรี่เชฟ อย่างไรก็ตามไม่ว่าคู่บ่าวสาวจะเลือกเค้กแต่งงานให้มีรูปแบบใดเรื่องของความสวยงามยังคงเป็นอันดับแรกที่ต้องคำนึงถึง เพื่อให้เกิดความประทับใจกับแขกที่มาร่วมงาน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วคู่สมรสจะตัดเค้กแจกเพียงแขกบางส่วน โดยเฉพาะแขกผู้ใหญ่คนสำคัญที่มาร่วมงานหรือแขกบางชั้นอาจจะนำกลับบ้านเพื่อเก็บไว้แจกจ่ายแก่ญาติมิตรที่ไม่สามารถร่วมงาน เค้กแต่งงานสามารถทำให้ดูสวยแปลกแหวกแนวได้ตามความคิดสร้างสรรค์ของคู่บ่าวสาว โดยที่ไม่จำเป็นต้องเน้น

ที่ความใหญ่โตหรือตกแต่งอย่างอลังการเสมอไป เพียงเลือกให้ดูเหมาะสมและใช้ส่วนผสมที่ดีถึงจะเป็นเค้กสวยเรียบขึ้นย่อมก็ ยังน่าประทับใจ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายความเป็นมาของเค้กงานแต่งงานได้
2. นักเรียนเห็นความสำคัญและการดำรงประเพณีของที่มาของเค้กแต่งงาน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับที่มาของเค้กในงานแต่งงาน

เนื้อหาการเรียนรู้

1. ความเป็นมาของเค้กวันแต่งงาน
2. การทำเค้กวันแต่งงาน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ครูถามนักเรียนแต่ละทีมว่า “มีใครเคยไปงานแต่งงานไหม” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
2. ครูถามนักเรียนว่า “นักเรียนเคยสังเกตไหมครับว่า ทำไมที่งานแต่งงานต้องมีเค้กในงานแต่งงาน (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

1. ครูให้นักเรียนอ่านบทความเรื่อง การตัดเค้กในงานแต่งงาน (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากออกเป็น 6 ทีม โดยมีสมาชิกภายในทีมๆละ 5 คนและตั้งชื่อทีม (ขั้นที่ 2: แบ่งกลุ่มเพื่อจัดทีม)
3. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) โดยทำแต่ละบุคคล IRAT (Individual Readiness Assurance Test) ซึ่งเนื้อหาในข้อสอบจะเป็นการวัดความรู้พื้นฐานจากการที่ได้อ่านบทความเรื่อง การตัดเค้กในวันแต่งงาน (ขั้นที่ 3: ทดสอบ RAT)
4. สมาชิกภายในทีมทุกคนจะมาร่วมกันอภิปรายเหตุผลในแต่ละข้อคำถามจากข้อสอบ RAT โดยจะไม่มีสมาชิกคนใดรู้ว่าคำตอบที่ถูกคืออะไร (ขั้นที่ 3: ทดสอบ RAT)
5. ครูให้นักเรียนทำการทดสอบ GRAT (Group Readiness Assurance Test) แบบทีม ซึ่งสมาชิกภายในทีมต้องแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด โดยทุกทีมต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายประเด็นต่างๆที่เกี่ยวกับการตัดเค้กในวันแต่งงานและทำไมจึงต้องมี

เค้กในวันแต่งงานระหว่างทีม ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นและมีบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน (ขั้นที่ 3: ทดสอบ RAT)

6. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันอภิปรายข้อคำถามและคำตอบที่ได้หลังจากทำแบบทดสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. หลังจากได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปราย ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องจากข้อสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

2. ครูให้ทีมแต่ละทีมและสมาชิกทุกคนภายในทีมสามารถมีเหตุผลในคำตอบของตนเอง แต่ต้องมีการรู้จักการยอมรับเหตุผลของผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมอื่นด้วย (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

3. ครูให้ตัวแทนทีมแต่ละทีมอภิปรายถึงการตัดเค้กในวันแต่งงาน (ขั้นที่ 5: ตระหนักและประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้)

4. ครูสรุปอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับความป็นมาของการตัดเค้กในวันแต่งงาน

สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพเค้กในวันแต่งงาน
2. บทความเรื่องการตัดเค้กในวันแต่งงาน
3. ข้อสอบ RAT
4. ฉลาก

แหล่งเรียนรู้

1. <http://www.centerwedding.com/a16.php>
2. http://www.amulet.in.th/forums/view_topic.php?t=1270&sid=9806d8db63f0d14ff801a5471cc9dfcc

การวัดผล

1. การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม และต่างทีม โดยใช้แบบสังเกต โดยมีเกณฑ์คือนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในทีมเดียวกันและต่างทีม 80%ขึ้นไป
2. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความกล้าแสดงออก

การประเมินผล

1. ประเมินจากข้อสอบ RAT โดยจากการทำแบบทีม (GRAT) โดยทีมแต่ละทีมสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ขึ้นไป

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	บทความที่ 6	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การตัดเค้กในวัน แต่งงาน	เรื่อง การตัดเค้กในวันแต่งงาน	สอนโดย นายศิริสิน ฟุ้งสกุล

การตัดเค้กในวันแต่งงาน

ตามประวัติอันยาวนานของไทยการทำขนมประเภทขนมอบได้เริ่มมีขึ้นตั้งแต่ในสมัยอยุธยา ในช่วงที่ชาวตะวันตกได้เข้ามาทำมาค้าขายและก่อสร้างบ้านเรือนในสมัยสมเด็จพระนารายณ์ แต่หากจะย้อนกลับไปในสมัยกรีกและโรมันโบราณในสมัยนั้น เค้กแต่งงาน จะทำมาจากแป้งข้าวสาลีหรือข้าวบาร์เลย์แล้วนำเค้กแต่ละชิ้นมาเรียงต่อกันให้สูงที่สุด จากนั้นเจ้าบ่าวและเจ้าสาวจะต้องจุมพิตกันเหนือยอดเค้ก โดยไม่ให้เค้กล้มคว่ำลงมา หากทำได้สำเร็จถือว่าทั้งคู่จะมีชีวิตคู่ที่ยั่งยืนเป็นสุขนับจากครั้งนั้น การจัดให้มีเค้กในพิธีแต่งงานจึงได้สืบทอดกันมาถึงปัจจุบัน

สำหรับประเทศไทยนั้น ได้รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้ คือวัฒนธรรมการตัดเค้กแต่งงาน ซึ่งเดิมเริ่มแพร่หลายในวงแคบก่อนอย่างในกลุ่มเชื้อพระวงศ์ที่เคยศึกษาในต่างประเทศหรือชาวต่างชาติที่พักอาศัยอยู่ในประเทศไทย หลังสงครามเวียดนามยุติการแพร่หลายของธรรมเนียมวัฒนธรรมแบบตะวันตกมีมากขึ้น ประกอบกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนด้านการท่องเที่ยวทำให้มีโรงแรมเกิดขึ้นมากมาย ส่งผลให้เกิดการขยายตัวด้านบริการจัดเลี้ยง รวมถึงงานมงคลสมรส ซึ่งรูปแบบการจัดเลี้ยงคืออกเทล บุฟเฟ่ต์ การดื่มอวยพร การตัดเค้กแต่งงาน หรือแม้กระทั่งการที่เจ้าสาวหันมานิยมสวมชุดแต่งงานยาวสีขาวบริสุทธิ์

เค้กแต่งงาน ยังเป็นสัญลักษณ์สำคัญอย่างหนึ่ง สำหรับการแต่งงานที่สามารถสะท้อนถึงรสนิยมหรือความชอบของคู่บ่าวสาวได้ ส่วนใหญ่แล้วเค้กแต่งงานจะมีสีสันและรูปแบบที่เข้ากับ Theme ของงานวิวาห์ รวมทั้งดอกไม้และภาพรวมของการประดับตกแต่งงาน บางครั้งเค้กแต่งงานจะถูกสร้างสรรค์ขึ้นอย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น มีเครื่องหมายของสถาบันการศึกษา หรือที่ทำงาน หากคู่บ่าวสาวพบรักกันจากสถานที่เหล่านั้น หรืออาจเป็นภาพงานอดิเรก หรือกีฬาที่ทั้งคู่ชอบเล่นด้วยกัน แม้แต่ประวัติชีวิตคู่ สถานที่พบรัก สถานที่ขอแต่งงาน หรือสารภาพรัก ทั้งหมดทั้งหมดจะขึ้นอยู่จินตนาการของคู่บ่าวสาวแต่ละท่านและความสามารถในการสร้างสรรค์ของเบเกอรี่เชฟ อย่างไรก็ตามไม่ว่าคู่บ่าวสาวจะเลือกเค้กแต่งงานให้มีรูปแบบใดเรื่องของ

ความสวยงามยังคงเป็นอันดับแรกที่ต้องคำนึงถึง เพื่อให้เกิดความประทับใจกับแ ขกที่มาร่วมงาน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วคู่สมรสจะตัดเค้กเพียงแขกบางส่วน โดยเฉพาะแขกผู้ใหญ่คนสำคัญที่มาร่วมงาน หรือเค้บางชั้นอาจจะนำกลับบ้านเพื่อเก็บไว้แจกจ่ายแก่ญาติมิตรที่ไม่สามารถร่วมงาน

เค้กแต่งงาน สามารถทำให้ดูสวยแปลกแหวกแนวได้ตามความคิดสร้างสรรค์ของคู่บ่าวสาว โดยที่ไม่จำเป็นต้องเน้นที่ความใหญ่โตหรือตกแต่งอย่างอลังการเสมอไป เพียงเลือกให้ดูเหมาะสมและใช้ส่วนผสมที่ดีถึงจะเป็นเค้กสวยเรียบชั้นย่อมก็ ยังน่าประทับใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบทดสอบ RAT
เรื่อง การตัดเค็กในวันแต่งงาน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่ และวันที่
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ RAT ให้ครบทุกข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดดังตัวอย่างต่อไปนี้

เลือกตอบเพียง 1 ข้อ

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X			

หากต้องการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็น ค. ให้ขีดเส้นทับคำตอบเดิม และขีดเครื่องหมายกากบาทลงในตัวเลือกที่เลือกใหม่ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	≠		X	

4. ห้ามขีดเขียนสิ่งใดลงในแบบทดสอบ RAT

ข้อสอบ RAT (Readiness Assurance Test)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 การตัดเค้กในวันแต่งงาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. ในสมัยโรมันขนมเค้กมีความสำคัญต่อคู่บ่าวสาวอย่างไร</p> <p>ก. เป็นของชำร่วยแก่แขกผู้มาร่วมงานแต่งงาน</p> <p>ข. เป็นขนมหวานที่นิยมใช้เลี้ยงแขก</p> <p>ค. เป็นสิ่งที่คู่บ่าวสาวจะต้องป็นขึ้นไปจับกันที่ยอดของขนมเค้ก เพื่อจะได้มีความสุขราบรื่นตลอดไป</p> <p>ง. เป็นการพิสูจน์ความรักของฝ่ายเจ้าบ่าวที่มาขอแต่งงาน</p>
<p>2. เค้กแต่งงานถือเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการแต่งงานเพราะเหตุใด</p> <p>ก. เพราะเป็นการแสดงถึงรสนิยม หรือความชอบ และอิมของงานแต่งงาน</p> <p>ข. เพราะเป็นการแสดงถึงความรักที่ทั้งสองฝ่ายมีให้กัน</p> <p>ค. เพราะเป็นการทำงานให้งานแต่งงานดูมีสีสันมากขึ้น</p> <p>ง. เพราะถือเป็นของหวานที่ใช้เลี้ยงต้อนรับแขกที่มาร่วมงาน</p>
<p>3. เพราะเหตุใดงานแต่งงานไทยจึงได้มีการตัดเค้กอยู่ในขั้นตอนหนึ่งการจัดงานแต่งงาน</p> <p>ก. เพราะเป็นการกินเลี้ยงฉลองเนื่องในวันพิธีมงคลสมรส</p> <p>ข. เพราะได้รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้</p> <p>ค. เพราะเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดงานเลี้ยง</p> <p>ง. ถูกทุกข้อ</p>
<p>4. สาเหตุที่ประเทศไทยได้เริ่มมีการทำขนมอบเนื่องมาจากอะไร</p> <p>ก. ขาดแคลนอาหารในการบริโภค</p> <p>ข. เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ</p> <p>ค. ชาวตะวันตกได้เริ่มเข้ามาค้าขายและก่อสร้างบ้านเรือน</p> <p>ง. รัฐบาลต้องการพัฒนาคนให้มีรายได้เพิ่มขึ้น</p>
<p>5. อะไรเป็นสิ่งสำคัญในการเลือกเค้กแต่งงานของคู่บ่าวสาว</p> <p>ก. รสชาติ</p> <p>ข. ราคา</p> <p>ค. ความสวยงาม</p> <p>ง. ขนาด</p>
<p>6. การที่คู่บ่าวสาวเลือกเค้กแต่งงานแสดงให้ถึงความสำคัญอย่างไร</p> <p>ก. รสนิยมของคู่บ่าวสาว</p> <p>ข. ความรักของคู่บ่าวสาว</p> <p>ค. การอนุรักษ์และการสืบทอดประเพณี</p> <p>ง. แขกที่มาในงาน</p>

<p>7. การจัดเลี้ยงหรืองานฉลองมงคลสมรสของคู่บ่าวสาวที่เป็นประเพณีแบบตะวันตกมีแหล่งที่มาอย่างไร</p> <p>ก. เริ่มจากชนชั้นสูงสมัยหลังสงครามเวียดนามจัดรูปแบบงานเลี้ยงแบบบุฟเฟ่ต์</p> <p>ข. ชาวตะวันตกได้เข้ามาติดต่อค้าขาย รวมไปถึงการเผยแพร่วัฒนธรรมตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา</p> <p>ค. ธุรกิจด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยวที่มีภาวะถดถอยลง</p> <p>ง. ผู้ที่ไปศึกษาต่างประเทศและชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยได้มีการแพร่หลายของวัฒนธรรมและประเพณีมีมากขึ้น</p>
<p>8. เพราะเหตุใดประเพณีแต่งงานจึงมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนไทย</p> <p>ก. เพราะเป็นประเพณีทางศาสนาที่คนไทยควรยึดถือ</p> <p>ข. เพราะเป็นประเพณีทางราชการและมีกฎหมายบังคับใช้</p> <p>ค. เพราะเป็นประเพณีทางสังคมที่คนไทยทุกคนควรพึงรู้จักและเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น</p> <p>ง. เพราะเป็นประเพณีทางวัฒนธรรมที่ควรส่งเสริมและสงวนไว้</p>
<p>9. สิ่งสำคัญในประเพณีแต่งงานนักเรียนคิดว่าส่วนไหนสำคัญมากที่สุดของคู่บ่าวสาว</p> <p>ก. การตัดเค้ก</p> <p>ข. การรับไหว้</p> <p>ค. การทำบุญเลี้ยงพระ</p> <p>ง. การโยนดอกไม้</p>
<p>10. สาเหตุที่เจ้าสาวสวมชุดแต่งงานยาวสีขาวบริสุทธิ์เพื่อแสดงถึงสิ่งใด</p> <p>ก. ความรักที่บริสุทธิ์</p> <p>ข. การได้รับอิทธิพลจากชาติตะวันตก</p> <p>ค. ความสวยงามของชุด</p> <p>ง. สีขาวเป็นสีที่คลาสสิก</p> <p style="text-align: center;">*****</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ไฟแช็คกับไม้ขีดไฟ
วันที่สอน 24 เดือน มกราคม ปี 2557

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เวลาที่สอน 10.20-11.10

ความคิดรวบยอด

ไม้ขีดไฟถือกำเนิดขึ้นใน ค.ศ. 1827 โดยนักเคมีชาวอังกฤษชื่อ 'จอห์น วอล์คเกอร์' เป็นผู้คิดค้นไม้ขีดไฟขึ้นเป็นคนแรก ไม้ขีดก้านแรกของโลกทำขึ้นจากเศษไม้จุ่มปลายด้วยส่วนผสมของ แอนติโมนีซัลไฟด์ โปตัสเซียมคลอไรด์ และกาวจากยางไม้ โดยสามารถนำไม้ขีดไปขีดกับอะไรก็ได้ที่เนื้อหยาบๆ เช่น กระดาษทราย ก็จะเกิดประกายไฟ

ไฟแช็ค คือ อุปกรณ์จุดไฟแบบพกพาสะดวกชนิดหนึ่งประกอบด้วยช่องบรรจุที่ทำจากพลาสติกหรือโลหะใช้บรรจุเชื้อเพลิงที่เป็นของเหลว เมื่อจุดไฟจะมีประกายไฟทำให้เกิดประกายไฟ (เสียงดัง แช็ค จึงเรียกว่าไฟแช็ค) และปล่อยเชื้อเพลิงในรูปแบบแก๊สออกมา ทำให้ไฟติดอยู่บนไฟแช็คและยังคงติดอยู่จนกระทั่งดับไฟ

เนื้อหา

ไม้ขีดไฟถือกำเนิดขึ้นใน ค.ศ. 1827 โดยนักเคมีชาวอังกฤษชื่อ 'จอห์น วอล์คเกอร์' ไม้ขีดก้านแรกของโลกทำขึ้นจากเศษไม้จุ่มปลายด้วยส่วนผสมของ แอนติโมนีซัลไฟด์ โปตัสเซียมคลอไรด์ และกาวจากยางไม้ เมื่อเอาไม้ขีดขีดกับอะไรก็ได้ ที่เนื้อหยาบๆ เช่น กระดาษทราย ก็จะเกิดประกายไฟ แต่ไม้ขีดชนิดนี้ยังมีปัญหาที่ 'ขีดแล้วติดบ้างไม่ติดบ้าง' ต่อมาใน ค.ศ. 1930 ชาร์ลส์ โซเรีย ชาวฝรั่งเศส ได้ผลิตไม้ขีดไฟที่ปลายหุ้มด้วยฟอสฟอรัสเหลือง ซึ่งมีคุณสมบัติจุดติดไฟได้ดีขึ้น แต่ต่อมาพบว่าฟอสฟอรัสเหลืองที่ใช้เป็นวัตถุมีพิษ ทำให้คนงานโรงงานไม้ขีดไฟป่วยเป็นโรคที่เรียกว่า Phossy Jaw ซึ่งร้ายแรงถึงขั้นพิการ หรือเสียชีวิตทีเดียว

ใน ค.ศ. 1940 มีการค้นพบฟอสฟอรัสแดงทำให้เทคโนโลยีการผลิตไม้ขีดไฟเปลี่ยนไป และมีความปลอดภัยขึ้น โดยไม้ขีดไฟแบบใหม่นี้ จะจุดได้ก็ต่อเมื่อขีดลงบนพื้นที่ที่เตรียมไว้เท่านั้น หัวไม้ขีดจะถูกหุ้มด้วยโปตัสเซียมคลอไรด์ ขณะที่พื้นที่ที่ขีดโดยปกติจะเป็นข้างกล่องไม้ขีด ซึ่งถูกฉาบด้วยฟอสฟอรัสแดง เมื่อโปตัสเซียมคลอไรด์กระทบกับฟอสฟอรัสแดง จะเกิดปฏิกิริยาให้ความร้อนมากพอที่จะจุดไฟติดได้ ส่วนวัสดุอื่นที่ใช้ทำก้านไม้ขีดไฟได้ด้วย เช่น ด้ายเคลือบขี้ผึ้ง และกระดาษแข็งเคลือบขี้ผึ้ง แต่ไม่เป็นวัสดุที่ใช้ทำก้านไม้ขีด ได้ดีที่สุดในอดีต โดยไม้สำหรับทำก้านไม้ขีดควรจะเป็นไม้สีขาว ไม่มีกลิ่น เนื้อไม้ไม่แข็งหรืออ่อนเกินไปนิยมใช้ไม้มะยมป่า ไม้มะกอก ไม้ฮ้อยช้าง ไม้ปอกแตก เป็นต้น ก่อนจุ่มทำหัวไม้ขีดจะต้องเอาปลายก้านไม้ขีดที่จะติดหัวนั้นไปจุ่มขี้ผึ้งพาราฟินก่อน หากเนื้อไม้แข็งเกินไปก็จะไม่ดูดซึม พาราฟิน พาราฟินนี้จะเป็นตัวส่งผ่านจากหัวไม้ขีดไปสู่ก้านไม้ขีด หากไม่มีพาราฟินพอขีดไฟติดแล้วไฟก็จะดับทันที และหากเนื้อของไม้อ่อนไปก้านไม้ขีดก็จะไม่คงรูปเป็นก้านตรงได้

ไม้ขีดไฟยุคแรกๆ ที่เข้ามาขายในเมืองไทยนั้นส่วนใหญ่จะเป็นของสวีเดนและญี่ปุ่น แต่ของญี่ปุ่นนั้นมีตราต่างๆ จำนวนมากหลายพันแบบ ภาพวาดบนฉลากไม้ขีดไฟนี้เป็นรูปต่างๆ สารพัดมีทั้งรูปสัตว์ รูปคน รูปผลไม้ รูปดอกไม้ ช่วงสมัยรัชกาลที่ 7 คนไทยสามารถผลิตไม้ขีดไฟเองได้ ทำให้การนำเข้าไม้ขีดไฟจากต่างประเทศค่อยๆ ลดลงจนหมดไปในที่สุด

ไฟแช็กเป็นอุปกรณ์ที่ให้ความสะดวกต่อผู้ที่นิยมสูบบุหรี่ เนื่องจากสามารถพกพาง่าย จุดได้ง่ายกว่า และใช้ได้มากกว่าไม้ขีดไฟ แต่อาจทำให้เกิดอันตรายถ้าหากช่องบรรจุเชื้อเพลิงแตกหัก และอาจจะเปิดได้ถ้าวางในที่ที่มีความร้อนสูงหรือนำไปเผา

ไฟแช็กอันแรกของโลกมีชื่อว่า ตะเกียงของเดอเบอโรเนอร์ ประดิษฐ์ขึ้นโดย Johann Wolfgang Döbereiner นักเคมีชาวเยอรมันเมื่อ ค.ศ. 1823 ทำงานโดยการยิงแก๊สไฮโดรเจนไปบน โลหะแพลทินัมที่ห่างกัน 4 เซนติเมตรบนอากาศ โลหะจะร้อนขึ้นและติดไฟได้เองโดยไม่ต้องใช้ประกายไฟ ไฟแช็กชนิดนี้ผลิตจำหน่ายเรื่อยมาจนถึง ค.ศ. 1880 จึงเลิกผลิตไฟแช็กเริ่มมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง เนื่องจากทหารต้องใช้ไม้ขีดไฟสำหรับส่องทางในความมืด แต่การจุดไม้ขีดในตอนเริ่มต้นนั้นทำให้เกิดแสงสว่างมาก และทำให้ต้องเสียชีวิตเพราะเป็นเป้าให้ถูกยิง ดังนั้นการจุดไฟที่ไม่ให้เกิดแสงสว่างมากจึงเป็นสิ่งที่ต้องการ นักประดิษฐ์จึงได้พัฒนาไฟแช็กเพื่อใช้ในการทหาร และเมื่อ ค.ศ. 1918 สงครามสิ้นสุดลง ไฟแช็กจึงเป็นสินค้าที่ผลิตได้อย่างรวดเร็ว ใช้งานง่าย และราคาถูกกว่าแบบดั้งเดิม

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายประวัติของไม้ขีดไฟและไฟแช็กได้
2. นักเรียนเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ภูมิปัญญาและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอธิบายและรู้ความเป็นมาของไม้ขีดไฟและไฟแช็ก

เนื้อหาการเรียนรู้

1. ความเป็นมาของไม้ขีดไฟ
2. ความเป็นมาของไฟแช็ก
3. วิวัฒนาการของไม้ขีดไฟและไฟแช็ก

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ครูถามนักเรียนว่า “นักเรียนเคยสังเกตไหมครับว่า หรือนักเรียนทราบหรือไม่ว่าทำไมไฟจึงติดได้จากไม้ขีดไฟและไฟแช็ก” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

2. ครูถามนักเรียนแต่ละทีมว่า “นักเรียนเคยใช้ไม้ขีดไฟและไฟแช็กไหม” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

1. ครูให้นักเรียนอ่านบทความเรื่อง ไม้ขีดไฟกับไฟแช็ก (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากออกเป็น 6 ทีม โดยมีสมาชิกภายในทีมๆละ 5 คน และตั้งชื่อทีม (ขั้นที่ 2: แบ่งกลุ่มเพื่อจัดทีม)

3. นักเรียนแต่ละทีมทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) โดยทำแต่ละบุคคล IRAT (Individual Readiness Assurance Test) ซึ่งเนื้อหาในข้อสอบจะเป็นการวัดความรู้พื้นฐานจากการที่ได้อ่านบทความเรื่อง ไม้ขีดไฟกับไฟแช็ค (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

4. สมาชิกภายในทีมทุกคนจะมาร่วมกันอภิปรายเหตุผลในแต่ละข้อคำถามจากข้อสอบ RAT โดยจะไม่มีสมาชิกคนใดรู้ว่าคำตอบที่ถูกคืออะไร (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

5. นักเรียนทำการทดสอบ GRAT (Group Readiness Assurance Test) แบบทีม ซึ่งสมาชิกภายในทีมต้องแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด โดยทุกทีมต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายประเด็นต่างๆที่เกี่ยวกับความเป็นมาของไฟแช็คและไม้ขีดไฟระหว่างทีม ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นและมีบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

6. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันอภิปรายข้อคำถามและคำตอบที่ได้หลังจากทำแบบทดสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. หลังจากนี้ได้มีนักเรียนแต่ละทีมได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปราย ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องจากข้อสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

2. ครูให้ทีมแต่ละทีมและสมาชิกทุกคนภายในทีมสามารถมีเหตุผลในคำตอบของตนเอง แต่ต้องมีการรู้จักการยอมรับเหตุผลของผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมอื่นด้วย (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

3. ตัวแทนทีมแต่ละทีมอภิปรายเรื่องไม้ขีดไฟกับไฟแช็ค (ขั้นที่ 5: ตระหนักและประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้)

4. ครูสรุปอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับไม้ขีดไฟและไฟแช็ค

สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

1. ไม้ขีดไฟและไฟแช็ค
2. บทความเรื่องไม้ขีดไฟและไฟแช็ค
3. ข้อสอบ RAT
4. ฉลาก

แหล่งเรียนรู้

1. http://www.sg2527.com/info/know_005.htm
2. <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%84%E0%B8%A1%E0%B9%89%E0%B8%82%E0%B8%B5%E0%B8%94%E0%B9%84%E0%B8%9F>

การวัดผล

1. การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม และต่างทีม โดยใช้แบบสังเกต โดยมีเกณฑ์คือ นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในทีมเดียวกันและต่างทีม 80%ขึ้นไป
2. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความกล้าแสดงออก

การประเมินผล

1. ประเมินจากข้อสอบ RAT โดยจากการทำแบบทีม (GRAT) โดยทีมแต่ละทีมสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ขึ้นไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7	บทความที่ 7	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง ไฟแช็คกับไม้ขีดไฟ	เรื่อง ไฟแช็คกับไม้ขีดไฟ	สอนโดย นายศิริลิน พุ่งสกุล

ไฟแช็คกับไม้ขีดไฟ

ไม้ขีดไฟถือกำเนิดขึ้นใน ค.ศ. 1827 โดยนักเคมีชาวอังกฤษชื่อ 'จอห์น วอล์คเกอร์' ไม้ขีดก้านแรกของโลกทำขึ้นจากเศษไม้จุ่มปลายด้วยส่วนผสมของ แอนติโมนีซัลไฟด์ โปตัสเซียมคลอเรต และ กาวจากยางไม้ เมื่อเอาไม้ขีดขีดกับอะไรก็ได้ ที่เนื้อหยาบๆ เช่น กระดาษทราย ก็จะทำให้ประกายไฟ แต่ไม้ขีดชนิดนี้ยังมีปัญหาที่ 'ขีดแล้วติดบ้างไม่ติดบ้าง' ต่อมาใน ค.ศ. 1930 ชาร์ลส์ โซเรีย ชาวฝรั่งเศส ได้ผลิตไม้ขีดไฟที่ปลายหุ้มด้วยฟอสฟอรัสเหลือง ซึ่งมีคุณสมบัติจุดติดไฟได้ดีขึ้น แต่ต่อมาพบว่า ฟอสฟอรัสเหลืองที่ใช้เป็นวัตถุดิบพิษ ทำให้คนงานโรงงานไม้ขีดไฟป่วยเป็นโรคที่เรียกว่า Phossy Jaw ซึ่งร้ายแรงถึงขั้นพิการ หรือเสียชีวิตทีเดียว

ใน ค.ศ. 1940 มีการค้นพบฟอสฟอรัสแดงทำให้เทคโนโลยีการผลิตไม้ขีดไฟเปลี่ยนไป และมีความปลอดภัยขึ้น โดยไม้ขีดไฟแบบนี้จะจุดได้ก็ต่อเมื่อขีดลงบนพื้นที่ที่เตรียมไว้เท่านั้น หัวไม้ขีดจะถูกหุ้มด้วยโปตัสเซียมคลอเรต ขณะที่พื้นที่ที่ขีดโดยปกติจะเป็นข้างกล่องไม้ขีด ซึ่งถูกฉาบด้วยฟอสฟอรัสแดง เมื่อโปตัสเซียมคลอเรตกระทบกับฟอสฟอรัสแดง

จะเกิดปฏิกิริยาให้ความร้อนมากพอที่จะจุดไฟติดได้ ส่วนวัสดุอื่นที่ใช้ทำก้านไม้ขีดไฟได้ด้วย เช่น ด้ายเคลือบขี้ผึ้ง และกระดาษแข็งเคลือบขี้ผึ้ง แต่ไม่เป็นวัสดุที่ใช้ทำก้านไม้ขีด ได้ดีที่สุดในอดีต โดยไม้สำหรับทำก้านไม้ขีดควรจะเป็นไม้สีขาว ไม่มีกลิ่น เนื้อไม้ไม่แข็งหรืออ่อนเกินไปนิยมใช้ไม้มะยมป่า ไม้มะกอก ไม้ฮ้อยช้าง ไม้ปอกแตก เป็นต้น ก่อนจุ่มทำหัวไม้ขีดจะต้องเอาปลายก้านไม้ขีดที่จะติดหัวนั้นไปจุ่มขี้ผึ้งพาราฟินก่อน หากเนื้อไม้แข็งเกินไปก็ไม่ดูดซึม พาราฟิน พาราฟินนี้จะเป็นตัวส่งผ่านจากหัวไม้ขีดไปสู่ก้านไม้ขีด หากไม่มีพาราฟินพอขีดไฟติดแล้วไฟก็จะดับทันที และหากเนื้อของไม้อ่อนไปก้านไม้ขีดก็จะไม่คงรูปเป็นก้านตรงได้

ไม้ขีดไฟยุคแรกๆ ที่เข้ามาขายในเมืองไทยนั้นส่วนใหญ่จะเป็นของสวีเดนและญี่ปุ่น แต่ของญี่ปุ่นนั้นมีตราต่างๆ จำนวนมากหลายพันแบบ ภาพวาดบนฉลากไม้ขีดไฟนี้เป็นรูปต่างๆ สารพัดมีทั้งรูปสัตว์ รูปคน รูปผลไม้ รูปดอกไม้ ช่วงสมัยรัชกาลที่ 7 คนไทยสามารถผลิตไม้ขีดไฟเองได้ ทำให้การนำเข้าไม้ขีดไฟจากต่างประเทศค่อยๆ ลดลงจนหมดไปในที่สุด

ไฟแช็กเป็นอุปกรณ์ที่ให้ความสะดวกต่อผู้ที่นิยมสูบบุหรี่ เนื่องจากสามารถพกพาง่าย จุดได้ง่ายกว่า และใช้ได้มากกว่าไม้ขีดไฟ แต่อาจทำให้เกิดอันตรายถ้าหากช่องบรรจุเชื้อเพลิงแตกหัก และอาจจะเปิดได้ถ้าวางในที่ที่มีความร้อนสูงหรือนำไปเผา

ไฟแช็กอันแรกของโลกมีชื่อว่า ตะเกียงของเดอเบอไรเนอร์ ประดิษฐ์ขึ้นโดย Johann Wolfgang Döbereiner นักเคมีชาวเยอรมันเมื่อ ค.ศ. 1823 ทำงานโดยการยิงแก๊สไฮโดรเจนไปบนโลหะแพลทินัมที่ห่างกัน 4 เซนติเมตรบนอากาศ โลหะจะร้อนขึ้นและติดไฟได้เองโดยไม่ต้องใช้ประกายไฟ ไฟแช็กชนิดนี้ผลิตจำหน่ายเรื่อยมาจนถึง ค.ศ. 1880 จึงเลิกผลิตไฟแช็กเริ่มมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง เนื่องจากทหารต้องใช้ไม้ขีดไฟสำหรับส่องทางในความมืด แต่การจุดไม้ขีดในตอนเริ่มต้นนั้นทำให้เกิดแสงสว่างมาก และทำให้ต้องเสียชีวิตเพราะเป็นเป้าให้ถูกยิง ดังนั้นการจุดไฟที่ไม่ให้เกิดแสงสว่างมากจึงเป็นสิ่งที่ต้องการ นักประดิษฐ์จึงได้พัฒนาไฟแช็กเพื่อใช้ในการทหาร และเมื่อ ค.ศ. 1918 สงครามสิ้นสุดลง ไฟแช็กจึงเป็นสินค้าที่ผลิตได้อย่างรวดเร็ว ใช้งานง่าย และราคาถูกกว่าแบบดั้งเดิม

แบบทดสอบ RAT
เรื่อง ไฟแช็คกับไม้ขีดไฟ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ – สกุล ชั้น เลขที่ และวันที่
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ RAT ให้ครบทุกข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดดังตัวอย่างต่อไปนี้

เลือกตอบเพียง 1 ข้อ

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X			

หากต้องการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็น ค. ให้ขีดเส้นทับคำตอบเดิม และขีดเครื่องหมายกากบาทลงในตัวเลือกที่เลือกใหม่ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X=		X	

4. ห้ามขีดเขียนสิ่งใดลงในแบบทดสอบ RAT

ข้อสอบ RAT (Readiness Assurance Test)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ไฟแช็คกับไม้ขีดไฟ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. เพราะเหตุใดข้างกล่องไม้ขีดไฟจึงถูกฉาบด้วยฟอสฟอรัสแดง</p> <p>ก. เพราะใช้ประดับตกแต่งให้กล่องดูสวยงาม</p> <p>ข. เพราะเป็นตัวกระตุ้นที่จะทำให้ไม้ขีดไฟติดไฟได้ง่าย</p> <p>ค. เพราะเป็นสารเคมีไม่มีพิษรุนแรง</p> <p>ง. เพราะเป็นฉนวนที่หาได้ง่าย และประหยัดต้นทุน</p>
<p>2. เพราะเหตุใดจึงใช้ไม้ระยมป่าทำก้านไม้ขีดไฟ</p> <p>ก. เพราะไม้ระยมป่าเป็นไม้เนื้อแข็งสามารถดูดซึมขี้ผึ้งได้ดี</p> <p>ข. เพราะไม้ระยมป่าเป็นไม้ที่มีกลิ่นหอมและมีเนื้ออ่อน</p> <p>ค. เพราะไม้ระยมป่ามีเนื้อไม้ไม่แข็งหรืออ่อนเกินไป</p> <p>ง. เพราะไม้ระยมป่าหาง่ายและมีราคาถูก</p>
<p>3. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม้ขีดไฟที่มีปลายหุ้มด้วยฟอสฟอรัสเหลืองยกเล็กไป</p> <p>ก. เนื่องจากมีการค้นพบสารตัวอื่นที่มีคุณสมบัติที่ดีกว่าฟอสฟอรัสเหลือง</p> <p>ข. เนื่องจากฟอสฟอรัสเหลืองเป็นวัตถุพิษ</p> <p>ค. เนื่องจากฟอสฟอรัสเหลืองมีราคาแพง</p> <p>ง. เนื่องจากฟอสฟอรัสเหลืองไม่เป็นตัวนำไฟฟ้า</p>
<p>4. ทำไมก่อนจุ่มหัวไม้ขีดจะต้องเอาปลายก้านไม้ขีดไปจุ่มขี้ผึ้งพาราฟิน</p> <p>ก. เพราะขี้ผึ้งพาราฟินมีคุณสมบัติที่ช่วยทำให้ไม้ขีดมีความแข็งแรงมากขึ้น</p> <p>ข. เพราะฟอสฟอรัสแดงจะทำปฏิกิริยาร่วมกับขี้ผึ้งพาราฟินเพื่อติดไฟได้ง่าย</p> <p>ค. เพราะขี้ผึ้งพาราฟินจะเป็นตัวส่งผ่านจากหัวไม้ขีดสู่ก้านไม้ขีด เพื่อป้องกันไม่ให้ไฟติดแล้วดับทันที</p> <p>ง. เพราะขี้ผึ้งพาราฟินมีสารแอนติโมนีซิลไฟด์จึงทำให้เกิดประกายไฟได้ดีขึ้น</p>
<p>5. คุณสมบัติที่ดีของขี้ผึ้งพาราฟินเป็นอย่างไร</p> <p>ก. ติดไฟง่าย</p> <p>ข. ไฟจะติดได้นาน</p> <p>ค. ดูดซึมได้ดี</p> <p>ง. มีกลิ่นหอม</p>

<p>6. ทำไมจึงมีการผลิตไฟแช็คขึ้น</p> <p>ก. เพราะทหารชาวเยอรมันต้องใช้ไฟเพื่อสูบบุหรี่</p> <p>ข. เพราะเกิดจากการทดลองการยิงไฮโดรเจนไปบนโลหะแพลทินัมของโจฮาน วูฟกัง เดอเบอไรเนอร์</p> <p>ค. เพราะเป็นอุปกรณ์ที่ให้ความสะดวกต่อผู้ที่นิยมสูบบุหรี่</p> <p>ง. เพราะมีขั้นตอนการผลิตที่รวดเร็ว และมีราคาต่ำกว่าไม้ขีดไฟ</p>
<p>7. เพราะเหตุใดในการทหารจึงนิยมใช้ไฟแช็คมากกว่าไม้ขีดไฟ</p> <p>ก. เพราะไฟแช็คทำให้เกิดแสงสว่างน้อยกว่าไม้ขีดไฟ</p> <p>ข. เพราะไฟแช็คใช้ง่ายและมีราคาถูกกว่าไม้ขีดไฟ</p> <p>ค. เพราะไฟแช็คพกพาสะดวกและมีขนาดกะทัดรัดกว่าไม้ขีดไฟ</p> <p>ง. เพราะไฟแช็คมีอันตรายน้อยกว่าไม้ขีดไฟ</p>
<p>8. ตะเกียงของเดอเบอไรเนอร์มีความสำคัญอย่างไร</p> <p>ก. เป็นไฟแช็คอันที่เล็กที่สุดในโลก</p> <p>ข. เป็นไฟแช็คอันแรกของโลก</p> <p>ค. เป็นไฟแช็คที่มีราคาแพงที่สุดในโลก</p> <p>ง. เป็นไฟแช็คที่ดีที่สุดในโลก</p>
<p>9. ในสมัยรัชกาลที่ 7 ไม้ขีดไฟมีความสำคัญอย่างไร</p> <p>ก. ประเทศไทยเริ่มนำไม้ขีดไฟเข้ามา</p> <p>ข. สิ้นสุดยุคไม้ขีดไฟ</p> <p>ค. เป็นที่นิยมในการใช้ไม้ขีดไฟ</p> <p>ง. สามารถผลิตไม้ขีดไฟได้เอง</p>
<p>10. ทำไมในปัจจุบันจึงนิยมใช้ไฟแช็คมากกว่าไม้ขีดไฟ</p> <p>ก. เพราะไฟแช็คไม่ใช่สารเคมีที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย</p> <p>ข. เพราะไฟแช็คสามารถพกพาได้ง่ายและใช้งานได้บ่อยครั้ง</p> <p>ค. เพราะไฟแช็คให้แสงสว่างมากกว่า</p> <p>ง. เพราะไฟแช็คไม่เกิดอันตรายและปราศจากการระเบิด</p> <p style="text-align: center;">*****</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 ช็อกโกแลตสีขาวมีจริงหรือ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วันที่สอน 24 เดือน มกราคม ปี 2557

เวลาที่สอน 15.40-16.30น.

ความคิดรวบยอด

ช็อกโกแลต หรือ ช็อกโกแลต (อังกฤษ: chocolate) คือผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากเมล็ดของต้นโกโก้เขตร้อน ช็อกโกแลตเป็นส่วนผสมของของหวานหลายชนิดไม่ว่าจะเป็นไอศกรีม ลูกอม คุกกี้ เค้ก หรือว่าพาย ช็อกโกแลตถือได้ว่าเป็นของหวานอย่างหนึ่งที่ถูกใจคนทั่วโลก ช็อกโกแลตทำจากการหมัก คั่ว และบดอย่างละเอียดของเมล็ดโกโก้ซึ่งได้มาจากต้นโกโก้เขตร้อน (tropical cacao tree) ซึ่งมีต้นกำเนิดจากอเมริกากลางและเม็กซิโก ต้นโกโก้ต้นนี้ค้นพบโดยชาวอินเดียนแดงและชาวอัซเทก (Aztecs) แต่ในปัจจุบันได้แพร่กระจายและปลูกไปทั่วเขตร้อน เมล็ดของต้นโกโก้มีรสฝาดที่เข้มข้นมาก ผลผลิตของเมล็ดโกโก้รู้จักกันในนาม "ช็อกโกแลต"

เนื้อหา

ช็อกโกแลตนอกจากจะเป็นขนมรสหอมอร่อยหวานมันแล้ว ยังเป็นสื่อสากล ทั้งทางยุโรป อเมริกา ญี่ปุ่น รวมทั้งเมืองไทยจะมอบให้กันแทนความรู้สึกดีๆ เช่น แทน คำขอบคุณ น้ำใจไมตรี มิตรภาพและความรัก ช็อกโกแลตที่เรากินกันทุกวันนี้ มีถิ่นกำเนิดมาจากแห่งเดียวกัน ซึ่งชาวยุโรป ได้คิดค้นพัฒนาปรุงแต่งรสชาตินับ ครั้งศตวรรษมาแล้วชาวสเปนเป็นชาติแรกที่ค้นพบรสชาติอันวิเศษของช็อกโกแลต โดยการเติมน้ำตาลอ้อยลงในโกโก้แล้วนำไปต้มจนเดือด ทั้งยังได้คิดค้นสูตรการปรุงใหม่ๆ โดยเน้นหนักในการเติมส่วนผสมที่เป็นเครื่องเทศอย่างอบเชย กานพลู ลูกผักชี และเพิ่มความหอมมันด้วยเมล็ดอัลมอนด์ จากนั้นอีกเกือบหนึ่งศตวรรษจึงแพร่หลายเข้าไปสู่ประเทศอื่นๆ ในยุโรป ในช่วงศตวรรษที่ 18 นักพฤกษศาสตร์ชาวสวีเดน ลินเนียส ผู้ตั้งชื่อและจัดระเบียบพืชพันธุ์ต่างๆ ในโลก ได้ตั้งชื่อโกโก้ (ซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตช็อกโกแลต) คำว่า เทโอโบรมานัน เป็นภาษากรีก แปลว่า "อาหารแห่งเทพ" นับเป็นชื่อที่เหมาะสมกับรสชาติความอร่อยของช็อกโกแลตนี้แล้วช็อกโกแลตแบ่งตามส่วนประกอบได้ 3 ประเภทคือ ช็อกโกแลตนม (Milk Chocolate) ช็อกโกแลตไม่ใส่นม (Dark Chocolate) และช็อกโกแลตขาว (White Chocolate) ซึ่งประกอบด้วยสารอาหาร 5 ชนิด คือน้ำตาล, ไขมันโกโก้, Milk solid, Cocoa mass และ Lecithin / Vanillin โดยส่วนประกอบแตกต่างกันไปตามสัดส่วนของช็อกโกแลตทั้งสามนั้นช็อกโกแลตมีช็อกกล่าวหาและมีความเชื่อผิดๆ ที่ว่า เป็นบ่อเกิดแห่งสิว เพราะจริงๆ แล้ว การเกิดสิวนั้นไม่มีผลมาจากรับประทานอาหารชนิดใดๆ ทั้งสิ้น ส่วนช็อกกล่าวหาที่ว่า ช็อกโกแลตมีคาเฟอีนนั้น ความจริงมีอยู่เพียงเล็กน้อย โดยอัตราส่วนช็อกโกแลต 1.4 ออนซ์ จะมีคาเฟอีนอยู่เพียง 6 มก. ซึ่ง เท่ากับจำนวนของคาเฟอีนที่อยู่ในกาแฟแบบดัดเคฟ และสำหรับ ไวท์ช็อกโกแลตไม่มีคาเฟอีนอยู่เลย โดยรวมๆ แล้วช็อกโกแลตสามารถเรียกได้ว่าเป็นอาหารเพื่อสุขภาพอย่างที่ดีทีเดียว เพราะในต่างประเทศ ได้มีการพิสูจน์แล้วว่าสารประกอบในช็อกโกแลตมีส่วนช่วยในการป้องกันการเกิด มะเร็งและลดอัตราการเกิดโรคหัวใจ เนื่องจากในตัวช็อกโกแลตมีสารชื่อว่า ฟิโนลิกอยู่ในปริมาณสูงฟิโนลิกเป็นสารซึ่งช่วยต่อต้านอนุมูลอิสระและป้องกัน การก่อตัวของไขมันในเส้นเลือด ที่สำคัญยังช่วยชะลอความแก่ด้วย นอกจากนี้ช็อกโกแลตสามารถช่วยกระตุ้น

อารมณ์ต่อมรักได้เพราะช็อกโกแลตมีสารกระตุ้นที่มีผลต่อ หัวใจและระบบประสาท เมื่อ รับประทานช็อกโกแลตหัวใจจะเต้นแรงขึ้น รู้สึกคึกคักอยากจะทำอะไรก็ได้ อีกทั้งเคยมีคนพูดว่า อารมณ์ตอนทานช็อกโกแลตนั้น เหมือนอารมณ์ตอนตกหลุมรักเพราะร่างกายจะหลั่งสารชนิดเดียวกันออกมา มีข้อแตกต่าง ตรงที่เราหาซื้อความรักไม่ได้ แต่เราสามารถหาซื้อช็อกโกแลตได้

ประโยชน์อื่นๆ ของช็อกโกแลต เช่น ช่วยปรับอารมณ์และจิตใจ ให้เข้าสู่สภาวะปกติ เหมาะมากสำหรับผู้หญิงวัยทองที่เลือดจะไป ลมจะมาทั้งหลาย ดังนั้นช็อกแลตจึงถือได้ว่าเป็นขนมหวานอันดับหนึ่งสำหรับผู้หญิงเลยทีเดียว ช่วยลดอาการปวดท้อง หงุดหงิด หน้าบวม ก่อนมีประจำเดือน ช่วยแก้อาการเมาค้าง ป้องกันการเกิดมะเร็ง เพราะได้พิสูจน์พบแล้วว่า สารที่พบในช็อกโกแลตเป็นสารที่พบในผักผลไม้ และไวน์แดง ช่วยลดอาการอักเสบเวลา เจ็บป่วยต่างๆ มีผลต่อสมองเพราะช่วยทำให้ตื่นตัว และยังช่วยให้กระฉับกระเฉงอีกด้วย ในมิลค์ช็อกโกแลตจำนวน 1.4 ออนซ์ จะประกอบด้วย โปรตีน 3 กรัม แคลเซียมร้อยละ 5 และธาตุเหล็กร้อยละ 15 โดยเฉพาะช็อกโกแลตที่ใส่ถั่วหรืออัลมอนด์ จะมีสารอาหารเหล่านี้มากขึ้นตามมากไปด้วย

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายประวัติและที่มาของช็อกโกแลตได้
2. นักเรียนเห็นความสำคัญของการรับประทานช็อกโกแลต

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อให้ นักเรียนสามารถอธิบายและทราบคุณประโยชน์ของช็อกโกแลต

เนื้อหาการเรียนรู้

1. ความเป็นมาของช็อกโกแลต

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ครูถามนักเรียนทุกคนว่า “นักเรียนชอบรับประทานช็อกโกแลตไหม” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

2. ครูถามนักเรียนว่า “นักเรียนทราบไหมครับว่าช็อกโกแลตมาจากอะไรและทำไมจึงมีช็อกโกแลตสีขาวและสีดำหรือสีน้ำตาล” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

1. ครูให้นักเรียนอ่านบทความเรื่อง ช็อกโกแลตสีขาวมีจริงหรือ (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากออกเป็น 6 ทีม โดยมีสมาชิกภายในทีมๆละ 5 คน และตั้งชื่อทีม (ขั้นที่ 2: แบ่งกลุ่มเพื่อจัดทีม)

3. นักเรียนแต่ละทีมทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) โดยทำแต่ละบุคคล IRAT (Individual Readiness Assurance Test) ซึ่งเนื้อหาในข้อสอบจะเป็นการวัดความรู้พื้นฐานจากการที่ได้อ่านบทความเรื่อง ช็อกโกแลตสีขาวมีจริงหรือ (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

4. สมาชิกภายในทีมทุกคนจะมาร่วมกันอภิปรายเหตุผลในแต่ละข้อคำถามจากข้อสอบ RAT โดยจะไม่มีสมาชิกคนใดรู้ว่าคำตอบที่ถูกคืออะไร (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

5. นักเรียนทำการทดสอบ GRAT (Group Readiness Assurance Test) แบบทีม ซึ่งสมาชิกภายในทีมต้องแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด โดยทุกทีมต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายประเด็นต่างๆที่เกี่ยวกับช็อกโกแลต ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นและมีบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

6. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันอภิปรายข้อคำถามและคำตอบที่ได้หลังจากทำแบบทดสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. หลังจากนักเรียนแต่ละทีมได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปราย ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องจากข้อสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

2. ครูให้ทีมแต่ละทีมและสมาชิกทุกคนภายในทีมสามารถมีเหตุผลในคำตอบของตนเอง แต่ต้องมีการรู้จักการยอมรับเหตุผลของผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมอื่นด้วย (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

3. ครูให้ตัวแทนทีมแต่ละทีมอภิปรายเกี่ยวกับช็อกโกแลต (ขั้นที่ 5: ตระหนักและประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้)

4. ครูสรุปอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับช็อกโกแลตสีขาวมีจริงหรือ

สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

1. ช็อกโกแลต
2. บทความเรื่องช็อกโกแลตสีขาวมีจริงหรือ
3. ข้อสอบ RAT
4. ฉลาก

แหล่งเรียนรู้

1. <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%8A%E0%B9%87%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%82%E0%B8%81%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%95>
2. <http://www.foodnetworksolution.com/wiki/word/1138/chocolate-%E0%B8%8A%E0%B9%87%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%82%E0%B8%81%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%95>

การวัดผล

1. การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม และต่างทีม โดยใช้แบบสังเกต โดยมีเกณฑ์คือ นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในทีมเดียวกันและต่างทีม 80%ขึ้นไป
2. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความกล้าแสดงออก

การประเมินผล

1. ประเมินจากข้อสอบ RAT โดยจากการทำแบบทีม (GRAT) โดยทีมแต่ละทีมสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ขึ้นไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8	บทความที่ 7	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง ช็อกโกแลตสีขาวมีจริงหรือ	เรื่อง ช็อกโกแลตสีขาว มีจริงหรือ	สอนโดย นายศิริน พุ่งสกุล

ช็อกโกแลตสีขาวมีจริงหรือ

ช็อกโกแลต นอกจากจะเป็นขนมรสหอมอร่อยหวานมันแล้ว ยังเป็นสื่อสากล ทั้งทางยุโรป อเมริกา ญี่ปุ่น รวมทั้งเมืองไทยจะมอบให้กันแทนความรู้สึกดีๆ เช่น แทน คำขอบคุณ น้ำใจไมตรี มิตรภาพและความรัก ช็อกโกแลตที่เรากินกันทุกวันนี้ มีถิ่นกำเนิดมาจากแห่งเดียวกัน ซึ่งชาวยุโรป ได้คิดค้นพัฒนาปรุงแต่งรสชาตินับ ครึ่งศตวรรษมาแล้ว ชาวสเปนเป็นชาติแรกที่ค้นพบรสชาติอันวิเศษของช็อกโกแลต โดยการเติมน้ำตาลอ้อยลงในโกโก้แล้วนำไปต้มจนเดือด ทั้งยังได้คิดค้นสูตรการปรุงใหม่ๆ โดยเน้นหนักในการเติมส่วนผสมที่เป็นเครื่องเทศอย่างอบเชย กานพลู ลูกผักชี และเพิ่มความหอมมันด้วยเมล็ดอัลมอนด์ จากนั้นอีกเกือบหนึ่งศตวรรษจึงแพร่หลายเข้าไปสู่ประเทศอื่นๆ ในยุโรปในช่วงศตวรรษที่ 18 นักพฤกษศาสตร์ชาวสวีเดน ลินเนียส ผู้ตั้งชื่อและจัดระเบียบพืชพันธุ์ต่างๆ ในโลก ได้ตั้งชื่อโกโก้ (ซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตช็อกโกแลต) คำว่า เทโอโบรมานัน เป็นภาษากรีก แปลว่า "อาหารแห่งเทพ" นับเป็นชื่อที่เหมาะสมกับรสชาติความอร่อยของช็อกโกแลตนี้ แล้วช็อกโกแลตแบ่งตามส่วนประกอบได้ 3 ประเภทคือ ช็อกโกแลตนม (Milk Chocolate) ช็อกโกแลตไม่ใส่นม (Dark Chocolate) และช็อกโกแลตขาว (White Chocolate) ซึ่งประกอบด้วยสารอาหาร 5 ชนิด คือ น้ำตาล, ไขมันโกโก้, Milk solid, Cocoa mass และ Lecithin / Vanillin โดยส่วนประกอบแตกต่างกันไปตามสัดส่วนของช็อกโกแลตทั้งสามนั้น

ช็อกโกแลตมีช็อกกล่าวหาและมีความเชื่อผิดๆ ที่ว่า เป็นบ่อเกิดแห่งสิว เพราะจริงๆ แล้ว การเกิดสิวนั้นไม่มีผลมาจากรับประทานอาหารชนิดใดๆ ทั้งสิ้น ส่วนช็อกกล่าวหาที่ว่า ช็อกโกแลตมีคาเฟอีนนั้น ความจริงมีอยู่เพียงเล็กน้อย โดยอัตราส่วนช็อกโกแลต 1.4 ออนซ์ จะมีคาเฟอีนอยู่เพียง 6 มก. ซึ่งเท่ากับจำนวนของคาเฟอีนที่อยู่ในกาแฟแบบดีแคฟ และสำหรับ ไวท์ช็อกโกแลตไม่มีคาเฟอีนอยู่เลยโดยรวมๆ แล้วช็อกโกแลตสามารถเรียกได้ว่าเป็นอาหารเพื่อสุขภาพอย่างดีที่สุดทีเดียว เพราะในต่างประเทศ ได้มีการพิสูจน์แล้วว่าสารประกอบในช็อกโกแลตมีส่วนช่วยในการป้องกันการเกิด มะเร็ง และลดอัตราการเกิดโรคหัวใจ เนื่องจากในตัวช็อก โกแลตมีสารชื่อว่า ฟิโนลิกอยู่ในปริมาณสูงฟิโนลิกเป็นสารซึ่งช่วยต่อต้านอนุมูลอิสระและป้องกัน การก่อตัวของไขมันในเส้นเลือด ที่สำคัญยังช่วยชะลอความแก่ด้วย นอกจากนี้ช็อกโกแลตสามารถช่วยกระตุ้นอารมณ์ต่อมรักได้เพราะช็อกโกแลตมีสารกระตุ้นที่มีผลต่อ หัวใจและระบบประสาท เมื่อ รับประทานช็อกโกแลตหัวใจจะเต้นแรงขึ้น รู้สึกดีคักอยากจะทำอะไรดีใจโลดเต้น อีกทั้งเคยมีคนพูดว่า อารมณ์ตอนทานช็อกโกแลตนั้น เหมือนอารมณ์ตอน

ตกหลุมรักเพราะร่างกายจะหลั่งสารชนิดเดียวกันออกมา มีข้อแตกต่าง ตรงที่เราหาซื้อความรักไม่ได้ แต่เราสามารถหาซื้อช็อกโกแลตได้

ประโยชน์อื่นๆ ของช็อกโกแลต เช่น ช่วยปรับอารมณ์และจิตใจ ให้เข้าสู่สภาวะปกติ เหมาะมากสำหรับผู้หญิงวัยทองที่เลือดจะไป ลมจะมาทั้งหลาย ดังนั้นช็อกแลตจึงถือได้ว่าเป็นขนมหวานอันดับหนึ่งสำหรับผู้หญิงเลยทีเดียว ช่วยลดอาการปวดท้อง หงุดหงิด หน้าบวม ก่อนมีประจำเดือน ช่วยแก้อาการเมาค้าง ป้องกันการเกิดมะเร็ง เพราะได้พิสูจน์พบแล้วว่า สารที่พบในช็อกโกแลตเป็นสารที่พบในผักผลไม้ และไวน์แดง ช่วยลดอาการอักเสบเวลา เจ็บป่วยต่างๆ มีผลต่อสมองเพราะช่วยทำให้ตื่นตัว และยังช่วยให้กระฉับกระเฉงอีกด้วย ในมิลค์ช็อกโกแลตจำนวน 1.4 ออนซ์ จะประกอบด้วย โปรตีน 3 กรัม แคลเซียมร้อยละ 5 และธาตุเหล็กร้อยละ 15 โดยเฉพาะช็อกโกแลตที่ใส่ถั่วหรืออัลมอนด์ จะมีสารอาหารเหล่านี้มากขึ้นตามมากไปด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 ทำไม้กระดุมเสื้อของผู้ชายอยู่ด้านขวา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

กระดุมเสื้อของผู้หญิงอยู่ด้านซ้าย

วันที่สอน 31 เดือน มกราคม ปี 2557

เวลาที่สอน 10.20-11.10 น.

ความคิดรวบยอด

กระดุม หมายถึงวัตถุที่เป็นชิ้นส่วนเล็กๆ ลักษณะโค้งมนหรือกลมแบนและอาจมีลวดลาย ใช้สำหรับผูกติดเข้ากับเสื้อผ้าเพื่อปกปิดหรือไม่ให้หลุดออกจากร่างกาย หรือเพื่อใช้ในการตกแต่งเสื้อผ้าเพียงเท่านั้น ใช้งานโดยการกลัดเข้ากับรังคัมหรือห่วงบนผ้าอีกชิ้นหนึ่ง จะทำให้ปลายผ้าที่มีกระดุมกับรังคัมอยู่ติดกัน กระดุมสามารถผลิตได้ด้วยวัสดุหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นวัสดุจากธรรมชาติหรือวัสดุสังเคราะห์ ซึ่งในสมัยก่อนผู้หญิงที่เป็นชนชั้นสูงจะไม่นิยมแต่งตัวด้วยตนเอง โดยจะมีสาวรับใช้มาคอยแต่งตัวให้ และคนส่วนใหญ่ถนัดด้านขวา ช่างตัดเสื้อในสมัยก่อนจึงทำกระดุมให้อยู่ด้านซ้ายและรังคัมอยู่ด้านขวาเพื่อความสะดวกของคนที่ต้องแต่งตัวให้ ส่วนผู้ชายในสมัยก่อนจะนิยมพกอาวุธ เช่น มีด ดาบ ไว้ที่ด้านซ้าย กระดุมเสื้อของผู้ชายจึงถูกออกแบบให้อยู่ด้านขวา และรังคัมอยู่ด้านซ้าย ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการหยิบจับอาวุธในการป้องกันตนเอง

เนื้อหา

เนื่องจากในศตวรรษที่ 15 คนในสังคมชั้นสูงนิยมใช้กระดุมในการตกแต่ง และใช้กระดุมทำให้เสื้อผ้าติดกัน การตัดเย็บของเสื้อผ้างก็เลยทำไปตามจุดประสงค์ของการใช้ไปด้วย ผู้หญิงชั้นสูงในสมัยนั้น มักจะไม่แต่งตัวด้วยตัวเอง แต่มีสาวใช้แต่งให้ คนส่วนมากก็ถนัดขวา ช่างตัดเสื้อจึงทำกระดุมให้อยู่ทางด้านซ้าย รังคัมอยู่ทางขวาเพื่อความสะดวกของคนที่ต้องแต่งตัวให้ ส่วนฝ่ายชายนั้นแต่งตัวเอง กระดุมก็ยังมีอยู่ทางขวา รังคัมทางซ้าย เพื่อความสะดวกในการใช้งาน และกระดุมเสื้อได้ที่ยังจำเป็นต้องอยู่ทางขวา เพราะมีคนในสมัยนั้นพกดาบ และใช้ดาบหรือกระบี่ในการต่อสู้ การกลัดกระดุมทางซ้ายนั้น เพื่อสะดวกแก่การใช้มือขวาไปหยิบดาบออกมาต่อสู้นั่นเอง อีกแนวคิดที่ว่าช่างตัดเสื้อทำรังคัมของเสื้อผู้หญิงให้อยู่ทางขวามือ เพราะว่าเป็นการแสดงให้ผู้หญิงรู้ว่าเพศหญิงเป็นเพศที่ด้อยกว่านั้นยังหาหลักฐานมาสนับสนุนไม่ได้ และถ้าคิดตามความเป็นไปได้แล้วช่างเสื้อไม่น่าที่จะเอาเรื่องนี้มาเป็นเครื่องบอกผู้หญิงด้อยกว่า เพราะว่าคุณคิดว่าเพศใดด้อยกว่ากันนั้นก็เช่นเดียวกับหลายๆเรื่องในสังคม คือเกิดขึ้นจากการกำหนดของคนในสังคมชั้นสูง ซึ่งไม่น่าเป็นไปได้ที่ขุนนางจะใส่ใจกับเรื่องเล็กน้อยแค่นี้แล้วเอามาเป็นเครื่องมือเพื่อตอกย้ำความด้อยทางสถานะทางสังคมของเพศหญิง ดังนั้นการที่รังคัมของฝ่ายหญิงอยู่ทางด้านขวานั้นถ้าดูตามลักษณะการใช้งานแล้วน่าจะเกิดมาจากการที่ผู้หญิงในสมัยก่อนมีคนช่วยแต่งตัวให้จริงๆ

แต่ไม่ว่าจะเกิดด้วยสาเหตุใดก็ตาม ในปัจจุบันนี้สิ่งหนึ่งที่เรารับรู้เป็นข้อตกลงมาตรฐานก็คือ การที่เสื้อของผู้ชายและผู้หญิงมีรังคัมคนละด้านนั้น ก็เพื่อความสะดวกของผู้เลือกเสื้อมาใช้นั่นเอง พอคุณรู้เลยว่าเสื้อของเพศไหน

วัตถุประสงค์

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและที่มาของตำแหน่งกระดูกที่ติดกับเสื้อผ้าของเพศชายและเพศหญิง
2. นักเรียนตระหนักถึงการแต่งตัวและลักษณะการแต่งกายที่ถูกต้องตามเพศ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้และรู้จักสังเกตในเรื่องของการเสื้อผ้าและการแต่งกาย

เนื้อหาการเรียนรู้

1. ตำแหน่งกระดูกเสื้อของเพศชาย
2. ตำแหน่งกระดูกเสื้อของเพศหญิง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ครูถามนักเรียนทุกคนว่า “นักเรียนเคยสังเกตกระดูกเสื้อของตนเองไหมว่ามีกระดูกอยู่ที่ด้านซ้ายหรือด้านขวา” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
2. ครูถามนักเรียนทุกคนว่า “นักเรียนทราบไหมว่าทำไมกระดูกเสื้อของผู้ชายและผู้หญิงจึงอยู่คนละด้าน” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

1. ครูให้นักเรียนอ่านบทความเรื่อง ทำไมกระดูกเสื้อของผู้ชายอยู่ด้านขวา กระดูกเสื้อของผู้หญิงอยู่ด้านซ้าย (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากออกเป็น 6 ทีม โดยมีสมาชิกภายในทีมๆละ 5 คน และตั้งชื่อทีม (ขั้นที่ 2: แบ่งกลุ่มเพื่อจัดทีม)
3. นักเรียนแต่ละทีมทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) โดยทำแต่ละบุคคล IRAT (Individual Readiness Assurance Test) ซึ่งเนื้อหาในข้อสอบจะเป็นการวัดความรู้พื้นฐานจากการที่ได้อ่านบทความเรื่อง ทำไมกระดูกเสื้อของผู้ชายอยู่ด้านขวา กระดูกเสื้อของผู้หญิงอยู่ด้านซ้าย (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)
4. สมาชิกภายในทีมทุกคนจะมาร่วมกันอภิปรายเหตุผลในแต่ละข้อคำถามจากข้อสอบ RAT โดยจะไม่มีสมาชิกคนใดรู้ว่าคำตอบที่ถูกคืออะไร (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)
5. ครูให้นักเรียนทำการทดสอบ GRAT (Group Readiness Assurance Test) แบบทีม ซึ่งสมาชิกภายในทีมต้องแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด โดยทุกทีมต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายประเด็นต่างๆที่เกี่ยวกับตำแหน่งของกระดูกเสื้อของเพศชายและเพศหญิงว่าทำไมจึงอยู่คนละด้าน ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นและมีบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

6. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันอภิปรายข้อคำถามและคำตอบที่ได้หลังจากทำแบบทดสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. หลังจากนักเรียนแต่ละทีมได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปราย ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องจากข้อสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)
2. ครูให้ทีมแต่ละทีมและสมาชิกทุกคนภายในทีมสามารถมีเหตุผลในคำตอบของตนเอง แต่ต้องมีการรู้จักการยอมรับเหตุผลของผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมอื่นด้วย (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)
3. ครูให้ตัวแทนทีมแต่ละทีมอภิปรายว่าทำไมกระดุมสี่ของเพศชายอยู่ด้านขวา กระดุมสี่ของเพศหญิงอยู่ด้านซ้าย (ขั้นที่ 5: ตระหนักและประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้)
4. ครูสรุปอีกครั้งหนึ่งว่าทำไมกระดุมสี่ของผู้ชายอยู่ด้านขวา กระดุมสี่ของผู้หญิงอยู่ด้านซ้าย

สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพกระดุมสี่ของผู้ชาย และของผู้หญิง
2. บทความเรื่อง ทำไมกระดุมสี่ของผู้ชายอยู่ด้านขวา กระดุมสี่ของผู้หญิงอยู่ด้านซ้าย
3. ข้อสอบ RAT
4. ฉลาก

การวัดผล

1. การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม และต่างทีม โดยใช้แบบสังเกต โดยมีเกณฑ์คือนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในทีมเดียวกันและต่างทีม 80%ขึ้นไป
2. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความกล้าแสดงออก

การประเมินผล

1. ประเมินจากข้อสอบ RAT โดยจากการทำแบบทีม (GRAT) โดยทีมแต่ละทีมสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง ทำไมกระดูกเลื้อของผู้ชายอยู่ ด้านขวา กระดูกเลื้อของผู้หญิงอยู่ ด้านซ้าย	บทความที่ 8 เรื่อง ทำไมกระดูกเลื้อของ ผู้ชายอยู่ด้านขวา กระดูก เลื้อของผู้หญิงอยู่ด้านซ้าย	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
		สอนโดย นายศิริสิน พุ่งสกุล

ทำไมกระดูกเลื้อของผู้ชายอยู่ด้านขวา กระดูกเลื้อของผู้หญิง อยู่ด้านซ้าย

เนื่องจากในศตวรรษที่ 15 คนในสังคมชั้นสูงนิยมใช้กระดูกในการตกแต่ง และใช้กระดูกทำให้เสื้อผ้าติดกัน การตัดเย็บของเสื้อผ้าก็เลยทำไปตามจุดประสงค์ของการใช้ไปด้วย ผู้หญิงชั้นสูงในสมัยนั้น มักจะไม่แต่งตัวด้วยตัวเอง แต่มีสาวใช้แต่งให้ คนส่วนมากก็ถนัดขวา ข้างตัดเลื้อจึงทำกระดูกให้อยู่ทางด้านซ้าย รังคอยู่ทางขวาเพื่อความสะดวกของคนที่ต้องแต่งตัวให้ ส่วนฝ่ายชายนั้นแต่งตัวเอง กระดูกก็ยังมีอยู่ทางขวา รังคอยู่ทางซ้าย เพื่อความสะดวกในการใช้งาน และกระดูกเลื้อโค้งงอ จำเป็นต้องอยู่ทางขวา เพราะมีคนในสมัยนั้นพกดาบ และใช้ดาบหรือกระบี่ในการต่อสู้ การกลัดกระดูกทางซ้ายนั้น เพื่อสะดวกแก่การใช้มือขวาไปหยิบดาบออกมาต่อสู้นั่นเอง อีกแนวคิดที่ว่าข้างตัดเลื้อทำรังคของผู้หญิงให้อยู่ทางขวามือ เพราะว่าเป็นการแสดงให้ผู้หญิงรู้ว่าเพศหญิงเป็นเพศที่ด้อยกว่านั้นยังหาหลักฐานมาสนับสนุนไม่ได้ และถ้าคิดตามความเป็นไปได้แล้วข้างเลื้อไม่น่าที่จะเอาเรื่องนี้มาเป็นเครื่องบอกว่าคุณผู้หญิงด้อยกว่า เพราะว่าคุณคิดว่าเพศใดด้อยกว่ากันนั้นก็เช่นเดียวกับหลายๆเรื่องในสังคม คือเกิดขึ้นจากการกำหนดของคนในสังคมชั้นสูง ซึ่งไม่น่าเป็นไปได้ที่ขุนนางจะใส่ใจกับเรื่องเล็กน้อยแค่นี้แล้วเอามาเป็นเครื่องมือเพื่อตอกย้ำความด้อยทางสถานะทางสังคมของคุณผู้หญิง ดังนั้นการที่รังคของผู้หญิงอยู่ทางด้านขวานั้นถ้าดูตามลักษณะการใช้งานแล้วน่าจะเกิดมาจากการที่ผู้หญิงในสมัยก่อนมีคนช่วยแต่งตัวให้จริงๆ

แต่ไม่ว่าจะเกิดด้วยสาเหตุใดก็ตาม ในปัจจุบันนี้สิ่งหนึ่งที่เรารู้เป็นข้อตกลงมาตรฐานก็คือ การที่เลื้อของผู้ชายและผู้หญิงมีรังคคนละด้านนั้น ก็เพื่อความสะดวกของผู้เลือกเลื้อมาใช้นั่นเอง พอดูปุ๊บก็รู้ปั๊บว่าเลื้อของเพศไหน

○○○○○○○○

แบบทดสอบ RAT

เรื่อง ทำไมกระดุมเหลือของผู้ชายอยู่ด้านขวา กระดุมเหลือของผู้หญิงอยู่ด้านซ้าย

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่ และวันที่
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ RAT ให้ครบทุกข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดดังตัวอย่างต่อไปนี้

เลือกตอบเพียง 1 ข้อ

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X			

หากต้องการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็น ค. ให้ขีดเส้นทับคำตอบเดิม และขีดเครื่องหมายกากบาทลงในตัวเลือกที่เลือกใหม่ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X=		X	

4. ห้ามขีดเขียนสิ่งใดลงในแบบทดสอบ RAT

ข้อสอบ RAT (Readiness Assurance Test)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 ทำไม้กระดุมเสื้อของผู้ชายอยู่ด้านขวา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 กระดุมเสื้อของผู้หญิงอยู่ด้านซ้าย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. ในช่วงศตวรรษที่ 15 การตกแต่งเสื้อผ้าของกลุ่มคนชั้นสูงมีความสำคัญอย่างไร</p> <p>ก. กลุ่มคนชั้นสูงนิยมเสื้อผ้าที่เน้นสีสนับดูฉูดฉาด</p> <p>ข. กลุ่มคนชั้นสูงนิยมนำกระดุมมาใช้ในการตกแต่งเสื้อผ้า</p> <p>ค. กลุ่มคนชั้นสูงนิยมนำกระดุมมาทำเป็นเครื่องแต่งกายของผู้หญิง</p> <p>ง. กลุ่มคนชั้นสูงรู้จักการนำกระดุมมามาตัดแปลงเป็นรูปทรงต่างๆ</p>
<p>2. เพราะเหตุใดกระดุมของผู้หญิงจึงอยู่ด้านซ้าย</p> <p>ก. ผู้หญิงชั้นสูงไม่นิยมแต่งตัวด้วยตนเอง จึงให้สาวใช้แต่งตัวให้และคนส่วนใหญ่ถนัดขวาจึงวางรังคุดมให้อยู่ด้านขวา</p> <p>ข. ผู้หญิงชั้นสูงนิยมพกดาบไว้ที่ด้านขวา จึงวางรังคุดมไว้ที่ด้านซ้ายเพื่อความสะดวกในการใช้งาน</p> <p>ค. ผู้หญิงเป็นเพศที่ด้อยกว่าจึงไว้ด้านซ้าย</p> <p>ง. ผู้หญิงจะดีมีความสะดวกต่อการเปลี่ยนชุดเพื่อไปงานต่างๆ และการอำพรางตัว</p>
<p>3. เพราะเหตุใดกระดุมเสื้อของผู้ชายจึงอยู่ด้านขวา</p> <p>ก. เพราะผู้ชายส่วนใหญ่ถนัดมือขวา</p> <p>ข. เพราะผู้ชายในสมัยก่อนนิยมห้อยดาบไว้ทางสะโพกซ้าย เวลาเกิดเรื่องราวจะต้องชักดาบโดยเร็ว</p> <p>ค. เพราะเป็นการยกย่องผู้ชายว่าเป็นเพศที่เหนือกว่า</p> <p>ง. เพราะผู้ชายมีรูปร่างใหญ่</p>
<p>4. เพราะเหตุใดในปัจจุบันก็ยังคงแบ่งแยกตำแหน่งของกระดุมเสื้อของเพศชายและเพศหญิงให้อยู่คนละด้าน</p> <p>ก. เพราะยังไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวที่บ่งบอกไว้อย่างชัดเจน</p> <p>ข. เพราะเป็นข้อตกลงระหว่างบริษัทผลิตกระดุมและโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป</p> <p>ค. เพื่อความสะดวกสบายของผู้เลือกเสื้อมาใช้ จะได้ทราบว่า เป็นของเพศไหน</p> <p>ง. เพื่อให้รับรู้ว่าของผู้ชายจะอยู่ด้านขวาเพราะผู้ชายถือเป็นผู้นำและผู้หญิงจะอยู่ด้านซ้ายตามความเชื่อเรื่องเพศ</p>
<p>5. ข้อใดกล่าวถึงประโยชน์ของกระดุมได้ถูกต้องที่สุด</p> <p>ก. กระดุมนำมาใช้เพื่อประดับตกแต่งเสื้อผ้าให้มีความสวยงามมากขึ้น</p> <p>ข. กระดุมนิยมนำมาใช้เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าของเสื้อผ้า</p> <p>ค. กระดุมสามารถนำมาใช้ทำสิ่งของประดิษฐ์ตกแต่งภายในบ้านได้</p> <p>ง. กระดุมใช้สำหรับผูกติดเข้ากับเสื้อผ้าเพื่อปกปิดหรือไม่ให้หลุดออกจากร่างกาย</p>

<p>6. เพราะเหตุใดหนังสัตว์จึงไม่ได้รับความนิยมนำมาทำเป็นกระดุม</p> <p>ก. เพราะหนังสัตว์มีความยืดหยุ่นและมีความนุ่ม จึงไม่สามารถยึดติดได้ดี</p> <p>ข. เพราะหนังสัตว์มีราคาแพงและหายาก</p> <p>ค. เพราะหนังสัตว์มีหลายประเภท จึงไม่สามารถนำมากำหนดรูปแบบของกระดุมได้</p> <p>ง. เพราะหนังสัตว์เป็นบ่อเกิดของการอัปชันและกลิ่นอับ</p>
<p>7. เพราะเหตุใดการออกแบบกระดุมจึงนิยมออกแบบเป็นรูปทรงกลม และแบน</p> <p>ก. เพราะเป็นวิธีการผลิตที่ออกแบบได้ง่าย</p> <p>ข. เพราะง่ายต่อการดูแลรักษา</p> <p>ค. เพื่อความรวดเร็วและสะดวกสบายของผู้ที่สวมใส่เสื้อผ้าแบบมีกระดุม</p> <p>ง. เพื่อความสะดวกสบายในการซักรีดเสื้อผ้า</p>
<p>8. เพราะเหตุใดเสื้อโค้ทของผู้ชายจึงต้องมีกระดุมไว้ที่ด้านขวาแน่นอน</p> <p>ก. เพราะเสื้อโค้ทจะมีความหนาและมีขนาดใหญ่</p> <p>ข. เพราะภายในเสื้อโค้ทจะมีกระเป่าลับและช่องใส่ของอยู่ด้านในของเสื้อเพื่อความสะดวกในการใช้งาน</p> <p>ค. เพราะเสื้อโค้ทส่วนใหญ่เป็นเสื้อขนสัตว์</p> <p>ง. เพราะเป็นเสื้อสำหรับผู้ชายจึงต้องมีกระดุมอยู่ด้านขวาเสมอ</p>
<p>9. บุคคลใดดูแลรักษากระดุมได้ถูกต้องที่สุด</p> <p>ก. ก่องใช้น้ำยารีดผ้าฉีตรดกระดุมเสื้อและรีดผ้า</p> <p>ข. สัมใช้น้ำยาทาเล็บแบบชนิดใสทาลงบนเส้นด้ายที่เย็บกระดุมติดกับตัวเสื้อ</p> <p>ค. หนาค่อยๆ ถอดกระดุมเสื้อออกทีละเม็ดเวลาถอดเสื้อ</p> <p>ง. โก้ใช้เตารีดรีดบริเวณที่มีกระดุมเสื้อติดอยู่</p>
<p>10. ทำไมเราจึงเรียกว่า รังคุม</p> <p>ก. เพราะมีด้ายที่รังเม็ดคุมไว้</p> <p>ข. เพราะมีช่องที่เจาะสำหรับขัดลูกคุม</p> <p>ค. เพราะมีรูที่อยู่ในลูกคุม</p> <p>ง. เพราะมีลูกคุมสำรองที่แนบติดมากับเสื้อ</p> <p style="text-align: center;">*****</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 กางเกงยีนส์
วันที่สอน 31 เดือน มกราคม ปี 2557

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เวลาที่สอน 15.40-16.30 น.

ความคิดรวบยอด

ยีนส์ คือกางเกงที่ทำจากผ้าฝ้ายหยาบเริ่มผลิตที่เมืองเจโนอา และได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่นเริ่มจากทศวรรษที่ 50 มีแบรนด์ที่มีชื่อเสียงอย่าง ลีวายส์ แรเงเลอร์ เป็นต้น ทุกวันนี้ยีนส์นับเป็นเครื่องแต่งกายที่ได้รับความนิยมมากจากทุกเพศ ทุกวัย และสามารถใส่ได้กับทุกโอกาส

เนื้อหา

ยีนส์ คือกางเกงที่ทำจากผ้าฝ้ายหยาบ แต่เพื่อความหลากหลายมักใช้ผ้าที่มีริ้ว เดิมทีผลิตเพื่อการทำงาน แต่ได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่นเริ่มจากทศวรรษที่ 50 มีแบรนด์ที่มีชื่อเสียงอย่าง ลีวายส์ แรเงเลอร์ เป็นต้น ทุกวันนี้ยีนส์ถือว่าเป็นเครื่องแต่งกายที่ได้รับความนิยมทั่วมุมโลก มีหลากหลายรูปแบบและสีสัน

ประวัติความเป็นมา

ยีนส์เริ่มมีครั้งแรกที่เมืองเจโนอา เมืองท่าของประเทศอิตาลี โดยจุดประสงค์เพื่อกะลาสีชาวเจนัว ไว้ใส่เพื่อรองรับต่อสภาพแห้งหรือเปียกได้ดี และสามารถถกขากางเกงได้ขณะอยู่บนดาดฟ้าเรือ ผ้ายีนส์ที่ทำขึ้นมาในนครเจโนอา กลางศตวรรษที่ 19 ซึ่งทางประเทศอังกฤษส่งนำเข้าผ้าชนิดนี้ ด้วยความทิ้งในความทนทาน และเรียกผ้านี้รวมๆว่า Fustian ซึ่งแปลว่าผ้าสีเนื้อหยาบ ต่อมาระหว่างที่เรือขนส่งสินค้าเดินทางจากอิตาลีมาอังกฤษ ต้องผ่านประเทศฝรั่งเศส ซึ่งคนเมืองเรียกเมืองเจนัวว่า แซน (Gênes) และเรียกสินค้าจากเจนัวว่า ซีน (Jene) ซึ่งภายหลังเปลี่ยนมาเป็น ซอง (Jean) พอมาถึงอังกฤษ ชาวอังกฤษจะอ่านคำว่า Jean ว่า จีน หรือยีน เช่นเดียวกับคนอเมริกันที่พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเมื่อคนนำผ้ายีนส์นี้ไปตัดกางเกง ก็ต้องเป็นคำที่เติม s จึงเรียกว่า Jeans ยีนส์

จนกระทั่งราวปี ค.ศ. 1850 หรือ พ.ศ. 2393 ลีวาย สเตราส์ (Levi Strauss) ชาวเยอรมันที่อาศัยอยู่ที่ซานฟรานซิสโกได้ผลิตกางเกงยีนส์ในชื่อ ลีวายส์ โดยตั้งชื่อกางเกงยีนส์ตามชื่อผ้าฝ้าย โดยผ้าฝ้ายนำมาจากผู้ผลิตที่เมืองเจนัว (Genoa)

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและที่มาของกางเกงยีนส์ได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะของกางเกงยีนส์ได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใส่เครื่องแต่งกาย

เนื้อหาการเรียนรู้

ที่มาของกางเกงยีนส์

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ครูถามนักเรียนแต่ละทีมว่า “นักเรียนชอบใส่กางเกงยีนส์ไหม” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

2. ครูถามนักเรียนว่า “นักเรียนทราบไหมว่ากางเกงยีนส์มาจากไหนและกำเนิดมาจากอะไร” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

1. ครูให้นักเรียนอ่านบทความเรื่องกางเกงยีนส์ (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากออกเป็น 6 ทีม โดยมีสมาชิกภายในทีมๆละ 5 คน และตั้งชื่อทีม (ขั้นที่ 2: แบ่งกลุ่มเพื่อจัดทีม)

3. นักเรียนแต่ละทีมทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) โดยทำแต่ละบุคคล IRAT (Individual Readiness Assurance Test) ซึ่งเนื้อหาในข้อสอบจะเป็นการวัดความรู้พื้นฐานจากการที่ได้อ่านบทความเรื่อง กางเกงยีนส์ (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

4. สมาชิกภายในทีมทุกคนจะมาร่วมกันอภิปรายเหตุผลในแต่ละข้อคำถามจากข้อสอบ RAT โดยจะไม่มีสมาชิกคนใดรู้ว่าคำตอบที่ถูกคืออะไร (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

5. นักเรียนทำการทดสอบ GRAT (Group Readiness Assurance Test) แบบทีม ซึ่งสมาชิกภายในทีมต้องแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด โดยทุกทีมต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายประเด็นต่างๆเกี่ยวกับที่มาของกางเกงยีนส์ ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นและมีบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

6. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันอภิปรายข้อคำถามและคำตอบที่ได้หลังจากทำแบบทดสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. หลังจากนักเรียนแต่ละทีมได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปราย ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องจากข้อสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

2. ครูให้ทีมแต่ละทีมและสมาชิกทุกคนภายในทีมสามารถมีเหตุผลในคำตอบของตนเอง แต่ต้องมีการรู้จักการยอมรับเหตุผลของผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมอื่นด้วย (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

3. ครูให้ตัวแทนทีมแต่ละทีมอภิปรายว่าทำไมกางเกงยีนส์จึงมีบทบาทสำคัญโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น (ขั้นที่ 5: ตระหนักและประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้)

4. ครูสรุปอีกครั้งหนึ่งว่ากางเกงยีนส์กำเนิดขึ้นมาจากอะไรและทำไมจึงได้รับความนิยมอยู่เสมอโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น

สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

1. กางเกงยีนส์
2. บทความเรื่อง กางเกงยีนส์
3. ข้อสอบ RAT
4. ฉลาก

การวัดผล

1. การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม และต่างทีม โดยใช้แบบสังเกต โดยมีเกณฑ์คือ นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในทีมเดียวกันและต่างทีม 80%ขึ้นไป
2. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความกล้าแสดงออก

การประเมินผล

1. ประเมินจากข้อสอบ RAT โดยจากการทำแบบทีม (GRAT) โดยทีมแต่ละทีมสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ขึ้นไป

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10	บทความที่ 9	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง กางเกงยีนส์	เรื่อง กางเกงยีนส์	สอนโดย นายศิริน พุ่งสกุล

กางเกงยีนส์

ยีนส์ คือกางเกงที่ทำจากผ้าฝ้ายหยาบ แต่เพื่อความหลากหลายมักใช้ผ้าที่มีริ้ว เดิมทีผลิตเพื่อการทำงาน แต่ได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่นเริ่มจากทศวรรษที่ 50 มีแบรนด์ที่มีชื่อเสียงอย่าง ลีวายส์ แรงเลอร์ เป็นต้น ทุกวันนี้ยีนส์ถือว่าเป็นเครื่องแต่งกายที่ได้รับความนิยมทั่วทุกมุมโลก มีหลากหลายรูปแบบและสีสัน

ยีนส์เริ่มมีครั้งแรกที่เมืองเจโนวา เมืองท่าของประเทศอิตาลี โดยจุดประสงค์เพื่อกะลาสีชาวเจนัว ไว้ใส่เพื่อรองรับต่อสภาพแห้งหรือเปียกได้ดี และสามารถถกขากางเกงได้ขณะอยู่บนดาดฟ้าเรือ ผ้ายีนส์ที่ทำขึ้นมาในนครเจโนวา กลางศตวรรษที่ 19 ซึ่งทางประเทศอังกฤษสั่งนำเข้าผ้าชนิดนี้ ด้วยความทิ้งในความทนทาน และเรียกผ้านี้รวมๆว่า Fustian ซึ่งแปลว่าผ้าสีเนื้อหยาบ ต่อมาระหว่างที่เรือขนส่งสินค้าเดินทางจากอิตาลีมาอังกฤษ ต้องผ่านประเทศฝรั่งเศส ซึ่งคนเมืองเรียกเมืองเจนัวว่า แชน (Gênes) และเรียกสินค้าจากเจนัวว่า จีน (Jene) ซึ่งภายหลังเปลี่ยนมาเป็น ซอง (Jean) พอมาถึงอังกฤษ ชาวอังกฤษจะอ่านคำว่า Jean ว่า จีน หรือยีน เช่นเดียวกับคนอเมริกันที่พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเมื่อคนนำผ้ายีนส์นี้ไปตัดกางเกง ก็ต้องเป็นคำที่เติม s จึงเรียกว่า Jeans ยีนส์

จนกระทั่งราวปี ค.ศ. 1850 หรือ พ.ศ. 2393 ลีวาย สเตราส์ (Levi Strauss) ชาวเยอรมันที่อาศัยอยู่ที่ซานฟรานซิสโกได้ผลิตกางเกงยีนส์ในชื่อ ลีวายส์ โดยตั้งชื่อกางเกงยีนส์ตามชื่อผ้าฝ้าย โดยผ้าฝ้ายนำมาจากผู้ผลิตที่เมืองเจนัว (Genoa)

แบบทดสอบ RAT

เรื่อง กางเกงยีนส์

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่ และวันที่
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ RAT ให้ครบทุกข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดดังตัวอย่างต่อไปนี้

เลือกตอบเพียง 1 ข้อ

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X			

หากต้องการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็น ค. ให้ขีดเส้นทับคำตอบเดิม และขีดเครื่องหมายกากบาทลงในตัวเลือกที่เลือกใหม่ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X		X	

4. ห้ามขีดเขียนสิ่งใดลงในแบบทดสอบ RAT

ข้อสอบ RAT (Readiness Assurance Test)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 กางเกงยีนส์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. เพราะเหตุใดกางเกงยีนส์ถือเป็นกางเกงคลาสสิก</p> <p>ก. เพราะกางเกงยีนส์มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว</p> <p>ข. เพราะกางเกงยีนส์เป็นกางเกงที่ได้รับความนิยมมาก</p> <p>ค. เพราะกางเกงยีนส์มีราคาแพง</p> <p>ง. เพราะกางเกงยีนส์เป็นกางเกงที่สามารถใส่ได้กับทุกสถานการณ์และมีลักษณะที่โดดเด่น</p>
<p>2. กางเกงยีนส์มีความสำคัญอย่างไร</p> <p>ก. กางเกงยีนส์เป็นกางเกงที่ผลิตมาจากฝ้ายและมีความคงทน</p> <p>ข. กางเกงยีนส์ผลิตขึ้นมาเพื่อกะลาสีชาวเจนัวไว้ใส่เพื่อรองรับต่อสภาพอากาศทั้งแห้งและเปียก</p> <p>ค. กางเกงยีนส์ที่เข้ามาในประเทศไทยยี่ห้อแรก คือ ลีวายส์</p> <p>ง. กางเกงยีนส์ได้รับความนิยมอย่างมากในกลุ่มวัยรุ่นในเขตทวีปเอเชีย</p>
<p>3. เพราะเหตุใดจึงเรียกว่ากางเกงยีนส์</p> <p>ก. เพราะเป็นคำที่มาจากภาษาพื้นเมืองของเจนัว</p> <p>ข. เพราะมีที่มาจากผ้าฝ้ายชนิดหนึ่งในปารีส</p> <p>ค. เพราะอังกฤษได้นำเข้ามาใช้ในประเทศ ซึ่งระหว่างเดินทางต้องผ่านฝรั่งเศสและได้เพี้ยนภาษาฝรั่งเศสว่าชื่อยอง เป็น ยีนส์ในภาษาอังกฤษ</p> <p>ง. เพราะเป็นกางเกงที่ผลิตมาเพื่อการทหารเท่านั้น</p>
<p>4. เพราะเหตุใดในช่วงทศวรรษที่ 50 กางเกงยีนส์จึงเป็นที่นิยมของกลุ่มวัยรุ่น</p> <p>ก. เพราะแรกเริ่มกลุ่มควบอยวัยรุ่นได้นำมาใช้ในการทำฟาร์ม</p> <p>ข. เพราะวัยรุ่นหลงใหลในแบรนด์ที่มีชื่อเสียง เช่น ลีวายส์ แรเงเลอร์</p> <p>ค. เพราะเป็นความชอบเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นในบางประเทศ</p> <p>ง. เพราะมีราคาถูกและมีคุณภาพ</p>
<p>5. เพราะเหตุใดคนจึงนิยมสวมใส่กางเกงยีนส์</p> <p>ก. เพราะเป็นของแปลกใหม่</p> <p>ข. เพราะเป็นของโก้เก๋</p> <p>ค. เพราะเป็นของทันสมัย</p> <p>ง. ถูกทั้งหมดทุกข้อที่กล่าวมา</p>
<p>6. ทำไมชาวอังกฤษและชาวอเมริกันที่พูดภาษาอังกฤษ เมื่อนำผ้ายีนส์ไปตัดต้องเติม S</p> <p>ก. เพราะ S เป็นสัญลักษณ์ของกางเกงยีนส์</p> <p>ข. เพราะต้องการให้อ่านออกเสียงว่า Jeans (ยีนส์)</p> <p>ค. เพราะต้องการแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของภาษาอังกฤษ</p> <p>ง. เพราะต้องการให้มีความแตกต่างจากภาษาอิตาลีและภาษาฝรั่งเศส</p>

<p>7.เมืองเจนัวมีความสำคัญเกี่ยวกับกางเกงยีนส์อย่างไร</p> <p>ก. เจนัว เป็นเมืองที่มีอุตสาหกรรมการผลิตกางเกงยีนส์ที่ใหญ่ที่สุดของประเทศอิตาลี</p> <p>ข. เจนัว เป็นเมืองท่าที่ใหญ่ที่สุดในประเทศอิตาลี</p> <p>ค. เจนัว เป็นเมืองที่ผลิตกางเกงยีนส์ชิ้นแรกของโลก</p> <p>ง. เจนัว เป็นเมืองที่มีชื่อเสียงที่สุดในเรื่องแฟชั่น</p>
<p>8. ในปีค.ศ. 1850 มีความสำคัญเกี่ยวกับกางเกงยีนส์อย่างไร</p> <p>ก. กางเกงยีนส์มีราคาตกต่ำและไม่ได้รับความนิยม</p> <p>ข. มีการผลิตกางเกงยีนส์ในแบรินด์แรงเลอร์ขึ้นที่ประเทศสหรัฐอเมริกา</p> <p>ค. แบรินด์ลิวายส์ได้กำเนิดขึ้นในซานฟรานซิสโก โดยนำผ้าฝ้ายมาจากเมืองเจนัว</p> <p>ง. ได้รับความนิยมมากในกลุ่มทหารอเมริกัน</p>
<p>9. การผลิตผ้ายีนส์เพื่อให้กลาสีเรือสวมใส่มีความสำคัญอย่างไร</p> <p>ก. เพราะผ้ายีนส์มีราคาถูกและเป็นผ้าที่มีความบาง</p> <p>ข. เพราะผ้ายีนส์มีความยืดหยุ่นและทนต่อสภาพอากาศทั้งเปียกและแห้งได้ดี</p> <p>ค. เพราะผ้ายีนส์มีความทนทานต่อการฉีกขาดเนื่องจากทำมาจากใยสังเคราะห์พิเศษ</p> <p>ง. เพราะผ้ายีนส์เป็นผ้าเนื้อหยาบเหมาะกับการป้องกันระเบิดและลูกกระสุน</p>
<p>10. ลิวาย สเตราส์มีความสำคัญอย่างไร</p> <p>ก. ลิวาย สเตราส์เป็นชาวฝรั่งเศสที่นำยีนส์เข้ามาเป็นคนแรก</p> <p>ข. ลิวาย สเตราส์ เป็นชาวเยอรมันที่ผลิตกางเกงยีนส์ในชื่อ ลิวายส์</p> <p>ค. ลิวาย สเตราส์ เป็นชาวอเมริกันที่เป็นผู้นำด้านแฟชั่น</p> <p>ง. ลิวาย สเตราส์ เป็นชาวอังกฤษที่ชื่นชอบยีนส์เป็นอย่างมาก</p> <p style="text-align: center;">*****</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 ที่มาของการให้ทิป
วันที่สอน 7 เดือน กุมภาพันธ์ ปี 2557

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เวลาที่สอน 10.20-11.10น.

ความคิดรวบยอด

ความหมายของทิป คือ เงินจำนวนหนึ่งที่ผู้รับบริการมอบให้แก่ผู้ที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่ตนเอง โดยจ่ายเพิ่มให้เป็นพิเศษนอกเหนือการจ่ายค่าสินค้า หรือการได้รับการบริการ

เนื้อหา

ทราบไหมว่าที่มาของการให้ทิปคืออะไร การให้ทิปถือเป็นธรรมเนียมของชาติตะวันตก ซึ่งเริ่มมีธรรมเนียมมาตั้งแต่สมัยโรมัน โดยส่วนใหญ่การให้ทิปจะเป็นให้เหรียญ โดยเริ่มแรกที่ประเทศอังกฤษ ซึ่งมีร้านค้าร้านหนึ่งมีความคิดที่แปลกโดยเริ่มนำกลองมาตั้งไว้ และเขียนป้ายไว้ที่กลองว่า ประกันความรวดเร็ว เมื่อลูกค้าคนใดหยอกเหรียญลงในกลองก็จะได้รับความรวดเร็วมากขึ้น ซึ่งความคิดนี้ต่อมาจึงใช้เรียกว่า ทิป

การให้ทิปของแต่ละประเทศนั้นจะไม่เหมือนกันโดยแล้วแต่ประเทศนั้นจะรวมค่าทิปไปในบิลเรียกเก็บเงินหลังเช็คบิล หรือใช้บริการเสร็จ โดยในบิลจะระบุไว้ว่า “Service Charge” หรือ “ค่าบริการ” ไว้แล้ว ซึ่งจะกำหนดเป็นค่าร้อยละของยอดจำนวนเงินทั้งหมดที่ต้องจ่ายให้แก่บริการนั้นๆ โดยทั่วไปจะอยู่ที่ 5-15เปอร์เซ็นต์ ซึ่งแต่ละประเทศมีการคิดค่าธรรมเนียมในการทิปที่แตกต่างกัน เช่นประเทศฝรั่งเศส มีกฎหมายให้ภัตตาคารสามารถบวกค่าบริการได้ ทำให้พนักงานเสิร์ฟที่ประเทศฝรั่งเศสมีเงินเดือนและสวัสดิการที่ดี แต่สำหรับประเทศสหรัฐอเมริกาไม่บังคับ ทำให้รายได้ของพนักงานส่วนใหญ่ได้มาจากการทิป สำหรับเงินเดือนได้น้อยมาก ดังนั้นเมื่อไปกินอาหารที่ภัตตาคารที่ฝรั่งเศสที่ได้ออกค่าบริการไปแล้วในบิลจึงไม่ต้องให้ทิปเพิ่มอีก แต่ถ้าหากได้รับบริการที่ดีอาจจะให้เพิ่มตามความสมัครใจก็ได้ โดยปกติจะอยู่ประมาณ 1-5 ยูโรต่อจำนวนสมาชิกแต่สำหรับที่ประเทศไทยแล้วเฉพาะร้านอาหารใหญ่ๆ หรือสั่งอาหารตามโรงแรมมักจะเขียนบอกไว้ในเมนูอาหารอยู่แล้วว่ามีค่าบริการเพิ่มกี่เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นปกติสากล แต่ถ้าหากจะให้เพิ่มอีกก็แล้วแต่เรา สำหรับต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศในแถบยุโรป จะมีธรรมเนียมในการทิปดังนี้

1. พนักงานยกกระเป๋าไม่ว่าจะเป็นสถานที่ใดควรได้ประมาณ 0.50 – 1 ยูโรต่อกระเป๋า 1 ใบ
2. แม่บ้านทำความสะอาดตามโรงแรมควรได้ประมาณ 1 – 1.50 ยูโรต่อวัน
3. ช่างทำผมควรได้ 10% ของค่าทำผม
4. พนักงานประจำห้องน้ำควรได้ประมาณ 0.30 – 0.50 ยูโร ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็จะมีป้ายติดประกาศอย่างชัดเจนว่าต้องให้
5. โกด์ท้องถิ่นที่พาเราเที่ยวในแต่ละสถานที่ควรได้ประมาณ 1 – 2 ยูโรต่อครั้ง และสำหรับโกด์ที่นำเที่ยวแบบหมู่คณะควรได้ประมาณ 2 – 5 ยูโรต่อทัวร์จากลูกทัวร์แต่ละคน
6. คนขับแท็กซี่ควรได้ประมาณ 10% ของค่าโดยสาร และคนขับรถบัสควรได้ประมาณ 1 – 2 ยูโรต่อวัน

อัตราเหล่านี้เป็นเหมือนราคากลางในการให้เท่านั้น ซึ่งจะให้มาก หรือให้น้อยก็ขึ้นอยู่กับความพอใจของเราทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทุนทรัพย์ และความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อพนักงาน

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกที่มาของการให้ทิปได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและธรรมเนียมของการให้ทิปได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับที่มาของการให้ทิป

เนื้อหาการเรียนรู้

1. ประวัติของการให้ทิป
2. ลักษณะของการให้ทิป
3. จำนวนเปอร์เซ็นต์และอาชีพของการให้ทิป

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ครูถามนักเรียนแต่ละทีมว่า “นักเรียนเคยให้ทิปไหม” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

2. ครูถามนักเรียนว่า “นักเรียนทราบไหมว่าการให้ทิปมาจากที่ไหนและทำไมจึงต้องมีการให้ทิป” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

1. ครูให้นักเรียนอ่านบทความเรื่องที่มาของการให้ทิป (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากออกเป็น 6 ทีม โดยมีสมาชิกภายในทีมๆละ 5 คน และตั้งชื่อทีม (ขั้นที่ 2: แบ่งกลุ่มเพื่อจัดทีม)

3. นักเรียนแต่ละทีมทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) โดยทำแต่ละบุคคล IRAT (Individual Readiness Assurance Test) ซึ่งเนื้อหาในข้อสอบจะเป็นการวัดความรู้พื้นฐานจากการที่ได้อ่านบทความเรื่อง กางเกงยีนส์ (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

4. สมาชิกภายในทีมทุกคนจะมาร่วมกันอภิปรายเหตุผลในแต่ละข้อคำถามจากข้อสอบ RAT โดยจะไม่มีสมาชิกคนใดรู้ว่าคำตอบที่ถูกคืออะไร (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

5. นักเรียนทำการทดสอบ GRAT (Group Readiness Assurance Test) แบบทีม ซึ่งสมาชิกภายในทีมต้องแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด โดยทุกทีมต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายประเด็นต่างๆที่เกี่ยวกับที่มาของการให้ทิป ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นและมีบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

6. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันอภิปรายข้อคำถามและคำตอบที่ได้หลังจากทำแบบทดสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. หลังจากได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปราย ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องจากข้อสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)
2. ครูให้ทีมแต่ละทีมและสมาชิกทุกคนภายในทีมสามารถมีเหตุผลในคำตอบของตนเอง แต่ต้องมีการรู้จักการยอมรับเหตุผลของผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมอื่นด้วย (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)
3. ครูให้ตัวแทนทีมแต่ละทีมอภิปรายว่าทำไมจึงมีการให้ทิปและทำไมเราจึงควรให้ทิปหลังจากได้รับบริการ (ขั้นที่ 5: ตระหนักและประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้)
4. ครูสุร้อีกครั้งหนึ่งว่าการให้ทิปที่มาจากอะไร และทำไมเราจึงควรให้ทิป

สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

1. บทความเรื่อง ที่มาของการให้ทิป
2. ข้อสอบ RAT
3. กระดาษคำตอบ
4. ฉลาก

การวัดผล

1. การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม และต่างทีม โดยใช้แบบสังเกต โดยมีเกณฑ์คือนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในทีมเดียวกันและต่างทีม 80%ขึ้นไป
2. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความกล้าแสดงออก

การประเมินผล

1. ประเมินจากข้อสอบ RAT โดยจากการทำแบบทีม (GRAT) โดยทีมแต่ละทีมสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ขึ้นไป

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11	บทความที่ 10	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง ที่มาของการให้ทิป	เรื่อง ที่มาของการให้ทิป	สอนโดย นายศิริสิน พุ่งสกุล

ที่มาของการให้ทิป

ทราบไหมครับว่าที่มาของการให้ทิปคืออะไร การให้ทิปถือเป็นธรรมเนียมของชาติตะวันตก ซึ่งเริ่มมีธรรมเนียมมาตั้งแต่สมัยโรมัน โดยส่วนใหญ่การให้ทิปจะเป็นให้เหรียญ โดยเริ่มแรกที่ประเทศอังกฤษ ซึ่งมีร้านค้าร้านหนึ่งมีความคิดที่แปลกโดยเริ่มนำกล่องมาตั้งไว้ และเขียนป้ายไว้ที่กล่องว่า ประกันความรวดเร็ว เมื่อลูกค้าคนใดหยอกเหรียญลงในกล่องก็จะได้รับความรวดเร็วมากขึ้น ซึ่งความคิดนี้ต่อมาจึงใช้เรียกว่า ทิป การให้ทิปของแต่ละประเทศนั้นจะไม่เหมือนกันโดยแล้วแต่ประเทศนั้นจะรวมค่าทิปไปในบิลเรียกเก็บเงินหลังเช็คบิล หรือใช้บริการเสร็จ โดยในบิลจะระบุไว้ว่า “Service Charge” หรือ “ค่าบริการ” ไว้แล้ว ซึ่งจะกำหนดเป็นร้อยละของยอดจำนวนเงินทั้งหมดที่ต้องจ่ายให้แก่บริการนั้นๆ โดยทั่วไปจะอยู่ที่ 5-15เปอร์เซ็นต์ ซึ่งแต่ละประเทศมีการคิดค่าธรรมเนียมในการทิปที่แตกต่างกัน เช่นประเทศฝรั่งเศส มีกฎหมายให้ภัตตาคารสามารถบวกค่าบริการได้ ทำให้พนักงานเสิร์ฟที่ประเทศฝรั่งเศสมีเงินเดือนและสวัสดิการที่ดี แต่สำหรับประเทศสหรัฐอเมริกาไม่บังคับ ทำให้รายได้ของพนักงานส่วนใหญ่ได้มาจากการทิป สำหรับเงินเดือนได้น้อยมาก ดังนั้นเมื่อไปกินอาหารที่ภัตตาคารที่ฝรั่งเศสที่ได้ออกค่าบริการไปแล้วในบิลจึงไม่ต้องให้ทิปเพิ่มอีก แต่ถ้าหากได้รับบริการที่ดีอาจจะให้เพิ่มตามความสมัครใจก็ได้ โดยปกติจะอยู่ประมาณ 1-5 ยูโรต่อจำนวนสมาชิก แต่สำหรับประเทศไทยแล้วเฉพาะร้านอาหารใหญ่ๆ หรือสั่งอาหารตามโรงแรมมักจะเขียนบอกไว้ในเมนูอาหารอยู่แล้วว่ามีค่าบริการเพิ่มกี่เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นปกติสากล แต่ถ้าหากจะให้เพื่ออีกก็แล้วแต่เรา สำหรับ ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศในแถบยุโรป จะมีธรรมเนียมในการทิปดังนี้

1. พนักงานยกกระเป๋าไม่ว่าจะเป็นสถานที่ใดควรได้ประมาณ 0.50 – 1 ยูโรต่อกระเป๋า 1 ใบ
 2. แม่บ้านทำความสะอาดตามโรงแรมควรได้ประมาณ 1 – 1.50 ยูโรต่อวัน
 3. ช่างทำผมควรได้ 10% ของค่าทำผม
 4. พนักงานประจำห้องน้ำควรได้ประมาณ 0.30 – 0.50 ยูโร ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็จะมีป้ายติดประกาศอย่างชัดเจนว่าต้องให้
 5. โกด์ห้องถิ่นที่พาเราเที่ยวในแต่ละสถานที่ควรได้ประมาณ 1 – 2 ยูโรต่อครั้ง และสำหรับโกด์ที่นำเที่ยวแบบหมู่คณะควรได้ประมาณ 2 – 5 ยูโรต่อทัวร์จากลูกค้าทัวร์แต่ละคน
 6. คนขับแท็กซี่ควรได้ประมาณ 10% ของค่าโดยสาร และคนขับรถบัสควรได้ประมาณ 1 - 2 ยูโรต่อวัน
- อัตราเหล่านี้เป็นเหมือนราคากลางในการให้เท่านั้น ซึ่งจะให้มาก หรือให้น้อยก็ขึ้นอยู่กับความพอใจของเราทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทุนทรัพย์ และความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อพนักงาน

แบบทดสอบ RAT
เรื่อง ที่มาของการให้ทิป

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่ และวันที่
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ RAT ให้ครบทุกข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดตัวอย่างต่อไปนี้

เลือกตอบเพียง 1 ข้อ

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X			

หากต้องการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็น ค. ให้ขีดเส้นทับคำตอบเดิม และขีดเครื่องหมายกากบาทลงในตัวเลือกที่เลือกใหม่ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X		X	

4. ห้ามขีดเขียนสิ่งใดลงในแบบทดสอบ RAT

ข้อสอบ RAT (Readiness Assurance Test)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 ที่มาของการให้ทิป

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. การให้ทิปมีความสำคัญต่องานบริการอย่างไร</p> <p>ก. เป็นคำขอบคุณ</p> <p>ข. เป็นของสมนาคุณ</p> <p>ค. เป็นการตอบแทน</p> <p>ง. เป็นการแสดงความมีน้ำใจ</p>
<p>2. การให้ทิปเกิดขึ้นครั้งแรกที่ประเทศอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร</p> <p>ก. เป็นการบริจาคเพื่อการกุศล</p> <p>ข. การประกันความรวดเร็ว</p> <p>ค. การได้รับบริการแบบพิเศษ</p> <p>ง. การช่วยเหลือตามกำลังศรัทธา</p>
<p>3. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการระบุค่าบริการไว้ที่ใบเสร็จเรียกเก็บเงิน</p> <p>ก. เพราะเป็นการให้ความสำคัญของการบริการ</p> <p>ข. เพราะเป็นธรรมเนียมที่ถือปฏิบัติกันมาโดยเฉพาะในยุโรป</p> <p>ค. เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจผู้ทำงาน</p> <p>ง. เพื่อเป็นเงินกองกลางในการนำไปบริจาคให้กับถิ่นทุรกันดาร</p>
<p>4. สาเหตุใดที่ประเทศฝรั่งเศสจึงมีกฎหมายให้ภัตตาคารสามารถบวกค่าบริการได้</p> <p>ก. ต้องการให้คนมาทำงานในภัตตาคารมากขึ้น</p> <p>ข. เพื่อยกระดับคุณภาพของการอยู่ดีกินดีของประชากรในประเทศ</p> <p>ค. เพื่อการพัฒนาด้านการบริการ</p> <p>ง. ต้องการให้พนักงานเสิร์ฟมีเงินเดือนและสวัสดิการที่ดี</p>
<p>5. เพราะเหตุใดพนักงานยกกระเป๋าจึงได้ทิปมากกว่าอาชีพบริการอย่างอื่น</p> <p>ก. เพราะการยกกระเป๋าเป็นงานที่เสี่ยงต่อการได้รับการบาดเจ็บทางร่างกายและกระดูก</p> <p>ข. เพราะพนักงานยกกระเป๋ามีรายได้น้อยกว่าอาชีพบริการอย่างอื่น</p> <p>ค. เพราะกระเป๋าแต่ละใบต่างมีน้ำหนักที่แตกต่างกัน</p> <p>ง. เพราะกระเป๋าถือเป็นสิ่งของที่ผู้เป็นเจ้าของสามารถช่วยตนเองได้</p>
<p>6. การคิดค่าบริการในประเทศไทยมีลักษณะเป็นอย่างไร</p> <p>ก. ตามระเบียบค่าธรรมเนียม</p> <p>ข. ตามความเหมาะสม</p> <p>ค. ตามมารยาท</p> <p>ง. ตามความพึงพอใจ</p>

<p>7. สาเหตุที่ประเทศไทยมีการระบุค่าบริการในใบเสร็จรับเงินเพราะเหตุใด</p> <p>ก. เพราะเป็นการกำหนดราคาในการรับบริการ</p> <p>ข. เพราะเป็นการส่งเสริมและช่วยเหลือบุคคลที่ให้บริการ</p> <p>ค. เพื่อเป็นคำรักษาและและบำรุงสถานที่ที่เราไปรับบริการ</p> <p>ง. เพื่อยกระดับและให้เกียรติของบุคคลที่ให้บริการ</p>
<p>8. เพราะเหตุใดการให้มากหรือน้อยของผู้รับบริการจึงไม่สามารถกำหนดอัตราเหมือนราคากลางได้</p> <p>ก. เพราะเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล</p> <p>ข. เพราะไม่มีกฎบังคับใช้</p> <p>ค. เพราะขึ้นอยู่กับความพึงพอใจจากการได้รับบริการ</p> <p>ง. เพราะเป็นสิ่งที่ต้องตกลงกับผู้ให้บริการโดยตรง</p>
<p>9. การให้ทิปของชาวตะวันตก ถือเป็นความสำคัญอย่างไร</p> <p>ก. กฎหมาย</p> <p>ข. ส่วนตัว</p> <p>ค. ประเพณี</p> <p>ง. ค่าตอบแทน</p>
<p>10. เพราะเหตุใดการให้ทิปในเมืองไทยจึงไม่ค่อยได้รับความสำคัญเท่าที่ควร</p> <p>ก. เพราะไม่ได้มีกฎหมายบังคับใช้และการกำหนดราคากลาง</p> <p>ข. เพราะคนไทยไม่นิยมเข้าร้านอาหารหรูๆ</p> <p>ค. เพราะส่วนใหญ่ตามร้านอาหารหรูๆ หรือโรงแรมจะมีค่าบริการอยู่แล้ว</p> <p>ง. เพราะคนไทยค่อนข้างประหยัดและมักจะเก็บทุกบาททุกสตางค์</p> <p style="text-align: center;">*****</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 ที่มาของชื่อเงาะโรงเรียน
วันที่สอน 7 เดือน กุมภาพันธ์ ปี 2557

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เวลาที่สอน 15.40-16.30น.

ความคิดรวบยอด

เงาะ เป็นไม้ผลเมืองร้อน มีถิ่นกำเนิดในประเทศอินโดนีเซีย และมาเลเซีย โดยทั่วไปเงาะเป็นไม้ผลที่เจริญเติบโตได้ดีในบริเวณที่มีความชื้นค่อนข้างสูง เงาะในประเทศไทยจึงนิยมปลูกในบริเวณภาคตะวันออกและภาคใต้ อาทิ พันธุ์สีทอง พันธุ์น้ำตาลกรวด พันธุ์สีชมพู พันธุ์โรงเรียน และพันธุ์เงาะม้ง เป็นต้น

เนื้อหา

เงาะโรงเรียนที่อร่อยที่สุด "เงาะโรงเรียนนาสาร" เป็นเงาะหนึ่งในผลไม้โปรดของใครหลายๆ คน เป็นเงาะที่หวานกรอบ ผลสีแดงเข้มปลายขนสีเขียว น้ำหวานมากๆ เป็นผลไม้ของดีชั้นชื่อของบ้านนาสาร อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มี "ทรัพย์ในดิน สินในน้ำ" ใต้พื้นดินประกอบด้วยแร่ดินมีผลไม้เงาะพันธุ์ต้นแรกของประเทศไทย

ประวัติความเป็นมาของเงาะพันธุ์อร่อยเลื่องชื่อนี้ เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2480 นายเคหะวงศ์ เป็นชาวจังหวัดภูเก็ตเดินทางมาทำกิจการเหมืองแร่ดีบุก ที่อำเภอบ้านนาสาร โดยทำเหมืองที่บ้านเหมืองแกะและที่บ้านขุนทองกลางโดยพักอาศัยอยู่ริมทางรถไฟ (ซึ่งปัจจุบันเป็นโรงเรียนนาสาร) นายเคหะวงศ์ได้นำเงาะพันธุ์พื้นเมืองของปักษ์มาปลูกรับประทานแล้วได้ทิ้งเมล็ดไว้ (เงาะปักษ์ผลใหญ่ ลักษณะทรงรี เปลือกหนา มีผลสีแดงเข้ม ไม่หวาน) ด้วยเหตุของดินที่ดีและมีความชุ่มชื้น อุณหภูมิพอเหมาะ ทำให้เมล็ดที่ถูกทิ้งไว้งอกขึ้นมาประมาณ 3 ต้น เมื่อนายเคหะวงศ์เลิกกิจการเหมืองแร่ ได้ขายบ้านพักพร้อมที่ดินให้กับทางราชการ สมัยนั้นราคาประมาณ 1,200 บาท ต่อมาทางราชการได้ตั้งเป็นโรงเรียนชื่อโรงเรียนนาสาร โดยมีครูแย้ม พวงทิพย์ เป็นครูใหญ่ ต้นเงาะทั้ง 3 ต้นได้เจริญงอกงามใหญ่โตขึ้นจากดินที่อุดมสมบูรณ์และต่อมาได้ออกดอกติดผลจำนวนต้นเงาะทั้ง 3 ต้น มีอยู่ต้นหนึ่งผลของเงาะมีรสชาติหวาน กรอบ อร่อย ซึ่งแตกต่างจากพันธุ์นำไปให้กับพี่น้องชาวนาสารปลูกเป็นพืชเศรษฐกิจ และได้ขยายพันธุ์ไปยังจังหวัดต่างๆ โดยตั้งชื่อจากแหล่งกำเนิดคือโรงเรียนนาสาร จึงใช้ชื่อว่า เงาะโรงเรียนในปี พ.ศ. 2512 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้เสด็จจังหวัดสุราษฎร์ธานี นายซัช อุตตมางกูร ผู้นำชาวสวนเงาะได้ทูลเกล้าฯถวายผลเงาะโรงเรียน และขอพระราชทานชื่อพันธุ์เงาะนี้เสียใหม่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสว่า "ชื่อเงาะโรงเรียนคืออยู่แล้ว" ตั้งแต่นั้นมา เงาะพันธุ์นี้จึงได้ชื่อว่าเงาะโรงเรียนอย่างเป็นทางการ อนึ่ง เพื่อความเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงได้จัดงานวันเงาะโรงเรียน ขึ้นเป็นประจำในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึง สิงหาคมของทุกปี

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายที่มาของชื่อเกาะโรงเรียนได้
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับที่มาของชื่อเกาะโรงเรียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อให้ให้นักเรียนได้รู้จักที่มาของชื่อเกาะโรงเรียนและความสำคัญของเกาะโรงเรียนที่มีชื่อเสียงในเมืองไทย

เนื้อหาการเรียนรู้

1. ที่มาของชื่อเกาะโรงเรียน
2. ลักษณะของเกาะโรงเรียน
3. แหล่งเพาะปลูกเกาะโรงเรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ครูถามนักเรียนแต่ละทีมว่า “นักเรียนชอบรับประทานเกาะไหม และทำไมถึงชอบ”
(ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
2. ครูถามนักเรียนว่า “นักเรียนทราบไหมว่าเกาะที่มีชื่อพันธุ์หนึ่งของประเทศไทยเราคือเกาะอะไร” คำตอบ “เกาะโรงเรียน” (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
3. ครูถามนักเรียนว่า “นักเรียนทราบไหมว่า ทำไมถึงมีชื่อว่าเกาะโรงเรียน”
(ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)

ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

1. ครูให้นักเรียนอ่านบทความเรื่องที่มาของชื่อเกาะโรงเรียน (ขั้นที่ 1: นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง)
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากออกเป็น 6 ทีม โดยมีสมาชิกภายในทีมๆละ 5 คน และตั้งชื่อทีม (ขั้นที่ 2: แบ่งกลุ่มเพื่อจัดทีม)
3. นักเรียนแต่ละทีมทำการทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) โดยทำแต่ละบุคคล IRAT (Individual Readiness Assurance Test) ซึ่งเนื้อหาในข้อสอบจะเป็นการวัดความรู้พื้นฐานจากการที่ได้อ่านบทความเรื่อง ที่มาของชื่อเกาะโรงเรียน (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)
4. สมาชิกภายในทีมทุกคนจะมาร่วมกันอภิปรายเหตุผลในแต่ละข้อคำถามจากข้อสอบ RAT โดยจะไม่มีสมาชิกคนใดรู้ว่าคำตอบที่ถูกคืออะไร (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

5. นักเรียนทำการทดสอบ GRAT (Group Readiness Assurance Test) แบบทีม ซึ่งสมาชิกภายในทีมต้องแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลในการเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด โดยทุกทีมต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายประเด็นต่างๆที่เกี่ยวกับที่มาของชื่อเงาะโรงเรียน ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นและมีบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน (ขั้นที่ 3: ทดสอบRAT)

6. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันอภิปรายข้อคำถามและคำตอบที่ได้หลังจากทำแบบทดสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

ขั้นสรุป (5นาที)

1. หลังจากนักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปราย ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องจากข้อสอบ RAT (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

2. ครูทีมแต่ละทีมและสมาชิกทุกคนภายในทีมสามารถมีเหตุผลในคำตอบของตนเอง แต่ต้องมีการรู้จักการยอมรับเหตุผลของผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมอื่นด้วย (ขั้นที่ 4: แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นระหว่างทีม)

3. ครูให้ตัวแทนทีมแต่ละทีมอภิปรายว่าที่มาของชื่อเงาะโรงเรียนมีที่มาอย่างไร และลักษณะของเงาะโรงเรียนเป็นอย่างไร (ขั้นที่ 5: ตระหนักและประยุกต์ใช้เนื้อหาจากการเรียนรู้)

4. ครูสรุปอีกครั้งหนึ่งว่าที่มาของชื่อเงาะโรงเรียนมีความเป็นมาอย่างไร รวมถึงลักษณะเด่นของเงาะโรงเรียน

สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

1. ผลเงาะโรงเรียน
2. บทความเรื่อง ที่มาของชื่อเงาะโรงเรียน
3. ข้อสอบ RAT
4. ฉลาก

แหล่งเรียนรู้

1. <http://www.gotoknow.org/posts/150512>
2. <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%B0>

การวัดผล

1. การมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม และต่างทีม โดยใช้แบบสังเกต โดยมีเกณฑ์คือนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในทีมเดียวกันและต่างทีม 80%ขึ้นไป
2. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความกล้าแสดงออก

การประเมินผล

1. ประเมินจากข้อสอบ RAT โดยจากการทำแบบทีม (GRAT) โดยทีมแต่ละทีมสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ขึ้นไป

หน่วยการเรียนรู้ที่ 12	บทความที่ 11	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง ที่มาของชื่อเงาะโรงเรียน	เรื่อง ที่มาของชื่อ เงาะโรงเรียน	สอนโดย นายศิริสิน ฟุ้งสกุล

ที่มาของชื่อ.....เงาะโรงเรียน

เงาะโรงเรียนที่อร่อยที่สุด "เงาะโรงเรียนนาสาร" เป็นเงาะหนึ่งในผลไม้โปรดของใครหลายๆ คน เป็นเงาะที่หวานกรอบ ผลสีแดงเข้มปลายขนสีเขียว น่าทานมากๆ เป็นผลไม้ของดีชั้นชื่อของบ้านนาสาร อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มี "ทรัพยากรในดิน สีนในน้ำ" ได้พื้นดินประกอบด้วยแร่ดินมีผลไม้เงาะพันธุ์ต้นแรกของประเทศไทย

ประวัติความเป็นมาของเงาะพันธุ์อร่อยเลื่องชื่อนี้ เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2480 นายเคห่อง เป็นชาวป็นังได้เดินทางมาทำกิจการเหมืองแร่ดีบุก ที่อำเภอบ้านนาสาร โดยทำเหมืองที่บ้านเหมืองแเกาะและที่บ้านขุนทองกลางโดยพักอาศัยอยู่ริมทางรถไฟ (ซึ่งปัจจุบันเป็นโรงเรียนนาสาร) นายเคห่องได้นำเงาะพันธุ์พื้นเมืองของป็นังมานั่งรับประทานแล้วได้ทิ้งเมล็ดไว้ (เงาะป็นังผลใหญ่ ลักษณะทรงรี เปลือกหนา มีผลสีแดงเข้ม ไม่หวาน) ด้วยเหตุของดินที่ดีและมีความชุ่มชื้น

อุณหภูมิพอเหมาะทำให้เมล็ดที่ถูกทิ้งไว้งอกขึ้นมาประมาณ 3 ต้น เมื่อนายเคห่องเลิกกิจการเหมืองแร่ ได้ขายบ้านพักพร้อมที่ดินให้กับทางราชการ สมัยนั้นราคาประมาณ 1,200 บาท ต่อมาทางราชการได้ตั้งเป็นโรงเรียนชื่อโรงเรียนนาสาร โดยมีครูแย้ม พวงทิพย์ เป็นครูใหญ่ ต้นเงาะทั้ง 3 ต้นได้เจริญงอกงามใหญ่โตขึ้นจากดินที่อุดมสมบูรณ์ และต่อมาได้ออกดอกติดผลจำนวนต้นเงาะทั้ง 3 ต้น มีอยู่ต้นหนึ่งผลของเงาะมีรสชาติหวาน กรอบ อร่อย ซึ่งแตกต่างจากพันธุ์นำไปให้กับพี่น้องชาวนาสาร

ปลูกเป็นพืชเศรษฐกิจ และได้ขยายพันธุ์ไปยังจังหวัดต่างๆ โดยตั้งชื่อจากแหล่งกำเนิดคือโรงเรียนนาสาร จึงใช้ชื่อว่า เงาะโรงเรียน

ในปี พ.ศ. 2512 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ได้เสด็จจังหวัดสุราษฎร์ธานี นายชัช อดตมางกูร ผู้นำชาวสวนเงาะได้ทูลเกล้าฯถวายผลเงาะโรงเรียน และขอพระราชทาน

ชื่อพันธุ์เงาะนี้เสียใหม่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสว่า "ชื่อเงาะโรงเรียนดีอยู่แล้ว" ตั้งแต่นั้นมา เงาะพันธุ์นี้จึงได้ชื่อว่าเงาะโรงเรียนอย่างเป็นทางการ อนึ่ง เพื่อความเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงได้จัดงานวันเงาะโรงเรียน ขึ้นเป็นประจำในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึง สิงหาคมของทุกปี

* * * * *

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบทดสอบ RAT
เรื่อง ที่มาของชื่อเกาะโรงเรียน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบ RAT (Readiness Assurance Test) มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่ และวันที่
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ RAT ให้ครบทุกข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดดังตัวอย่างต่อไปนี้

เลือกตอบเพียง 1 ข้อ

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X			

หากต้องการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็น ค. ให้ขีดเส้นทับคำตอบเดิม และขีดเครื่องหมายกากบาทลงในตัวเลือกที่เลือกใหม่ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	≠		X	

4. ห้ามขีดเขียนสิ่งใดลงในแบบทดสอบ RAT

หน่วยการเรียนรู้ที่ 12

ที่มาของชื่อเงาะโรงเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. เพราะเหตุใดภาคใต้จึงเป็นพื้นที่ที่สามารถเพาะปลูกเงาะโรงเรียนได้ดีที่สุด</p> <p>ก. ภาคใต้มีฝนตกชุก</p> <p>ข. ภาคใต้มีดินที่เหมาะสม และมีแร่บนดิน</p> <p>ค. ภาคใต้มีแร่ธาตุเยอะ</p> <p>ง. ภาคใต้มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก</p>
<p>2. สาเหตุที่เงาะโรงเรียนมีคุณภาพแตกต่างจากเงาะปิ้งคืออะไร</p> <p>ก. เพราะพื้นที่ปลูกเงาะโรงเรียนเป็นพื้นที่ที่มีภูมิอากาศแบบร้อน</p> <p>ข. เพราะเงาะปิ้งมีถิ่นกำเนิดอยู่ตามที่ราบสูง</p> <p>ค. เพราะที่ดินที่ปลูกเงาะบริเวณบ้านนาสารมีความอุดมสมบูรณ์</p> <p>ง. เพราะเงาะปิ้งเป็นเงาะที่มีความหวาน หอม และอร่อย</p>
<p>3. ลักษณะเด่นของเงาะโรงเรียนเป็นอย่างไร</p> <p>ก. ผลใหญ่ รสหวาน</p> <p>ข. เปลือกหนา ผลสีแดงเข้ม</p> <p>ค. ลักษณะทรงรี รสไม่หวาน</p> <p>ง. รสหวานกรอบ ผลสีแดงเข้มปลายขนสีเขียว</p>
<p>4. สาเหตุใดที่ทำให้ประเทศไทยมีเงาะโรงเรียน</p> <p>ก. นายเคห่อง ได้นำเงาะปิ้งมารับประทานและทิ้งเมล็ดไว้</p> <p>ข. ขุนทองกลาง ได้ซื้อเงาะมาจากประเทศอินโดนีเซีย</p> <p>ค. ครูแย้ม พวงทิพย์ นำเมล็ดพันธุ์มาปลูกไว้ที่ตรงเรียนบ้านนาสาร</p> <p>ง. นายซัช อุดตมางกูร ซื้อต้นเงาะจากเกาะปิ้งมาปลูกไว้ที่บ้านริมทางรถไฟ</p>
<p>5. เพราะเหตุใดจึงตั้งชื่อพันธุ์เงาะว่า “เงาะโรงเรียน”</p> <p>ก. เพราะนักเรียนในโรงเรียนบ้านนาสารชอบรับประทานเงาะ</p> <p>ข. เพราะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีพระราชดำรัสว่า “เงาะโรงเรียนก็ได้อยู่แล้ว”</p> <p>ค. เพราะโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนิยมปลูกต้นเงาะไว้ในโรงเรียน</p> <p>ง. เพราะเป็นเงาะพันธุ์พิเศษมีเฉพาะในโรงเรียนเท่านั้น</p>
<p>6. เพราะเหตุใดเงาะจึงเป็นผลไม้ที่เจริญเติบโตได้ดีในบริเวณที่มีความชื้นค่อนข้างสูง</p> <p>ก. เพราะเงาะเป็นผลไม้เมืองหนาว</p> <p>ข. เพราะได้รับอิทธิพลของลมทะเล</p> <p>ค. เพราะเงาะเป็นผลไม้เมืองร้อน</p> <p>ง. เพราะเงาะเป็นไม้ผลที่ไม่อุ้มน้ำ</p>

<p>7. การจัดงานวันเงาะโรงเรียนมีความสำคัญอย่างไรต่อจังหวัดสุราษฎร์ธานี</p> <p>ก. เป็นการรำลึกถึงนายเคหะวงศ์ ผู้ริเริ่มนำเงาะเข้ามาในประเทศไทย</p> <p>ข. เป็นการแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของจังหวัด</p> <p>ค. เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของจังหวัด</p> <p>ง. เป็นการสืบทอดประเพณีและวัฒนธรรมพื้นเมือง</p>
<p>8. สาเหตุที่จัดงานวันเงาะโรงเรียนขึ้นในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคมเพราะเหตุใด</p> <p>ก. เดือนกรกฎาคมและเดือนสิงหาคมมีฝนตกชุก</p> <p>ข. เดือนกรกฎาคมและเดือนสิงหาคมเป็นช่วงที่เงาะโรงเรียนออกผล</p> <p>ค. เดือนกรกฎาคมและเดือนสิงหาคมเป็นฤดูมรสุม</p> <p>ง. เดือนกรกฎาคมและเดือนสิงหาคมเป็นช่วงที่ได้มีเงาะโรงเรียนลูกแรกในประเทศไทย</p>
<p>9. เพราะเหตุใดเงาะพันธุ์พื้นเมืองของป็นังจึงสามารถงอกขึ้นในบริเวณบ้านนาสาร</p> <p>ก. เพราะมีอิทธิพลจากลมทะเลเหมือนที่ป็นัง</p> <p>ข. เพราะมีลักษณะภูมิประเทศคล้ายกับเมืองป็นัง</p> <p>ค. เพราะมีลักษณะอากาศเป็นแบบร้อนชื้นเหมือนกัน</p> <p>ง. เพราะเป็นดินที่ดีและมีความชุ่มชื้น รวมถึงมีอุณหภูมิที่เหมาะสม</p>
<p>10. ทำไมเงาะโรงเรียนจึงได้ชื่อว่าเป็นผลไม้พันธุ์เงาะต้นแรกของประเทศไทย</p> <p>ก. เพราะเป็นเงาะต้นแรกที่ได้ผลดก</p> <p>ข. เพราะเป็นเงาะต้นแรกที่เกิดขึ้นในไทยและมีรสชาติหวานอร่อย</p> <p>ค. เพราะเป็นเงาะที่มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย</p> <p>ง. เพราะเป็นเงาะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระราชทานแก่ชาวบ้านนาสารตามโครงการพระราชดำริ</p> <p style="text-align: center;">*****</p>

กระดาษคำตอบ

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

แบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อมูลพื้นฐาน ชื่อ-สกุล (นาย/นางสาว).....ชั้น ม. 5/..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดให้ ข้อความ 48 ข้อนี้ เป็นการอธิบายถึงลักษณะของการมีพัฒนาการทางอารมณ์ของนักเรียนในเชิงของการประเมินในเรื่องของ การมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในตนเอง การดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข การยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง การยอมรับความจริงที่เกี่ยวกับบุคคลอื่น การควบคุมอารมณ์ของตนเองได้และแสดงอารมณ์ออกได้อย่างเหมาะสม และสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้ แล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับลักษณะของนักเรียนตามความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ตรง มาก ที่สุด	ตรง	ไม่ ค่อย ตรง	ไม่ตรง	ไม่ตรง เลย
1.	ฉันไม่รู้สึกกังวลในการสอบ ทำแบบฝึกหัด และการบ้าน					
2.	ไม่รู้สึกประหม่าหรือกลัวเมื่อต้องเข้าไปในแหล่งอบายมุข					
3.	กล้าที่จะเข้าไปขอโทษเพื่อน โดยไม่รู้สึกเขินอาย					
4.	มีความมั่นใจในตนเองแม้ว่าจะอยู่ในโรงเรียนใหม่					
5.	ไม่แน่ใจหรือลังเลในการพูดหน้าชั้นเรียน					
6.	ตื่นเต้นอย่างรุนแรงเมื่อเข้าไปในบ้านผีสิง และสวนสนุก					
7.	ลังเลในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา					
8.	ผิดหวังในสิ่งที่ตนไม่ประสบความสำเร็จ					
9.	มีความรู้สึกว่าตนเองเหมาะกับโรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่					
10.	พอใจกับการดำเนินชีวิต					
11.	มีอารมณ์ร้ายแรงแถมใส่เมื่อมาโรงเรียน					
12.	มีความสุขที่ได้เล่นกับเพื่อน					
13.	อยากเปลี่ยนโรงเรียนใหม่					
14.	บรรยากาศในการเรียนมีแต่ความทุกข์					
15.	ผิดหวังกับตนเองที่สอบตก					
16.	เบื่อหน่ายกับชีวิตประจำวัน					
17.	พอใจกับรูปร่างหน้าตาของตนเอง					
18.	ไม่พอใจเมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์					
19.	ยอมรับฟังคำวิจารณ์ที่ผู้อื่นพูดถึงตนเอง					

ข้อ	ข้อความ	ตรง มาก ที่สุด	ตรง	ไม่ ค่อย ตรง	ไม่ตรง	ไม่ตรง เลย
20.	เสียใจ ท้อแท้ที่ตนเองมีบุคลิกภาพเช่นนี้					
21.	ยอมรับความสามารถของตนเอง					
22.	ไม่สบายใจ เกรงว่าผู้อื่นจะรู้ข้อบกพร่อง					
23.	เข้าใจตัวเองว่ามีบุคลิกภาพและนิสัยเช่นไร					
24.	อยากให้ตนเองมีรูปร่าง หน้าตาดีกว่าที่เป็นอยู่					
25.	ยอมรับฟังความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับความคิดเรา					
26.	ยินดีกับการประสบความสำเร็จกับเพื่อน					
27.	ยอมรับศักยภาพและความสามารถของเพื่อนร่วมงาน					
28.	ทำสิ่งต่างๆโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น					
29.	มองข้ามความบกพร่องของผู้อื่น					
30.	มักชี้ให้เห็นความบกพร่องของผู้อื่น					
31.	ให้โอกาสเพื่อนได้เสนอความคิดเห็น					
32.	ใช้มาตรฐานตนเองกำหนดการกระทำของผู้อื่น					
33.	แสดงความไม่พอใจที่ทำงานร่วมกับเพื่อนที่ไม่ชอบหน้า					
34.	หงุดหงิดโมโหง่าย เมื่อไม่สามารถแก้ปัญหาได้					
35.	แสดงความคิดเห็นด้วยเหตุผลเสมอ					
36.	แสดงอารมณ์ออกไปแล้ว จึงรู้สึกว่าจะไม่ควรถ้า					
37.	พูดจาย่างนุ่มนวลเมื่อเกิดความขัดแย้งกับเพื่อน					
38.	หัวเราะบุคคลที่ทำตัวแปลก					
39.	ยังยิ้มได้แม้จะเจอสถานการณ์ที่ตึงเครียด					
40.	กล่าวตำหนิเพื่อนร่วมชั้นเรียนต่อหน้าผู้อื่น					
41.	กล้าสนทนากับบุคคลอื่นที่ไม่คุ้นเคยโดยไม่อาย					
42.	หลีกเลี่ยงการทำงานร่วมกับเพื่อน					
43.	ได้รับเลือกให้เป็นผู้ประสานงานในการทำงาน					
44.	ชอบอยู่คนเดียวเงียบๆ					
45.	ยิ้มทักทายผู้อื่นก่อนเสมอ					
46.	ไม่ชอบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น					
47.	ชอบพบปะผู้คน					
48.	ยิ้มทักทายเฉพาะกับบุคคลที่รู้จัก					

ภาคผนวก ง

คำดัชนีความสอดคล้อง

1. คำดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. คำดัชนีความสอดคล้องของโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการเรียนรู้โดยใช้ทีม
เป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบวัดพัฒนาการทางอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
องค์ประกอบที่ 1 มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในตนเอง หมายถึงการมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และสามารถเผชิญกับประสบการณ์ใหม่ๆได้โดยปราศจากความกลัว							
1.	ฉันไม่รู้สึกกังวลกับการสอบ ทำแบบฝึกหัด และการบ้าน	+1	+1	0	+1	0	0.6
2.	ไม่รู้สึกประหม่าหรือกลัวเมื่อต้องเข้าไปในแหล่งอบายมุข	+1	0	+1	+1	+1	0.8
3.	กล้าที่จะเข้าไปขอโทษเพื่อน โดยไม่รู้สึกเขินอาย	+1	+1	+1	+1	0	0.8
4.	มีความมั่นใจในตนเองแม้ว่าจะอยู่โรงเรียนใหม่	0	+1	+1	+1	+1	0.8
5.	ไม่แน่ใจหรือลังเลในการพูดหน้าชั้นเรียน	+1	0	+1	+1	+1	0.8
6.	ตื่นเต้นอย่างรุนแรงเมื่อเข้าไปในบ้านผีสิง และสวนสนุก	+1	+1	+1	0	+1	0.8
7.	ลังเลในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1
8.	ผิดหวังในสิ่งที่ตนไม่ประสบความสำเร็จ	0	+1	+1	+1	+1	0.8
องค์ประกอบที่ 2 มีการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข หมายถึงการมีความพึงพอใจในการใช้ชีวิตประจำวัน และมีความสุขในการปฏิบัติตามสถานภาพต่างๆของตน							
9.	มีความรู้สึกว่าตนเองเหมาะกับโรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่	+1	+1	+1	+1	+1	1
10.	พอใจกับการดำเนินชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	1
11.	มีอารมณ์ร่าเริงแจ่มใสเมื่อมาโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
12.	มีความสุขที่ได้เล่นกับเพื่อน	+1	+1	+1	+1	+1	1
13.	อยากเปลี่ยนชีวิตโรงเรียนใหม่	0	+1	+1	+1	+1	0.8
14.	บรรยากาศในการเรียนมีแต่ความทุกข์	+1	+1	+1	+1	+1	1
15.	ผิดหวังกับตนเองที่สอบตก	+1	0	+1	+1	+1	0.8
16.	เบื่อหน่ายกับชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	+1	+1	0.8
องค์ประกอบที่ 3 ยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง หมายถึงความเข้าใจและยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเองทั้งข้อดี และข้อบกพร่องต่างๆ ตน							
17.	พอใจกับรูปร่างหน้าตาของตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1
18.	ไม่พอใจเมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์	0	+1	+1	+1	0	0.6
19.	ยอมรับฟังคำวิจารณ์ที่ผู้อื่นพูดถึงตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1
20.	เสียใจ ท้อแท้ที่ตนเองมีบุคลิกภาพเช่นนี้	0	+1	+1	+1	+1	1
21.	ยอมรับความสามารถของตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1
22.	ไม่สบายใจ เกรงว่าผู้อื่นจะรู้ข้อบกพร่อง	-1	+1	+1	+1	+1	0.6
23.	เข้าใจตัวเองว่ามีบุคลิกภาพและนิสัยเช่นไร	+1	+1	+1	+1	+1	1
24.	อยากให้ตนเองมีรูปร่าง หน้าตาดีกว่าที่เป็นอยู่	+1	-1	+1	+1	+1	0.6

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
องค์ประกอบที่ 4 ยอมรับความเป็นจริงที่เกี่ยวกับบุคคลอื่น หมายถึงการมีความเข้าใจและยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับบุคคลอื่นทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย ทั้งข้อดีและข้อบกพร่องต่างๆ							
25.	ยอมรับฟังความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับความคิดเรา	+1	+1	+1	+1	+1	1
26.	ยินดีกับการประสบความสำเร็จกับเพื่อน	+1	0	+1	+1	+1	0.8
27.	ยอมรับศักยภาพและความสามารถของเพื่อนร่วมงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1
28.	ทำสิ่งต่างๆโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น	-1	+1	+1	+1	+1	0.6
29.	มองข้ามความบกพร่องของผู้อื่น	+1	+1	0	+1	+1	0.8
30.	มักชี้ให้เห็นความบกพร่องของผู้อื่น	0	0	+1	+1	+1	0.6
31.	ให้โอกาสผู้อื่นในการชี้แจง อธิบายข้อเท็จจริง	+1	+1	+1	+1	0	0.8
32.	ใช้มาตรฐานตนเองกำหนดการกระทำของผู้อื่น	+1	+1	+1	0	+1	0.8
องค์ประกอบที่ 5 การควบคุมอารมณ์ของตนเองได้และแสดงอารมณ์ออกได้อย่างเหมาะสม หมายถึงการรู้เท่าทันอารมณ์ของตนเอง ไม่ปล่อยให้อารมณ์มาครอบงำความคิดและการกระทำของตนได้ และแสดงอารมณ์ตอบโต้เหตุการณ์และบุคคลอื่นได้อย่างสมเหตุสมผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ เหมาะสมแก่กาลเทศะ และกฎเกณฑ์ ประเพณีของสังคมนั้น ๆ							
33.	แสดงความไม่พอใจที่ทำงานร่วมกับเพื่อนที่ไม่ชอบหน้า	+1	+1	+1	0	+1	0.8
34.	หงุดหงิดไม่โง่งาย เมื่อไม่สามารถแก้ปัญหาได้	+1	+1	-1	+1	+1	0.6
35.	แสดงความคิดเห็นด้วยเหตุผลเสมอ	+1	+1	+1	0	+1	0.8
36.	แสดงอารมณ์ออกไปแล้ว จึงรู้สึกว่าจะไม่ควรถ้า	-1	+1	+1	+1	+1	0.6
37.	พูดจาอย่างนุ่มนวลเมื่อเกิดความขัดแย้งกับเพื่อน	+1	+1	+1	+1	+1	1
38.	หัวเราะบุคคลที่ทำตัวแปลก	+1	-1	+1	+1	0	0.4
39.	ยังยิ้มได้แม้จะเจอสถานการณ์ที่ตึงเครียด	+1	+1	+1	+1	+1	1
40.	กล่าวตำหนิเพื่อนร่วมชั้นเรียนต่อหน้าผู้อื่น	-1	+1	+1	+1	+1	0.6
องค์ประกอบที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นได้ หมายถึง ความสามารถในการทำความรู้จักกับบุคคลอื่นได้ง่าย ชอบร่วมกิจกรรมและพบปะสังสรรค์กับบุคคลอื่นทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยนั้นๆ							
41.	กล้าสนทนากับบุคคลอื่นที่ไม่คุ้นเคยโดยไม่อาย	+1	+1	+1	+1	+1	1
42.	หลีกเลี่ยงการทำงานร่วมกับเพื่อน	-1	+1	+1	+1	+1	0.6
43.	ได้รับเลือกให้เป็นผู้ประสานงานในการทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1
44.	ชอบอยู่คนเดียวเงียบๆ	+1	+1	-1	+1	+1	0.6
45.	ยิ้มทักทายผู้อื่นก่อนเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1
46.	ไม่ชอบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
47.	ชอบพบปะผู้คน	+1	+1	+1	+1	+1	1
48.	ยิ้มทักทายเฉพาะกับบุคคลที่รู้จัก	+1	+1	+1	+1	+1	1

เนื้อหา	ระดับความคิดเห็น	เนื้อหา	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	กิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ทิมเป็นฐานชั้นนำ	ชั้นกิจกรรม	ชั้นสรุป	สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้	การวัดผล	การประเมินผล
แผนการเรียนรู้ที่ 10	คนที่ 1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
	คนที่ 2	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
	คนที่ 3	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
	คนที่ 4	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
	รวม	0.75	0.75	1	1	1	1	1	1	1
แผนการเรียนรู้ที่ 11	คนที่ 1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
	คนที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
	คนที่ 3	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
	คนที่ 4	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
	รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1
แผนการเรียนรู้ที่ 12	คนที่ 1	-1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
	คนที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
	คนที่ 3	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
	คนที่ 4	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
	รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง (Pretest)

Group Statistics

group	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
pre 1	30	2.6236	.18285	.03338
2	30	2.5722	.22596	.04125

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	Df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Pre	Equal variances assumed	.039	.844	.968	58	.337	.05139	.05307	-.05484	.15762
	Equal variances not assumed			.968	55.581	.337	.05139	.05307	-.05494	.15772

2. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง (Posttest)

Group Statistics

group	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
post 1	30	3.6056	.31586	.05767
2	30	3.2896	.17209	.03142

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	T	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
post	Equal variances assumed	5.328	.025	4.811	58	.000	.31597	.06567	.18452	.44743
	Equal variances not assumed			4.811	44.823	.000	.31597	.06567	.18369	.44825

3. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะติดตามผลการทดลอง (Follow-up test)

Group Statistics

group	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Followup 1	30	3.4903	.30875	.05637
2	30	3.0361	.25071	.04577

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Followup	Equal variances assumed	1.353	.250	6.254	58	.000	.45417	.07261	.30881	.59952
	Equal variances not assumed			6.254	55.655	.000	.45417	.07261	.30868	.59965

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ภายในกลุ่มทดลอง

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 pre_ex	2.6236	30	.18285	.03338
post_ex	3.6056	30	.31586	.05767

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 pre_ex & post_ex	30	.114	.548

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 pre_ex - post_ex	.98194	.34644	.06325	-1.11131	-.85258	-15.524	29	.000

5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ก่อนการทดลองและติดตามผลการทดลอง ภายในกลุ่มทดลอง

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 pre_ex	2.6236	30	.18285	.03338
follow_ex	3.4903	30	.30875	.05637

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 pre_ex & follow_ex	30	.269	.150

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 pre_ex - follow_ex	.86667	.31360	.05726	-.98377	-.74956	-15.137	29	.000

6. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ภายในกลุ่มควบคุม

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 post_con	3.2896	30	.17209	.03142
pre_con	2.5722	30	.22596	.04125

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 post_con & pre_con	30	-.345	.062

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 post_con - pre_con	.71736	.32789	.05986	.59493	.83980	11.983	29	.000

7. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์หลังการทดลองและติดตามผลการทดลอง ภายในกลุ่มควบคุม

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 con_follow	3.0361	30	.25071	.04577
post_con	3.2896	30	.17209	.03142

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 con_follow & post_con	30	.325	.079

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 con_follow - post_con	-.25347	.25375	.04633	-.34822	-.15872	-5.471	29	.000

8. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการทางอารมณ์ก่อนการทดลองและติดตามผลการทดลอง ภายในกลุ่มควบคุม

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 con_follow	3.0361	30	.25071	.04577
pre_con	2.5722	30	.22596	.04125

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 con_follow & pre_con	30	.221	.240

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 con_follow - pre_con	.46389	.29806	.05442	.35259	.57519	8.525	29	.000

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายศิริสิน ฟุ้งสกุล เกิดเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2531 ที่จังหวัดนครราชสีมา สำเร็จการศึกษา หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษให้ผู้ที่มิมีพื้นฐานภาษาอื่นนอกจากภาษาอังกฤษ) เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษให้ผู้ที่มิมีพื้นฐานภาษาอื่นนอกจากภาษาอังกฤษ (นานาชาติ) จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปีการศึกษา 2554 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2555

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY